

Grammatica nicolai Perotti cum textu
 todoci Badii Ascensii. Et cum eiusdem ex-
 positione suis locis cū solitis additamentis
 inserta. Necnō cum ipsius badii textu regi-
 minis expolitione de nouo supadditis. Et
 octo principis grammaticalibus.

21

D Nicolai Perotti

liberaret. Proinde hoc te deprecor ne mea hoc officii arrogante condēno qui hunc laborem suscepi. Quia si quid aut minus decesser cōtrectasse aut perperā fieri videret hoc impleat: vertentē deo. Denique quicquid defectū in fecisse est in offitio ad nullū arripit: qui hoc studet semper aduerti libentissime conferamus. Neque me hercle in hoc ipso temeritatis insimulari verebor: quum ob illā erga me mirā benivolentiā plurimū sibi tibi obnoxius: et tūc ad hoc quoque munus ingenium oculis munitur. Quando quidem a Cicrone nostro accepimus animi ingenij esse cui mīseri in deo beatū eīdem plurimum velle debere. vale paulatimq; tuum ama.

Nicolai Perotti pontificis Syppontini: ad Pyrrhū Perottum nepotem ex fratre suauissimum rudimentis grammaticis.

Nepos ex fratre

Rudimenta

Alleen. Nepon ex fratre. Lfratris filij quō etiā valerius maximus scripsisse legitur generis quoddā lingue latine. Nā cū nepos proprie sit filij nostri aut filie filius: si nomen post. filios ex filio aut filia: nō possumus absolute dicere de fratre filio nepotem nec filij habentis propriū vocabulū. Rudimenta dñr quāsi rudimenta quous eruditur. i. eruditio: epimnoscunt aut rudis documenta. **Da litteras.**

A. b. c. d. e. f. g. h. i. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. x. y. z.

Da salutationem beate marie virginis.

Alle maria gratia plena dñs tecū bñdicta tu in mulierib⁹ & bñdictus fruct⁹ vētris tui. Iesus Scā maria mater dei. Ora p nobis pctōrib⁹. Amen.

Da orationem dominicā.

Pater noster qui es in celis sanctificetur nomen tuū. Adueniat regnū tuū. Fiat volūtas tua: sicut in celo & in terra. Panem nostrum quotidianū da nobis hodie. Et dimitte nobis debita nra sicut et nos dimittimus debitoribus nostris. Et ne nos inducas in tentationē. Sed libera nos a malo. Amen.

Quid. De litteris infra loquimur. Salutatio beate marie bī passus quippe quā salutata est: & saluatio angelica seu ageli aut gabriele actus: ut qua saluauit. Nō tñ tota est angelica: q̄ partem helizaber partē addidit ecclia. Cuius alit̄ expositio cōsummata ad theologos nō ad pueros pertinet: litteralis cuius nota est: sunt qui velint et pio quia accepit vbi bī & bñdictus. i. quia benedictus. q̄ valla frequēter accideret docet. Oratio bñca. dicit̄ a dño et saluatore nostro iesu edicta & discipulis nobisq; tradita. In qua sepe petunt et hūc et future vite necessaria. Obseruatur q̄ alibi preceptū est: primū querite regnū dei et iusticiā eius. Similiter prescribunt dilectionis precepta in quibus tota lex pendet et pphete. Nam ideo pater dicitur ut ex toto corde diligatur. Ideoq; nobis dimiti pcamur sicut & nos dimittimus: & propriū sicut nosmetipsos diligendū noscimus. Inclūduntur ad hoc precepta decalogi Nam ne idola aut quid infra deū et deū colamus: bī pater noster qui es in celo: nō qui in terro quis vbiq; sit. Et ne iuremur in vānū additur sanctificetur nomen tuū. Et ut perfectiori sanctificationē vitā eternā cōsequamur: additur adueniat regnū tuū: q̄ ne ex merito cuius dari putetur nō bī succedamus regnō deo adueniat: quia neq; volūmus neq; currentio sed misericordia est dei. Ut vero ipsum patrē nostrū quā

Grammatices rudimenta: Jo. iij.

In celis sumus venerat iudex in terris veneremur et propter eum cui parantes non
stros peccamus fiat voluntas tua sicut in celo et in terra. Et ne propter indignitatem
aut furit faciamus aut electis bonis concupiscamus additur. Pater noster quo-
tidianum de nobis habet appellationem enim pater significatur oia necessaria sed ne
de crastino futurum finis dicitur pater quod omnem et ne securi quolibet petere
negligamus. additur de nobis habet. De vero offendi et grauer lacessit quoniam
occidimus admonemur debita dimittere si volumus ut nobis dimittant: dicentes
et dimitte et. Cetera ne per tentationem precipue carnis incedamus aut aliterius
conjugem concupis. amos additur et ne nos inuocet in tentatione. ad et ne sen-
temurque virtus in infirmitate periclitetur. et non nisi vincant dabitur corona sed ne
nos inuocet. i. in consensum induci permittas. Quia vero non satis est facere bo-
num. sed oportet declinare a malo. addit. Sed libera nos a malo. peccatum culpe
quia boni per malum pene veniunt ad coronam glorie: quam nobis concedat qui
vult et regnat Amen que vox debita predictorum affirmationi precatur.

Dea symbolum.

Credo in deum patrem omnipotentem creatorem celi
et terre. Et in iesum christum filium eius unicum
dominum nostrum. Qui conceptus est de spiritu sancto
natus ex maria virgine. Passus sub pontio pylato.
crucifixus mortuus et sepultus. Descendit ad inferos
tertia die resurrexit a mortuis. Ascendit ad celos: ses-
det ad dexteram dei patris omnipotentis. Inde ventus
rus iudicare viuos et mortuos. Credo in spiritum sanctum
sanctam ecclesiam catholicam. Sanctorum com-
munionem. Remissionem peccatorum. Carnis resurs-
rectionem. Vitam eternam. Amen.

¶ Ascen. Dea symboli. scz apostolog. de articulis fidei. Quod symbolum dicitur
quia congregati apostoli singuli ad manifestationem fidei articulis quasi symbolum
dederunt. Symboli autem dicitur de qui portionem seu partem communis offeruntque qui

Symbolum

Symboli dicitur

¶ Quare optima a principio dicenda sunt quia tenacius herent que subito ani-
mis percipiuntur. vi. sapo quo noua imbuuntur maxime durat.

¶ Quare pinnatus herent que deseriota sunt. Quia bona facile mutant in peius

Imbus]

¶ Ascen. Ut sapo. unde est illud potandum in epistola. Quo semel est imbuta recens
seruabit odorem testis dui. Est autem imbuiere nouum ducere aut irrigationem rei dare.

Potandum

¶ Pertinacius. i. pernicacius in malo. Nunquam in bonum vicia id verisus vicia in-
terdum in melius conuertuntur vt de penitentibus patet. vult autem physica ratione pro-
bare bona facilius corrumpi quam mala ad integritatem reduci: qz a putatione in habundantiam
non est reductio. Idcirco dicitur dicitur minus bona. Peiora magis mala.

¶ Cur paucissimi infirmis sunt pueri. Quia sicut vascula augusti cito suffusa liquo-
ris copia sic animi puerorum quia nimia sunt respuunt sensum autem infirmis dicitur plenitudo.

Potentia]

¶ Ascen. Paulinus. paulo tenus. vii. facies uirare. Quicquid precipue esto docens
vt cito vicia populi animi dociles. spiritus fideles. Quod si quacuqz pleno de corpore
manat. Augustinus. i. hys augustis. i. i. i. paulinus. vii. percipiant ad sensum.

Docens]

Sensum]

¶ Quomodo vrendum est remissionibus. Ita vt nec obuium studium faciant res-
missiones negare: nec ortu consuetudinem inuocare.

Petor.

2. 18.

D

Nicolaï Perotti

Similiter subiacere. Nam cum consonantibus esse sunt communes. I. et spiritus & postpositum possunt ut manifestum est. Tertium docet de syllabis habere & aliquos & dicitur.

¶ De syllaba.

Quid est syllaba est comprehensio litterarum que sub uno accentu & uno spiritu perfertur. Unde & syllaba a syllabum quod est comprehendere licet abusive singularium vocalium sonos syllabas nomenclamus.

Syllabe quod accidunt: quattuor. tenor spiritus tempus & numerus. Quot sunt tenores syllabarum. tres acutus grauis & circumflexus. Quod sunt spiritus syllabarum. Duo. asper & lenis. Quot sunt tempora syllabarum. tria. breue. longum & medium. quibus omnes syllabe vel breues vel longae vel cōis efficiuntur. Numerus quoque modo accidit syllabe. quod autem unum littere est syllaba: ut a aut duarum. ut ab. aut trium. ut art. aut quattuor ut mars aut quorundam ut stans. aut sex ut streps. maioris autem numeri quod sex litterarum nulla apud Latinos syllaba inuenitur.

¶ Aliter. Tenor accipit per accentum. Spiritus per asperitatem aut tenuitatem dicitur emittendi perferri. Breue syllaba una habet tempus. longae duae communes habent ut breues aut rursus de longa duae. ut Suenit pharetra. et una habet tempus. gestare pharetrae duae. Nulla apud Latinos apud alios longe plures sunt syllabae nisi apud Aegyptios unde eam litterarum syllaba inuenit. ut sigroeticha.

¶ De dictione.

Dictio quod est: est minima pars orationis constructa. Que differentia est inter syllabam & dictionem. Syllaba est pars dictionis & nichil per se significat. Dictio autem per se significat. Dictio unde dicitur. a dicendo quod dicat aliquid hoc est significat. Quot syllabarum est maxima dictio apud Latinos. Crederim ut diocletianopolitanissimorum.

¶ Aliter. Quoties constructe dicitur pascua. I. in ordine compositae. Sane constructae de pascua quod partes habet dictiones. scilicet: ut nugas gerens. Composita quod in una forma redactas ut nugas gerens. Syllaba nichil per se. in quantum pars est dictionis significat. Quod interdu partes diuise & per dictionibus habet significat: ut in ipso interdu diocletiano. est superlatiuus & diocletiano polytan. I. ad diocletianopolim pertinetur per est ut dem diocletianum.

¶ De oratione.

Quid est oratio est ordinatio dictionum congrua sententiam perfectamque demonstrans.

De generibus noim: fo. b.

Partes orationis quot sunt: Octo. Nomen/verbū/participiū/ pronome/prepositio/aduerbiū/interiectio/ & coniunctio. Quot sunt partes orationis declinabiles: quattuor. Nomen/verbū/participiū/ & pronome. Quot sunt partes orationis indeclinabiles: quattuor. prepositio/aduerbiū/interiectio/et coniunctio.

Alcen. Congruā & perfectā Intellige si debite facta sit. Nam & incongrue et imperfecte fingi possunt. Verbi est declinabile per tempora numeros et modos. Cetera per genera numeros et casus.

Quid est nomen: est pars orationis cui casu corpus aut rem proprie communiter de significās. Vbi dicitur nomen. dicitur quali notamen. quod hoc notemus uniuscuiusque substantie qualitate vel a greco quod est onoma. Quot accidunt nomini quinque. species genus numerus figura casus. Quotuplex est nomen. duplex. Substantiuum & adiectiuum. Quod est nomen substantiuum est illud cui preponitur unum articulare tantum. ut hic liber. vel duo ad summum ut hic et hec homo.

Quotuplex est nomen substantiuum. Duplex est. Proprium et appellatiuum. Quod est nomen proprium: quod uni soli conuenit: ut pyrrhus & penelope. Quod est nomen appellatiuum: quod est commune multorum: ut hic leo. Quod est nomen adiectiuum: quod variatur per tres diuersas voces: ut probus proba probum: aut per tres articulos: ut hic et hec et hoc felix. Quot sunt species nominum tam propriorum quam appellatiuorum. Due. Primitiua ut iulus et mons. Deriuatiua: ut iulius et montanus. Quot sunt species propriorum nominum: quattuor. Prenomen quod preponitur differentie causa. Cnecus. Nomen quod est cuiusque proprium ut paulus. Cognome quod est cognationis esse. ut scipio. Agnomen quod ab aliquo euentu imponitur ut africanus.

Alcen. Corpus aut rem quod personam dicit substantiam aut qualitatem ut corpus Perot.

Bd.

D Nicolai perdicti

in substantia dicitur quicquid substantia. Item tangibilis et per se subsistens habet
 ut sapio. Quodlibet et res quod corpus denominativum ab eo magis aut in eo est et
 habet magis et illa. Quicquid accidit licet dicitur ab eo copulativum: et ita
 ponit. Et propter ad loquendo non ideo substantia est quod vult articulare per
 ponit: sed quod substantia est ergo et cum vult dicitur. Adiectivum est ita quod debet substantia
 ita quod in triplici genere reperit collocari. Est igitur propter substantia quod per se fiat et
 verbo supponit ut homo. Adiectivum quod substantia scilicet ad iuncturam aut copula-
 tam addit ut albus. Substantivum autem potissimum abiectiva in neutro genere
 vult per se velle. Et hoc fere nomen est adiectivum et res habet vocem quod licet est
 species logica speciem et nomen substantivum non obiectiva sed substantia diverso ge-
 nere posita. Quicquid interduo dicitur obiectiva ut dicitur et dicitur. Adiectivum
 talis hoc signum dicitur substantia dicitur quod in vulgari gallico non ponitur rite hoc
 completum vult res dicitur vult dicitur aut articulus (de eo la) ut homo (a man) ut
 de man. Adiectivum quod rite ponitur ut humanus (et dicitur de man) et
 hoc adiectivum substantia quod ponitur vult nomen aut articulus de et ad
 hoc vult res. Interduo quod obiectiva ut homo (cum articulo est de homine). Talis
 nomen cum articulo dicitur obiectiva ut articulus quod articulus dicitur de
 substantia dicitur obiectiva. Quicquid est substantia quod rite ponitur est impossibile a nullo de
 substantia. Derivativum quod ab alio dicitur. Derivativum ponitur cum obiectiva
 quod ut dicitur hanc dicitur ponitur motus articulus ut fere a laudat hanc re
 tempore dicitur. Causa a genio licet ut Causa p et hanc. Similis ab alio dicitur
 causa a matre. Publicus a publica vultate. Scipio autem etiam erat agnomen ut colat
 quod et causam erat magis et scipione. Adiectivum interduo ponitur in ea familia
 scilicet dicitur est causa scilicet dicitur. Sed quia agnomen magis in familia dicitur
 hanc cognomen. Causa talis non interduo ponitur dicitur est et celo vult matris
 dicitur. Hanc agnomen qui ponitur interduo ab agnomen. Nam et per se
 scribitur interduo et deponit ut aqua ab equo per se scribendo. Sic crispus a crispo
 talis quod quo natus. Et per alia a dicitur agnomen agnomen aut nomen
 nomen dicitur: et dicitur sed potius non dicitur.

Quod sunt species tam primitivae quam derivativae
 nomines communes: Viginti quinque. Corporeale. Incorporeale.
 Omnis. Synonymum. Proprium. Appellativum.
 Substantivum. Adiectivum. Ad aliquid dictum. Quasi
 ad aliquid dictum. Gentile. Patrum. Interrogativum.
 Infinitum relativum. Collectivum. Dividuum. Fi-
 ctivum. Generale. Speciale. Ordinale. Numerale.
 Absolutum. Temporale. Locale. Quod est nomen
 corporeale: quod corpus significat ut homo. Quod incorporeale:
 quod non significat corpus: ut virtus. Omnis
 ita quod sunt: quae voce non significatione conveniunt: ut
 nepos filius filii vel luxuriosus. Quae sunt synonymae:
 quae non voce sed significatione conveniunt: ut ensis gladius
 mucro spatha. Quod est ad aliquid dictum: quod
 sine intellectu eius ad quod dicitur proferri non potest:

De generibus noim. Jo. vi.

be filius pater. Quasi ad aliquid dictū quid est: quod
 quīs habeat aliquod contrariū et quasi semper adhe-
 rens. tamen neq; ipso nomine significat etiā illud nec
 secum interimit be nox dies. Gentile quod est: quod
 gentē significat: be grecus latinus. Patriū quod est:
 quod a patria sumitur: be romanus. Quod est interro-
 gatiū: quod cū interrogatione proferē: be quis quas
 lis quātus quot. Infinitum quod est interrogatiū con-
 tractum. be quis qualis quātus cum graui accentu pro-
 ferunt. Relatiū quod est: quod refert antecedens: be
 qui que quod et talis tantus. Collectiū quod est: qđ
 in singulari numero multitudinē significat: be popu-
 lus. Diuidiū quod est: quod a duobus vel a pluribus
 ad singulos relationē habet vel ad plures in numero
 partes distributos be uterq; alter quisq; singuli. ficti-
 tium quod est: quod a pppietate sonoriū factum est: be
 turtur grus taratantara. Quod est gñale qđ in diuer-
 sas species potest diuidi be alal arbor. Quod est specis
 alerqđ a genere diuiditur: be homo laurus. Quod est
 ordinale qđ ordine significat: be primus secundus. Qđ
 est numerale: qđ numerū significat: be vnus duo. Qđ
 est absolutū: qđ p se intelligit: be ens deus. Quod est tē-
 porale: qđ tēpus significat: be mēsis annus. Qđ est lo-
 cale: qđ locū significat: be ppinquus longinquus.

¶ Nomen. Currit e grauo ad ambus ipso exprimitur dñ genit. taratantara sonus
 est tube. Gentile nomen est anglus et angla. anglicus et anglicanus. Quis: qualiter
 quantus si acriter pferant interrogatiua sunt. ut Quid es? Quale quantus es? Si
 accētu graui. infinita. ut Quid es aut quāto aut quāto es. Numerale. qđ nume-
 rā diuidi itē significat. qđ ordinale numerū cū ordine significat. Sicut quidū nume-
 rum cū tpe conueniant vbi dicitur biennium. biennium. biennium. et. quadragennium
 homo quadragennus annos. et. Quod sunt diuersarūq; noim species ppter nouē.
 Patronymia. Possessiuā. Comparatiuā. Superlatiuā. Diminutiua. Denotatiua.
 Gerbale. Participiale. Aduerbale. ¶ Quod est nomen patronymia. qđ adiectiua
 ppter qđ patris derivatur sicut forma greci et sicut cū qđ primum sūm vel nepos
 em. ut carides filius vel nepos ead. ¶ Quod est nomen possessiuū quod cum qđ
 primum significat aliquid eorū que pñduntur. ut euandus emile. i. emile euandū
 Comparatiuū qđ est qđ significat magis cū possiua ut fortior. i. magis fortis. ¶ Quē
 Perot.

D. Nicolai perotti

Nomina cōparantur. Appellatus dicitur qualitate aut q̄ritatem significātia quā
litatē. vt bonus maior. q̄ritatem. vt magnus paruus.

¶ **Al.** Patronica sūt abusuē etiā a patria vt ihas. colchis a fratre vt pharom
nias vt sulpin⁹ lat⁹ docet. Magis autē q̄o sūt. vt valid⁹ valdi⁹ forti⁹. Cōparatib
cui casus deseruit. Volūo vtriusq̄ n̄seri sine p̄pōe. dicim⁹ estū doctior illo vt doctior
illio. Suplatiuū q̄o est. q̄ p̄ se platiū intellectu h̄z cū valde aduerbio posuit. vt ad
plures sui ḡn̄is cōparati supponit oib⁹. vt enas p̄ssim⁹. I. valde p̄ss. optim⁹ teu
croz. I. bon⁹ sup oib⁹ teucroz. Suplatiuū cui casus deseruit. Ad h̄z pluri. dicim⁹
estū doctissim⁹ poetaz. Diminutiuū q̄o est. q̄o diminutione sūt derivatiū absolute
demonstrat vt regu⁹. I. paru⁹ rep. ¶ Quot causas p̄ferunt diminutiuū. trib⁹ sc̄e.
significatiō. videntis. et adulationis gr̄a. vt t̄cūl⁹ igenioli concūlū. Denotatiua
q̄ sunt q̄ a notē derivant. vt a fage laetulus. Verbalia q̄ sūt q̄ a verbo derivant vt a do
mo domitor. Participalia q̄ sunt q̄ a participiis derivant. vt amābus et reuerentibus
hoc est dign⁹ amari et reuereri. Adverbialia q̄ sunt. q̄ ob adverbis derivant: vt ho
diernus crastinus. ab hodie et cras.

¶ Diminutiuū h̄c suplatiuū merito dīnat valla. nā q̄o ē finis⁹ est p̄paratū et expo
nam⁹ p̄ cōparatū. q̄ exponere suplatiuū p̄ posuit. Nec exponet⁹ p̄ sup oib⁹. q̄ sic
etiā sup se trahit. I. p̄ adverbis maxie aut s̄c̄et p̄ssim⁹ aut pon⁹ p̄ssim⁹. maxie
p̄. optim⁹ teucroz. I. maxie bon⁹ iter teucroz. nō sup oib⁹ teucroz. q̄ nemo ē p̄ op̄i
m⁹ teucroz. nisi et ip̄e teucer sit. Regu⁹ nō semp̄ eis qu⁹ reḡ syv⁹ ē p̄c̄tib⁹ regū. vñ
p̄res angie regū dicit p̄st. Cātilis. I. m̄mū infas a t̄cūl⁹ cū sic t̄cūl⁹ et t̄cūl⁹ et t̄cūl⁹
ingenioli dicim⁹ videntis et modestie gr̄a qua exeniam⁹ n̄ra. Concūlū corpus
culū. ammita adulationis q̄o imminuta sunt aut inueniētia delectant.

De generibus nominum

Perottus.

Quod sūt genera nom̄ septē. Masculinū. fēmin.
neutrū. cōmune. oisē. pm̄scuū. et incertū. Ma
sculinū cui p̄ponitur vnū articulare p̄nomen h̄c: vt
hic pyrrhus. fēminū cui p̄ponitur vnum articulare
p̄nomenē hec: vt hec penelope. Neutrū cui p̄ponitur
vnū articulare p̄nomen hoc: vt hoc aīal. Cōmune cui
duo articularia p̄nomina p̄ponunt⁹: vt hic et hec hos
mo. Omne cui tria articularia p̄nomina p̄ponuntur.
vt hic et hec et hoc felix. P̄m̄scuum quod et ep̄ichēnū
dicitur quod sub vna voce et vno articulo denotat anī
malia vtriusq̄ sexus vt hic passer hec aquila. Incertū
quod nulla ratione cogente sola auctoritas veterum
sub diuerso genere protulit: vt hic bel hec siler finis tal
pa cortex grus dāma dies margo bubo panthera clu
nis serpens linx aluus adeps adipēs.

Al. De ḡn̄ib⁹ sc̄em⁹ gen⁹ duob⁹ mōis agnosca. p̄lo p̄stione de q̄ dāf ite ḡn̄ales
denū de signō nō ē ita p̄ terminationē. vñ q̄ facili⁹ mēorie p̄mēdāf caria pas itas
p̄sley infis p̄lectar. Experi⁹ h̄is sulpin⁹ dīssert q̄ etiā exceptiōes ponit. ¶ P̄ila ita.

Hic retinet sexum signans quodcūq; virilem

¶ Pyrtus cuius generis masculini quare r q; omnia nola propria viri cūctiq; sint terminationis masculini sunt generis. ¶ Secunda regula.

Hec retinet sexum signans tantum muliebre

¶ Penelope cuius generis feminini q; oia nola mulieris cūctiq; sint terminationis feminini generis sunt. vt penelope gycerum. ¶ Tertia regula.

Arboris hec querit nomen speciale virentis.

¶ Pyrus cuius generis fel q; oia nola arboris fel sunt gñs fructus vero c lignos fre quentissime neutri. Scripuit hic oleaster et hic ficus p fructu. Nā hoc flier hic rus duo r hic dumus nō enumerant inter arbores. ¶ Quarta regula.

Menibus et fluuijs datur hic numeralibus omne

¶ Apulis cuius generis r masculini quia omnia nomina mensium sunt masculini generis. ¶ Quinta regula.

¶ Idem cuius generis r offus quia oia nola numeralia a quatuor vsq; ad centū sunt offus generis r indeclinabilia. Cetera vero r declinantur r discreta sunt prater male quod trium generum r indeclinabile est. ¶ Sexta regula.

¶ Octauus cuius generis r masculini quia omnia nomina numerorum sunt masculini generis. ¶ Septima regula.

Sexum cōmunem discrete et hoc sub vna

Significans quoduis nomen cōmune vocabis

¶ Communis cuius generis r oia quia oia nola cūctiq; sint terminationis d ex ipsa significatione rerū ad mares vel ad feminas soli pertinent masculini vel feminini sunt generis. Sin vtriusq; sexus esse possunt nulli diuersas habeant voces oia sunt. Et in significatione neutras etiam coniungi possunt oia generis sunt vt hic vir hec mulier hic et hec paricida hic et hec et hoc sospes. ¶ Octaua regula.

Si tres mobilibus sunt fines mas tibi primus

Alter femineus sit neuter tertius inde.

Sin duo cōmunis prior est reliquis michi neuter

Sin vnus generis natura est quilibet omnis

¶ Bonus cuius generis masculini q; est pma vox adiecti. Bonus feminini q; est kōg vox adiecti. Boni neutri q; est tertius vox adiecti. ¶ Nonā regula.

Nomen in a prime non dictum sit muliebre

Sed terne r tantū pluralia dicito neutra

A grecum est neutris sed cetera greca latinis

Raro genus variant nile que vocem quodq; mutant

¶ Ut quodā in eo masculina apud nos in a sūt feminina: vt cartha margarita cata pulia. Litcher autem apud grecos r apud iudā masculini est. ¶ Perotus.

¶ Musa cuius generis feminini quia oia nomina latina que in nominatio singulari desinunt in a femina sunt: vt aqua cera. Pluralia vero que desinunt in a neutra sunt: vt arma. ¶ Decima regula.

¶ Greca nomina cuius generis: Greca que in a vel in es longam desinūt masculina sunt. et similiter in a apud eos desinunt neutra et quicūq; terminationē suam seruant genus suum apud nos seruant: vt hic botas crater nitan fossa porta sches ma et reliqua. ¶ Undecima regula.

Perot.

B. 14.

D **Nicolai Perotti**

Ebreue (quod terne est) simul (nisi mobile) neutri est

¶ Coble cuius generis neutri. quia oia nomina que in notatio singulari in e co-
reptam vel in i desinunt neutra sunt: vt monile glans. Excipiuntur a gentinis com-
posita omnis generis vt humilmodi. Nam nichil frugi mancipiobliqui sunt casus cū
oibus casibus et generibus figurate adiuncti. **¶** Vnde decima regula.

¶ Maribus socio spado cerdo predo cupido

Dum deus est: comedo cubo dum nomina: mango

Et ligo. sed do go que dant inis in genitiuo

Et verbale in io: caro talio religioq;

femineis iungo: maribus tamen additur ordo

Incertis cardo dabitur cum margine bubo

Est cōmunis homo: forsan cum virgine latro.

¶ Verbo cuius generis masculini. q. oia nota que in nō singulari in o desinunt nisi
sint verbalia antecedente iet nisi in do vel in go exant o in i mutantis in gō: que se
monui sunt generis prater hic ordo cardo s cupido. p deorvt hac antioxiotario: vult
cedocotigo: masculina sunt prater caro carnis qd est femininū. x. Vargo tam mas-
culini q feminini generis inueniunt. Vargo etiam cōis generis inueniunt.

¶ Terna decima regula.

¶ Neutris b. c. d. t. bel u simul in sociate

Sal modo dem maribus: sol s mugil associabis

Hic pugil officio: bigil s que dicta notabo

¶ Couu cuius generis neutri. quia ois nota in u vel in e vel in d. vel in l vel in m
vel in r in nō singulari desinunt neutra sunt vt genu lac aliquo cecruat. tempis
caput. Erapitur hic salisq; camen apud veteres neutri inuenit. hic pugil. hic sol.
hic s hec pūstul. exul. vigil. hic s hec s hoc nequā. **¶** Quarta decima regula.

¶ A maribus detur. sed neutris associetur

En quod format inis. maribus tamē a cano subdes

Forsitan et pecten beluti prebens sacra flamen

Hec syren sidon: quedam simul oppida: sidon

Et babbion salamin: sed in on finita secunda.

Addiscens neutris: solitum genus addo pelagis

¶ Numeri cuius generis neutri. quia omnia nomina in n desinunt si produciunt
viam aut si a canendo componuntur masculina sunt. Sin. corripunt nisi a ca-
nendo composita neutra sunt vt hic lien ren splen. hoc solamen semen flamen pro
lacerdote. Greca vero in u genus suum seruant: vt hoc tican hec strā hic delipen hec
eleusim. **¶** Quinta decima regula.

¶ It pett hoc. hic lar bollar: trita mobile vult par

¶ Le quear cuius generis neutri. quia omnia nomina desinunt in ar neutra sunt
vt mīlar licanor. Excipitur hic bollar hic lar hic et hec et hoc par et sua composita.

¶ Sexta decima regula.

Et maribus prebe: sed bet bet semina terre.

¶ Secunde etiam sunt masculina vt velper sibus et cancer piscia.

Et velper cancerq; terne sunt dabo neutris
Attamen hic ymber cū prole petit cucumerq;
Hec modo vult linther: sed spintet rudet iterq;
Et si sit inger: neutris sociabo decenter

vt pauper. degener. vber. puber. mater. mulier.

Mobile cum reliquis caute signauiro notis

¶ Conter cuius generis r masculini. quia omnia nomina in er desinentia masculina sunt preter nomina terne declinationis b vel u. loco consonantis ante er habentia vel terre sensus significantia. vt hic puer. ager. aulter. hoc ruber. iuber. cad auct. hoc filer. papauer. cicer. Excipiuntur hic ymber et ab eo composita septemder malciber q hoc iter spintet cancer pro modo. Degener pauper vber cōis vel ponis ois sunt generis.

¶ Decimasextima regula.

It quoq; do maribus: sed gadu & it dabo neutris

Hic dat & hec martir: quod grecū nomen bt hoc pyr

¶ Ur cuius generis r masculini. quia in ur desinentia nomina masculina sunt vt hic leuir. reur abatur. Excipiuntur hoc gadu et hoc ur.

¶ Decimasextima regula.

Q; petit hic: sed ado; vult hoc co; matmoz & equoz;

femineis arbo;: cōmunibus additur autho;

vt senato; hostio;

¶ cōparatio.

Statq; nominibus: seu collectiua. sed omnis

vt indecori bicolori tricopos.

Est memo;: atq; decus colo; et corpus generati.

¶ Honor cuius generis r masculini. quia omnia nomina in os desinentia masculina sunt vt labor. lector. preter cōparatio que cōis sunt generis. Excipiuntur hec senos. hoc arbor. hoc marmos equos ados co; hic et hec memos immemot. & a decore co; pote vel colore pposita q cōis sunt: vt dedecor bicorpos discolor. Autos etiā cō cōis gñus nisi cū eū sibi q auger tūc enī aueris facit feia.

¶ Decimanona regula.

Ur neutris apta. sed mascula sunt retrahenda

Hic satur et fufur: volitans pro pisciq; turtur

Gentis auisq; in tur finitum nomen et in fur

Sed dubiū turtur: cōmunia fur: ligur: augur:

¶ Robur cuius generis r neutri. quia in ur desinentia nomina neutra sunt vt lecur guttur. preter nomina deoz vel gentilia vel appellatio auum x vel c ante ur habentia que masculina sunt: vt augur aslur turtur fufur. Verba vero que hominibus imponuntur si sint terne declinationis cōmunia sunt: vt augur. fur. trisur quibus additur ligur. Si sint secunde. masculina: vt satur.

¶ Vigesima regula quia vtrius cōueniens cōe est.

As prime aut antis faciens maribus sociabis

As mas atq; mares signantia bas badis: addes

Cetera femineis: sed bas basīs dabo neutris

Peros.

Bas.

D Nicolai Perotti

**Et las atq; nephas: sed nomen gentis vt archas
Cōmuni iungas aut omni: vt mobile iungas**

¶ Cuius cuius generis / feminini. q; in eo desinentia nola feminina habere pter
eo pter patrias gentis que cōmuni habere arguas capenas archas. Atq;
pauit hic mas maris. vas vobis. as alio. hoc vas velle las nephas et iungas oia
generis / indeclinabiles

¶ Cigelimapima regule.

**Es breue non actum mulieribus esto maritum
Hec teges atq; seges compelsq; dat: inques omne**

¶ Sarges cuius generis / masculini. quas in eo correptam desinentia que nullam
significationis naturalis cōmune habent et femininis masculina sunt vt iranes
lunes. Excipiuntur duo in geny: hoc seges teges / cōpes dis. Item inques quod
omnis generis mutatur.

¶ Cigelimapima regule.

vt apes

vt patronimica cometa. et.

**Hec petit es longum sed prime est quodq; martini
Et quandoq; dies: cuias sit mascula proles
Ut pater in numero plurali aries pariesq;
Vetres pes et pres: hoc es tenet hypomanesq;
At bates locuplex heres communis dices**

¶ Clades cuius gēis / feminini. q; in eo pducta desinentia femininas sunt vt lobes.
Excipiunt hic vetres / pocco / dies q; in singulari morri gēis est in pti masculini
semg sicut ab eo compoliti merdies / hic pes dis.

¶ Cigelimapima regule.

vt pates

vt ignis

Hec bult nomen in is: sed scis finita vel in nis

vt lapio

to est gō

vt her clyamio pyxis

Et crescens patro: nisi sit cōmune pelaigo

vt molio bene codio vir natalis dies

**Et stans pro fixo maritum: coniunge marino
Adiunctis dubijs finis clunis simul amnis**

¶ Excipienda a regule pincipali.

quia castro castis hec vult.

Hic quoq; bult mensis / callis / lis / fustis / et ensis

Caulis et edulis: collis simul anguis et vnguis

Et follis corbis postis torquis simul orbis

Et torris bettis bermis simul aris: et assis

to est dubij generis potius femininis

Composita vt tressis: dubitans sit femina testis

to est porus masculina.

Sicq; canalis erit: verum mas puluis et anguis

per regulam generalem.

Hic dat et her testis ciuis sanctis simul hostis

De generibus nominū.

fo. ix.

q̄ pro femina dicitur inueniens apud quibellianum.

Et canis & iuuenis potius mas: atq; scholaris

id est sicut

sub aliud.

Et dis atq; per is finitum mobile quoduis

Sub excipienda a regula specialibus.

Sed lis: glis glitis bel līs firumq; bipennis

Hec dan et talpis. callis dis: culpis & alpis

Callis cuius affixum est in 10 declinatione nota femina sunt. Excipiuntur habetia n. vel duas consonas in eade silaba vel duplicem consonam ante se. & que per terminā silaba vna ex liquidis terminant vel vna silaba crecit in gū que masculina sunt excipiuntur hec canis: hec bipennis: hec postea sedus: neptis: vestis: vallis: turris: peluis: pelus: culpis: callis: alis: molarus cū adiectiua est cōs generis cum ad de tem vel lapide referatur mas est. Ratus cum virgam significat qua gladiatores decedebantur feminini est. Finito clauso incerti sunt generis. C. Cigesima q̄ta regula

ut de los. alios. chomatios.

Hic petit os terne quedam hec (quia greca) secunde

id est tam osis q̄ ossis faciens.

Hec glos: cos: arbos: & dos: sed utrumq; dat hoc os

Grecaq; pauca: bt epos melos argos dum preuntis

Est numeri: atq; cabos: communi chironomos bos

Impos seu compos custos datur atq; sacerdos

Est flos cuius glos masculini. quia in os declinatione masculina sunt per glos. eos: dos: femina: & custos sacerdos bos compos impos commune: & os ouis & os ossis neutra.

C. Cigesima quinta regula.

Us byete da matibus nisi tertia flexerit: aut sit

Grexis femineum: sed enim mulieribus aptum

id est vasa.

Est humus atq; domus: diphthongus porticus arci?

Carbasus & bellus coltus cristallus & alnus

Forse saphirus item que vox est greca: papirus

et similia ciuitatum & regionū nota de iusafamus.

Wannus & egyptus nardus simul atq; faselus

potius nardus socrus auns pro venula.

Cum notis & acus: manus. idus & tribus hec dant

Hoc bulgus pelagus petit & lux flexibile vitus

Idāpinus hic potius: sed & hec specus & paradisus

Hicq; bel hoc bulgus: communia det tibi grecus.

Est Venus cuius generis masculini. quia in us correptā declinatione scde & quarte de declinatione masculina sunt: ut ann' sexus. Excipiunt hec cristallus. coltus. phasellus. arcus: hie hec acus. humus. alnus. Preterea hec domus colus. Jie annus. ius & manus. idus. porticus. Jous nō plaraj: hoc pelag' hoc acus acris purga

D Nicolai Perotti

mentis frumentis vulgus est masculinus & neutrum muentis: hoc etiam virum & puerum inbe-
clinabilia. Specus vero & pecus est masculini & neutri generis esse tunc
minuitur. Trigesima sexta regula.

Us huius quod terne neutrum est: lep⁹ hic: venus hic dat
Vult commune ligus: sed mobile vult vetus omne

quia per regulam.
Hecq; pedis pecudis: peroris vult hoc pecus apte.

¶ **¶** Munus cuius generis. Neutri. q; in eo correpta desinentia terne deest. neutra sunt:
Excepit hic lepus hic & hec ligus. hic & hec & hoc verus. hoc pecus pecudis. hoc hoc
pecus peroris facit. ¶ Trigesima septima regula.

Us terne si sit monosyllaba hoc dabo neutris

Si polysyllaba sit mulieribus. attamen hic mus

Ariculum querit: sus grus commune tenebit

¶ **¶** Ros cuius generis. Neutri. q; in eo pfecta desinentia monosyllaba neutra sunt
supra syllaba vero feminina. ut cras: quareque inueniuntur: inueniuntur: inueniuntur. Excepit
hic mus hic & hec sus & grus. ¶ Trigesima octava & Trigesima nona regula.

Aus vult hec. sed pes hic iunctum querit hoc es

¶ **¶** In ano desinentia feminina. ut laus: fraus.
¶ In eo duplicem sonum ynam mas paco perardet ynam neutrum inueniuntur. ut eo
erit. ¶ Trigesima regula.

E dabo femineis: sed in ex polysyllaba queris

Ail terre fetus signent: sociabo marinis

Ex grex rex phenix volucris populiq; celorum

Fornix atq; thozar: limax bombix quoq; vermis

Et natrix violator: aque: quodq; vicia format

Hic querunt & onix: sed sardonycem dubitabis

Et pro parte pedis calcem: calces est muliebres

Quas potius pumex ober cortexq; silerq;

Raro mas iudex semper muliebri suppeller.

Foxer & foxper: ramer cum pellice biber

Sed bibix ilix. poteris quoq; dicer & li bis

Ail dux lix conum: hic & hec retinent velut exlex.

¶ **¶** In dux. uox.

Et verbale per & finitum: sed muliebri

¶ **¶** In rapax. felix. velox.

In neutrum recti: it: quod mobile id omne tenebit

¶ **¶** Dux cuius generis. Feminini. q; in eo desinentia nota feminina sunt: ut fornax: nex:
supra syllaba nec sine sensu terre tunc est masculina sunt
q; pumex. verter. exlex. pulx. culx. apex. cunex. Excepitur hic pellex. ober. super

De generibus nominū.

fo. r.

lex. vider. pterea hic rex. grex. calix. varix. formix. frater. natix. angus gen'. hic
vel hec cotex filix. Scendum q' verbalia in trix. Quis sint feminis in obliquis ad
men casibus et in plurali neutris etiam iunguntur: vt vitricis tollit signa et vitrici te
lo.

¶ Trigesima prima regula.

Consona dum pzet s recte mulieribus addes
Sed stirps pro trunco dabitur quandoq; marino

sup. quandoq;

Et scobs. vt semper mons pons fons densq; tridensq;
Et partes assis torrens. et vulnificus seps

sup. generis.

Inq; ps queuis polissillaba: sed muliebris
Sunt quoq; adeps forceps: cōe bistrans sit et efrons
Infans atq; parens celebs princeps simul auceps
Serpens et gentes: vt arabiq; calibsq; quod vnum
Si sit proferro poteris sociare marino
Mabile mobiliter tentum genus omne tenebit

¶ Iuxta eius generis cuius substantiuū vt hic ouens. f. sol. hec pregnans.

firum cum fixo quadrauerit: aut dabo neutro

¶ Circa cuius generis feminini. q' in duas desinentis consonantes monosyllaba femi
nina supra syllabā vero masculina sunt. vt gens fons. scrobo. fons. opa. frons. mors
mens. puls. traba. lena. vido. stirps. hic maceps. anceps. dodrans. trinus. quā ad iā
adeps. forceps. Excipitur hic mons. fons. mars. pons. dens. et hec cohors. hyems.

¶ Trigesima secunda regula.

In dubiis legem sequar aut vltimū meliorem

¶ Quid in his agendum in quibus veteres genera confunderunt. frequentiori au
torem vlti adherendum est.

¶ De numero.

¶ Quid est numerus: est dictionis forma q' discretionē quantitatis facere potest
Quot sit numeri noli: duo. singularis. vt homo. plalis vt homines.

¶ Alci. Si cui dualē addunt: sed eo non vtiur pter q' in his q' ex significatione ad
duo pertinent: vt veter: neuter: ambo: duo et similia.

¶ De figura.

¶ Quid sunt figure nominū: tres. simplex. cōposita. decōposita. Simplex vt anis
mus. Cōposita vt magnanimus. Decōposita vt magnanimitas. Quot mōis
nola cōponunt squatuor. Ex duobus integris vt suburbanius. Ex duob' corruptis
vt effica: municeps. Ex integro et corrupto: vt inepus misillus. Ex corrupto et inte
gro: vt nuggerus. Aliqñ ex cōpluribus: vt inexpugnabilis imperterritus.

¶ Alci. Dictio est simplex figure q' nō pōt diuidi in duas vel in plures partes in
telligibiles pious sensus capaces: vt magister: q' licet triuid' in partes significan
tias: q' nō idē significat nō dicit cōposita. Dictio est cōposita: q' sic pōt diuidi: vt
magnanimus. Dictio est decōposita figure q' de cōposita de dicit: vt de magnani
mitas magnanimitas.

¶ De casu.

¶ Quid est casus: est motus casualium dictionum qui maxime fit in fine. Quot
sunt casus nominū: sex. Nis. grūs. datus. actūs. verūs. et ablatius. Unde
dicitur casus a cadendo q' quasi a recto cadere videtur. Un' rectus impropius dī
casus. ¶ Quod sunt littere terminales nominum quibus latini vniū squatuor dea
cim. Vocales quiq; a. e. i. o. u. Semiuocales sex. l. m. n. r. s. x. Vnde tres. e. d. j. Quos
sit decimū: idē noli: q' nōq; Pula cuius grūs singularis in es. diphthog. vel si greca

semper terminatur in eo.

De nominis terminacione.

Poeta que pars / Nomen. Quid est nomen? Est pars conposita ex casu corpore
qui rem proprie designat ut significans. Poeta est pars declinabilis an in-
declinabilis. Declinabilis. Quot sunt generis species declinabiles? Quatuor
Nomen verbi participii et pronomini. Quot sunt partes orationis in declinabilibus
quatuor. Prepositio adverbium coniunctio et clausula. Quare dicitur nomen. Quasi
nomen quod hoc notamus vniuersum substantie qualem vel a greco quod est
onoma. Et nomen quod accidunt rerum. Species generis numerus figura casus.
Casus species determinatur unde determinatur a poetis. Quot sunt species nominum?
hec. Primus in usus et species. Determinatur prima et impetitus. Quale nomen
est substantiuum. Quare quia preponitur a vniuersum articulare tenentur hic poeta.
Quotplex est nomen? Duplex. Substantiuum et adiectiuum. Substantiuum est cui pre-
ponitur vniuersum articulare tantum. Et hic liber. vel homo a humis. Et hic et hoc homo.
Et adiectiuum est quod variatur per tres diuersas voces ut patet patris patris
vel per tres articulos hic et hoc et hoc felix. Quale nomen substantiuum est poeta.
Appellatum. Quotplex est nomen substantiuum? Duplex. Proprie et appellatum.
Quod est proprie? Quod ubi substantiuum proprie et penelope. Et appellatum quod est
et multum. Et homo leo. Cuius species cum primis species determinatur est poeta.
Corporalis et corpus significat. Quot sunt species cum primis species? Determinatur
nomen. Utrumque in corpore significat. Quot sunt species cum primis species? Determinatur
substantiuum a dictum / ad aliquid dictum quod ad aliquid dictum / penelope / patris / mater /
genitrix / infans / relictus / collectus / substantiuum / adiectiuum / speciale / ordinale / num-
merale / absolutum / locale. Cuius species determinatur. Proprie. Determinatur a
noie deriuat quod est poeta. Quot sunt determinatur nomen proprie a proprie. Nomen
pronominale possessiuum copulatiu superlatiuum comparatiuum demonstratiuum
relatiuum / adiectiuum / substantiuum. Cuius generis poeta masculini. Quia preponitur et vniu-
articulare pronomen hic. Quot sunt generis nomen? Proprie. Masculini. Quia preponitur
hic: vi hic proprie. Feminini. Cui preponitur hec: hec penelope. Neutri cui
preponitur hoc: hoc animal. Communi cui preponitur hic et hec. vi hic et hoc homo.
Omne cui tria articuli pronomina preponuntur. vi hic et hec et hoc felix. Pro-
misum quod sub vna voce et vno articulo denotat animalis vniuersum sepius. vi hic
passer hec aquila. Incertum quod nulla ratione cognita sola auctoritas veteris sub
diuerso genere pronominis hec et hec felix. Similiter. et reliqua. Poeta per quod res
qualem est generis masculini. Per declinabile generis quod hancur omnia ne-
mina greca que in eo vel in eo longam declinationem et similitudinem in a apud eos declinationem
neutra: et quod determinatur sub sepius generis hic apud eos sepius: vi hic ho-
reas / crater / titan / solis / poeta / et reliqua. Prima declinatio per quod generis declinat.
Per tria. Masculini feminini et communi. Cuius numeri poeta singularis: singu-
lariter proferunt. Quid est numerus res dictionis forma que discretionem generis
facere potest. Quot sunt numeri nominum? Duo. Singularis vi homo. Pluralis ve
homo. Cuius figure poeta simplicis. Quare quia simpliciter proferuntur. Quot sunt
figure nominum res. Simples vi quatuor. Copulata. vi magnanimus. Decopulata ve
magnanimus. Quot modis nomina coponuntur quatuor. Ex duobus integris
vi subdubius. Ex duobus corruptis: vi efflux. Municeps. Ex integro et corrupto
vi ineptus. Insultus. Ex corrupto et integro. vi nugigerulus. Aliquando ex copluri-
bus: vi inextinguibilis. Imperitius. Capite quomodo coponuntur res pluribus cor-
ruptis capite vi. Poeta cuius casus / nominatiuus. Vocatiu et ablatiu singularis.
quare quis in talibus casibus declinando reperitur. Poeta cuius casus: genit et da-
tim: singularis nominatiu et vocatiu pluralis. In hoc loco poeta currit. Poeta cuius
casus. Vocatiu. Quia est suppositus huius verbi currit. Quod requirit ante se nota-
tus. Quid est casus res motus casualis dictionis qui maxime fit in fine. Unde dicitur
casus. a cadendo. Quod a recto cadere videtur. Unde rectus impetitus dicit
casus. Quot sunt casus nominum. Sep. Nominatiuus / genit / dative / accus / uelut / ab-
latiuus. Quis littera terminatur poeta a vocali. Quot sunt terminales littere nomini
quibus latini videntur quatuordecim. Vocales quinq. a. e. i. o. u. Semivocales sex
l. m. n. r. s. x. Quot tres. c. d. t. Quot sunt declinabiles nomini. Quinq. Prima cuius

sententia singularis in se biphthongon vel in eo longa desinit: ut poeta postea: he
 thoric rhythosus. Secunda cuius gulis et reliquis. vi li. Poeta cuius declinationis
 e sumis eius genus? singularis in se biphthongon de finit. Quintus singularis
 pume declinationis quos terminant? ab et dicitur. q. et as. et vnde ihera. vt poe
 tis. rhythosus. mens. ancipis. ab etiam. Poeta qui facit in gemino. facit in eo
 gemino et duo singulari et nominativo et vocativo plurali poe. Per quā regulā. Per
 scdm pume declinationis: qua dicitur q. gulis et datus singularis et notatus: et
 vocat? pluralis in se biphthongon desinit temp exceptio. gis singulari? eos
 q. terminis in e longum q. qd terminis in ea. Poeta qui facit in acro singulari poe
 tam. Per quā regulā. Per tertiā pume declinationis: qua notatur q. acro singula
 ris in am vel in an vel in terminatur: vt poetis: cnean ancipit. Quō facit in vco
 singulari. facit in vco et abdo singulari poeta. Per quā regulā. Per quartā et quā
 eis pume declinationis quos? notat q. vctis et abdo singularis in a terminant? vt
 in et eo veniunt ab eo vel ab et. vi o mea ancipit rhythosus ab cneā ancipit rhythos
 us. Quō facit in gō plurali poe tam. Per quā regulā. Per septimā pume declinationis
 qua notatur q. genitivus pluralis in a de finit: et plurius per concisione in um: vt
 troy genari et troy genari. Quō facit in bello. facit in datus et abdo plurali poe
 tis. Per quā regulā. Per septimā pume declinationis: qua notatur q. datus et abdo
 pluralis in eo de finit. Gemina tria ponat reliqua. Poeta quō facit in acro
 plurali poe tam. Per quā regulā. Per octavam pume declinationis: qua notatur q. ac
 clatus pluralis fingit terminatur in ae.

¶ porta quò declinatur.

[illegible]

¶ De secunda declinatione. prima regula.

D Atq; sequērectis et. it. ut hī us. umq; latinis
Eus quoq; sed grecis qd^o os simul on sociabis

¶ Nominatum secundum declinationem quot terminationes habet &c. Et. ur. um. us. eus. 3n et masculinum tantum latinetur & grecum. vt caper. alexander. liber. tyban. Nuntius qui etiam ibidem dicitur quot solum producti et in hac declina-
tionis. ad eo compositum. Celator nam q gente qui est iuxta armenia obder. ri-
dicitur. ¶ 3n in i. ur. latinetum tantum masculinum vt vir. sator. ¶ 3n ne. pla-
santus. ¶ 3n in u. neutrum: q figurate femininum: vt regnum glicerij. ¶ 3n in u.
grecis tantum: q masculina vt thesauri. Secunda declinatio per quot gene-
ra d. cinetur per ma. u. scilicet uolum. femininum. i. neutrum.

¶ Secunda regula.

Ips dabit patrio nostrati: namq; pelà lgo
 Debet eos bel eo. que dant us rre notato
 Nec minoz est recto nisi dempseris i geminato
 Ex it ur eus superet par semper ab um bel us extet
 Et crescent sp bel non muta pteunte.

Cetera non crescant nisi que patrum per ius dant

¶ terno & sexto datur i fit ab us genitimo

¶ Darius et ablatius secundæ declinandi sunt a genitivo i mutata in o, ut huius luciferi huius lucifero et ab hoc lucifero. huius syderum huius et ab hoc sydere.

Quarta regola.

Eus ea formabit: bel ut on bel os: on generabit

¶ Accusamus singularis secunde declinationis desinit in um: vt priuamum . the-
um. Sicca vero in eus desinunt etiam in a. Cetera vero in on terminatur vt the sa-
piamou. ¶ Quinta regula.

¶ Quinta regola.

Sic panthus panthu: sic orpheus dicitur orpheu

An proprio per ius quia tollit us i retinemus

filius & fili: quod in e flexere betusti

Sed fluvius populus lucus deus et chorus agnus

Usurpantur in us:qua rite per e bariemus

¶ Vocantur singularis secundæ declinationis quando in r vel in m desinit nominis unus singulis est r. In eis vero desinuntibus grecis est vocativus, quia a nominativo ibi abiecta a r et r thesaurus us desinentia mutatae us in e faciunt vocativum, si tamen ante us i sit m, propter abiecta us faciunt vocativum, ut virgilius o virgili-dicam etia fili pto filie. Dicunt etia christiani, bene agnoscite pelagus populus fluvius in vocativo. ¶ **§** **Entargula.**

¶ Sextaregula.

Primo plurali quinto simul i volo iungi
Sed tñ ambo duo dū mascula neutraq; tollo.

Dieteris neutris pluralibus a breue cunctis

Primis & quartis & quintis associabis

¶ Pluralis nr̃s: & vct̃s tam masculin⁹ q̃ femininus sc̃be declinationis similit̃ est
gro singulari. neutri vero g̃us nr̃s: act̃s: & vct̃s: & in p̃i semp̃ definit̃ in a: p̃i sint
greca: vt sempe cepe.

¶ Septima regula.

¶ Septima regula.

Dic(nisi concisus) horum fieri genitiuis

D

Nicolaï perotti.

**Est ea confides que post numeralia pones
Aut iis compones seu nūmum mille duum bīc
Dumq; sonus melior: seu dūum dona ploxum**

¶ Genitū pluralis scde declinatio hāc i oi genere addita rā ablatō singulari. vti magistro magistrorū. Multa tñ p syncopen dicunt vī denū: septenū: ce nū: triceni: mī: mī. lēternū: modū liberū: Fabū elementū: iugurū. **¶** Octava regula.

Is terno & sexto datur ambo duorū per obus

Festa lego per ibus: licet ozum genitiuis

¶ Dativus & ablativus pluralis secunde declinationis sunt ab ablativo singulari mutato o in i longam. **¶** Nonā regula.

Os quarto dabitur: tamen ambo duorū nocentur

Nam quondā maribus dederant o ceu modo neutris.

¶ Accusativus pluralis sequit de declinatione tam masculinus q̄ femininus si addita o ab ablativo singulari. **¶** Decima regula.

Nullus & blus bter cum natis solus & alter.

¶ i. pterea.

Totus & vnus ad hoc aliuz quod format aliuz

Quis qui cum natis belut ipse modo variabis

Ut meus & noster p̄icis inflexa frequenter

Hinc tribus est quintus per e totus solas & vnus.

¶ Nomina que fm popū p̄nomina declinantur sunt octo. Unus/ totus/ solus/ vlt̄ vltus/ vter/ alter/ & quis vel qui cū suis cōpositis. que etiā fm mobiliū nomina reguntur: lam veteres declinabāt p̄ter quis. Neuter tñ neutra neutri cū vtroq; mō sicut sim plex sūū dixerūt apud iuniores fm mobilia nola declinat. Porus/ femina sunt vna tota sola alia. vlt̄. altera vtroq;. Neutra vnus totū solū. aliud vlt̄ alterū vlt̄ quid vel qd. Quorum genitivus vnus totus solus aliud vltus vltus. & corripunt & p̄du cū penultimam alterius semper corripit.

¶ Nominativus hic magister. Stō hui' magistrī. Dativus hui' magistro/ Accusativus hunc magistrū. Vocativus o magister. Ablativus ab hoc magistro. Et pluraliter nō hī magistrī. Stō horū magistrorū. Dativus hīs magistris. Accusativus hos magistrōs. Vocativus o magistrī. Ablativus ab hīs magistris.

¶ Nominativus hec pinus. Stō huius pinī. Dativus hui' pino. Actō hanc pinī. Vocativus o pine. Ablatō ab hac pino. Et p̄r nō hec pinī. Stō harū pinorū. Dativus hīs pinis. Actō has pinos. Vocativus o pinī. Ablativus ab hīs pinis.

¶ Nominativus hoc templū. Stō huius templī. Dativus hui' tēplo. Accusativus hoc templū. Vocativus o templū. Ablativus ab hoc templo. Et p̄r nō hec tēpla. Stō horū tēplorū. Actō hīs tēplis. Actō hec tēpla. Vocativus o templū. Ablativus ab hīs templis.

¶ Nominativus vltus vltū. Stō vltus. Actō vltū. Actō vltum vltam vltam. Ablativus ab vltō vltō. Et p̄r nō vltū vltū vltū. Stō vltorū vltarū vltorū. Dativus vltis. Actō vltos vltas vltas. Ablativus ab vltis.

¶ aco

¶ De tertia declinatione.

¶ c. d. i.

Tres sibi vocales & tres bult tertia mutas
Tres liquidas: s & x varie vocalibus addens.
Dogma/ cubile/ latro/ lac & alet testificato.

De declinatione noim: Fo. xiiij.

**Et dauid bogud atq; tozal fel sol vigil exul
 Pan delphin demd sple fat ber martit honoz fur,
 Mas pes lis os mus es laus & arabs sociemus
 Alebiq; calibs scobs hys & puls & hyes afans fiens
 Forte tyrens et fons et aruus & pars & iners mozs
 Tiburs daps cepe stips opstirps caput atq; capax lex
 Strix vox lux fals lanx coniunx arx faurq; mouetur**

¶ Perotus ¶ Tertia declinatio q quot gha declinatur. Per omnia.

¶ Prima regula.

Quot sunt terminationes noim terrie declinatior. Quinquaginta octo.
 que. In a vt poema. in e vt monde. in o vt kro. in ac vt lac. in ec vt alet. in
 id vt pedica & barbara vt dauid. in al vt sal. in el vt mel. in il vt pugil. in
 ol vt sol. in ul vt colul. in an vt nuan. in en vt splem. in in vt phoicm. in on
 vt fidon. in ar vt r. in er vt pater. in ir vt gaddir. in oz vt amos. in ur vt turtur. in
 as vt pallas. in es vt comes. in is vt collis. in os vt compos. in us vt ispus. in abo vt
 trabe. in ebo vt creba. in ibo vt caliba. in obo vt scrobe. in vibo vt vibo. in ula vt
 puls. in eme vt hymo. in ano vt doctans. in ene vt dens. in uno vt tyuno. in one vt
 fono. in uno vt aruns. in apo vt daps. in epo vt manceps. in ypo vt cnyps. in ope vt
 ops mater deorum. in oro vt maro. in ero vt mero. in ois vt ioris. in ure vt nburs. in
 irpe vt stirpe. in ar vt fax. in ex vt fax. in ix vt fenix. in ox vt velox. in ux vt cruix. in
 ees vt piara. in aas vt fraus. in ur vt caput. in alx vt calx. in anx vt lanx. in arx vt
 arx. in ung vt coniunx.

¶ Secunda regula.

**Is genitiuus habet: nisi grecus os us be vel i det
 Ut panos neri: sed bult varie generati.**

¶ Genitiui in is correptum desinunt excepto huius vis quod producitur.

¶ De formatione genitiui. Ascensius cu Sulpicio.

A breue curtat atis vel atos quia proxima grecis

Sunt quondā prime: per atumq; reperta secunde

**¶ In a rectū desinētia addita ris syllaba faciūt gūm: vt poema poemans. Syma
 symatis. Verūsim tamē huiusmodi nola greca iuxta primā declinationē variā
 bant enām mutato genere. et iuxta secundam mutata voce vt hec vel hoc poema
 poeme. et hoc poematum poemat.**

¶ Breue pro creatis: sed cepe nichū variabis

**¶ In e correptum terminata e in is vertunt. vt monile monilis. Cepe int. eclinabile
 est. Dicimus etiam cepa cepe. ¶ In e productū greca sunt et propuā sentiunt decli
 nationem. vt hec penelope penelopes. et rhetouce rhetouces.**

¶ Demptis grecis productum sepe dat onis

femineum do go dat aus quibus addito virgo

Et cardo margo dum mas: et apollo cupido

¶ Turboq; venius homo: nūc nemine parcius ordo

¶ At caro dat carnis: sed quod dedit en dabit enis

Perot.

Col.

Is pones post ar sed ris sibi subijciat far
 Lat proprium lartis formabit et epacis epac
 In detuatis neutris producit aris
 Cetera corripies nectatq; iubatq; mouens nar

*¶ In ar accipimus in ve casus ceteris dicitur necesse est per parte penultima correpta
 sed far faris facit ad differentiam verbi faris. et nar naris producit a. Lar holo pro
 pud lartis. Sed neutra si dormimus sunt producta a in obliquis casibus: et a lupet
 lupanar lupanaris a calce calcatur calcaris. Dep ar autem depens facit.*

Et huiusmodi eris: cer mobile vertitur in crīs
 Et hīs dat celebēt imber cum p̄ole saluber
 Crīs facies ex ter: sed eris faciunt lather ether
 Accipiterq; olim seu que piter accipiebant
 Iupiter obliquos iouis accipit arte negatos
 At crater panther dant eris: iunge character
 Itaq; statet. sed iter itineris sibi procreat ex ter
 Et longum heris her format: bi mulieris

*¶ In er finita summus is. et penultima correpta redduntur: carcer carceris
 mulieris autē prostrahitur. Lucetinus. Sive verum solido sine est mulieris ongo.
 Uer vero pro dicitur Albiectina tamen in cer que feminini in se habent: vertit cer
 in cris ve alacer alacris. Ceteros vero alacris in masculino etiam proclerit. et e-
 reh. quin in eo alacris: sed celebēt bēto facit. et saluber būs. Imber ambus emittit
 sic et eius composita. September septembris: octobus: nouembus: decembris. Xpi
 ether vero mulieberrimū superius diximus: et mulieris olim. ¶ Illa vero que in ter
 habent rectos vertunt ter in truce frater fratris: ether tamen ethera dicimus. In-
 per lather iter numeris: correpta penultima. crater autem crateris. statet statens: et
 panther pantheris producta quidem bene addi volum character characteris: impi-
 ter iouis facit: hert antiqui imperis et imperis dixerunt et iouis in nē. Accipiter acci-
 piter et accipiteris proferrebant veteres. Sic et opiter masculis despuet.*

Lucetinus.

Terentius

Post it/oz/ ut datur is: sed co/ sibi conlociet dis
 format o/ is i obur femur et icur adlu ebutq;
 Mas nisi sit rhetor proprium be vetus be tenens po/
 femina non arbor: comune negans genus omne
 Produciunt o/ is: quod pro reliquis huiusmodi
 Curtum trīs est et hīs: sed fur producit furis

*¶ In ur sumus is et penultima corre. ut gadur gaduris. ur iris: ut Carinus declinanti
 ¶ In os si masculina aut femina aut coia sunt addita is et p̄ducto o formāt gish ve
 hic otatō otatōis. hec totot tototus hic et hec autot autotus memot m̄ corripit o sic
 rhetor/ arbor/ tricoipous/ indecous. et sic p̄ducto d/ m̄ corripit. Sic et illa vetusta
 marcopous et dubipous. Sic et p̄p̄na grec: ut hectous et acrous. Neutra dō o d̄is
 ne feruit: vi mai mot marmotio. Cot autē cordis facit. In ur ola h̄p̄ro is et correpto
 u signat ḡis: vi vultur vulturis: fulgur fulguris: furis in p̄duct. Robur petro rebo
 p̄. et ur edous. femur femoris. icur icoris et icetous. corripimus et h̄teris.*

petro/

C. 4.

As longum vt nostras facit atis. mas maris optat
 Mas neutrum hails: bas hic habis: as petit alies
 Propria greca vtris calcas pallasq; creabís
 Et diamas adamas elephasq; gigaſq; per antis
 As breue ſonmat ados dei adis dea pallas. & archas
 Et lampas / cycias / menas / decas / ambrosiaſq;

¶ In eo ſyllaba abſoſa e & addita ſyllaba tictredunt græce. vt meccas meccatis
 arpin as arpinato. & q; veteres huius gentilis ſic dedimenerunt: hic e hic arpinas
 e hoc arpinato. Exprimus hec monosyllaba. hic as adſa. hoc vas vaſcuſq; in plura
 li ſiſte eſt declinationis. hic vas vobis. hic mas marto. hoc i as et actas in declinatio
 nis. Sic hic eſet e hoc ingas eis gias. Greca autem huius terminatio huius apud illos
 in duo vel in tres ſyllabas quæ variis apud nos in duo vel in tres. vt cycias cyciaſq;
 cyciſq; huius. gigas giganteſq; giganteſq; adamas adamantes adamantes. Pallas pa
 llas vel pallantes pallantes pallor des pallades pallatis. Lampas lampas vel
 pabis. arces arcades arcades. mas meccas meccatis.

Es breue dant & itis maribus quadrantia ſicut
 Hic fomes tremes palmes cum limite merges
 Hic gurges ſtipes beles tudes arte ſatelles
 Hic ceſpes trames cocles poples ſimul hantes
 Es breue dant et itis que ſunt cõmunia ſicut;
 Miles eques ſolpes pedes antiſtes comes hoſpes
 Mles & a ſto ſtes ceu preſtes ſine ſuperſtes
 Pes dat edis ſibi cum natis: ſed apes remouebís.
 A ſedeo ſit idis communibus: i preunte
 Es longum dat etis maribus aries parieſq;
 Et commune teres: ſeu verbo nata tenente

i. penultima.

E breue ſub metis inter pzes prebes hebeſq;
 Cum begete indigetem iunges muliebris quedam

i. producens.

Ut tegez atq; ſeges ſimul hec abies remorans es
 Inquies etis habet: communis ſyllaba pes eſt

¶ In eo correpti latine que masculini vel omnis generis ſunt remoto s & mutato e
 in i huius. & addita eis faciunt genitiui: hic ſtipes ſtipinis. hic e hic miles milicio
 Exprimunt illa q; æe diphthogon huius in penultima e & q; a verbis deriuant. q; e ſeruat
 breue: vt hic e hic piepes pperis. hic e hic teres tertio. hic e hic hebes hebetis. Es
 declinant i oñ eo habemus quatuor iōgū e ſeruāt vt aries arieno. paries parieno. &
 hic e hic inquies pducit gñ inſectis. Feminina quoq; e breue ſeruāt. vt tegez tege
 ſis. ſcō pes e pposita ad eo quatuor pducit aliqñ es ſonmāt i edis gñ correpto ei vt
 ſōpes cōpedis. tripes tripedis. Alpes vero apud huius. A ſedendo qui deriuat in triu

De declinatione nom. fo. r. b.

corrupti emittuntur ut obles obdole, belus belolis. Sedes vero a die facta.

Es longum se mutat in is seu cetera queuis
Sed propriis datur i que lecta per eus ut achilli
Terne bel prime sunt quedam sicut ozontes
Eris et is faciunt nonnulla daretur chremesque
Hermes atque thales potius dant eris. ut agnes
Magnes ceteris locupletisque lebelisque quiesque quod olim
Ei fecit: uti requies nunc: quod dedit eris
Heres et merces edis: ceterisque ceteris dat

q. In es longi sine greca sine latina sit mutata es in is reddunt gido ut cedebis cedibis
Achilles achillis. Sed antiqui huiusmodi grecos nom. gido etiam in i terminaverunt. Cur
gillus. Aug. unum achilli. Nunc acris ozonti. Quis ad prima redegerit declina-
tionem. ut ozontes ozonte. chremes ante chremis et chremens etiam. Leches laches et la-
chetis. Rames ramis et ramens. Dares darenis et daries. Sic et multis grecos varia
tur. Cetera in cerens facit. Merces mercedis: quod est frequentibus et pocius. Heres
heredis. Locupletis locupletis. Quies quiescis: quod olim quiesce fuit declinatio: cum
et compositus requies adhuc servat huius. Cetera in Catone maiore dicitur requiescere
Agnes agnetis. Magnes magnetis. Lebelis lebens.

Virgilina:

Is itis longum facit ut monosyllaba. lis dis
Et glis dans glitis: gliris glirisque mouebis
Et bis non crescens. memphis samnisque quirisque
Quando leguntur in is: longis coniungere possis
Cetera corripunt is: nec nostratia crescunt
Nunc lapis excipitur quod idis facit: abde tricuspis
Et cuspis laspis callisque tegens caput aspis
Et capis ac ibis tamen ibes dicito plures
Doris adonis item chlamis egis thebais atque
Eiusdem forme patronymicu simul omne
Crescunt sepe paris: tygrisque thibis alexis
His anubis: at id recte patrio atque dativo
Plura dabunt greci: que sepe per os quoque legi
Quod dedit en dat inis: sed quod dedit in dabit inis
Sic sanguis simplex sic pollis sardis inis dant
Ac salamis salaminis habet: symois symoentis
Quod dedit et dat eris hominis pulvis cucumisque
Et ~~his~~: impati^{is} legitur sed puber eris dat

D

Nicolaï Perotti

**Semis dimidium ne flectas: semis ab alle
formet semillis: thetides dum mater achillis
Uult thetis: oceani cethys uult cethyos hyor.**

C In te longa deflexio habita obiter est aduena ito parit gati vt hoc No lito. hic
et her duo dno. her gno gino. Excipit gno gino et gno gino. Gno quocqz in et g
in te fluta nota regna feruit in et terminatog. vt hic puluis et puluer puluaria. hic
ponis et ponit ponaria. hic et her quibet pueria et puluis et et puluis puluis gene
re semipositi significat mutacione aduocacione et tota populare irado. Actus.
et Semis et potum. Cetera in te coeque simul habet gemina uelut hic collis hu
mo collectyberis hui⁹ rhyberis. Excipit hic lapus hui⁹ lapidibet omni lapus. Pol
lus pollum. Cethys cethyos. et eius pethis vt tritupus tritupote. Semis semis
ponbis na po duntio non declinat. Cethys cethyos hic sanguis sanguis. hic et
her exangus huius epigone facimus pumit inuitat. Iper capis capibetog gre
et est melior. Puluis. hic et her potis et hoc potis huius potis habet et qno cu
ponitur potuola potum potum et potum potum potum potum potum potum potum
lum. 3o vt cetera alia potum potum potum potum potum potum potum potum
cetera sunt habet aut oculis et in i mutant et gati laum facile vt fymos fymo
emio symedus et ante n fucipit et laum et greci acuti habet. Idem aduobos
aduobos. Cetera cetera. 2o per y greci scribit vt quodam alia et sub hac
regula coequebant. Dno deuobos deuobis. Et sit potum potum potum potum
bos emio. Hecis qno capis. 3o per ischis emio ambobis. Hecis ardus
lapid⁹ capis apobis. 4o thetis. qd in plurim numero habet bos thetis. 5o thetis. Paris
paris et paris. Cetera nigris et nigris. rhyberis rhyberis et rhyberis. 6o thetis albis et
albis. Cetera ad acuti. Na albis moui amobis. 7o thetis qd huius nota sem
per fere in acti et albis paris albis. vt Semis docet. Thetis thetis mater achillis
aut⁹ albis aut thetis plaur⁹ puluis. thetis thetis occidit⁹ dno thetis.

Cicero

**Hic os uult ois: sed cetera flecta per ois
Et quodam comune nepos: at compos et impos
Ut potis o breuiant. arbor dat ois uelut arbor
Dns athos ut athon: custos custodis habebit.
Fac heros: minos. tros greca per ois et oos
Bos bouis: os ois dat: os ossis: glos quocqz glos
Uis curtam dat ois neutro: sed eris dabo cunctis
Que dant dus lus nus: ceu pondus bellus onusqz
Et que dant verbum per ero bel et oz breuiatum
Ut betus blaus opus: societur acus quocqz terne
Sed genitum pignus breuiabit ois facinusqz
Hic uenit et cetera ueniam compellit uenit**

At pecus hec pecudis: pecus hoc pexoris libi iungit
Intercus dat ut is: quod comparat vs facit oris

vt melampus edipus.

Pous podos in greco nobis quoq; pus podos esto

Uicq; ligur liguris sic et ligus ipse mouebis

*¶ In no curis si neutra sunt deponit us. et oris corripit: vt corp^o corp^ois. ¶ Illa
 in in duo et duo corripit eris: vt uellus uelleris. pōdus pōderis. man^o mueris
 fz facis^o facietis fz pūm^o ouis et eris vt uult pulcior^o. Rud^o rudieris. fen^o fenous
 et teneris. pōnus pōnouis. olim pōnris et pōneris. Que aut fz in eo desinētia hz in
 oris corripit facietis vt: victris: victeris: victrās. ol^o oleris: olerooleras. Tēpus fz
 ipso fz hec per^o pecudis. inter^o intercutis. hoc acus accis. hic lep^o lepus. Cōp^o
 racina quide gōunt us et ouis pōndit tpe fortius fortioris: melius melioris.*

Uis ab us longo faciens: incus remouebo

Atq; plus udis: monosyllaba formo per tris

Et tellus: sed grus per uis formabit et sus

*¶ In no pōndit remoueo s no sumunt: et struē o longior: salus salutis. Tell^o vero
 telluris fz. Incus incutis. pōtus palutis. Et monosyllaba deposito s uis pōndit
 vt mō muris: sed grus gruis facit: sus sus.*

Hoc es bult eris: bult hic ptes ptedis habere

Laus fraus dant audis: sed emaus non flexeris apte

*¶ In ac diphthongon duo lanna muerunt. hoc aeo aeris. hic ptes ptedis.
 Laus fraus dant audis: sed emaus non flexeris apte.*

Post b bel in bel p si subditur s facit ex se

Bis mis pūq; sed e si quod fuit ante supreme

Apox in i mutabis: retrahens monosyllaba hremis et

vt auceps biceps.

Aucupis ex auceps. cipitis faciet capitis cepis

*¶ In bumo: po. desinētia formā gūm interposito i. vt uido uibus. hremo hremis
 inops inopis. S; si ante b vel po e habuerint: nō sunt monosyllaba: illud e in i ver
 tant: vt crebis crebis. princeps principis. sed auceps aucupis facit. Et a capite ppo
 stea remouent or: e in i mutā: et sumunt tis vt auceps aucupis. biceps biapinis. in
 cepis incipitis. Anqui fz auceps biceps: incipis dixerunt.*

Post i et n aut e si subditur s facies tis.

Sed glans et folium frons: et lens betinis habent dis

Participans ab eo simul a quo compositi loq

Ambio dempto ab iens genitiuo format euntis

A cor: coris cordis: pens uult a pendere pendis

At ne quid titubet bnx non vns bncia format.

*¶ In laus: rs. desinētia ablata a et sumpta no emulant gūm. vt pulo pulis. mō
 inōis. pars paris. frōs autis nō sit in viū frōis facit cū foua arbor. si fz nā frōs
 frōis capitis est pars. Lens lēdis alai capitis lens lēno legunt. S; si gūm facit.*

D Nicolai perdoti

*Discipulus eius leu dno & cetera ab eo & quos deducti: qm in amulo terminis de reg
vi una mansuetudo fecerunt. Ambulo vero ambulo huius libris de libris
dis. Sed amulo arduo facit. Quos & cetera a corde copiosa primum huius.*

I herbis in go facit & gis: cum nunc demo
Coniungit n remouens: & in eis cetera vertunt
Seu vocalis erit seu consona littera iuncta
Sed nox noctis habet cum prole: senexq; senis
I quondam senicis: sed in ecclis esto suppellex
Frux si sit frugis: spinx & strux gos facit et gis
Sic phalanx vertes vel dic plurale phalanges
Quedam sicut hylax conuertit grecus in actos
E super & nisi sint monosyllaba: compositum de
Ex ipsis: & per i mutant quod hult breuiari
Vetueris demes: lodicis rite notabis
Nam lodix bibix que lecta per ex datur icis

id est latine:

Longae vocalis solet esse penultima nostris
Tolle gregis necis atq; precis nauis adde piscisq;
Hisq; a perniciē quod de nece: perniciis adde
Et senis atq; bicis ducis & crucis ac nucis atq;
Coniugis atq; truciis latricis qd in ex quoq; lectū est
Paltriciis & salicis silicis: si igit addito grecis
Histricis his sorta cum natrice sardoniciq;
Ac onycis q; sunt quoq; mascula que breuienda
Posco calix & erix fornixq; calixq; remotis
Hinc phenix sandix spadix bombixq; per icis
Bebiis aut si his bebiis dicere polcis

*Quia si .i. verbis in go deriuant ablati & addita gis faciunt gis: ut grex gregis
grex gregis. lex legio. logo legio. remigis cuna nō remigis nō vauis & in i mutant.
Coniugis vero coniugis dicimus remota n littera quā in plurali in oibus obliquo per
dit. Frux quo etiam non vauis frugis habet. omni etiam huius fruges dixerit. Ce
tera oia latina perdot & et eis caput. ut faller fallacia. nec necis. lex fecis. quous
qu concis. sepelicio. deuncis. sed si o ante & habeant neq; sine monosyllaba nec ab il
lis composita mutant e in i coetepel per obliquos casus: ut aper apices: verter ver
sici. Lodici tamen & vernecis producit. Similiter masculina in a corripunt i pe
nultima ut formix formica. femix vero et bombix producant. Barbara ut pharnex
corripunt. Addit maffix. sed plinius videtur maffice sices. Reliqua in & penultima
produci ut seix felicio. Exprimus grex gregio. crux cruce. fax faxio. nux nucio.*

fo. xviij

pinguis et pinguis nappet pinguis pinguis pinguis.
 et Alce. Si buere lecto maling sedm ius corripit plicris pducit ena plice, Rufus
 fert^r in aratro. Cere apertissima qua ius plicre couiscit. puz aut p plicoso a plic
 crecit a plicoso que per i nate coponi videt. penultima corripere poi sed p velati
 dem pducit. Sili alio. i. Pernici velox carli rapit incia merita. Pellis vero li e m
 i mutas excoquit. Dec salpinx cu tepta incensano. Sequitur peroti regula terua

¶ Tertia regula.

¶ In his singularis tertie declinationis fit a gto abiecta e.

«Quarta regola»

Accusativus singularis tertiae declinationis sit a gen. singulari id mutata in em. Quia tamen terminata opus vel greca latine habentia nisi genitium non terminant acrim y ubi: ararum in apulum, pterea latum hoc munusculum: turrim: arum: ibum: secum: pupim: idem: refectum: imp: pelum: tallum: maguderm: pupp: n etia: se curem: c refectum: mueres. Quis grece vero id in hac et in alijs declinationib: greca terminatio in a inuenit? prematiansa.

¶ Quinta regula.

¶ Uerfus singularis tertie dedinationis fufus eft nro singulari nifi fit uerfus grec⁹ abla
ta s; v. I a gto ablata na: vt theba: colcha: palla: xenophon. ¶ Sexta regula.

¶ *Septa regula.*

perol.

四山

D **Nicolai Perotti**

Et mare rite per i iam nunc cupientia flecci
 At dumtaxat in e soymetur: gaulape rete
 Et presepe simul prenesse et cepe sozacte
 Et preunte bel is bel vtroq: per i dabo quenis
 Neutra in e siue quibus producitur alis et aris
 Consona mobilibus per e tantum propria demus
 Farte leges recte: par mobile seruat vtrunq
 Mensis vt october petit i: sed vtrunq: dat ymber
 Quod dedit in quarto tantum solet i dare sexto
 Qd dedit em simul im dat vtrunq: sed absq: bipenni
 Vis guis gnis ctis mnis clausum verbale qd in trix
 Nomen in a gentis dans atis: mobile quoduis

.i. neutro genus

Peter in er bel in is: licet abneget hoc dare rectis
 Ut pigil & custos. bigil imber forte sacerdos
 Et post is seu que dabit autho: dant et vtrunq
 Et tantum recto faciens et sospes et hospes
 Et non dicta prius per e tantum rite mouemus
 Attamen i strigili moris tantummodo iungi

¶ In e eprauntia neutra si sint similes habent ablati singulari datiuo singulari. vt ab hoc maritatali monili. Excipitur ab hoc gaulape: quod veteres i hic gaulapes et hoc gaulape et hoc gaulape et gaulapum dixerunt. Similiter in ar neutra: et in al penultima in obliquis producenda i in er et in is adiectiua si faciunt in e neutra. i que in im tñ terminat acuti i in is vel in er nola mensi in i pouda facit ablati singulari: vt in domali lupanari: ceteri vni. tydu. apuli. sepebu. Excipit ab hoc fare Oia vero q in im vel in em facit acuti i que oia gnis sunt i que in uis vel in tis. vel in ptio vel in ranio vel in guio vel in gmo exdit i oia fere q duas ante is consonantes in eade habeant syllaba comparatiua: et similiter offia in ix femina verbalia et archifera que apud veteres in tio desinebant tam in e q in i faciunt ablatiu vt scire vel sciri. vigile vel vigili. vetere vel veteri. pare vel pari. inope vel inopi. ancipite vel ancipiti. naus vel nau. vecie vel veci. nepte vel nepti. amne vel amni. igne vel igni. igne vel angui. posse vel possi. minore vel minori. victrice vel victrici. arpinate vel arpinati. Hospes i sospes cu sint oia generis hospite i sospite faciunt: nec sunt contra reguli cu habeant femininu in a. Excipitur vestis. testis. et pauper. de genere vber. que per e solam faciunt ablatiu. Memore vel memori. dicatur qm nos minatiuus memore. et hoc memore dictu est. vt concordie vel concordi. Inuenitur ena cōcordia. i hoc concordie sicut amens i hoc amente. Oia nomina terne declinationis pter supradicta in e faciunt ablatiu vt patre classe. Aucroitas tamē q in i qd pofert: vt Cirgilius aduectū eneam clasi.

¶ Septima regula.

Cirgilius

P Lurali primo quarto quinto simul es do
 At trallis sardis syrtis gadis simul alpis

Sepe leguntur in is: sed a competit aut ia neutris
 Ast ia sola dabunt quorum genitiuus ium dat
 Plus per ium formes: sed plura et plura dices

Iudicia autē secunde esse docet villa.

Sic & a plustra leges & a plustria non male dices
 Quinetiam quarto tunc is specialiter addo
 Dum patrius dat ium pluralis: etas breue quando
 A pzeiens tenuit: tuncq; es rectis breuiatur

¶ Duo pluralis tertie declinationis in masculinis femininis & cōmūbus sit a gis
 singulari mutata is in es: vt matres felices. Exapiunt sardis. trallis alpis. syrtis: q̃
 is pouca habent p̃ greca diphthongo. Neura, vero si abitis in i solā: vel iā in i q̃
 in e delinū p̃ter cōparatua correpta l̃a addita o. Si vero in e solā sūt cōparatua mu
 tata e in a faciūt ium pluralē: vt monilia pario felicia tēpora maiora. Exapiunt ve
 tera. Iudicia pluria vel plura. amplius in vel amplustra. ¶ Octaua regula.

Um vel ium prebe genitiuo vel dat utrunq;

Quod dedit i sexto formabit ium genitiuo

Et prebens e vel i. quod comparat hinc volo demi

Præter plus. sed inops locuplex vetus & memor; ades

Et pugil et complex et que facio facit in se

Et quibus abstractū per ium datur aut ia clausum

Ut supplex custos diues vigil atq; sacerdos

Quinetiam iunges que syncopa noxia be tollet

Consona bina tenens et e sexto bult ut ium des

Inde cohoz coniuñ & hyems: polysyllaba bs

Cuncta ps nisi stirps & que caput edidit: um dent

Poscit ium quoduis non crescens in genitiuis

Atamen bñ soboles iuncta indole bult iuuenisq;

Herelis & strigilis canis et panis voluctisq;

Atq; senex fruges: et que bult syncopa bates

Et sedes et apes que rite tamen per ium des

As atis dat ium sed syncopa plurima bult um

Us dat ium tantum pluralibus: inde remotis

Quæ quandoq; gradus medij sunt ut senioz es

Maiores necnon primoz atq; minoz

D

Nicolai perotti.

Adiunges lemuces lucetes et opes procelas
 Et que dant ates: bel ium dent quale penates
 Is itis dat ium: fel allet cor sociabis
 Aix: nor mus bites dos atq; reperta supeller
 Um bel ium foymat tibi syncopa dummodo fiat
 Dar recto patrius: sic as dans atis et ates
 Et commune per ans aut ens: plurale quitites
 Forlan apes bates et sedes atq; penates
 Necnon celestes terrestres mensis agrestes
 Um tantum querunt sibi cetera: fella pet ozum
 Legi: datq; boum bog: ales itumq; tuumq;

¶ Sentimus plurale tertie declinationis esse in i. solum vel in e. et in i. desinit ablativo in um facit: ut seduli sedulū. felice vel felici feliciū. Comparatua vero in um facit: ut a maiore vel a maiori maior: a minore vel minori minor. In e vero sola facienna ablativū si nō in duas terminet consonantes in ū facit: ut fonte fontis: frōte frontis. Exceptio in mo vel in po: si non sint a capite composita que in um facit: ut hyems hyemū. municeps municipiū. A capite cōposita in um terminat: gūm. ut triiceps triapitū. Que vero gūm parē habet nō in um facit: ut collis collis: sedes sedis. Et: cipitur iuveni cāni pāni. Utem vigil: memor: supeller: artifex. Quos in e et in i terminant ablativū tamen in ū facit gūm. Pluralia in eo que carent singularibus gūm in um facit: ut viros virū penates penatū. Similiter in longū desinentia: ut is linum sammo samnū nos noctū facit. Cetera oīa desinunt in um: ut poema poemati. Excipitur boum a bone pio bouū. In eo terminantia pares habentia syllabas cum gūoiet in eo. frequenter per syncopē dicuntur: ut vatūm. prohibitum. Nam supplicū orificū iudicū differentie causā dicta sunt. ¶ Nonā regula.

¶ Deter bobus ibus terno sextoq; locamus

Ad a quod antiquis in atum fuit his quoq; dat tis

¶ Exempla

¶ Dēto et ablativis pluralis tertie declinationis nascit a gūo singulari interiecta bu: ut felibus: holibus: penatibus. Excipit bobus. frequenter in greca neutra in a in iōis gūo terminat dēto et ablativis pluralis: ut poematis pblemans. ¶ Decima regula. ¶ Dēto et ablativis pluralis tertie declinationis illas sunt nō plurati: ut latrones matres syrens alpis. Oīa que habet similitudinem gūm: q̄ in iōis terminat ablativū et que pluralia sunt in ns. vel in rs. desinētis plerūq; per is raro per es terminat actū pluralē: ut oīa alacris. pen. ns. fontis. parvis. In x vero desinentia trū generū raro per is plures: et lues tam et es q̄ per is.

¶ Exempla de tertia declinatione.

¶ Nominatio huc pater. gūo huius patris. dēto hunc patri. actū hunc patrem. vciō o pater. ablativus ab hoc patre. Et p̄r nō hī patres. gūo horū patrū. dēto hīs patrībus. actū hos patres. vciō o patres. ablativus ab hīs patrībūs.

¶ Nominatio hec virus. gūo huius viri. dēto hunc virum. actū hanc virtutē. vciō o virus. ablativus ab hoc virum. Et p̄r nō hī viri. gūo horū virū. dēto hīs virūbus. actū has virtutes. vciō o virtutes. ablativus ab hīs virūbus.

¶ Nominatio hoc opus. gūo huius operis. dēto huc opem. actū hoc opus. vciō o opus. ablativus ab hoc opere. Et p̄r nō hēc opera. genitivus horū operum. dativus hīs operibus. actū hēc opera. vocativus o opera. ablativus ab hīs operībūs.

De declinatione nominū.

Jo. xix.

¶ **Ad hūc** & **hec** hō. grō hūi⁹ hōia. dō hūic hōi. actō hūic & hanc hōicm. vtrō o hōi. abūō ab hōc & ab hāc hōie. Et pſt nō hī & he hōies. grō hōy & hāy hōim. dō hōi hōi. actō hōi & hanc hōim. vtrō o hōi. abūō ab hōi hōibz.

¶ **Ad hūc** & **hec** oīa & hēc omne. grō hūm oīa. dō hūic omni. actō hūic & hanc omne. vtrō o oīa & omne. abūō ab hōc & ab hāc & ab hōc omni. Et pſt nō hī & he oīa & hēc oīa. grō hōy & hāy & hōi oīm. dō hōi oīa nō/actō hōi & hōi oīa & hēc omnia. vtrō o oīa & oīa. abūō ab hōi omnibz.

¶ **Ad hūc** & **hec** pulchri & hēc pulchra. grō hūi⁹ pulchrioris. dō hūic pulchriori. actō hūc & hanc pulchriorē & hēc pulchrius. vtrō o pulchrior & o pulchrius. abūō ab hōc & ab hāc & ab hōc pulchriorē vel pulchriori. Et pſt nō hī & he pulchriores & hēc pulchriora. grō hōy & hāy & hōy pulchriorum. dō hōi hōi pulchrioribz. actō hōi & hōi pulchriores & hēc pulchriora. vtrō o pulchriores & o pulchriora. abūō ab hōi pulchrioribz.

¶ **Nominatio** hūc & hēc & hēc felix. grō hūm felicio dō hūic felici. actō hūc & hāc feliciem. & hēc felix. vocatio o felix. abūō ab hōc & ab hāc & ab hōc felice vel felici. Et pſt nō hī & he felices & hēc felicia. grō hōy & hāy & hōy feliciū. dō hōi hōi feliciū. accusatio hōi & hōi felices. vtrō o felices & o felicia. abūō ab hōi feliciū.

¶ De quarta declinatione.

Quarta dat u recto: dat & u plurale mouendum

¶ **Quarta** declinatio per quot genera declinat? Triā. masculinū. femininū. & neutrum. Prima regula. Quot terminatioēs hīz nō quarte declinationis. duas in us eoz repa masculinoy: & femininoy: & in u. pōnēt neutroy. q̄ etiā in declinabz sunt in singulari numero.

¶ Secunda regula.

Us nuncbult patrius: sed us prius inde datiuus

Punc formabit ui: sed ab us u sepe notauit

¶ **Sentio** singularis quarte declinationis sit a nominatio pōcta nō

¶ **Datus** quarte declinationis sit a genitio abiecta o. & addita i penultimā corripita.

¶ Quarta regula & quinta.

Uim quarto dabitur. quintus recto similatur

¶ **Actio** singularis quarte declinationis sit a nō mutata o in m. vī fenatū. Vocatū uis simio est nō. vi o fenatus.

¶ Sexta regula.

U dabitur sexto: domus o non u retinet

¶ domi domo domoy domos.

Quo sine sit quarte. mi morum. mosq; secunde

Quod struitur quarte. verum locus esto secunde

Abūō sit a nō remota o. vi a fenatu.

¶ Septima regula.

Plurali primo dabis us longum: sociando

Quartum cū quinto: sed ab u facies us neutro

¶ **Nominatio** actio & vtrō plurali quarte declinationis similes sūt. grō singulari vī fenatus.

¶ Octava regula.

Syncope ni fiat genitiuus uum sibi format

¶ **Sentio** pluralis quarte declinationis sit a nō singulari abiecta o addita uum. vi carrum villum.

¶ Nonā regula.

Tertius & sextus poscunt ibus: as ubus artus

Partus & arcus acus portusq; lacusq; tribusq;

Et specus & quercus cum quesiubus a quercor optant.

peror.

De. ii.

D Nicolai Perotti

Textus parit

Quoties et ablativus pluralis quare declinationis sunt a notatino singulari
mutata u in i et interposita bui ve. mambus lenatibus. Excipiunt. diff. reane causa.
armibus. arcibus. paribus. Decibus vero tribubus. lacubus. Acubus. quercu-
bus. specubus. nulla cogente. differente causa.

¶ Decima regula.
¶ Contra quartae declinationis coepta u nominatum singularis et assumpta a fac-
ciunt nominatum accusativum et vocativum plurale. In reliquis casibus sequun-
tur declinationem masculinorum femininum. vi.

¶ Nominativo hic vilis. gen. huius vilis. dat. huic vilis. act. hunc vilium. voc. o vi-
lis. ablativo ab hoc vilis. Et pluraliter act. hi vilis. genitivo horum vilium. dativo
his vilibus. act. hos vilis. voc. o vilis. ablativo ab his vilibus.

¶ Nominativo hec manus. gen. huius manus. dat. huic manus. act. hanc manum.
voc. o magnus. ablativo ab hac manu. Et plur. act. he manus. gen. harum manuum. dat.
his manibus. act. has manus. voc. o manus. ablativo ab his manibus.

¶ Sed hoc cornu. gen. huius cornu. dativo huic cornu. act. hoc cornu. voc. o cornu.
ablat. ab hoc cornu. Et plur. act. he cornua. gen. horum cornuum. dat. his cornubus. act.
hec cornua. voc. o cornua. ablat. ab his cornubus.

¶ De quinta declinatione.

Quinta dat es recto duntaxat: sed genitivo
(quis es simul e quondam donauerit iqz)

¶ Et nunc vel ei tantum dabit atq; dativo

¶ Quinta declinatio per quot genera declinatur per vna maxime et femininum.
Excipitur vna dicitur in singulari numero tam masculini q; sequenti ge-
neris inuenit. In pluri vero semper masculini generis.

¶ Prima regula.

¶ Quinta declinatio qd terminatur in hy. va. in es. ponitur. ¶ Secunda regula.
¶ Sententia et duo singulares quare declinationis sunt a nominativo singulari
abiecta u. et assumpta. i. vt dies fidel. act. dies. ¶ Tertia regula.

¶ Et in quarto: es quinto dabitur: decet e dare sexto

¶ Accusativus singularis quare declinationis sit a nominativo mutata s. in m. vt
hanc rem diem.

¶ Quarta regula.

¶ Vocativus singularis et notatino et actio et vocis plurales quare declinationis
fines sunt ut singulari.

¶ Quinta regula.

¶ Ablativus singularis quare declinationis sit a nominativo singulari abiecta u.
¶ Sexta regula.

Plurali primo dabis es comites sociando
¶ Et cum bult genitus: cum sexto tertius ebus
¶ In defectivis quibus est plurale videbis

¶ Sententia pluralis quare declinationis sit ab ablativo singulari abiecta rum.
¶ Sed hec res. gen. huius rei. dat. huic rei. act. hanc rei. voc. o res. ablat. ab hac rei. Et
plur. act. he res. gen. harum rerum. dat. his rebus. act. has res. voc. o res. ablat. ab his rebus.

¶ Sed hec dies. gen. huius diei. dat. huic diei. act. hanc vel hanc diem. voc.
o dies. ablativo ab hoc vel ab hac die. Et plur. act. he dies. gen. harum dierum. dat.
his diebus. act. hos dies. vocat. o dies. ablativo ab his diebus.

¶ Sed hec spes. gen. huius spei. dat. huic spei. act. hanc speciem. voc. o spes. ablativo
ab hac spe. Et plur. act. he spes. gen. harum specierum. dat. his speciebus. act. hec spes. Reliquis caret.

¶ Quomodo declinantur adiectiva que variantur per tres voces.

¶ Nominativo bonus bona bonum. gen. boni bonae boni. dativo bono bonae bono.
act. bonum bonam boni. voc. o bone bona boni. ablativo a bono a bona a bono.
Et plur. act. boni bonae bona. gen. bonorum bonarum bonorum. dativo bonis bonis. act. bonos
bonas bona. vocat. o boni bonae bona. ablativo a bonis.

¶ Pluraliter nō hi duo he duo et hec duo. gen. horum duorum. dat. duobus
duabus duobus. act. duos duos duo. voc. o duo duo duo. ablat. a duobus duabus

duobus. Pluraliter notatio ambo ambe ambo. genitio amborum ambarum
amborum. tres ambobus ambabus ambobus. actus ambos ambas ambas. vocatio
ambo ambe ambas. ablativus ab ambobus ambabus ambobus.

¶ De verbis.

Utrum quid est? Est pars orationis declinabilis cum modis et tempore sine
casibus agentis vel patientis significatio. Unde dicitur verbum a verberatu
serio et pertransendo est verberatus. Licet enim hoc accidit omnibus partibus orationis. ca-
men proprie in hac dictione proprius eius accipitur quia hoc frequenter videtur in
estimatione. Verbo quot accidit et octo generis tempus/modus/et actio/figura/
compositio/persona et numerus. Quot sunt genera verborum? quinque/activum/passivum/
neutrum commune et deponens. Quod est verbum activum quod in eo desinens facit ex se pas-
sivum in eo. Quod est verbum passivum quod in eo desinens descendit ab activo. Quod est
verbum neutrum quod in eo desinens non facit ex se passivum. Quod est verbum coeque in eo de-
sinens non descendit ab activo et retinet utrumque significationem. Quod est verbum depo-
nens quod in eo desinens non descendit ab activo et retinet unam significationem. Quod
sunt tempora verborum? quinque/presentis praeteriti perfecti praeteriti perfectum praesentis
compositi perfectum et futurum. Alio cuius temporis personae quia praesentis habet
significationem. Amobem cuius temporis praeteriti imperfecti quia significat quod cepit
per se aduocum est perfectum. Amam cuius temporis praeteriti perfecti quia res perfecta mon-
strat. Amaveris cuius temporis praeteriti plusquamperfecti quia res iam pridem perfecta ostendi-
tur. Amabo cuius temporis futuri quia futura res demonstrat.

Quid est modus? Est inclinatio animi declinationem verbi significans. Quot
sunt modi verborum? quinque/indicativus/imperativus/optativus/subiunctivus
et infinitivus. Quid est modus indicativus? quo indicamus quod agit. Quid est mo-
dus imperativus? quo fit aliquid imperamus. Quid est modus optativus? qui
eget amobis optandi ut perfecti significet sensum. Quid est modus subiunctivus
qui non solum eget adverbio vel conjunctione veritatem altero verbo ut perfecti
significet sensum. Quid interest inter infinitum et imperonale? infinitivus altero
verbo finito oino eget imperonale vero perfecti actum significat per odo modos.
Indicativus quod tempora habet quinque/presentis praeteriti imperfecti praeteriti per-
fecti praeteriti plusquamperfecti et futuri. Optativus quot ipsa habet quinque duo co-
sumimus videlicet praesens et praeteriti imperfecti praeteriti perfectum et plusquamper-
fectum et futuri per se. Subiunctivus quot tempora habet quinque per se sicut indi-
cativus. Infinitivus quot tempora habet duo coniuncta et unum per se sicut opta-
tivus. Quam vim habet infinitivus. habet vim nolo rei ipsius. Unde nomen verbi
dictum est ut si dicam bonum est legere. I. bona est lectio. Secunda infinitivi vice fun-
gitur quod solet apud grecos articulo iungi et in actus et in comitibus verbis
virumque habent significationem in neutris et deponentibus alteram.

¶ De speciebus verborum.

Quot sunt species verborum? Duae. Punctiva et derivativa. Punctiva est que
prima positione a natura accepit ut servus. Derivativa est que a derivativis
derivat ut lecturus servusque domito. Quot sunt species derivativorum verborum?
quinque. Incoativa. medietas. trans. querativa. desiderativa. diminutiva. Quod est
verbum incoativum? quod una cum actus vel passionis punctum significat. Et formalis semper
in secunda persona punctum ad obiectum co. praeter tempus quod facit huius. et sua composita.
Unde huius sancto. Quia incoativa terne sunt coniugationis et neutra et carere
praeteritis et supinis. Quae sunt medietas? desinunt in rio et significant in. mutationem
et diminutionem. Formantur ab ultimo supino addita rio: ut curio incertus. Quia medietas
sunt quatuor coniugationis et sunt neutra et carere praeteritis et supinis. frequen-
tativa sunt quae frequenter actus punctum significant ut agito. I. frequenter ago. Quo
modo formantur frequentativa si praeteriti punctum desinunt in gis formant a secunda
persona praesentis obiecta et addita to. ut agito. cogito. legito: quod lecto dicit. Si
non desinunt in gis formantur ab ultimo supino i murata in o a quoque in i bene si sunt
a prima coniugatione: ut merso curio imperio. Omnia frequentativa sunt: coniu-
gationis punie et servant significationem punctivorum. Quae sunt desiderativa.
Desiderativa sunt quae significant infinitum punctum cum capio ut rido accedo:
facio: id est cupio videre arere facere. Omnia desiderativa sunt terne comitibus
perot.

Id. iij.

gationis. Que sunt diminutiva. Que in lo desinunt diminutione significant. vt for
beo sorbulo. Sunt alie quoz determinationes verborum. Et nosne vt a patre pa
tro patris. a greco greco et greco. vt poeta potius. Et verba vt ab albo albo. a
vello vellito. Ab aduerbis vt a pariete parietis. a cras crasculum. Et positione
ma. vt ab intra intro atque vel super supero superas.

Que sunt figure verborum. Tres. Simplex/composita et deciposa. Cuius
vius figure simplice / quia simpliciter profertur. Concupio cuius figure
Composita / quia componitur ex eo et cupio. Concupisco cuius figure
Deciposa / quia non per se componitur. sed a concupio verbo composito derivatur. Que sunt ver
ba composita quoz simplice non inueniuntur / sunt hec desendo / percussio / allicio /
compleo / aspicio / reperio / suffragor / appello / deleo / et defensor / defensoria. Et Notan
dum qd principia littera quicunq; habuerit postio verbi in suo loco seruamus per
oem declinatione pter ego egi. eo iui vel q. Cu quot partibus octononis componit
verba. Cum quatuor. nomine / verbo / aduerbio / et prepositione. sicut participia. vt
simpliciter / calcifacio / male dico / produco.

Que est coniugatio. Est consequens verborum declinatio que vocalibus scilicet
personis obsequitur. Et Quot sunt coniugationes verborum quatuor. Pri
ma est que in secunda persona presentis indicatui habet a producta ante a / vel ante
ra. vt amo amas et amos amaris. Secunda que in secunda persona presentis indica
tui habet a producta ante s / et ris. vt docet docetis / docet docetis. Tertia que in se
cunda persona presentis indicatui habet a correpta ante a / vel e. correpta ante ris /
vt lego legis. legos legitis. Quarta que habet a productam ante a / vel ante ris / vt
audio audis / audis auditis. Et omnia quarte coniugationis in lo desinunt pter
eo / et venio cum compositis.

Que est coniugatio. Est consequens verborum declinatio que vocalibus scilicet
personis obsequitur. Et Quot sunt coniugationes verborum quatuor. Pri
ma est que in secunda persona presentis indicatui habet a producta ante a / vel ante
ra. vt amo amas et amos amaris. Secunda que in secunda persona presentis indica
tui habet a producta ante s / et ris. vt docet docetis / docet docetis. Tertia que in se
cunda persona presentis indicatui habet a correpta ante a / vel e. correpta ante ris /
vt lego legis. legos legitis. Quarta que habet a productam ante a / vel ante ris / vt
audio audis / audis auditis. Et omnia quarte coniugationis in lo desinunt pter
eo / et venio cum compositis.

Que sunt numeri verborum et Duo singularis et pluralis. singularis vt lego /
pluralis vt legimus.

Preteritum formans imperfectum puer. ex as
secunde coniugationis scilicet coniugationibus.
Abam fac. ex es eam reliquique duabus
scilicet prime persone.

Ex o. f. c. eam. sed quarta aliquando dat ibam
Docebam cuius tempus pteritum imperfecti. Quia quod cepit nondum est
perfectum. Unde formatur a secunda persona presentis indicatui / quia prima et secunda
coniugatio abiecta o. secunde persone presentis indicatui. tertia et quarta a posi
tione mutata in e longa et addita bam faciunt preteritum imperfecti. vt amabam
cebam legebam audiebam. Dicamus aut ibam. vt veniebam quibam. Et Secunda regula.
scilicet preteriti indicatui scilicet preteriti plusquamperfecti.

Ex i. perfecti fut etiam forme subeant
Omne preteritum perfectum in i desinit et mutas a in e correptam assumpta rem
facit preteritum plusquamperfectum. Et Tertia regula.

Ex as fac abo: simul ex es ebo futuro

In reliquis ex o fac am: nisi quarta sit in bo.

¶ Futuri indicantur moti in prima et secunda coniugatione sic a secunda persona presentis indicati moti abiecta o et addita debet docere esse cibo. In tertia et quarta a positione motus in am. vt cursum. ¶ Exat eo et quos et venio quare coniugatione que sciam prima et futura coniugatione fecerunt futurum.

scilicet moti

et singulari

scilicet persona.

Imperatui: numero preeunte: secunda

scilicet coniugatione.

As/es/i/quarte capit s tantum remouendo

scilicet coniugationis

persona presentis.

coniugationis

Is terne facit e cursum: sed tertia prime

nam syllaba

ultima verbi

scilicet o

Et formans ex o: reliquis at format ab illo

scilicet personis

et in eodem modo

presentis et futuro.

Primum pluralem mor: tempore fac in betrog

supra ege

personis.

Terne mutans in mus: presente secundam

scilicet syllabam.

fac te tribus iungens: numero preeunte sed ex e

id est tertia coniugatio

et singulari terne persone

I lego corripit: preeunti n tertia iunget

id est futuro

scilicet vniuersi numeri

O iungam post i venturo tempore terne

syllaba

id est secunda

et singularis.

Datq; te pluralis persona sequens preeunti

scilicet futuro.

Ex to tote creat numero subeunte secunda

¶ Secunda persona singularis presentis indicati moti sic a secunda persona presentis indicati moti abiecta o. In tertia in coniugatione abiecta o. et i in e mutata. Tertia persona singularis indicati moti sic a positione huius mutata in prima coniugatione in ex. et in alio in or. Prima persona presentis id est presentis et futuri indicati moti sic a sua tertia singulari abiecta t. et addita mus. Secunda persona pluralis sic a sua secunda singulari addita te. sic in tertia etiam e in i reuertit. Tertia sic a sua tertia singulari n littera ante t interposita. Secunda vel tertia persona singularis futuri indicati sic a tertia singulari indicati addita o et posita penultima preteriti in tertia coniugatione. Secunda pluralis futuri et indicati sic a sua secunda vel tertia singulari addita te syllaba. Tertia pluralis futuri sic a tertia presentis pluralis indicati addita o.

scilicet imperfecto coniunctiui.

Optantis presens socio cum tempore iunget

Rem voci prime que rite sit imperiali

scilicet optanti et coniunctiui

id est indicatiui. ex i.

Plu q; perfectis perfecto prima dat illem

Em sit ab o prime: reliquis am rite futuro

In subiunctivo duo tempora rite creabo

Primi perfecti per etiam vel ero varians i.

¶ Pula persona singulari e sciri in perfecti optatui mli e poterit in perfecti subiecti in sibi a scdo persona singulari amonuit: addita rem. Preteriti perfecti e plusperfecti optatui: sciri in plusperfecti subiunctivi formant a prima persona sciri ibidem in addita i. e. sem. Futuro optatui e sciri in subiunctivi formant ab ipsa posside verbi o in prima coniugatione mutata in em in ceteris in am. Preteriti perfecti subiecti in formant e sciri in perfecti indicativi modi mutata e in i coarctat e addita rum. Futuri subiectivi formant a scirio perfecti eiusde modi mutata rum in ro. ¶ Septima r.

Infinitivi presens re dat imperiali

Preteritum primo perfecto subiicit se

Uorq futura suum sibi sumit e se supinum

Participis ve in rum simul et verbum esse futurum

¶ Infinitivum sit a prima persona imperativi addita re. Preteriti perfecti e plusperfecti sciri in sibi a scdo persona singulari amonuit: addita i. e. sem. Futurum cum supino in rum es ire vel addita esse neutrali participio futuri ut amatum ire vel amatum ram esse. ¶ Octava regula.

Ue dant personis impersonalia ternis

Actiue vocis numeri tantum preeruntis

Actamen o: proprium petit imperiale futurum

¶ Impersonalia in rum formantur a tertio persona singularibus actiuis addita ut ut amatur. ¶ Octava regula.

Passivum formo quando in sit r: o: q: sit ex o

preteriti temporis

Participans e sum bin suppleat preteritozum

ut ama amare doce docere lege legere. persona.

Actiue dat re dum sit passiva secunda

ut ab amet ametur.

Imperialis at ut superaddit tertia sed mur

Ex mus sit prime: suntq subinde secunde.

ex o. preterite i. singulari.

Quar. do modi primi preterite mini datur ex s

Actiue iungens ut tertia sit sed o: ex o

scilicet futuri temporis. variisq numeri.

Sit ternis reliquis: sed prime fiet r ex s.

scz in presenti.

Uultq secunda minor de ni preterite creans no:

Infinitivi presens ri procreat ex re

I. coniugationis:

Sed tamen in tertia tantum i manet ex ere forma

Amabar unde formatur; si prima persona actus perfecti imperfecti indicativi quare. Quia actus qui in o desinit addita r. que vero in u mutatur in m r. facit passivum. Preteritum perfecti et que ab eo sunt participii formi respectu; huius est. Impe-
ritum a sebo prima presentis singularis ubi sit a singulari actus addita re. Et est huius actus infinitivo presentis et perfecti imperfecti respectu. Tertia a tertia addita ur.
Pola p. huius a sua actus mutata o in r. Et de pluribus huius a sebo prima indicativi passivi. Tertia a tertia addita ur. Et de pluribus huius futuri respectu sit a sua actus mutata o in r. Et de futuri passivi sit a sebo sua prima mutata i i o. Infinitivum passivi a b actus mutata e in i. q. mutatio in tertia plene sit per obiectum. **Quoniam ita.**

Fit o; atq; t tur: quando passiva creantur.**Fit ris dei testamentum i cursum facies e**

audiam audiar; audierim audierim.

Fit r: i q; fit r pluraliter. ut manifestum est

Actus si in o desinit addita r. Et vero in t. addita ur. si in m vel in o. i plurali numero vixima littera mutata in r. in singulari interposita ri vel re. et si ante o l. b. c. d. e. f. g. h. i. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. x. y. z. **Decima regula.**

Sum volo fers e edo: q anomala verba notabo

Actus sunt anomala verba id est inaequaliter declinata et Quatuor que sero edo volo et sum. Sed sero per syncope scdam et tertii personae habet: ut sero fers in ceteris sequit regulam tertie coniugationis ita ut ut que nascuntur a concilio secundum for-
mationis regulam concessa proferantur.

De preteritis perfectis prime coniugationis.

Prima regula:

U Erbozum quaduplex inflectio: prima dat aui**Er as preterito: iuno iuni dat lauo laui****Do cum prole debi: pessum verum quoq; circum****Cetera sunt terne: cum prole steti faciet sto****Is in ui vertunt: nexare cubare sonare****Atq; tonare/secare/crepare/fricare micare.****Sed neco dimico forte betoq; creabit utruncq;****Hic plico cum natis nisi sint ex nomine iungis**

Hic quoque facit in preterito amavi. q. pile coniugatio huius a sebo prima presentis ubi
caui obiecta o r. addita ui faciunt preteriti perfecti. Exprimuntur sexdecim quoru
duodecim obiecta s. et addita tia. ut dimisso syllabis formae preteriti. d. no dormi
crepo crepul. frico fricu. seco secu. sono sonu. sono tonu. vero veru. plico plicu. cu
bo cubui. nepo nexui. mico micui. increpo increpul. Preter hec si o facit steti. do debi
iuno iuni. lauo laui.

Secunda regula.

Dimico compositum dimico dimicui facit.

Tertia regula.

Plico cum nomine compositum in aui facit: ut duplicem cum prepositione plerisque
in ui: ut implicui.

Quarta regula.

Necos necos; cum ferro peremptum significat n. caui necati facit cu aliis vineco
necui necum.

Quinta regula.

Do das cum mono syllabis compositum transit in tertia coniugatione: et semper dupli-
cat preteritum. ut reddidi credidi. Circundo a duosyllabo compositum prime coniugatio-
nis facit circumdedi.

De preteritis secundae.

Dans tango tetigi: pingo pungi pupugio

Atq; ago dans egi cum natis: degoq; degi

Ego facias ut ego per se: distinguo bel binguo.

Expongo quod facit preteritum rui. per quod regulis. In eo desinentia verba tertie conjugationis si go amare dicitur ego in si amavi in si amaveris facile preteritum ut mori: per dingo vel tingo tero. expungo amplius obdormo regulo expungo exporeo. ego perterio. iungo surripio: qui a rego compositus sunt. Et adposita firmamque declinationem habent. Sic enim corrigo: arrigo. in si facit. Expungit frangi egi legi. congo et pego. ad ago in decapoda coegi et degi. Distinguo ut quod antiqui nuntiavo pinguo reboas negligo et binguo a logo composita in si facit intellexi. ut intellexi: vel mirum legemini. pungi pingo quod pungi et pinguo: pungi facitango tetigi pingo puta. pungi vel pungi pungi: vero exponit.

Decima regula.

Ho vertes in se: reperitur meoq; mungi

In eo desinentia in desinentia verba mutata ho in si facit perteritum ptychove p. ut ho iram.

Undecima regula.

Ex lo formo lui. sed format tallo sefelli

Et pello pepuli. psallo psalli. tetulioq;

Quondam tolle tulli modo dans. bello dabo belli

Et quidam bulsi quod non buit servius edi

Excello bel eo formato cuiusq; lutoq;

Cuius quod facit preteritum rui. per quod regulis. In eo desinentia verba tertie conjugationis a in si desinentia si duplicem i et a mutis incipiunt germinem principalem. nec vbiq; eade vocali servatur: ut o in comarum facit preteritum. ut ole oleo. oleo. oleo. malisconit. pello pepuli. tallo sefelli. tolle totoli. pro quo frequentius videtur in suis. In tallo est quo veteres vocabantur tenuli dicebantur. Putare a psallo psalli. vel lo velli vel vulli. psello et excello: quoniam simplex in vlla non est preteritum et excipit. vel vi alii preteritum ad excello.

Decima regula.

Pro fit ut. premo fit prelli. sed emo facit emi

Pli como promo sumo demo. sibi danto

In eo desinentia verba tertie conjugationis longa vocali antecedente o in pl. aliter in ui variis comarum facit preteritum: ut cipi prompi: dempi. vomo vompi. geno genui. Expungitur emi emi premo pelli.

Decimatercia regula.

Ho vertes in ui lino luri: sternog; stravi

Et cerno creui dans natis: spernog; spreui

I cano dans cecini. dat ut natis posuiq;

Dat pono. genui gino. lino iungito leui

Aut liui. natis termino tempfi sociabis

Sino sunt per quod regulis. In o desinentia verba tertie conjugationis: nisi a. vel g. vel a vel in antecedit in ui syllaba facit preteritum: sperno sperui. lino luri. leui leui. spero a pono posui: gigno genui. cerno cecini. lino lino. gigno a cano do adposita in ui duntaxat facit preteritum: succino succini. cecino cecini. qd enim occidit. Solusq; Iulius. Metellus cornicines occidere.

Decima quarta regula.

In pli po vertes ceu repo. sed preunte

30. Giochi per tutti

È corto formato per il tuo computer

Est língua líqui cum natís: a poesi copi

[illegible]

No votes in bitter trial: Leo Lind

Cum natis belui bel terdus fili petit audi

Sub dñer la notans: at format curro curat

Quæstui quero natis illi dabit hpo

Stop zero gelli. ti butto dal campo belli

« Caro mio parente regale, tu re bellante verso forte condanna della g' l'it'ia
di fermare i periti vi fare dispiacere quanto più facile di così fare, sono in
fere infera e partuciente infame non indico. Caro e via dispiacere in via.
Caro vari e partuciente caciari e in compenso vivrai modo pe' beati e b'ncar
ri. (C) Documenta regia».

Non finì facio. Si bel bi dando lacello

Ex so si faciunt si her viso facello capello

Alcetto accolto: sed mi bel si dabo pinso

Questo queso! bel queso caro notau!

¶ Quarta locutio per quod regitur. In e beatitudine ubi trius phantasie nulli finis de
divinitate in e cunctis e cunctis in syllaba facit: pteriti vt capiti vultuque in
quarta facit e quod pteriti pteriti in pteriti.

Quo barum libi querit ui, meto mellui habebit

terto tui. pecto necto dant pios pulis

flexo flexi plecto plect:flatus

Stillo dum transit: sed dum neutrale steti fit

Spitto dat mifi. ti betto petooz petuni

E pecto qđ facit periti vs pleris dicit perni vs aliter perxi vel pestui. vt Caril?
gratu perxi dicto tam nri pñ facit facio fieri facit plecto plępi qđ nunc plectat et
implecti? dicto. * poto perxi facit modo mefuit verbo perxi ferre sterna multo ge-
minet i mlti grato qđ nř actus carpit posterito. qđ obfoluit habebat et conueni
tulio ya. ruto rutili confilio vti coulio confiliaperfilio vel perfilo perxi ui.

Con po deficientia quot / bda / puenantur. Duo. Que. Ippo e nepo e facili pateris
expi e nepu.

La quarta dabit combui cambio bel psi

Sencio nune Dat el seu Zámelo Iesta per el

Marcio: fartio: raucio: fulsio. sentio si dent.

PHOTOGRAPHED BY: [REDACTED]

utrumque supinum. Tercio possum quod non sunt a verbo sed extra a verbo
 positi. Quod si non sunt a verbo sed extra a verbo positi. Quod si non sunt a verbo
 sed extra a verbo positi. Quod si non sunt a verbo sed extra a verbo positi.

¶ Quinta regula.

Si verbum in cum quod terne est sine secunde

In cum quod quater: cui pptercedit in pium

Indubium dubit et cum. uniges multum

Et multum: topium dat topus topus topum

Alroqz hinc. Vltim: gero gestum: piumqz pium

Et multum: topium dat topus topus topum

Topus capellum dat tite capello capelli

Quarto hinc. huiusmodi supinab et cambis complum

¶ Sexta regula. Si verbum in cum quod terne est sine secunde
 positi. Quod si non sunt a verbo sed extra a verbo positi. Quod si non sunt a verbo
 sed extra a verbo positi. Quod si non sunt a verbo sed extra a verbo positi.

¶ Quinta regula.

Si cum supinab et sed go pium n remonab

A retinet punga. tingo. tingo. simus bogo

Angos. cum tingo. e tingo: bix unges tingo

Figos dat figum: duo figum: et co facti cum

¶ Septima regula. Si verbum in cum quod terne est sine secunde
 positi. Quod si non sunt a verbo sed extra a verbo positi. Quod si non sunt a verbo
 sed extra a verbo positi. Quod si non sunt a verbo sed extra a verbo positi.

¶ Quinta regula.

Si verbum in cum quod terne est sine secunde

Posco poscit cum seu vello parcos parum

Si presens tenet a teneant id vbiqz supina

Ue probat indicio sed debes demere do go.

¶ Octava regula. Si verbum in cum quod terne est sine secunde
 positi. Quod si non sunt a verbo sed extra a verbo positi. Quod si non sunt a verbo
 sed extra a verbo positi. Quod si non sunt a verbo sed extra a verbo positi.

¶ Quinta regula.

Go verbes in cum nisi si det bt ante notatum

¶ Nona regula. Si verbum in cum quod terne est sine secunde
 positi. Quod si non sunt a verbo sed extra a verbo positi. Quod si non sunt a verbo
 sed extra a verbo positi. Quod si non sunt a verbo sed extra a verbo positi.

¶ Quinta regula.

¶ Peros.

¶ 54.

Dr. Nicolai Perotti

In quo format utrum. debet in hi quodque supponitur

**Et fugio fugam per quam reguli. In gio verbo e in tua maledictio facinus fugamque
fugientem.** **Et non regule.**

¶ Dico quod facti supradicti. In regulis. Si bi terminata plectra scripta
14 affliguntur cum facit supradicti. v. plectra lumborum. ¶ Decima regula

In mi pi bel pli quod tertis dat faciet ptum

Temo capiti per que reguli. Oia in mi vel in pa vel in pi terminantia verba ter
cis obligantur in pi facile supari: et obcapiti capituli alibi obpa m. obprium;
capiti in obpi capium.

Lo bertens in sum: dabo pfallo tellog nullum

C fello quō facit supradictū fallum, per quā regulā? In lo beatissimo non tunc cōm-
paratio duplicata. In sum facit supradictū, et fallum, potestur cōmparatio. In
venit a plālo supradictū nec a solido pōt videri solatū. **C**oncedit regulā.

Curro hult cursum gero gestum ver loqz ver sum

Uro dans bilum dictum est: patio debo partum

¶ Curro cursum per quod regulam. In re bellicosa dupliciter: ante a in pili ro in
fium de porta facit dupliciter curro cursum. vterro folum. ¶ vterro dupliciter ante i. mo
coit il in fun: vt gell gell. In re vna potius facit lapsum peruenire participium
cursum e peruenire. ¶ Cursum deinde regula.

Aderto sum tepo tectum dat neroq; nepum

Statoq; statum format:natis statum bel itum dat

¶ Verbo sicut a verbo verbum est. Texo textus: et nepos nepos facit supinum. Et nota sum et copositas astiti vel astiti: passivi vel passivi astiti. **¶** Decima quarta regula.

Reperite belis ex Deponente supra

Scribam fingens vocem formato per illam

Tolle ratum fallum: tuitum tutum atq; misertum

Crece et facere tuos et tuos misereri

Er gradio; gressum; fretum fructum fruitum oz

Ex fruo: adiungit cōmentum conq; inñisco:

Ultum ex bliscol: fellumcos fatisco: et aptum

Format apiscoz et oblitum obliuiscoz habeto

30 ex perfectum petit ex perdisco: adeptum

Uult adipisco et ex proficisco habeto profectum

Quensum et metitum dat metior: oratio orisum

Dum loquor: oritur dum telas ordine ferro

Sicut sum bel eum: loquor et sequor adde peritum

Conspertum conperio? plecto? seu plecto facit rum.

Expectum expectoꝝ plectoꝝ leu plecto facit tu m
misum h'ioꝝ: lausum laboꝝ: oueroꝝ: adito ouestum

Quidum b: o: z: laplum laboz: quieto: abito quelum
 Maotumg a moio: formabitur et moiturus

§102tuus a mo2io2 fo2mabitur et mo2iturus

Optus dans opioz formabit deſine opiturus.

¶ Labor lapsum per quā regulā. Cōmūis vel deponens tercie cōiugatiōis in des
māta ea in plūm facimus supinū. vt labor lapsum. In got vero mādē got in crum
vt fūctus. In tot mādē cū in sum. vt vīsum mādē: mādē etā mādē. In quot mādē
ait quot in cū et cōmūen cum facit supinū. vt locutū facitūm. Deponens i hoc
habenda in ante penultima a vel i vel e cōiugēs in eum facitū supinū. vt pacificos
pacitū. pſenctos pſenctū. expſictos expſictū mādēctū mādēctū. Alia vero adpū in tū
facit supinū tūctū vīctū obitūm. Exceperunt deſectūm. Pſectores cōmūctos et adi
pſictos. Quia i deſectūm habent ante penultima cōmūctū facit et adeptūm. A re
mādēctos nō mādēctū supinū. Ad quot oīctū et cōtūm. vt cōtūm. a mouet mouitū
et in pſectore geminat a. mōctūm. a pſictos pſictū. a reatū. mādēctos mādēctū. cō
fūctos cōfūctū. quereos que dū. mādēctos mādēctū. que a pſictos videntur dūmāri hā
beant ante mādē. cōmūctū reperitū expſictū opeturū.

De examinatione verbi.

HABO que parā. verbi est. quare est verba est pars cōiugis declinabilis cū
modis et tēp^{or} sine casu. agōt vel pſictū significatū. Cū dicit verbi a ver
borum agōt. q^{uod} pſictos aer verborū. Verbo quot accidet Octo. Sēnus. sēpus.
modus. pſectos. figura. cōmūctio. pſictos et numerus. Cūm gēnūs actū. quia
in o deſine facit ex se pſictū. q^{uod} est ex pſictū. Amos. quia in o deſine deſectū
de ab actū. Quod est cūm impſonā. Amos. q^{uod} deſectū actū. Amos a
mādē amān amān amān. Quomodo deſectū pſictū. Amos amān amān
cūm sunt vel sui erā vel fuerā amān. Q^{uod} deſectū impſonā. Amatur amān
tur. Quot sunt gēnūs verborū. quinq^{ue}. Alia quod in o deſine facit ex se pſictū.
pſictū. Pſictū quod in o deſine deſectū ab actū. Neutrum q^{uod} in o deſine nō
facit ex se pſictū. Cōmūe q^{uod} in o deſine nō deſectū ab actū. habet vīctū
significatiōes. Deponens quod in o deſine nō deſectū ab actū et retinet
vīctū significatiōem. Cūm rē. pſictos. q^{uod} pſictos habet significatiōem. Quot
sunt rēpōs verborū. quinq^{ue}. Pſictos q^{uod} pſictos hā significatiōem. Pſictos
impſectū quod sūt quod cepit geri et nōdū pſictū est. Pſictos impſectū quo res
pſictos monstratur. Pſictos pſictū pſictū. quo res pſictos iampdem ostendi
tur. Pſictos quo res pſictos monstratur. Cūm modi est amor. Indicatiū. q^{uod} indi
catū. q^{uod} agōt. Quid est mod^{us} est deſectio anmū verbi declinatiōem significā
Quot sunt modi verborū. quinq^{ue}. Indicatiū quo indicatū q^{uod} agitur. Imper
atiū quo vt fiat aliquid imperatū. Optatiū q^{uod} eget aduerbio opēdū. vt pſictos
tūm significet sensum. aduinctiū: qui non solum eget aduerbio vel cōiunctiō
ne. verbi etā altero verbo. vt pſictos significet sensum. Infinitiū q^{uod} caret nu
meris et pſictos: et eget aliquo alioq^{uod} modūm vt pſictos significet sensum.
Quid interst inter infinitū et impſonā. et infinitiū altero verbo finito omnino
eget. Impſonā vero pſictos actū significat per omnes modos. Indicatiū
quod tēpōs habet. quinq^{ue}. pſictos pſictos impſectū pſictos pſictos pſictos
pſictos pſictos pſictos pſictos. Imperatiū duo. pſictos et futurū. Optatiū q^{uod}
cōiuncta et vīctū per se. Aduinctiū quo tēpōs per se sūt indicatiū. In
finitiū quinq^{ue}. duo cōiuncta et vīctū per se sūt optatiū. Quot sūt species
verborū. tūe. pſictos que pſictos a natura acceptū vt pſictos deſectū a
pſictos deſectū. vt pſictos. Cūm species est amor. pſictos. quia nullo de
ſectū pſictos pſictos pſictos. Inchoatiū que vīctū actū vel pſictos pſictos significat
vt pſictos. Deſectū tūe que significant meditationem cum pſictos. vt pſictos. Fres
quentatiū que frequentatiū actū pſictos significant cum cupio. vt pſictos. Dimi
natiū que in o deſine et diminutiōem significant. vt pſictos. Quot sūt alie de
ſectiōes verborū pſictos pſictos pſictos. quātos aut enim a nominib^{us} sunt
vt a patre pſictos. aut a verbis. vt a vello pſictos. aut aduerbis. vt ab pſictos pe
rendū. Aut a pſictos b. vt ab intra intro. Quod it^{em} figure verborū
tūe. Simp^{le} et que simpliciter pſictos vt cupio. Compositi q^{uod} ex duob^{us} aut plas
rib^{us} vocib^{us} componitur. vt concupio. Decompositi que non per se componitur
pſictos.

Nicola Perotti

Doceat quid doceatur. Substantiu mo tpe present. Doceat docere vel doce-
re doceri. Et pil doceatur docerum docerur. Paterio impectio Docetur
dare vel dare datur. Et pil doceamur damini dami. Paterio pectio docino
vel sui ¶ vel fuisse et vel sui. Et pil docui sumus vel fuim etis vel fuistis sumus
erunt vel fuerunt. Paterio plus perfectio docui et vel fueri etis vel fuistis eris
vel fueris. Et pil docui eram vel fueram etis vel fueris etis vel fueritis. Futuro
docebois dare vel daretur. Et pil docebamur amini amini. ¶ Imptatio mo tpe
docere erat. Et pil doceamur amini amini. Futuro docebis vel vel ille. Et pil docer-
amur amini amini. Et paterio impectio vini doceris vini vel doceris vini vel
rere doceretur. Et pluraliter vini doceamur docerum docerent. Paterio per-
fectio et plus perfectio vini docui essem vel fuissim essem vel fuissis essem vel fuisset.
Et pil vini docui essem vel fuissim essem vel fuissis essem vel fuisset.
Futuro vini doceris vini vel doceretur. Et pluraliter vini doceremur doceremur
doceretur. Et Coniunctiuo modo temporis presentis cu doceris vini vel are am-
et pluraliter cu doceremur docerum doceretur. Paterio imperfectio cu doceret
doceretur vel doceretur retur. Et pluraliter cum doceremur doceremur retur. Paterio
perfectio cu docui sum vel fuissim etis vel fueris etis vel fueris. Et pluraliter cu docui

Nicolaï Berotti

[illegible][illegible]

¶ De verbis anomalis.

Quot sunt verba anomala quatuor. Sum volo fero & edo, quare dicuntur anomala? 3. Quia nullius conjugationis regulam sequuntur. Et ideo quasi inequalia sunt anomala inaequalia significant.

¶ **S**um. quomodo declinatur Indicatio modo tempore present. Sum est est. Si
plurialiter finis est finis. Pictetur imperfecto crani crani erat. Si pluraliter
est crani crani erant. Pictetur perfecto fui fuisti fuit. Si pluraliter finis fui
fuerunt fui fuere. Pictetur plusquamperfecto fueram fueras fuerat. Si pluraliter
fueramus fueratis fuerant. Futuro ero eris erit. Si pluraliter erimus eritis erunt.
¶ **I**mperaturo modo tempore present finis vel est si. Si pluraliter finis estis sint.
Futuro esto tu sis. Si pluraliter sint. Etsit finitio vel finitio. ¶ Optaturo mo-
do tempore present et pictetur imperfecto vni finis estis esset. Si pluraliter vni-
tam essetis essent essent. Pictetur perfecto a plusquamperfecto veniam fuisset finis
fuit. Si pluraliter vnam fuissetis fuissetis fuisset. Futuro vnam finis
eris. Si pluraliter vnam finis sint sint. ¶ Coniuncturo modo tempore present finis

Am sit sit. Et pluraliter cum simus sitis sint. Preterito imperfecto, cum essem es, et esset. Et pluraliter cum essemus essetis essent. Preterito perfecto cum fuissim fuisset. Et pluraliter cum fuissimus fuissetis fuissent. Futuro cum fueris fueris fueris. Et pluraliter cum fuerimus fuerimus fuerimus. Infinitivo modo tempore presentis et preteriti imperfecto esse. Preterito perfecto et plusquamperfecto fuisse. Futuro carui. Et Gerundia essendi essendum. Supinus carui. Quos participia deriuantur ab hoc verbo sumamus.

Uti quomodo declinatur Indicatio modo tempore presentis volo velle vult. Et pluraliter volumus vultis volumus. Preterito imperfecto volebam volebas volebat. Et pluraliter volebamus volebatis volebant. Preterito perfecto volui volui voluit. Et pluraliter voluimus voluistis voluerunt vel voluerunt. Preterito plusquamperfecto volueram volueras voluerat. Et pluraliter volueramus volueratis voluerant. Futuro volam voles volet. Et pluraliter volemus voletis volent. Imperatio carere. Sed in compositione habet. noli et nolite. Futuro nolite. Et pluraliter nolite. Optatio modo tempore presentis et preterito imperfecto vna velle velle velle. Et pluraliter vna velle velle velle. Preterito perfecto et plusquamperfecto voluissim voluissim voluissent. Futuro volumus volumus volumus. Et pluraliter vna volumus volumus volumus. Coniunctio modo tempore presentis et preterito imperfecto velle velle velle. Et pluraliter vna velle velle velle. Preterito imperfecto cum velle velle velle. Et pluraliter vna velle velle velle. Preterito perfecto cum voluerim voluerim voluerim. Et pluraliter vna voluerim voluerim voluerim. Preterito plusquamperfecto cum voluissim voluissim voluissent. Et pluraliter vna voluissim voluissim voluissent. Futuro cum voluerim voluerim voluerim. Et pluraliter vna voluerim voluerim voluerim. Infinitivo modo sine numero et personis tempore presentis et preterito imperfecto velle. Preterito perfecto et plusquamperfecto voluisse. Futuro carui. Gerundia volendi volendo volendum. Supinus carui. Quos participia trahuntur ab hoc verbo velle velle.

Ferri quomodo declinatur Indicatio modo tempore presentis ferro ferro ferit. Et pluraliter ferimus ferimus ferimus. Preterito imperfecto feribam feribas feribat. Et pluraliter feriebamus feriebatis feriebant. Preterito perfecto tuli tulisti tulit. Et pluraliter tulimus tulistis tulerunt vel tulerunt. Preterito plusquamperfecto tuleram tuleras tulerat. Et pluraliter tuleramus tuleratis tulerant. Futuro feram feris feris feris. Et pluraliter feramus feratis ferant. Imperatio modo tempore presentis fer ferat. Et pluraliter feramus feratis ferant. Optatio modo tempore presentis et preterito imperfecto vna ferre ferre ferre. Et pluraliter vna ferre ferre ferre. Preterito perfecto et plusquamperfecto tulissim tulissim tulissent. Futuro feram feram feram. Et pluraliter vna feram feram feram. Coniunctio modo tempore presentis et preterito imperfecto ferre ferre ferre. Et pluraliter vna ferre ferre ferre. Preterito imperfecto cum ferre ferre ferre. Et pluraliter vna ferre ferre ferre. Preterito perfecto cum tulerim tulerim tulerim. Et pluraliter vna tulerim tulerim tulerim. Preterito plusquamperfecto cum tulissim tulissim tulissent. Et pluraliter vna tulissim tulissim tulissent. Futuro cum tulerim tulerim tulerim. Et pluraliter vna tulerim tulerim tulerim. Infinitivo modo tempore presentis et preterito imperfecto ferre. Preterito perfecto et plusquamperfecto tulisse. Futuro latum ire, vel latum esse. Gerundia ferendi ferendum. Supinus latum ire. Quos participia trahuntur ab hoc verbo ferre ferre. Unum presentis ferens ferens. aliterum futuri ferentis.

Ferre quomodo declinatur Indicatio modo tempore presentis ferre ferre ferit. Et pluraliter ferimus ferimus ferimus. Preterito imperfecto feribam feribas feribat. Et pluraliter feriebamus feriebatis feriebant. Preterito perfecto tuli tulisti tulit. Et pluraliter tulimus tulistis tulerunt vel tulerunt. Preterito plusquamperfecto tuleram tuleras tulerat. Et pluraliter tuleramus tuleratis tulerant. Futuro feram feris feris feris. Et pluraliter feramus feratis ferant. Imperatio modo tempore presentis fer ferat. Et pluraliter feramus feratis ferant. Optatio modo tempore presentis et preterito imperfecto vna ferre ferre ferre. Et pluraliter vna ferre ferre ferre. Preterito perfecto et plusquamperfecto tulissim tulissim tulissent. Futuro feram feram feram. Et pluraliter vna feram feram feram. Coniunctio modo tempore presentis et preterito imperfecto ferre ferre ferre. Et pluraliter vna ferre ferre ferre. Preterito imperfecto cum ferre ferre ferre. Et pluraliter vna ferre ferre ferre. Preterito perfecto cum tulerim tulerim tulerim. Et pluraliter vna tulerim tulerim tulerim. Preterito plusquamperfecto cum tulissim tulissim tulissent. Et pluraliter vna tulissim tulissim tulissent. Futuro cum tulerim tulerim tulerim. Et pluraliter vna tulerim tulerim tulerim. Infinitivo modo tempore presentis et preterito imperfecto ferre. Preterito perfecto et plusquamperfecto tulisse. Futuro latum ire, vel latum esse. Gerundia ferendi ferendum. Supinus latum ire. Quos participia trahuntur ab hoc verbo ferre ferre. Unum presentis ferens ferens. aliterum futuri ferentis.

Fa. III.

6 **Q**uidam quomodo bedinat? **I**ndicamus modo ite pte pntent **S**ubito gaudet
gaudet. **E**t pte gaudem? gaudemus gaudem? **P**eritio impfecto gaudet bā
bat. **E**t pte gaudebam? bene bam. **P**eritio pfecto gaudet ius vel fin
isti cū vel iur. **E**t pte gauisimus vel iur? **E**ius vel finis sunt fuerit vel fuere.
Teritio plus pfecto gauisus erat pte fuerit erat vel fuerat. **E**t pte
fuerat eramus vel fueramus eras vel fueras erant vel fuerant. **F**uero gaudet
gaudebis debet. **E**t pte gaudebim? gaudebimus bunt. **Q**uimperans modo ite p
re pti gaude gaudet. **E**t pte gaudem? gaudete gaudemus. **F**uturo gaudio nū
gaudeo illic. **E**t pte gaudeam? gaudeamus gaudetis vel gaudeatis. **Q**uoptimo
de tempore ptiā cū pteritio impfecto vtiām gaudetis res res. **E**t pte vtiā gau
derem? ius res. **P**eritio pfecto cū plus pfecto vtiā gauisus erāt vel fuisset
les vel fuisset cēt vel fuisset. **E**t pte vtiā gauisus esset? vel fuisset? essent vel fu
issent essent vel fuissent. **F**uturo vtiā gaudetis gaudetis deat. **E**t pte vtiā gaudē
m? gaudeamus deant. **Q**uōcumque nō ite pti cū gaudetam deat deat. **E**t pte gau
deam? gaudetis gaudetis. **P**eritio impfecto cū gaudetis res res. **E**t pte cū gau
derem? res res. **P**eritio pfecto cū gauisus sim vel fueris ius vel fuero cū
fuerit. **E**t pte cū gauisus sim vel fuero? **I**us vel fuero sim vel fuero. **P**eritio
plus pfecto cū gauisus esset vel fuisset esset vel fuisset. **E**t pte cū
gauisus esset? vel fuisset? essent vel fuissent. **F**uturo cum gauisus
ero vel fuero eris vel fueris eris vel fueris. **E**t pte cū gauisus erim? vel fueroim? eris
vel fueroim eris vel fueroim. **Q**uāntum modo ite ptiā cū pteritio impfec. gau
deret. **P**eritio pfecto cū plus pfecto gauisus esse vel fuisset. **F**uturo gauisus ut vel
gauisus ut esse. **S**eruidia gaudetis gaudebo gaudebitis. **E**mpus gauisus gauisus
Quor pntia descendent ab hoc verbo? **T**ria. **U**tiā ptiā nō ite ptiā gaudet
vniū ptiā gauisus. c. vtiā futuri gauisus.

५.५०.

De Nicolai perotti.

participio caret. Et similiter declinatur. Qui obelli obit. Noli nonisti notui. Capi capui capis.

De impersonalium declinatione.

Impersonalia que derivantur a verbis in o significandis actionē quō declinantur. In tertio in personis hoc modo. Indicativo modo tpe pñi. Amatur. Pterito imperfecto amabat. Pterito pfecto amatus est vel fuit. Pterito plusq̃ pfecto amatus erat vel fuerat. Futuro amabitur. Et Imperativo mō tpe pñi amet. Futuro amatus. Optativo mō tpe pñi amet et pterito imperfecto vñs amaretur. Pterito pfecto et plusq̃ pfecto vñs amatus esset vel fuisset. Futuro vñs amatur. Et Coniunctivo modo tempore pñi cum ametur. Pterito imperfecto cū amaretur. Pterito pfecto cum amatus sit vel fuerit. Pterito plusq̃ pfecto cū amatus esset vel fuisset. Futuro cum amatus erit vel fuerit. Et Infinitivo modo itē pōt pñi et pterito imperfecto amari. Pterito pfecto et plusq̃ pfecto amatum esse vel fuisse. Futuro amatum iri.

Activa impersonali. Indicativo modo tpe pñi. Oportet. Pterito imperfecto oportebat. Pterito pfecto oportuit. Pterito plusq̃ pfecto oportuerat. Futuro oportebit. Imperativo mō tpe pñi oporteat. Pterito imperfecto oportebat. Optativo mō tpe pñi oporteat et pterito imperfecto vñs oportebat. Pterito pfecto et plusq̃ pfecto vñs oportuit. Futuro vñs oportebit. Et Coniunctivo mō tpe pñi cū oporteat. Pterito imperfecto cū oportebat. Pterito pfecto cū oportuit. Futuro cū oportebit. Infinitivo mō tpe pñi oportere. Pterito imperfecto oportebat. Pterito pfecto et plusq̃ pfecto oportuit. Futuro oportebit. Et Quot sunt verba que in imperativo pñi sunt apocopa. Quatuor. Dic. Duc. Fac. et. Fer.

De participio.

Participii quid est. Et pars orationis declinabilis que p verbo ponit et quo derivatur genus et casus habens ad similitudinē nominis. Quare dicitur participium. Quia partem capit a nomine et partem a verbo. Participio quot scribitur. Sex. genus/casus/sep̃s/significatio/numerus/et figura. Et Quot sunt genera participiorum. Quatuor. masculini ut amans. Feminini ut amata. Neutri ut amans. Omne ut hic et hec et hoc amans. Amans cuius generis. Masculini: qui are. et omne participii desinens in us est masculini generis. Amata cuius generis. Feminini: quare. quia omne participii desinens in a est femini generis. Amans cuius generis. Neutri: quare. quia omne participii desinens in um est neutri generis. Amans cuius generis. Ois quare. quia omne participii desinens in no est ois generis. Et Casus participiorum quot sunt. Sex. Nominis/casus/accus/casus/verbi/et ablativus. Quomodo declinantur participia. Ad regulā nominis. exceptis illis que nascunt a verbo quarte coniugationis in eo quod gūo i.e. vocales in eo mutati ut iens cūis quōis quēis rediens re: deus. Quot sunt tpe participiorum. Quinq̃. pñs et pteritū imperfectū simul oim participiorum in ans vel in ens desinenti ut amans et legens. Pteritū perfectū et plusq̃ pfectum simul oim in ius sus et ius desinenti: ut amatus vñs nexas et motus quod solum in ius terminatur. Futuri per se omniū participiorum in ius et in ius desinenti: ut amaturus et amandus. Legens cuius tpe pñs et pteritū imperfectū. Quare. quia omne participii desinens in ans vel in ens pñs et pteritū imperfectū est tempore. Amans cuius tpe pñs et pteritū perfectū et plusq̃ pfectum. Quare. quia omne participii desinens in no vel in a vel in um d vel non ante cedente. Pteritū perfectū et plusq̃ pfectum tempore est. Lecturus et legendus cuius tempore. Futuri. Quare. quia quocūq̃ participium desinit in ius vel in ius est futuri tempore. Participia in no desinentia quō formantur: a prima persona pteritū imperfectū indicativi modi. Nam mutata in no: ut amabam amans. excipiuntur in eo desinentia quarte coniugationis: ut iens quens adiens. Participii ius quomodo formantur: ab extremo supino addita ius: ut amari amaturus Participii in ius quomodo formantur: a gō participii pñs tpe mutata in ius in duo: ut amans amandus. Participii pñs tpe a quo formantur: ab extremo supino corripit et addita s. ut amari amans. Quot sunt significationes participiorum. Quinq̃. Activa cum ab activo descendit participium. ut amo amans. Passiva ut ab amot amatus. Neutra: ut a sedeo sedens. Communis in utraque significatione. ut ab horret horatus. Deponens ut plicor profectus et profecturus. Et verbo activo quot

fo. cccii.

amantem + digne amari. ¶ 2. *corne participii quomodo declinatur.*

¶ Nolatus lectus lecta lecti, grō lecti lecte lecti, dō lecto lecte lecto, act. lecti lecti

Un tel phénomène est par essence périssable, que ne nomme Pierre

पृष्ठ ११

petrol.

५५५

D Nicolai perotti

pissime. Adverbia unde derivant. Vel ab alijs adverbis: vt dem clanculus a sepe
 lepus. Vel a nobis: vt nullus nullane. Iamne ianne. Vel a verbo sine participio seu
 participiali nomine: vt sensio scilicet. Et status statim. Singulus singulatio singulum
 Vel a nomine: vt a pede et tempore edendum. Vel a pronome vt hic illic ab hic et il
 le vel a propositione: vt ex extra in intra contra. Quot sunt derivatioli adverbia: iam
 spectat. Tres. Aut eni copulativa sunt aut superlativa aut diminutiva: vt bene me
 lius optime belle clare clarissimo primi. 3 diminutum longum longius. Quot
 sunt significationes adverbiorum. Quatuor. Nam eni tempore sunt: aut loci aut nume
 ri: aut negandi: preterea affirmandi: demonstrandi: optandi: hortandi: obediendi: interro
 gandi: similitudinis: qualitatibus: quantitate. Alique eni sunt adverbia personalia
 vocandi: respondendi: separandi: iurandi: eligendi: congregandi: curandi: copulandi.

¶ De adverbis loci: hic ibi illic unde intro foras intra foras. De temporis hodie
 super cras aliquando nunc olim iamum iam dudum. De numeri semel bis ter qua
 ter decies centies et milies. De negandi: haud non nec neque et nequaquam. De affirman
 di: profecto scilicet quippe videlicet quid ni. De demonstrandi: vt en ecce. De op
 tandi: viximus est optimum. De obediendi: demceps postea postea. De inter
 rogandi: cur quare quodum. De similitudinis: cum quasi velut velut vt vi. De q
 uantitate: bene docet pulchre fovet innumer. De qualitate: multum parum minimum
 magnopere. De dubitandi: forte fortasse fortasse fortis forte. De personalia mecum
 tecum sibi nobiscum vobiscum. De vocandi: vt huius. De respondendi: vt tu eo o.
 De separandi: scilicet secus secreto singulatum diversam omittentiam. De congreg
 andi: simul vna pariter communiter. De iurandi: deus potest castos hereticos inordinatos
 De eligendi: potius immo. De prohibendi: ne. De excurandi: foris casu fortitum for
 tibus. De hortandi: age agere. De remunerandi: sensum paulatim preteritum.
 De intendendi: valde nimis velut penitus. De copulandi: magis minus plus cele
 rius tardius. De superlativi: maxime minime optime quod a greco vocabulo derivat.
 ¶ Quot sunt figure adverbiorum. Tres. Simplex: vt de hic. Copulativa: vt inter dum
 ab hoc. Derivativa: que a copulativa derivant. Vt a misericordia misericorditer ab in
 docto indocte ab efface effaciter.

Quid sit interiectio. Est pars orationis indeclinabilis voce incognita mentis af
 fecum significans. Quare dicitur interiectio quia interiecta est alijs verbis
 orationis. Cum greci interiectione inter adverbis ponunt: quomodo hec quocumque vel ad
 unguntur verbis. Vt si dico pape quid video. vel verba ei subaudiuntur. Vt si dica p
 ape. etiam si non addatur minus habet eius verbi significationem. Interiectiones q
 accidunt. Unum tantum significatio. Quot sunt significationes interiectionum. Du
 merie. Aut est volentis sunt vt heu heu ah aut gaudentis vt enasio eti o euge. aut
 metuantis vt atar. aut admirantis vt pape. aut expectantis vt ah. aut illudentis vt eu
 ge euge. aut ridendi vt ha ha ha.

Quid sit coniunctio. Est pars orationis indeclinabilis annexio ordinisq
 sententiarum. Coniunctioni quot accidunt. Trias. que spectat figura et ordo. Quot
 sunt species coniunctionum. Decem et octo. que: Copulativa/continuativa/subco
 nnuativa/obvinctiva/causativa/approbativa/distinctiva/subdistinctiva/dubitativa
 ma/descriptiva vel electiva/adversativa/obnegativa vel rationativa/interrogativa/co
 plectiva/affectiva/distributiva/diminutiva. Que est coniunctio copulativa: que co
 pulat tam verba q
 sententias vt et q
 ac atq
 quidem quocumque ac atq
 sed ante vero. Que
 sunt conu
 ctiones continuative que continuationem et frequentiam rerum significat vt
 si cum et grecum significat quidam enim significat causam causa hic est. Similiter si
 que sunt sen tam continuative q
 causales: vt si cum volo manere quid ad te. et si h
 rit dormit. Que subcontinuative que causas continuationis ostendit consequenter
 cum essentia rrrum. vt quia quomodo. vt quia sol est supra terram dies est. Que sunt
 obvinctive que verbis subvinctis obvinctur: vt si cum dum et quatenus. quod: 3
 eamem ex his sunt etiam causales. Que sunt causales: que adiuncte verbo indicat
 no significat causam precedentem. Et hoc interst inter causales et obvinctivas q
 causales q
 affirmat de adiunctive cum dubitatione proferuntur. Que sunt approbati
 ve q
 approbat rem: vt quidem e quidem et aliquando si sunt apud Chrysostomum
 si qua et cito picias. Que sunt distinctivae que duas dictiones coniungunt sententias in:

men distinguunt et altera quidam rem esse alteram vero dum esse significant. ut vi et vel aut seu que. ut aut lux est aut tenebre. Quot sunt substantie que voco distinctas. ut virum et virgine. tamen esse significant vel simul vel diserte. Sicut vi apud Theraulium vel rex semper maximas gratias agendas p etiam rex. et alexander sine patre p Alexander qui et pater dicitur. diserte vi toto bene legitur. et vel cognosce. Significant et virum facere lego et similiter. Que sunt dubitative que dubitatione ostenduntur aut potest aut non potest duntaxat querere. Differunt vel electue que sunt. Quid dixeris pro filio alioquin et eis non eligeret ostendimus. vi dixeris esse volo q pumper. Theraulium. Que inhoneste dicuntur vel volunt ut minus parere q honeste ut parare in patria vivere. Adhuc fatetur que sunt que abeuntur commensurati significant vi tamen et si qd quisque etiam si adnegatue que sunt qd verbis commode posse rem fieri ostendunt. sed poter causam aliquam impediri vel iussim nisi hostes impetuerim. Collective vel rationales que sunt. Que ratione confirmant imprauidia vi ergo ipsius itaqz quom alioquin tum mo virum agitur dicuntur etiam dicitur q propolis alioq inferunt. Interrogative que sunt. Que dubitatione q interrogatone significant. vi amne necne. Copulative q sunt. de vero autem quid quid quoy et nam nescio. et fere vobiscum. Communes etiam causa vel metri nulla significationis necesse ponuntur. Et recte q sunt. Que significant effectum q causa. vi legi nam doctus sum. et adhibere que sunt. que diversa diversa dubitantur. vi ego lego in vero doctus. Dominative que sunt que distinctione significant. vi si non potes virum concedere saltem concede alteri. Quot sunt figure conjunctionis. Que simplex vi ad se. Composita vi atqz sedem. Ordo conjunctionis quomplex est triplex. aut enim prepositio sunt conjunctiones aut substantie aut comines. Quot sunt conjunctiones prepositioe que semper preponuntur in ordine orationis. vi ad ac vel nec necq si quom quatenus si fin si ne si Quot sunt conjunctiones substantive que semper subiunguntur in ordine orationis. vi q et ne. que enim enclitice dicuntur. quid et quoy aut. Que sunt conjunctiones comines que differenter q prepositio subiungi possunt. vi et ergo igitur itaqz et alit po ne omnes conjunctiones.

Nunc post hoc quas regere cogit natura, voces
Uocum exactio pass. act. te nunc scire licebit.

II Regiminis definitio.

[illegible]

Regule generalis de nominibus substantivis.

**Dum substantiūum substantiūo sociatur
Et nil ē mediū: sed res diuersa putatur
Et dubitans cuius recte sequitur genitiuus**

¶ Regula generalis. Duo nomina substantiua res diuersas significatā sine cōiun-
ctione: vel cum eo est adiunctus in oratione sic se habent: qd aliter aliter est deter-
minationis: sub dependentia caluo: vt canis aut aliter: cum nomen determinans in
genitiuo ponit. et a determinato regitur: vt cor meū hoc est. Dicimus duo substan-
tiua nam substantiua cū adiectiua sunt eundem casus: ab eodem reguntur reguntur:
vt terentia lecto sit. Addimus res diuersas significatā: qd qui eodē signi in eodē
casu ponunt. vt canis Cato. Postremo dicim' sine conuictione: aut iūm: qm
quando conuictio: vel vt dum huius interponitur: duo dipe substantiua in eodem casu
cōiunguntur: vt Gortius et Plato currunt. Thoro est zelator. Postremo interius
sic se habent. et. Quia in asynthesi plura substantiua vti tertius determinans ea
omne eundem casus erunt: vt apud Terentiu' hāc etas metus magis prohibebam.
Etis ius vi in regendo manifeste denotari solet. sed quā dicitur potero ius modos
denotantibus vultus inferā. Nam quā in grammatice ostendit qd res possessa su-
am possessiones recipit e contra ex vi possessionis actus vi passus regit: vt vinea do-
mini domus vinea. Aliq' ex vi cetera' causae: aliquādo effectus suam cūm regit: vt
omino auri: et e contra causa suum effectū. vt auri auri. Item ex vi partis qd pars
regit totū. vt caput hōis. Et vi proprietatis qd proprietatis regit suū subiectum. vt
pulchritudo Absolome. Aliquādo vero cū huius addunt nota adiectiua que laude
aut vituperium signant. et sic totū et pars/proprietas et subiectū mutuo se regunt.
Et vi demonstrationis essentis: vt dixi a vii forma. vt forma deare. de terra vii si a
guis. vt fragilis deare. mulier morte pulchritudo. mira pulchritudo mulieris. for-
ma comota mulieris. et mulier comota forme. Item aliq' regunt ex vi cōiuncti-
quādo res cōiuncta et cōiuncta a. vult se regunt. vt vinū vallis yno vni. Item ex vi re-
lationis qd in dicendis ad aliqd conuenit. sic. vt pater filij suus pater. Et aliq'
ex vi proprietatis et cōiuncti signatā copiam vt virius dei. amor amicos. nuptie cōiu-
gum. Et vi excellentie quādo res excellens excellens regit. vt maria virgo virginis.
Ceteras omittit nam cū puer narrans faciemus comprehendere possunt. Quamē ge-
neral denotatione genitiui regunt ex vi dependentie caluo vt canis.

¶ Regula specialis quotidam substantiūo:
cum cum suis adiectiuis gene-
rium reguntur.

**Proble dum parti quadat: vel proprietati
Totum: aut subiectum: patrio aut sexto: dat utrumq;**

¶ Regula est. Nota substantiua totū vel subiectum significantia regunt dictio-
ne significanti patri vel proprietatem in genitiuo posita vel ablati vtriusq' adiectiui cuius-
dem casus intercedente. ac proprietatem vtriusq' denotante: et vi demonstrationis
essentis. de genitiuo: vt vir duri ceruicis. mulier morte forme. de ablati vir magnis
lacertis. u. aliter forma bona. et e contra pars sui totū regit in genitiuo vel ablati. Et
proprietatem sui subiecti cū iūm adiectiui eadem vi. vt supra. sed hec quib' scuisse o-
portuit vult quid totū pars subiecti et proprietatis. Totū integrāle quod huius cō-
gruū est quādo corporale vel qd corporale. quod ex pluribus partib' integrāle
conneptū est vel in eas resolutū pot. Pars vero mixta graua ea est. quā ceteris in cas-
dem resolutis totum cōstruitur ac conneptū est. Subiectū vt patiens facultas ha-
bet. est res nominis subiecti cum nōie adiectiui proprietatis inq' et. Proprietas
aut nō est nōie adiectiui accidentisq' formā subiecti inherens significatio: nō
abstracta connotata. Ex quo quidem scito qd forma accidentalis per abstracta i. nō
per connotata debet. Dicunturq' predicta regere cum adiectiui nominibus cuius-
dem casus quia nomina adiectiua et verba que connotant aliquas proprietates p
a aliquis formis inherere acculationis vel ablati vtriusq' numeri per igno doctū

regunt. Seneca sparsa crines. Virg. Nuda cum quod quid potest est propoli.
Nam oratoris grāmantes viciū abhorretes synodochē effugit. Scdm vero oia
scito pñcta nōa ornatus magis eleganter obliū cōstruunt. q̄ actō mōrē roma:
nū imitādo. Nam grecas figuras obstruēdo actō cum q̄o est cōstruendus.

¶ De opus nōle substantiāo grācia indigēte significante.

Querit opus sextum: dabit est cuiusq; dativum

¶ Opus inclinabile grācia indigēte quā significat obliū iungit. Agilne. Nunc
omne opus. erca nunc pñctoe firmo. Et q̄ grāmātoz regula est. q̄ multa nōa
que pñctōne signat cū verbo sum es dictionē habent in dō regit. Igitur opus
est pñctōne signat se dōm habet vt sermo vñus habet. Non est opus mōrē bene
valentibus. Sic quoq; de multis alijs substantiis a grāmātoz cōfēt est dican-
dū. vt rex pñctōne est cūbus. Cicero est rei publice salus. Chastus est hōbus res
demptio. Apule. vero actō iūct. Cui inquerā rem factū opus fuerat. Et q̄q; imi-
tatione. greca q̄o iūctū nā dicit est ad. Eamo nā carmine opus. Infinitivusq; iūg
gi solet vt opus est festum quietere. Et tūm id quod necesse significat.

¶ De substantiis et adiectiuis sua vi regentibus.

De verbi quarto faciet verbale secundum

Ans ens tus sus rus gus ius ius idus rus oz ix cus

Pos ceptus ex ar ex ur ofus cum genituris

Maturus prestans: fidens felix maro iungit

¶ Regula est. Participia que veniunt a verbis trāsitus actū pñctōnebus. Et no-
mina verbalia que ab eisdem veniunt cū quibsdam adiectiuis quoz extreme vo-
ces recte significant eisdem quibsdā substantiis iunctis qm̄ erigunt ex vi actūs
conuersi in habent. Cetera vero adiectiua cū substantiis que terzina sua voce si-
nāli nāt at. Ipsum quidem genitūū sua vi regit cum quibus substantiis subau-
ditur sint. Exempla autē subiungere placet ne aliud ignoret: vt amans vini panens
inedie spēs mīarū in tus vi pñctōne grāmātoz doctus legū. Et hec quippe par-
ticipia in vim nōle trāseunt. I. e. ad vi qua nomen qm̄ regunt. Nam si vim partici-
pij seruarent grāmātoz doctus quippe esset dicens. et vñct cūctus. Suntq; ali-
qua in tus finita que a grāmātoz sine dictione recte. I. absolute pñctōne solent. I. cō-
sideratus circūspectus. rē. In sus vt pñctōne iūct. In ofus vt rerum agendarum cu-
nosus. ymosus. copiosus. formidolosus. rē. In rus substantiis: vt copiosus amici
et amplexus. nec pauciora inueni. Paucia vero in gus. vt largus et prodigus rerum
fuarum. Indigas opus quādoq; inueni est. pas eo que suppleo indiget. In cus vt
litterarū nescius. virgilius. Nescia mens hominū san. sōm̄q; sequens et cōfusus. Idē
et mens cōficia recti et pñctōne. Idem pñctōne venturi. In ius. I. in ius multa sunt
eo q̄o fere ab obliis verbis nascuntur: vt morbi curantius mali fugitius. In idus
hūta similiter qm̄ expōne vt cupidus auri. audis ciborum. rē. In rus quoq; vt
ignarus loci securus beneficij auarus auri. Pota. pñctōne laudis nullius auarus. Es
sic maturus cui dictum est. In oz vt beneficij memoi. Immemoi mei. rē. Idē q̄ ola
verbalia in oz. et in tris finita. gido pari modo cum pñctōne erigunt. vt hūm sal-
uatoz gubernatrix hominū fabuatrix et fabuatrix. In cus. vt cocus pul- vñct. In
pos. vt compos voti. inops rerum. In ceptus. vt participio beneficij pñctōne fortune
et rerū. In ers solens artium. Exerto bonoz pñctōne. In ar. vt doct capax. In ex
vt criminum vindex. Sicut quod solum indiget est. vt dux militū dux femina facti.
Sic quoq; in ofus que actus signifi. cant hunc casum regunt: vt ambiciosus glorie
dignitatis. In armo quoq; vt ordinarius curie maioris. Dictionarij pñctōne. ¶ Grā-
mātoz postremo idēto q̄ ola nōa que a pñctōne abstracta nāscuntur. sūt qm̄ ex-
poscunt: vt auditas rerū. paupis hominū. cōcupiscentia rerū mopia ciuium audacia
hūstioz. ambino laudis. patientia laboris. hūm cōdis. rē. Que res est aut ab auctoz:
bus nōa ac exempla sumas perspicue lector. Nam multa quidē inueniunt: q̄is vero
bicurariis causis reliquo: qm̄ hec quippe inuolūci faciliū pñctōne.

¶ Regna eorum que cum gentino: aut alijs calibus con-
firmanur quos etiam casus sua vi regunt.

Quod particip totum genito. vult vel sibi iunctum

Signa gradus numeri. neutri pronomi & aduerbiu.

¶ Regula est. Dico significans partē alienam totius multitudinis aut magnitu-
dinis & signa distributiva nola comparatiua. superlatiua. necnon numerorū nola pro-
nola participia & aduerbia. Post se regit gentinū ex vi partis vel partitionis vt vi
populi. Sciamus gentium quibet homi quā discipulorū alter prescriptorū duo viroꝝ.
tres studentū. Nescit nemo nullius Iudici. scilicet homi doctrinarius philosophoꝝ.
sunt. Item ista gñi regi ex vi gentino. Nā aliqua illorū vt paratū a nola cū alijs
vtriusq; numeri cōstrui solēt quē ex vi ex illis regere dicunt. seu ex nature cōpara-
tū gradū no. vt simpson fecit hercule fuit. de gradib⁹ cetera vide in trā gradu
captis de pronominibus et aduerbijs exēpla subnectā. vt ille ille hic viroꝝ vbius
scitay vbiusq; locorū sano domi sat hominis natus gaudij eo miseriarū quod est ad
eas miserias. Ad dūmū cū pcedens q̄ dēdū significat. vt pūmus scdo multū. Sic
quorū aduerbia in neutro abstracta q̄ cū augmēto vel decrēmto quantitatē signat
vt modici multū farris parā bonono paululū more. Item aliqua neutra abstracta
pnoia. vt istud illud id aliqd leuino bonono negotij. Cetera pcedū vide in deo-
ponendis epistolis.

¶ Que regunt gñi vel dñi.

Ut que relatiuum stans sipe: vult genitiuum

Sic si mobiliter flectatur habeto datiuum

Nam socius similliq; et amicus dantur vtriq;

¶ Regula est. Nola obiectiua vocē q̄ qñ rem suā subdāne signat et relatiua seu ab
aliquo dicta q̄ subdāne sibi signat gñi casum post se exigit: vt socius iohānis: ami-
cus petri. Sūto vñ familiaris iohānis. Sūto lupi. et ihs iherosolē. Et vero ipsa q̄dā
nola rem suā obiectiue significat: dñi post se exigit: aliquid in sibi verbo substanti-
uio intermedio. vt iste socius est tubas amicus es iohāni. dissimilis est petro: ista
mater est michi. &c. Relatiua ad aliqd substantiue dicta sunt hec. dñs seruus: dñs
familiaris: dñs amicus patris: dñs libertus. pceptor: discipul⁹ sūto nepos. & oia quorū
vno posito cōcordant alius inferi gñi aut dñi regit: aliqñ sum sūto merdian: vt
lupus. Aliqñ apud poetas dñs sūto nobis q̄ ad aliqd dñr cōstructus inuētiū est. vt
vñ Geruus grāmatus apd m. Enēis. q̄ eo carmine. Par leuū vñs: qñ leuū vñs:
rū. &c. Unde q̄ refert in capite relatiuorū. ¶ Que obiectiua regit gñi vel dñi.

Pauca q̄ usurpant naturam participantis

Iuncta leges quarto: potius iungenda secundo

Preficus et gnarus quibus aptius additur osus

¶ Regula est. Sūto aliqua nola seu que vñ nola sūto qui quidē sua natura par-
ticipiorū significationē sapient occāsiuū participiorū more regentia que vero vñ.
natura nola potius gñi exigit. vt futura peficus pio futuroꝝ. Gnarus arce pio
gnarus arce osus & exosus. bella pio belloy. Virg. m. v. Iupiter cū ipso: si mun-
dum exosus: ad vñ. Troianos. Geruus iug hoc aut. Uterres dñs: o di & osus
ex quo exosus quo nūc vitmur: & nō tamen osussum dicimus. asserit osus parti-
cipiū. Grāmatus scito q̄ hec vero dictiones put nēlm vñ habent. post se quidē gñi
exigit. Sūto autē participiorū naturā sapient actiū quippe post se habent ratione rpi
genie lux: verborū a quibus veniunt. Que vero restant vide infra.

¶ Que gentinū vel obiectiua regunt.

Dives inops. locuplex dīs: paup egenus abundans

Atq; potens. plenus. reus. indignus. atq; refectus
Nomen de genito: nec sunt tamen ablona sexto

Regula est. Dictiones adiective cū intellectu substantiu nola sumper que habet
 danti am duntiarum seu rerum. aut illarum penuriam seu inopiam plenitudinem vel
 vocuram suo significato impoantes sua natura genitua vel ablatiu possit se
 regunt. Ut dices opū vel opibus pauper eris vel ere habundādo. postea. plen⁹ vni
 vel vno egenus pecuniariū vel pecuniis. vacuus auro. Que quidem vt non opus
 ta videantur facit per poetarum auctoritatem probari possunt. Vnde. q. dices in
 nei pecotini. q. lactis habūdōns. De ablatiuo. Omnibus egenos vide. Idem Que
 regio in terra nostrā pēna laboris. Idem Opus nō indiga nostre. mumentūq; ē
 von reus. Sic superlatiu nola que penuriam notant. votamus in epistolis. Vnde
 semper ego optarem pauperrim⁹ esse donatum. Sic illa que habundantiā signant
 pariter gā inugete soliti sumus. Ut primo enei. Virgilius. Dūcimus agri fecimus
 Quidam vero amant. Nec venustius ad magis ornare cū genituo ornari q. cū ob
 latiuo. Vnde q. greca imitacione: et quā hec quasi res suas subdūne nobis signū cū
 so tam vere esse asserendum. Sed cū hec dictiones i es suas quasi adiectiuū signat
 tum more Romano possit se sua quibet natura ablatiuū expūit. vnde Cicero. Quā
 niam suis hōie ysi h. Virgil⁹ Terra antiqua potens armis atq; vberē gleba
 Que dantium regunt.

Cuicunq; vtilitas damnum de notabitur esse

Obiulis accessu poteris sociare datiuo

Regula est. Dictiones que adiective seu concretue dānium/vtilitatem/ conueni
 entiam/proximitatem/ contrarietatem/ aut disconuenientia significant/ sua natura
 datiuum regūt. qui significat res cui inferit. r damni/ vtilitas/ proximitas &c. Ut ho
 mo multū amicus ubi. Que autem sunt ille dictiones si queris. Pre vero cōmuni
 assignari solent. Vnde ceter equus/ amicus/ cōsotus/ cōsonus/ concunius/ quadus
 adepsa/ cōtaneus/ fauorabilis/ dexter/ secundus/ congruus/ cōcōus/ homines/ vtilis
 cōmodus/ mouē geres i. n mouer/ officiosus/ obnoxius/ cōducibilis/ faustus/ profl
 suus/ adherēs/ idoneus/ aptus/ grauis/ acceptus/ nocivus vel incusus/ ronicus/
 placidus/ benignus/ pius/ misericors/ salubris/ cū quibus horum tu cōtēras sumas
 Ut/ hostis/ inimicus/ molestus/ grauis/ ingratus/ iniquus/ rudis/ durus/ expugnatus/ te
 nter/ cōstratus/ aduersus/ alienus/ absonus/ horridus/ horribus/ humilis/ nimis/ qui
 cas/ perniciosus/ pestifer/ inutilis/ execrabilis/ veritus/ incōmodus/ am x⁹/ fallax
 salus/ suus/ cōtētor. &c. Sed cū deo tūz verbū subaudiendum esse dicas.
 Que datiuū vnum vel duos accusatū regunt.

Sepe tamen quartum: facit illinc prepositura

Vtilis ad bellum ponitur proximus hostem

Sententia est. Multe dictiones pōitae & alie cōsimilē significacionem habentes.
 ipsi datiuo soli iunguntur: aut bino: vt Terentius. Tunc amohamini vos mihi impedi
 mēto elio. Ven accusatio cū prepositione ad vel ob. vt proximus hosti v⁹ & aut ob
 hostem-aptus pugne: vel ad aut ob pugna. Et quādoq; solo casu acco dicim⁹ sine p
 positione. primus hostem. Postremus ultimus tempus & annuicantia p. positione
 mo quā vox supe. latius in re clausa tenet in exemplū dictiones ppositas sume.
 Que datiuū vel ablati um regunt.

Que signant passum: discrimen siue recessum

Adant vel sexto: sine prelide danda datiuo

Plus ilis dus ius tus sus cus: & obuius addes

Regula est. Nomina adiectiva que passionē intrinsecā: & rerum differentia vel re
 cessum signant: sua natura cū intellectu suoz substantiuorum possit se post caly

De regimine.

fo. xxxviii.

Regula est. Dicitur et adiectum proprietate signa effectus alicuius quatuor causas
re regit dicitur in causam significat et ex causa et suo effectui vel omnia et
alibus libidine. Peritus flagitior. Cuius iuncti. Verum epistologus. Penitus dei
et a res anglicae et fratre. Et hoc sic causa cuius. Metam et notato et dicitur q mater
causis seu materiam relatione ad sui effectus significat. abito constructi et ex vel de.
Sunt verba coniunctio relatione. qui ubi expositio sit. ut annus de vel ex auro et qui
de auro est. Et Communiter ostendit quid causa sit. Causa est qua in esse posita: ca
rem constant alius sequitur: scilicet effectus. Et causam quatuor sunt genera scilicet
efficiente: formale: materiale: et finale. quas quidem Grammaticus quo ad effe
cens habundans considerat non autem quo ad quibus antiquas rationes: quoniam phi
sicus has considerationes habet. Nam grammaticus istud solum considerat. videlicet
res significatas et eorum voces ex quibus actio dictionis regimini passio dictionis
ritur conuenit: veluti prohemium huius regimini habet.

Quattuor sunt
causae gē.

De constructione cause materiali in speciali in qua.

Mobile: si toti vel subiecto societur

Adiungit partem sexto: vel proprietatem

Regula est. Dicitur in inherens toti alicuius pars: vel proprietatis subiecto
regit partem totum vel subiecti proprietate in ablativo posita ex vi effectus cause
materialis in qua vel alius dicitur. niger facies: forma humilis: mulier forma pulchra
Egit enim. materius duo. Unde supra in generali. mobile dum parit.

Que adiectum ablativo iunguntur in speciali.

Quicquid abundantem desinat siue carentem

Plenum seu vacuum: redimitum seu spoliatum

Circa quod fuerit dat sexto significatum

Regula specialis est. Dictiones nom que abundantia: carentia: plenitudo in: vacui
tate: omnium: modis et significat. Et quod dictiones significatione similes. Et co
struere habemus: ablati positi se sua natura expugnat: qui signa res et quod us tota sunt
vel propter quas: carentia et plenitudo. et. Ipse rebus in: ut vacuus omni cre
dono rebus plenus. toga decoratus. nudus veste. et. Que hac casu regit hoc sunt
dictiones nominis videlicet. dupli: curgidus: anflatus: modus: amplius: sedibus
grauis formosus: pulcher: onustus: clarus: honoratus: prestans: generosus: honestus
nudus: purus: immundus: orbis: mundus: dilectus: plenus: repletus: digne
indignus: fatus: prebitus: autus honoris. et. Quamquam hominis genitus constructa
quippe inuenta sunt. Cergulus. verum haud nunc indignus motum. Exempla ad
auctores iungas.

De extractione cause formale.

Subde modum sexto quo quadrat mobile fixo

Et generale magis speciali sic sociatis

Regula est. Quodam adiectum qui accidentis proprietate effectui can't formas
lis inherens significat et suorum substantiuorum intellectione regunt formalem causam
sam in ablativo positam. ut facies albedine rubido colore decorata. Penitus ori
gine anglicus. Alia expositio est. Dictiones que quodam proprietate modum cohe
rent subiecto significant illud modum quo subiecto conueniunt loco adiectiuorum. qua
litans sua natura regunt in ablativo positi: ut multo merore squalidus. mulier nu
tro modo decorata. Item alia sententia dicitur magis generalis qui per modum ut a quo
siam generalitatem significat sua natura dictionem minus generalis regit in ab
lativo positi: ut homo nomine solius gens romana ori. et. hec quoque conside
rari possunt sub causa naturali. Generalitate capias hic via ordinis et vocis signi
ficationis et non generis ad speciem et speciem ad diuiduum.

De extractione efficientis cause naturalis.

Sic naturalem sexto dabis efficientem

Per tot.

54.

D Nicolai Perotti

Regula est. Adiecti significatio sua proprieque quasi a naturali causa gentem seu qualitate ipsam sui naturalem a qua est sua natura regit in obliquo posita: ut exanguis in morte positus morte obdormit culpa. Saluus subditio. Alii in obliquo modis secundum. Trista grauis grauis. Felix pietas. Cetera vide supra. cap. te de quatuor causis in generalibus. Modis deo lexto.

De comparatione gradibus que vi excessus obliquo regit.

Cuius duos medio gradui sexto sociabo Excessum simul: et mensuram significantes Tertius his addi virtute solet positui

Regula est. Ad comparationem tertiam comparationem non parit sua natura cum intellectui rei procedenti: vel mensurate. post se duos obliquo expositi solent unus excessum remanenti mensuram excessus suam habitudine impetantem: ut obliquo positus in simplici fortis de re excessu. Excessu est de obliquo manifestum excessus ipse ut de hoc huius illo quatuor dignis manibus habentque dantur virtute et natura sui positi. Cetera vide in capite gradui.

Cetera que obliquo ex vi excessus regunt.

Sexto mensuram dabis excessus specij Ac etiam quanti: quem poscit bis quoque verbi

Regula est. Dictiones significantes mensuram excessum speciem seu distantiam suam a natura obliquo expositi impetant quatuor mensuram excessus speciem seu distantiam. ut hoc lignum est lignum. crino digito. hoc scilicet expositi de illud quatuor expositi. Cuius modis dicitur vios nostra portat. quibus obliquo a positione vel ab habere solet.

Co postremo notandum est infero. quod quidam grammatici in dictionum explicatione. et eorumdem proprietate deliberare debent: videlicet sub qua dependentia casus in dictionibus rectas suas explicatione specificare voluit. Nam secundum dictionum casuum dependentiam. dictiones casus expolit. huius denominationes reguntur (sunt ergo eos dependentiam dictiones respectu) ac vocis se ab invicem reguntur. Ex quo in dictionibus postea quod in reguntur grammaticis explicatione difficile est: ceteris ac specificis in quatuor demonstrationem seu manifestationem.

De constructione orationis.

Quid est constructio? Est debita dispositio partium orationis in ipsa oratione. Ad hanc constructio est subditio in de accidentibus conuenire debet. In tribus. I genere numero et casu. ut peritius modestus. penelope patrica. Ordo est sub in quos accidentibus conuenire debet. In duobus. persona et numero. ut peritius dicit. Relatiui cum aliter in de accidentibus conuenire debet. In genere numero et persona et casu. ut peritius qui legit. penelope qui cetera. compia qui cetera. Urbe qua stamo via est. Que in unum verba qui in aliter se post se expolit. nisi casum. rous subditio verba sub et casu. ut sunt domus sum doctus. Ite quibus vocatus/vocatus/dictus/nomios/nucupos et appellat. ut dicit. peritius. Ite fio. ut ego fio quidam doctus et ego facit sui eques. Pietera est fere fere qui recepta dicit. ut ego enado doctus/efficiat fortis/scrivo magnanimitas/cato liberatus/foicot pr/fo imobis s. Et sicut tu enado/efficiat/scrubis/ctaria/foicaria. ille enado/efficiat/scrubis/catal/foical doctus/fortis/magnanimitas/liberatus/pr/imobis. Quomplex est verbum/complex/personale/impersonale/personale le est quod huius dictiones numero et personae. Impersonale quod caret numero et personae. Quid est verbum actiuum? Quid in o desinens facit se passiuum in o. ut amo amos. Expositus facio et expositus est: ut amefacio calefacio parufacio. quod passiuum sunt fio frapso calesco portus et reliqua. Verba actiuum quos casus expolit. Nominatiui enim scilicet ante se pos re agere post accusatiui vel diti p re panet: vi amo te et in nideo nio. Nunc expolit etiam infiniti: ut capio legere. Iamvis eo loco in vis nolo scribere et invidibile. vi est adiectio consilium ut apud peritius. Scire aut nudi est nulli se scire hoc facit aliter. Ex aliter. Dilecti autem et nec poto vniui pao. Noto et ut

De constructione verborum fo. xxxviii.

verbum absolute ponitur verba actiua: vt ego amo. i. amote caput sum: i. cogito
 i. cogitatio sum. Nota etiam qd vltra proprios casus omnes verbi potest habere
 quatuor post se. Itē ab illis vbi significatur causam finalem alii etiam cū prepositione. vt
 ego summo studio scribo michi librum calamo in membranis bonitate tua veritate
 mea. quocūq; loco et tēpore. Nota etiam qd ea qd vbi possunt esse diuersorum ordinū et
 diuersorum generū vt audis cū primi ordinis et generis actiui. Itē septimi ordinis et
 generis neutri dicimur audis tibi vt inferi explicabit. Itē septimi ordinis cū dicimur au
 dis videris abo te. Cū quibz accusatiui iunguntur vbi actiua. Interdū cū accusati
 ui significatur aliquid rationale. Interdū cū accusatiui significatur rem. vt amo ho
 mine amo agrum nō accidet neurus nō est dicimur aro agrū. Varias ne significatio
 vbi qd varias significatio accusatiui. Aliqñ nō variat vt amo hominem amo agrū et
 de virobz est significatio. Aliqñ variat vt oro te. i. peto te oro vñ a peto vñam
 et epotam te est persuasi tibi et epotam vñ est imperavi vñam.

Quorū sunt ordinis verborū actiuorū septem.

Ordinis actiuorum primi vult suppositali Pro casu rectum. quartumq; dehinc patientē.

Audis diligo amo fastidio tango cology
 Ferre videns erde pro verbo peruenioq;
 Aspicio seu respicio te despicioq;
 Contemno sperno desidero te cupioq;
 Opto peto natum vult appeto et expeto nosco.
 Cognosco agnosco similitudo respecto quasi fallo
 Descripo capio sumo rem intelligo mentem
 Consulo te poscens appello vocoq; morantem.
 Nomino: dumq; rego te vel rem iure gubernio
 Abdo ministro scium seu compleo perficioq;
 Absolvens finis totiens occido necoq;
 Aut interficio perimo interimo atq; trucidio
 Ob trunco ierens formido tuncus metuentisq;
 Eum facio quod agor actio ista pendosq; perdo
 Amittens perdo cum natus intencioq;
 Cessigo simul in pario duo nata re comq;
 Lucrifacio pariens obdo gignens generansq;
 Libero pono tuam recipio rem suscipio egrum
 Abduco ducio mponens et verro nata re comq;
 Laudo viumpeto te faucio vulnero teq;
 Te fugio araq; fugo te expello repellioq; cogo
 Cingo simul iuperans res angio diminuoq;
 Extenno iacio cum pta d. petoq;
 Xerigo submergo recreo lono pro a mordens.
 Apparo valde parens extolloens effero quemuis.

Quae sunt verba actiua primi ordinis que exigunt nisi ante se pro re agente et
 acisi post se pro re patiente. vt pyrrhus amat penelopem.

Diligo	dis	pi. cum	to lone a lyet
Amo	as	api. cum	idem
Audis	dis	api. cum.	to hcre.
Exaudis	dis	api. cum.	to exalte
Fastidio	dis	api. cum.	to dispysse by perdo
Tango	as	etigi. cum	to onche.
Colo	lis	lat. cum. to lone. araq; to hant. to lat our	
Fero	fero	sul. lat. to dare. say. suffre a honore.	
Vidco	vidco	di. cum	to se
Verbero	as	api. acti	to boce
Cedo	dis	api. cum	to supre

perot.

5.4.

D

Nicolai Perotti

Abido	dis	pl. cum	to beholde
Abipio	dis	pl. cum	idem
Abipio	dis	pl. cum	to byspare or loke downward
Contemno	dis	pl. cum.	idem
Esperno	dis	em. cum	idem
Validero	as	am. cum	to desyre
Cupio	pis	pm. pm.	to coueyt
Opio	as	am. act.	to wythe
Appeto	dis	am. act.	to coueyt or desyre
Notico	dis	om. ot.	to knowe
Cognosco	dis	om. ot.	idem
Agnosco	dis	om. ot.	idem
Execto	as	am. act.	to abyde
Fallo	he	seculi salum	to begrie
Decipio	pis	epi cepum	to deceyue
Capio	pis	epi cepum	to take that is synne
Sumo	mis	psi. psi.	to take
Intelligo	gis	pl. cum	to vnderstande
Consulo	lis	lui. ul.	to aske counsaile
Doco	cas	am. act.	to teache or call
Appello	las	am. act.	to call
Nomino	as	am. act.	to name
Rego	gis	pl. cum	to gouerne
Suberno	as	am. act.	idem
Domumstro	as	am. act.	to serue
Compleo	as	em. est.	to fulfill
Perficio	dis	ci. cum	to fulfill or pforme
Abfoluo	dis	in. cum	to assweie or to make an ende
Finio	mis	in. cum	to ende
Conqueo	ques	tout. tout.	to tourment
Occido	dis	di. sum	to slea.
Neco	cas	am. ar.	idem.
Interficio	dis	ei. et.	to kyll
Perimo & interimo	mis. emi	em. pi.	to quells
Crucido	das	am. act.	idem
Obstruico	cas	am. act.	to slea
Terreo	res	ru. rit.	to make affrayde
Formido	as	am. am.	to drede
Timeo	mes	in. caret suplo	idem
Idemo	mis	ru. caret suplo	idem
Facio	dis	fec. fact.	to make.
Argo	dis	egi. actum	to do
Frigeo	dis	ei. act.	to make colde
Calefacio	dis	ei. act.	to warme
Paruo. to	dis	ei. act.	to do lytell.
Sustulacio	dis	ei. act.	to set at nought
Fleccacio	dis	ei. act.	as nothinge set by
Paruipendo	dis	di. sum	to set leight by
Sustulopendo	dis	di. sum	to set nought by
Fleccipendo	dis	di. sum	to playe at lytell
Pronichilohabeo	dis	di. di.	for to set at nought
Perdo	dis	di. di.	to leie or bystryng
Amuto	as	si. sum	to lese
Quero	ris	si. sum	to seche
Inquiro	ris	si. sum	to seche & enquire
Exquiro	ris	si. sum	to seche & enquire

De cōstructione verboꝝ

Fo. xxxix.

Castigo	gas	gaul. gati	to enquire by the trace
Inuenio	nis	in. enū	to fynde
Reperio	ris	per. perū	to fynde thynge vnlokyd for
Inuestigo	gas	gaul. gati	to enquire or fynde
Acquiro	ris	hui. sū	to gete
Lucrifacio	cis	eci. actū	to wyne
Pano	ris	peperi. parti	to bere chyde or wyne
Signo	gnis	genui. genū	to engendre
Geneto	as	au. atum	idem
Libero	ras	au. atū	to deliuer.
Pono	nis	hui. sū	to set
Recipio	pis	epi. eptū	to receiue or pmyt.
Quicipio	pis	epi. eptū	to receiue
Adiuis	as	au. atū	to helpe
Duco	cis	xi. cū	to lede
Moueo	ues	mou. oū	to moue
Commoueo	ues	ou. oū	to moue togyder
Remoueo	ues	ou. oū	to remoue
Uerto	tis	ti. sum	to tourne
Conuerto	tis	ti. sum	to conuerte
Ludo	das	au. atum	to playe
Uimpro	ras	au. atum	to blame
Uulnero	ras	au. atum	to wounde
Caeco	as	au. atum	to hurte
Fugio	gis	gi. gatum	to renne or fle
Fugo	gas	gaul. gatum	to dyue
Expello	lis	puli. pulsum	to deuyt out
Repello	lis	puli. pulsum	to put a waye
Cogo	gis	cogi. actum	to constrayne
Vinco	cis	vici. victum	to vaynequyſhe
Supero	as	au. atum	to ouercome
Augeo	ges	ti. ctum	to encrease
Diminuo	is	ui. utum	to make leſſe
Diminuo	is	ui. utum	to demyniſhe
Eximuo	as	au. atum	to make ſmaller
Jacio	cis	eci. ctum	to caſt
Proicio	cis	eci. ctum	to caſt ferre
Deicio	cis	eci. ctum	to caſt out
Precipito	as	au. atum	
Imergo	gis	erū. sum	to drowne
Submergo	gis	erū. sum	to drowne vnder
Alereo	as	au. atum	
Foueo	es	oui. otum	to nouryſhe
Mordeo	das	moni. otum	to byte
Poro	ras	au. atum	to araye
Apparo	ras	au. atum	to araye coſly
Effero	effero	exuli. latū	to reple
Extollo	lis	exuli. latū	to bere vp

¶ Quomodo differis inter se diligo/color/amo. Diligimus leuiter Amamus vehē Diligo Amo
mentr. Colimus cum veneratione. Colo

¶ Fero quos significationes habet. Quinq. Ferre portare. ferre dicere. ferre opta- fero
re. vt feris animi. ferre poucere. vt arbor fert bonos fructus. ferre pati.

¶ Consulo quos significationes habet. Tres. Consilium enī cum accusativo casu ē
puni ordinis actiui. et significat petere consiliū. vt cōsule iurisperitos. id est cōsi- Consulo
lium pete a iurisperitis. Cōsulare cum datiuo. et pūm ordinis actiui. et dāre cō-
siliū. vt. pūlant tibi iuriscōsulū. pūnt tibi cōsiliū. Cōsulare vbi dū incūritū iecūdi
Peror.

S. ii.

Nicola Perotti

ordinis ut in mare et presso terre: ut consule homini tuo. *Chilre* calamitati homini. Unde *consulere* suo propter dicitur qui consiliū ab alio querit significat tamen etiam cum qui consule ut est in procuratio alio. *Nulli* consiliū consiliorum pessimum.

Occido quoniam habet penultimā *Longa*. quod actus est primi ordinis et sicut interfectio. Nam quod penultimā dicitur habet neutrum est absolutum et significat motu quod dicitur eū de sole occidit. et a conspectu nro terre interpositione auferit et occasus solis quasi motus. Ita etiam potest dici ortus hōis et occasus sicut ortus solis et occasus.

Timeo et metuo cum primi ordinis sunt et actus habet. significat formidare: ut dicitur pulvis timet percussorē. Quando autem habent dantur sunt septimi ordinis et significat vereri ne quid mali aliter accideret: ut timco michi timco tibi. *Timeo* amico.

Perdo perire quando habet actus significat rem idem est quod amittere: ut perdidit pecuniam. hoc est amisi pecuniam. Quando autem habet accusativum significat amittere animal interdum significat amittere: ut perdidit patrem perdidit fratrem. Interdum significant deesse rueret: ut perdidit inimicos meos hoc est destruxit eos.

Quid interit inter parere et pariturus paritur neutrum est et desiderantium significat autem enim et quasi parit desiderare. Parere autem actus est et significat in lucem iam emittere et enī am efficit quod iam dū paritur. aliquid parit.

Recipio si accusativum habet sine ablativo cum a vel ab primi ordinis actus est et significat accipere. Si autem cum ablativo et ab vel a septimi ordinis est. et idem significat. Si vero dantur habent septimi ordinis actus est et significat promittere: ut recepit michi hoc est promissit michi.

Cogere aliquando significat compellere. aliquando condigere et condurre: ut cogere capellam. id est condurre.

Superare aliquando est vincere cum est actus primi ordinis. Aliquando autem neutrum: et significat superesse superant pecunie. *Superant*.

Quartum cum sexto patrio de activa secundi Ordinis exquirunt cum recto suppositali

Comparo enim vendo veniendo siue reuendo

Esumo cum recto dno culpo arguo seu reprecendo

Incro et acculo simul inculo sociabo

Damno condemnno castigo punio mulco

Impleo et enuacio cum fratribus oppositis

Que sunt verba activa secundi ordinis. Quae erigunt nominativum ante et post se actus est pro vel oblativus tu impleti domi tranco et consilio te remcedo.

E mo	eo	i ni-emptum	eo byre
C omparo	as	em -atum	eo gere by byenge
V endo	dis	edi -ditum	eo sell
V enundo	as	edi -atum	eo sel to sell
R evendo	dis	edi -atum	eo sell agayne
R evendo	mis	dem -dempti	eo agayne by oi deluyner
E sumo	as	em -atum	eo eslene
C ulpo	as	em -atum	eo Juge sylty
R iguo	to	in -atum	eo argue
R eprehendo	to	di -atum	eo repieve
I ncro	as	em -atum	eo chalyse sharpey
A cculo	as	em -atum	eo be wery oi accule
I nculo	as	em -atum	idem
D amno	nas	em -atum	eo harme oi scathe
C ondemno	nas	em -atum	eo condempne
C astigo	as	em -atum	eo chalyse
P unio	mis	in -atum	eo punythe
M ulco	ctas	em -atum	eo punythe by amendry
I mpleo	ples	em -atum	eo syl
E nuacio	up	em -atum	eo emptyi

Quid intersit inter accusare et incusare. Incusam⁹ maiores: accusam⁹ pares vel inferiores. Et p^o habere o^om^o vel adu^o cu^o co^osa: vel ac^o in c^oli apud aut ante: vt p^o p^o rhus accusat. Penelopem superbie co^osa morte sua vel apud aut ante matrem suam.

Ascen. Claila docet confundi n^o et minores incusant et maiores accusant. In verbis precii significand⁹ in quo casu ponit precii. in ablatiuo. vt emi equu^o dicit n^o mia: vel emi equu^o magno precio. Et p^o addi ablatiu^o cu^o a vel ab. vt emia platon^o aut socrate: sicut cu^o v^odo pot^o addi danu^o: vt vendidi tibi libru^o decem aureis. Ceteru^o hec adiectiu^o tantu^o et q^ou^o et sua co^oposita. vt tantu^o: quatuor: quancuq^o quibet Item plaru^o et minoru^o vt cum sine substantiuo sunt semper ponunt in genitiuo. Et p^oter hec ola alia in ablatiuo ponunt: vt plantu^o quat^o ca^o emu^o. vili. et potan^o. quatuor em^o paruo. Eandem legem seruant hec adiectiu^o cum alijs etiam verbis limitibus valeo citharo redimo v^ono licet conduco loco. et alijs huiusmodi: q^o si addatur substantiu^o statim in ablatiuo conuertuntur. Et sicut non dicimus quanto emi sit: sed quanti emulitica non possumus dicere quanti p^ore^o emisti. sed quato precio emisti. sic dicimus quatuor emisti. Et quatuor precio emisti. quantu^o licet emas: et quatuor price emas. Excepitur et tantu^o quod in ablatiuo resolutu^o non potest: q^o duo casus tantu^o habet tantu^o et tantidem. Eade^o ratio est de pluri et minoru^o co^oparatiu^o. Dicim⁹ emi pluri^o emu^o et minoru^o vendi. Dicim⁹ ena^o cari^o et vili^o non in caru^o et vilu^o emu^o vel vendidi pluri^o libro xxx. cu^o de pampilo p^ore^o scribit. Nemo^o (inqu^o) minoru^o docuit tal^oro. id est neuu^oem minoru^o p^ore^o docuit q^o talen^o to. Contra velleis laureti^o sententi^o qui vili huiusmodi genuinu^o tergi obpapatu^o verbis emo valeo v^odo co^orito citharo.

Accus^o
Incuso

Verba precij.
Tanti et quanti
Pluri et minoru^o

Quartum cum tertio post tertius ordo requirit
Do de^o trad^o ena^o tribuens impendo^o p^oedens

P^oterio p^orepono sine antefero locat^o
P^oemuto dico dico subigo si. b^oij. co^oq^o
Et subigo subdo suppono desino muta.
Legoo et appono sociabatur obijco^oq^o
P^oerido edico pronuncio et indico iungo
Imparo p^oeci p^oo iubeo si nuncio cum re
Interdico simul p^ohibens veto confero ne enon
Comparo commendo p^odo indico seu manifesta
Declaro ostendo simul explico et enucleo rem
Quam dilucido. mox aperis quod commodo sine
Murno redbo et restituo p^omutoo^oq^o ipondens
Abdico nec non accommo^odo dono auquando

Que sunt verba actus tertij ordinis. Que exigunt nominatiu^o ante se. et post
se accusatiu^o et datiu^o. vt irado te studio philosophie.

Do	des	dedi. dedit	to give
Debo	dis	dedi. dedit	to give of all
Trado	dis	dedi. dedit	to give by reason
Tribuo	is	tribui. tribuit	to give as tribute
P ^o rebeo	des	tribui. tribuit	to give and patient
Impendo	dis	tribui. tribuit	to give and employe
P ^o repono	nis	tribui. tribuit	to repute more or to set. et ore
Antep ^o ono	nis	tribui. tribuit	idem
P ^o terio	fers	tribui. tribuit	idem
P ^o emuto	ris	tribui. tribuit	to send before
Dico	cas	tribui. tribuit	to saye
Dico	cas	tribui. tribuit	to do ye et halowe
Subigo	as	tribui. tribuit	to yoke or kepe vnder
Subigo	gis	tribui. tribuit	to put in subiection
Subicio	cis	tribui. tribuit	idem
Subdo	dis	tribui. tribuit	idem
Suppono	nis	tribui. tribuit	to put vnder

terras in cicero mihi ad te debui. Significat enim facere quibus quartum ordinis est, et duos habet accedens: ut respondet doctus. Iamque te doctus. Respondo quod componat rrr re et do. Quare geminas dicit in secunda persona differat a verbo reus. In quo sibi ideo interponitur o ut eamque huiusmodi quod est inter res hoc est emphonice quod quem admodum sit in redintegrato et si dicitur. Que sunt verba huiusmodi et dicitur que possunt etiam esse ordinis quinti. Sicut hoc, dono impatio augro conduplico accumulo: et si quod similia. Dicitur enim dono tibi libertatem: dono te libertatem. Impatio tibi res meas et impatio te res meas. Augro tibi somnare augro te locum. Conduplico et accumulo tibi diuitias conduplico et accumulo te diuitias.

¶ Quod sunt verba huiusmodi ordinis quinti cum deo et actio cum ad deo. Rescribo et muto te dicitur et muto te dicitur et muto te dicitur et muto te dicitur et muto te dicitur.

De quartum geminum post quartum postulat ordo

Ut doceo monco te flagras palcos petos

Postulo et oro rogans interrogo calcio colans

Induo quem vestio simul etiam quem modo cingo

¶ Que sunt verba actus quartum ordinis. Que exigit nominativus et accusativus

¶ Duo. ut ego doceo te artem grammaticam.

Docere	ces	cui-cis	to recte
Monco	ncs	ui-iti	to admonere
Flagro	ras	ani-ans	to asse habere
Peto	tos	ui-iti	to alio
Postulo	cos	poposculi	to require
Postulo	las	ui-iti	idem
Rogo	ras	ui-iti	to pray or beseech
Oro	as	ui-iti	to pray
Calcio	as	ui-iti	to hope a colere
Colans	as	ui-iti	to hope
Induo	duo	ui-iti	to clothe or make ready
Vestio	is	ui-iti	to put on clothes
Induo	is	ui-iti	to put on clothes
Cingo	go	ui-iti	to gird
Interrogo	as	ui-iti	to demand

¶ Quid interest inter orare et epolare. Orare est precari. Epolare est impetrare.

¶ Quod sunt verba huiusmodi ordinis. et post primum accusativum possunt habere etiam ablativum loco secundum accusativum. Sicut hoc, cingo calcio. oros, vestio, induo. Inducimus enim induo te vestem vel vestem. Augro te gladium vel gladium, calcio me colubum vel colubum. Epuro me et induo et vestio palam et palam, peto enim et postulo puerum ab latrone habenti eum vel ab. ut peto et postulo her ab eo.

Oro. Epuro.

Quartum cum sexto dat verba sub ordine quinto

Te spolio prius onero aggravo mole premor

Exonero allicio leuo facio ac implero forte

Induo et evadens simul inficio imperabdo

Fartio et exornans ornans alo nutrio lacto

Idurio et inquino sive inquino conquinno mingo

¶ Que sunt verba actus quinti ordinis que exigunt utrumque et actum cum ablativo sine prepositione passivo te liberatus subdico.

Spolio	as	ui-iti	to strip
Prius	as	ui-iti	to put on or put out
Onero	as	ui-iti	to load or charge
Aggravo	as	ui-iti	to heap up
Idurio	is	ui-iti	to pollute
Exonero	as	ui-iti	to strip or unload
Allicio	as	ui-iti	to lye or ensnare
Leuo	as	ui-iti	to lighten and unload

Prior.

T. 1.

D

Nicolaï Perotti

Palpe	es	cul. cum	to fryl
Pamio	is	bul. atum	to moyst and staye
Pacuo	es	cul. atum	to empy
Pacis	es	cul. atum	to deleye
Pacio	es	il. tum	to face or stoppe
Pano	es	cul. atum	to make fayne or gay
Pano	es	cul. atum	to make fayne especially
Pano	is	cul. atum	to nouryſhe
Pario	is	cul. atum	idem
Pano	es	cul. atum	to ſyne ſoules
Pano	is	cul. atum	to garryſhe
Pano	es	cul. atum	to ſoye
Pano	es	cul. atum	idem
Pano	es	cul. atum	to make ſpotty
Pano	is	pl. cum	to cover and defende
Pano	is	cul. atum	idem
Pano	is	cul. atum	to departe egally
Pano	is	cul. atum	to fede
Pano	es	cul. atum	to nouryſhe with meet
Pano	es	cul. atum	to bringe to goodneſſe

¶ Paſco quot modis conſtruitur / Paſco. dicimus enim boues paſcunt herba herba paſcit boues boues paſcuntur herba herba paſcuntur boues. ego paſco boues ego paſco herbam. boues paſcuntur boues paſcunt.

¶ Lacteo et lacteo quomodo differunt inter ſe / Lactare eſt lacte nutrire. vt matres lactant pueros. Lactare vero eſt ſugere. vt infantes lactent hoc eſt lac ſugunt.

¶ Impartio quot modis conſtruitur / quatuor. dicimus enim impartio tibi bona mea. impartio te bonis meis impartio te bonis meis. et tu impartio a me bonis meis.

¶ Que ſunt verba que ſuſcipiuntur eſt diſtincta. Eſt hec ſepeſ onero / conoto / ſpargo / ſundo ſigo ſerno ſeno. vt onero te domo et onero tibi dona ſigo terrā haſta et ſigo haſta terre. ſerno lectū lectice. et ſerno lectice lecto. ſpargo et ſundo tibi aqua. ſpargo et ſundo te aqua. ſeno te hoc ſaſce. et ſeno tibi hunc ſaſce. Poſſunt ad ea hinc ordiri et alioq. ordini verba vt tango te digito. video te oculis. ſecudo te crūcia. audio te auribus. et alioq. primi ordini ſunt hoc verba audio etiam ſcripi.

Sexta dabitur quattuor cum ſexto prepoſituæ

Audio et auſculto alieno aduerte quid ad te

Remoueo remoueo abiguo intellige de te

Dando ſeparo et accipio quero eripio

¶ Que ſunt ſex actus ſexti ordinis que eripit noſtatim et acti cū abſo a vel ab mediante. vt ego audim hoc a preceptore ego queſum hoc abo te.

Audio	is	cul. atum	to here
Auſculto	is	cul. atum	to herken
Alieno	es	am. atum	to make ſtrange
Auerto	is	il. tum	to tourne backe
Remoueo	es	cul. atum	to put fro place
Abigo	is	cul. atum	to take a waye
Intelligo	is	cul. atum	to chaſe a waye
Dando	is	pl. cum	to vnderſtande
ſeparo	es	il. tum	to denyde
accipio	is	cul. atum	to departe
accipio	is	cul. atum	to take or vnderſtande
quero	is	cul. atum	to receyue
eripio	is	cul. atum	to aſke or demaunde
eripio	is	cul. atum	to deliuer

¶ Audio et auſculto ſignificantur etiam dano ſolū et ſignificat obedire ſuntque ſequentiæ

hoc est septimi ordinis et recipio similiter quod significat promittere.

¶ Amoneo hoc est remonere sine d. scribit. nā si cui d. scriberetur amoneo esset ter

tijs ordinis et significat: aduigere sine ap. ptopinquare.

¶ Scripio duobus modis construunt. Dicimus enim scripio te a malis et scripio te ma

lia et est terrij ordinis: vt iste scripsit tibi suam tuam.

¶ Quiero cuius figurat cōpositio cōponit est ex q. et recessū est nichil aliud sit querere

q. que sit aliqua res dubitare. Ideoq. per diphthongon scribit q. h. et alia ratio esse

possit. vt est passiuū differat a q. et deponēte qd. est laudat. Quicquid in cōpositione

mutat diphthongon in i longū addit cum verbis regunt varij auctores accipiunt. Id

cuius est quero vel requiro hanc rem abo te et quero vel requiro de statu reipubli

ce quē ad modū eius deponēte eundem significatiōne, vt mure habebo quos per

cunctos et peruenire hanc rem ad alio.

Septima sunt solo post se contenta datiuo

Inuidet ac recipi parens auiscultas et audit

Imperat et bene dicit seu maledicit et idem

Aur timet aut metui simul inuident achillas.

¶ Quia sunt verba actiua septimi ordinis. q. exigunt nisi ante se et disti post se sine

aliquo actō. Sunt enī q. hoc putant neuia magis dici debere. Sed nos contra

riū censim^{us} et cū passiua eos repellant: vt ego inuideo tibi in iudens a me. Po

ratius in poenice. Ego cur acq. re pauca si possum inuideo.

Inuideo	des	di. am	to emy
Recipio	pis	cepi. prius	to recepye
Audio	dis	dūi. dūm.	to here
Inuicito	tas	au. atum	to herhen
Impero	ras	au. atū	to hyde
Benedico	cas	pi. ctum	to say well
Maledico	cas	pi. ctum	to say ill
Cureo	is	ui. caret supio	to fere for other
Mureo	is	ui. caret supio	idem
Inuideo	cas	pi. ctum	to relende.

¶ Nota q. nō pōt dici hoc verbū inuideo nō esse actiū: q. h. in vñ passiuū herbi

cor nec pōt dici q. habere et esse actiū post se. Nō ei possum^{us} dicere inuideo tibi aquā

et ignē inuideo te aq. et ignē. Vbi dicitur dicim^{us} inuideo tibi aq. et ignē. Qd. pas

sine possum dicere inuideo^{us} et aq. et ignē. Hoc postremū est magis improprie. Vñ

actio officis etiā hui^{us} ordinis est. Inuideo enim passiuū est officio. Lucrēti in 6. Officiū

tur vñ cognant tardū ire. ¶ Inuideo enim figurat cōpositio. vñ cōponit ex in et video

q. oculos et amandū in eos quib^{us} inuideo^{us} cōmune mētes teneam. ppter qd. videris

hoc verbū nō datiuo sed actō iungēdū: vt. Eum. Quisq. hbe^t si noiam inuouit meo.

¶ De verbo passiuo.

¶ Actiua ordinibus totidem distincta notemus

De quarto actiui sibi subijscntia rectum

Deq. eius recto sibi postponentia sextum

Communes reliquos rite usurpantia casus

Diligor hinc et emor non doti polior doceorq.

Audio inuideor nobis et rempla notantur.

¶ Quid est verbū passiuū: quod in or. desinens formatur ab actiui. Quot sunt de

actiuis verborū passiuorū. Septem sicut actiuorū et omnes exigunt ante se nisi

perione patientis et post se adiutium cum avel ab p. rone agentis: vt preceptos as

mat p. rihum: p. rihus amatur a p. rihore: p. rihore: docet p. rihus: p. rihus do

ceat a p. rihore. Casus enim qui vñ a duos principales s. n. nō mutantur in pas

sive. Ut ego doceo te: grammaticam tu doceris a me grammaticas: ego summo stu

dio scribo multa librum in membranis bonitate eius vtilitate mea: quocunq. loco

peror.

v. q.

De cōstructione verborū

fo. xliij.

abūm significat longe sum quod ex ipsa significatione prepositionis cōponens ut intelligitur ad eū significat apud et quasi prope. Cicero de officiis inter hominē et bel- linem hoc maxime interē qd hoc tantū quum sensu monetur ad id solum qd adē: qd qd p̄sens est it accinodet hoc est ad id quod prope est et quod p̄sens est. Quod ip̄met declarat subingens et paulū ab modum sentiens p̄sens aut futurū ē. sentiens tantū quod abest hoc est quod mox abē vel mox futurū est.

Possessiva volunt sextum sine prepositura

Hic ego indigeo satago debis aut gerimus
Et quia raro careo unges et abundo
Que porro sermo velis affluo consociabo
Ergo exuberō cum memini socianda putauit.

Que sunt verba neutra secundi ordinis. Que dicuntur possessiva et exigis nomi-
nati ante se et post se abūm sine prepositione: ut p̄turus abūm abūm.

Ergo	eo	in. caret suplo	eo hanc nede
Indigeo	eo	in. caret suplo	idem
Careo	eo	in. caret	eo sapie et want
Abundo	eo	in. caret	eo habundat
Affluo	eo	in. caret	idem
Exuberō	eo	in. caret	idem
Satago	eo	in. caret	idem
Memini	eo	in. caret	idem

Que sunt et hie que in genituo iunguntur. Ergo indigeo/satago: ut Terentius
De satago rerum suarum. L. angus et curiosus est rerum suarum.

Memini huius ordinis neutrum est licet in o non desinat: tamen aliquando iun-
gitur acti: ut Cingilia. Fecit et hoc olim meminit unobis: quando etiam iun-
gitur abiti ē de prepositione: sed quod acti et qd iungitur significat recedat. ut
non memini hanc rem vel huius rei hoc est non recedat quando aut iungitur ab-
latiuo est prepositione de vel inter dū genituo significat mentionē facere. ut Pūcia
nūc non meminit de hac re: vel huius rei id est mentionem non fecit.

Abundo et affluo possunt etiam esse acquisitiua. dicimus cum ego abundo et as-
fluo rebus omnibus: res omnes abundant et affluunt michi.

Careo et indigeo differunt: quia non indigemus omnibus quibus caremus. ut
pūcā caremus multitudine seruorum: quia non indigemus. Omnibus autem quib-
us indigemus caremus: quia si non caremus non indigeremus.

Deficio deficio huius ordinis est: ut ego deficio pecunia. Potest tamen esse ac-
quisitiua tertij ordinis: ut pecunia deficiat michi. Potest tamen esse actiuum primi
ordinis. ut inopem deficiunt omnes amici: hoc est deficiunt.

Acquisitiuis que tertia subde datiuos

Seruit et inferuit fauet aspirat deus fecit
Derogat interduci vel detrahit et studet herens
Obuiat occurrit succurrit subuenit atq;
Prouidet atq; placet cum natis proficit olim
Parcat et indulget. Parens obtemperat vni
Ac obediē solum canet annuit obstat et idem
Obstitit sed sepe repugnat cedere iussus
Consult ut debet populocq; iussu facit omni
Incumbit vacat et sapiens ac mente quiescit pro acquiescit.

Que sunt verba neutra tertij ordinis que dicuntur acquisitiua: et exigis nomi-
nati ante se et post se datiu: ut ego indulgeo amon nostro.

Seruit	is	in. iusum	eo ferre
Inferuit	is	in. iusum	idem
Fauco	eo	in. iusum	eo fauore
Aspiro	eo	in. iusum	idem
Benefacio	eo	in. iusum	eo do well

parat.

p. 14.

De constructione verboy

fo. xliij.

¶ Quod hie ex his paratū sibi hie significatē habebimus ligatur. Quia ad si dano ligat / significat de opat / vi vato lura. si vero abbas significat cōtarium vi vato curia / hoc est cario. Si abbas ponat vacare interdū significat supbiaz et: vi quidam caritas vacat / abundat / i. supbia sunt. interdū comodū est: vi si vacat: nostros audire labores / i. si comodū est / i. si ociosum est.

Quarta de hinc trāsire notat: quartūq; gubernant

Sic ero sicq; colo sic semino sic fero nota
Planto edo poto bibo comedo etnoq; coquoq;
Decoquo digiro loto et abino viliū mingo
Ceto neo glomero volens etno etno
Inueto impetuo simul impico et expico misco
Frango metens in bibens fimo vel dūdo fimbens
Tundo mole strebo ceto poto velle putro
Cundo ventilo pargulo pulso trituro
Pando repando seu viadensio pango pello
Fango cuncto pino tongo summo grandino iungo

¶ Quid hinc verba nenera quartū ostendit trāsire videtur / i. capite nesci ante fo et post se accipiat hinc actua: vi in arto terra / i. ego fero agrum. Potest etiam abdi diti. vi. Cerga. In quo cōsum? agro. Et hie passim in arto g fons in vtoq; numero: vi terra aratur a et / i. agri feruntur a me. Potest et per g fopiam vtuntur enā alio pōne: vi si terra loquens dicit arat.

Aro	as	aurum	to are hude
Colo	as	im. culum	to labour
Ermino	as	am. erum	to fo we
Ero	is	ai. isum	idem
Glomero	ris	im. ferum	to grass
Inueto	ris	am. tum	to plant
Confero	ris	am. erum	to sit arto
Planto	as	am. erum	to drybe
Poto	as	am. erum	idem
Bibo	dis	bibi. bibum	to eat
Edo	dis	di. erum	form
Comedo	dis	di. erum	to suppe
Ceto	as	am. erum	to scribe / otros
Coquo	quis	pi. erum	to seche moche
Decoquo	quis	pi. erum	to dryest
Digiro	ris	am. erum	to / impa / as postage
Sebeo	dis	am. carat suplo	idem. Repertur oblongum
Abolito	dis	am. carat suplo	to pite
Mingo	as	pi. erum	to low as a scms
Pao	is	im. erum	to vato w / rippe
Colligo	is	am. erum	to lymne
Qao	as	am. erum	to wynde as a cleve
Glomero	as	pi. erum	to weue
Erto	as	am. erum	to toine
Colno	as	am. erum	to wrappe
Enolno	as	am. erum	courte
Inueto	as	am. erum	to wene agayne
Acto	as	am. erum	to folde / m
Impico	as	im. erum	to lere / ot hyuder
Impedio	dis	am. erum	to unfold
Expico	as	am. erum	to mengie
Micro	scis	am. erum	to biche
Frango	as	di. erum	to cut
Cundo	dis	di. erum	to cleue
Tundo	dis	di. erum	

Perot.

7. 11.

D

Nicola Perotti

Dando	dis	di-sum	to denyde
Dando	dis	di-sum	to denyde
Dero	as	an-atum	to denyde
Dimpno	as	an-atum	to denyde
Dolico	as	an-atum	to denyde
Dolo	as	an-atum	to denyde
Dulco	as	an-atum	to denyde
Conduco	dis	an-atum	to denyde
Dingo	dis	an-atum	to denyde
Derebo	as	an-atum	to denyde
Derrero	as	an-atum	to denyde
Dello	as	an-atum	to denyde
Contio	dis	an-atum	to denyde
Pato	as	an-atum	to denyde
Deco	as	an-atum	to denyde
Repasino	as	an-atum	to denyde
Tero	as	an-atum	to denyde
Uindemio	as	an-atum	to denyde
Uingo	as	an-atum	to denyde
Uydro	as	an-atum	to denyde
Uulso	as	an-atum	to denyde
Uegulso	as	an-atum	to denyde
Uirero	as	an-atum	to denyde
Uentio	as	an-atum	to denyde
Pulso	as	an-atum	to denyde

¶ Nota qd tero is sem satū significat id quod semino. qñ autem tacit in sapino sero sum significat placare: vt ferri arbores. Virgili. Inferre nūc melibee puros. In dicitur ager cōtinus. I. plen. arboribus. significat enā ordinare: vñ dicitur series id ē ordo & desero. I. derelinquo. & sero aduerbiū cū cōtrariū est loco. Interdū significat inferre & per ordinē miscere & interperere. vnde terra dicitur cotone flouibus interperere. Dicitur enā ipse cotone ferre hoc est florib⁹ interperere. Lucan⁹ Accipit fertas narz di de flore cotoneas. Inferitur enā ramus in arborē. Cōferere enā significat seminare & placare. Virgili. En quis cōscum⁹ agros. Possū⁹ tamen dicere seminare in agro & sem agri trūco cōscum hoc est arboribus & pleni arbores in hortis. In sem malū ramuscūlo piri & ramuscūlo piri in malo inferri vñ sit satio & sitio que duplex est: cum in alio trūco sterili inferitur sarculus fecūde arboris & cum germin aliene arboris inferitur. I. hōio in alio cortice

¶ Putare pprie est resecare q sup ius sunt. vñ dicim⁹ putare vites & vetices dicuntur argenti puri puri. I. purgantissimā. hic sit amputare quod est resecare. Pueri rea putare ē cognare q cognādo qñ resecam⁹ q sup ius sunt & qu id meli⁹ sit mēte cōcipimus. hic descendit enā disputare/deputare/reputare/computare

¶ Pulso quod pprie sūst paret vna gustu quasi tenēdi grana. Teren. Pulsan do mulcti vni diumpulsi hodie. Tale ē verbi qd pluit⁹ vñ cyanis qd sēri ponis ordinis sit vñ cyanis apud te qñ poto. Tale enā est grexio. ¶ Ventilare qd modus struit trib⁹ s. dicimus ventilare trūci hoc est ventilando purgare & ventilare aurū digino subdantibus dicit. Juvena. Dicimus enā ventilare facie & corpus flabellō.

¶ Pulsare pprie est percutere. vt pulsat pugnus pectora. Antiqui pulso dicebant vnde sit vt significet enā canere siue ludere. vt pulsat cytharam. Nec potest dici campana pulsata sed pulsatur. nec campanam sono sed pulso. Possū⁹ tamen dicere sono campana. sicut sono cythara ablatiui casus: vt Virgi. Cythara crinitus lepas personat aarata. Possū⁹ enā dicere campana sonus tertiū & quartam hōiā & terna hōia pulsata est: & quarta hōia pulsata est. Virgilius. Jamq eadē digitū iam pectine pulsas eburno. Aliquando sono iungitur est actō. Virgilius. Nec vox hominē sonat. i. expunit sonando. Et siue resonat amaryllida. i. resonando expunitur. Sunt quēdā alia verba huius ordinis que raro & apud poetas in pūmo & libio personis in yū sunt. In tercio yero personis frequens est cōm yua,

De constructione verborum

fo. xlv.

pluo	is	ni.atum	tor.yme
plugo	is	ni.atum	to flo.ve
Cono	as	ni.atum	to thonder
Costuco	as	ani.atum	to fr.ig.tem
fulmino	as	ani.atum	to orage
Grandino	as	ani.atum	to h.ayle

¶ In his non ponitur notatius expressus et subaudiuntur denique iupiter pluit hodie magnos imbres. Luvius tamen. et valetius. Pluisse lapidibus dicunt. Et virginus in georgicis dixit. Nec denique aere grandio. Nec de coacta tantum pluit dies grandis. Tantum hoc loco nominatum calis esse videtur.

Virgilius

Affectiva petunt septimum siue prepositura

Que per ob et propter quarto lego iuncta frequenter

Dum calces friges dum gaudeo pingueo palles

Areo quando vires tepeo rubeo albo nigres

Dum fleo tu toures dū turges serueo calles

houreo quādo stupeo dum merco splendeo polleo

his paria adiungo liqueo que suis superaddes

¶ Que sunt verba neutra quinti ordinis et que affectiva dicuntur et exigunt ante se nititur post se oblatum siue prepositione vel accepi cum prepositione oblatum propter: ut ego caleo igni. vel ob ignem vel propter ignem.

Caleo	les	ui. caret suplo.	to be hote
frigeo	ges	ui. caret suplo.	to be colde
Gaudeo	des	uius sum	to reioyce
Pingueo	es	ui	to grefe
Pallesco	es	ui	to be pale or wenne
Areo	es	ui	to dye
Uireo	es	ui	to waxe grene
Tepeo	es	ui	to warme
Albeo	es	ui	to whyte
Nigresco	es	ui	to blacks
Rubeo	es	ui	to reede
Fleo	is	ui	to flo.ve
Toureo	es	ui	to diuins
Turgeo	es	ui	to stutelle
Serueo	es	ui	to sethe or hete
Stupeo	es	ui	to abalthe
houreo	es	ui	to quake or dide
Callesco	es	ui. caret suplo	to be harde
Merco	es	car. pto et suplo	to wayle
Splendeo	es	ui	to shyne
Polleo	es	ui	to polyshe
Liqueo	es	qui	to manyfalt

¶ Caleo per simplex i huius ordinis est. et significat calefacere hoc est calefieri. Per duos plerumque si similiter huius ordinis est potest. et significat callum facere. ut nimio dolore obcalluit. Aliquando quatuor ordinis est. hoc est neutri transitui et significat calidum siue astutum esse et optime aliquid scire: ut dicenda silēdag calles. ¶ Merere quoniam prima syllaba longa habet cum diphthongo siue: meitū esse et animum egrum et caret prius. to. Nā meitū ita. itū nōmē est non picipiū Merco hoc habet syllabā pumā dūez idem est quod merco et facit in pterito merui sicut merco meruissuz vel fui: ut ego merui laudem siue meruissum laudē. Illud est neutrum hoc deponens est transitivum Merco enim idem est quod milito sub stipendio: ut iste meret sub cesare. i. militat et est ferri ordinis neutrop. quod absoluta dicunt. diciturque a merco quod est. p. mercede ali quid operos. unde ipsa merces dicitur p. uia et a mercando. hinc meretrices dicitur sunt ipse quoque i. m. lina ete: centes ac stipendia sua facientes. et adiectiuū meri

Nicola Perotti

Julius. Schino

Virgilio

solus meritoria meritorij. vñ tota mascula pueri meritorij vocant. hinc dñs tabap
ne meritorie dicunt. Et apd Julij geulij. Thais mericādo magnā pecuniā demere
bat. XDeo enā meret qñ abtin post se habet cñ spōne. de signi tractare: vt ego
bñ meret de te. Autois male meru' cñ de mumb' suo sine male meruit de milia
bus sine. hñ. Si bñ qd de te merui. Sic dicit enā. pmeret et pmeretouōmeret et cñ
meret. Inter que hec differētia est q' meretur et pmeretur dona. pmeretur ma
le. Demetur enā dñmua. Iae meretur Quimian? vt pieno obicquo demetur
amendinos mei. Cñ male vñpāt aliq demerita pio vñq. Et merui milites dñ
cñm q' ob ingratitē erat ab onere militandi liberant nec amplius merent.

Abolui septo dicuntur in ordine neutra.

q' cōm post se fugiunt sine perpodura
Cine occubdo edeo perro interco occido beumio
Dehno laceo feteo llo fargo quiesco
Festo mactens rumanentij cado rno nauigo nog
Emergo solto ludo volo ludo laboto
Et vñdo ludo ludo ludo vñdo ludo ludo
Cando vel ludo laceo vesper et alio. i. vesperaco.

O De sunt verba neutra septi ordinis. Que absoluta dicuntur et exigunt amē
nem inuēnt post se autem nullo indigent casu vt deus est ego vñs in vñs.
qñ possit esse obitō cñ m. vel nñs hñmōti perpoditionery deus est in celo.
Que vñmua sub romano pontifice.

Amo	is	pl. cum	eo lyue
Occubdo	is	du. cum	to dye
Odeo	is	du. cum	idem
Perro	is	du. cum	to perystis
Interro	is	du. cum	idem
Occido	du	du. cum	eo murtas
Dehno	is	du. cum	to sipe
Quiesco	is	du. cum	to reb
Festo	es	du. caret suplo	to lyt
Feteo	des	du. cum	to lyt
Flo	es	du. cum	to stande
Fargo	es	du. cum	to rye
Wano	es	du. cum	eo abyde et dñy
Remano	es	du. cum	idem
Festo	es	du. cum	to abyde
Cado	des	du. cum	to sal
Lao	is	du. cum	to oueritew
Lo	es	du. cum	to swymme
Nauigo	es	du. cum	to rowe
Emergo	ges	du. cum	to rñae
Volto	es	du. cum	to hee
Laboto	es	du. cum	to lepe
Ludo	es	du. cum	to labour
Ludo	des	du. cum	idem
Ludo	des	du. cum	to ploye
Ludo	es	du. cum	to reit et flacher
Ludo	es	du. cum	idem
Ludo	es	du. cum	to romble et lyq
Ludo	es	du. cum	to gape.
Ludo	es	du. caret pterro et supino	idem
Ludo	is	du. cum	to escape
Ludo	es	du. caret suplo	to be

Uespera
Lucifer
is
is
scit
scit
to wake nyght or darke
to wake lyght or daye

¶ Uno volo volas et aliqua alia ex supradictis habet aliquam post se sentit ut vino felix. Hec enim volas habetur. Uno enim aliquis habet aliquam post se. ut vino videtur licet enim aliquis dicimus obrem mori. Dicimus enim ille vivit asinus. et huiusmodi bacchanalia. i. vivo de sequantur asinus et bacchanalia: quodammodo enim dicimus tu euigilasti praeter. Leuando ascriptum. vino deriuat victus. quod verbum alimonia significat: ut Virgil. Tu victu renouant vires. Et tertius. Semper enim filio. Clitupho victus vestitus. Quando actus habet vino actus est: et primum ordinis: ut vino etas: vnde et passus habet. Item tertius vivitur etas. Vincit enim coniugio coniugis coniugis coniugium. Vnde coniugios qui simul vivunt. Sed duo hec coniugios qui ad communem mutatur. et coniugis qui inuitatur. a coniugio: etis verbo deponenti habent originem.

¶ Turbare est eius qui non potest insilire pedibus: ut facit ebuli atque egroti. trans fert ad animi ut ille turbatur. i. modo aut modo negat: et nescit quod loquatur. ¶ Mutare est aliumque in alioque: ut motus rursus mundus: et transferret ad animi. ¶ Labare est strepere ruere: ut labat curia. Et ad alium quoque transferret. ut labat ille victus vino verbo tam cito. Et differt a labor laboris. Nam labor est leuitas et sensum deorsum ire. Item ab elabore etis. quod est periculum fugio: ut hoc est elapsus. i. periculum aufugit insilire an gulle que elabens manibus fugit. ¶ Quid interest inter diare et hyscere. Diare est aliquid sua sponte aperiri: etiam a aliqua vi: ut hyscelus suas ligas. hyscere est opus tantum et quidem huiusmodi iniet capitur pro loquere non audeo hyscere.

¶ In uo est quod absolute ponit. i. solum unum nominatum ante se habens huiusmodi neutroque est: ut deus est et semper erit in uo: et huiusmodi. Jungit autem eum geminus quilibet motus. Primum quod significat possessionem. ut hoc pecus est. Et elibet. i. quando notat laudem vel vituperationem: ut hoc pecus est magne utilitatis vel magni de trimentum. ¶ loco aliqui ponit abilius: ut Catulus fuit magna vi corporis et animi.

¶ Tertio quod nulli habet nominatum: sed cum infinitivo et significat interesse: ut discipuli est honorare magistrum. Quarto quando sumitur pro valet et ad praecum de di: ut quantum est sumo pro sum valet. Cesar. Tanti enim apud se gratiam esse ostendit ut in republica iniuriam et suam dolorem eius voluntati ac precibus condonet. Quinto quando mansione significat: ut ego sum domi mee: tu es domi tue. Item domi vestire domum nostre domi alienae. Vbi notandum est quod cum alio adiectus non iungitur: nec enim dicerem. ego sum domi honeste et domi pulchre. sed in domo honeste et in domo pulchre. Et licet dicere. sum domi et sum domo: sicut egredior domo et agredior domo. Igitur etiam cum dativo et significat habere: ut si mihi bis septem praestanti corpore nymphae Item cum duobus dicitur. ut in a domo sunt mihi contempti. Item cum dativo et infinitivo sine nominatum: ut ad est culpam fallere. Item cum accusativo sine praepositione ut hoc est apud virgilium. Item cum ablativo sine praepositione: ut hoc est praestanti corpore. Item cum ablativo praepositione: ut in mea manu est Item penes vos est. Est autem penes esse non apud aliquid esse sed in manu et qua si potestate aliquid esse. Aliquid ibi significat quod vergit praepositione est. Igiturque actus cum praepositione ad. Cesar. Aquitania a garda flumine ad pyreneos montes et eam partem oceanum quod est ad hispaniam pertinet. Aliquid iungitur cum infinitivo sine aliquo casu: ut cernere etas. i. cernere licetbas.

¶ Pernoctare est totam noctem in forme ducere. Peruigilare etiam idem significat sed in hoc differunt: quod illud nocte ducatur hoc etiam de die fit. ut pernox et peruius.

Septima neutra vocat merito imperfecta quod optat.
Non alium casum quam praepositura gubernat

Sic eo sic abeo pado discedo recedo.

Incedo pingo venio redeo renouo.

Exeo et introeo fortassis transio pugno

Contendo certo recum aut ubi transinigo curro

Que sunt ad neutrum septimum ordinis. quod imperfecta dicuntur et exiguam nisi an et post
et obliqui cum praepositione fuerit uolunt aduerbijs posita: ut eo in rubeo eo domo.

D

Piccoli Berotti

Edes	to	ni-flum	to go away
Edicbe	to	ni-flum	to depart
Edicbe	to	ni-flum	to go apace
Ed	to	ni-flum	to go
Edbe	to	ni-flum	idem
Edicbe	to	flum	idem
Edige	to	pi-flum	to go forth
Edicbe	to	ni-vernum	to come
Edicbe	to	ni-flum	to return
Edicbe	to	ni-flum	to return for to abide
Edicbe	to	ni-flum	to go in
Edicbe	to	ni-flum	to go out
Edicbe	to	ni-flum	to pass
Edicbe	to	ni-flum	to fly or to pledge
Edicbe	to	ni-flum	to fly
Edicbe	to	ni-flum	idem
Edicbe	to	ni-flum	to pass over
Edicbe	to	ni-flum	to run

et pergere popule est fieri aut rem aliquam incertam profectum:
et clemo apud bonos frequenter ponitur pro contrarietate ab illis sicut contra re-
pro venientes et ab istis ambulo iunguntur et clemo sine proposito. ut et clemo: ce-
le veniuntque desuper vbi: hostes veniunt exordio hoc est ex eripitum.

¶ Et iter facio idem sunt sed non est idē viam facio & iter facio. Quia facere iter est ire seu ingredi facere viam est aperire transiitum per quem iri possis.
¶ Ponere autem viam idem est quod reficere repaginare. sternere silicibus quando

[illegible]

Neutris pallinis palliuorum dabo iura
Quoniam cum licco seu vapulo venco nubo
 Ne sunt verba neutra octavo ordinis et neutra pallina dicitur qd i voce actua
 in ar palliuorum et struuntur in discipuli vapulant a deceptioe et sunt quinq.

Deutris pallidis palliorum dabo iura

Que sunt verba neutra octavi ordinis q̄ neutra passiva dicuntur q̄ l voce actiua
instar passiuorū cōstruantur vt discipuli vapulant a p̄ceptore. et sunt quinq̄.

Ernio	20	am. arum	to be banished
Lico	20	cu. arum	to be played
Capulo	20	am. arum	to be beten
Vieno	10	ni. verum	to be seide
Dube	10	pi. prum	to be wedded

**Exple cuius figure copositi. Ex quot dictionib⁹ coponit^r ex trib⁹. sua itegra: et dua
bus contraria: hoc est ex prepositione ex: et solo noie et eo verbo.**

bus corruptis hoc est ex prepositione extra loco nati et eo vel loco.
Epulo est est ex loco hoc est extra solio. Sicut epulus et nati loco prius qui
dicuntur esse exstitero: quasi extra terra sua euntes. Dicit aut epulari de loco in lo-
co: vt dicitur affirmari. vt nos epulamus roma. et epulamus viterbi. id est exstitero
roma habemus viterbi. qui locus epuli nobis assignatus est.

¶ Subere dicunt de mulieribus tñ: vt hec puella nupta est a patre formoso et o:

De cōstructione verborū Fo. xlviij.

lescenti. Dicitur aut nubo a verbo obnubo quod est obtego et cooperio eo qd sponse ad viri proficiscentes pudoris gratia obnupta. cooperita facis proficiscebantur. hinc nupte. sponse. Reperit tamen apud veteres novus nuptus pro sponso. Et Lico licco in vii est: vt tu licebis a me paruo paccio. Reperit in etiā deponens licco: cū frequenter anno eius liccor qui cū acul atino unguunt et significat vitro pium deferre in auctione faciendā hunc sit pollicitor quod est sponse promitto.

Neutro passivus varius casus datur istis.

Saudeo confido fido soleo audeo fido.

Que sunt verba neutra non ordinis que neutropassiva dicuntur et in preteritis vero temporibus servant vocem activorum.

Saudeo	des	fus. sum	to reloy ce
fido	is	cus. sum	to de mēde
fido	is	fus. sum	to trūst
Confido	dis	fus. sum	idem
Soleo	les	tus. sum	to wont
Audeo	des	fus. sum	to dare or be hardy

De verbis cōbus. id est actinor. nunc passivorum.

Communes casus que sunt communia querunt

Largior experior veneror motor osculor hortor.

Criminor amplector interpretor hospitor adde.

Que sunt verba communia que in voce passiva tam activam qd passivam habent significationem: vt ego criminor te ego criminor a te.

Tu veneraris deum. deus veneratur a te.

Largior	na	tus. sum	to gyue/or to be gyuen
Experior	na	tus. sum	to proue/or to be proued
Veneror	aris	atus. sum	to woulypp/or to be woulypped
Motor	aris	atus. sum	to hyndis/or to be hyndied
Criminor	aris	atus. sum	to blame/or to be blamed
Amplector	aris	atus. sum	to halfe/or to be halfed
Osculor	aris	atus. sum	to kyffe/or to be kyffed
Hortor	aris	atus. sum	to monyssh/or to be monysshed
Interpretor	aris	atus. sum	to expoune/or to be expounded
Hospitor	aris	atus. sum	to lodge/or to be lodged

Et motor vitra propriam significationē suā que est expectare aut expectari. significat etiam retinere aut retardare: vt Quid omnia venientes ad te in remotarō. i. tantū retines. et Therenius. Ne vestrū remouet cōmodū. i. retardat. Aliquādo etiā capitur motor. p. herco. i. dubito. Ut nichil meos. i. nichil herco. nichil dubito.

Osculor vnde dicit. ab orez baslando eo rei quā baslamus adligit. vñ dē osculum. i. basid. qd. osculū significat etiā parū oē: vt nichil osculū meus ocellus.

Hortor per aspirationem scribitur differentie causa. Nam veteres hortor dicebāt et ideo aspirabant: vt ab otto nomine differret. Cū composuū est dehort. vt. Dicitur autem hortor filium rui ad virtutē. Tu vero a virtute dehortaris.

Hospitari est recipere vel recipi quemqz in domicilio amice. Vnde sit h. h. p. com muniū generis: et hospita. sennunt vt solpes et hospita. Vnde dicitur etiam hospitū quod non significat diuersorium: et campaniā siue tabernā vinariam vt aliqui putant: sed ius amicitie que est inter hospites hoc est amicos extermeos.

Panor: donat? vult et cōe. hō. i. dicitur eni panor te patior abo te. Pustian? in numero quosdā deponens ponit. qd passivū hnt cōstructionē: vt ouor a repantor a te.

Multa quoqz pter supradicta apud veteres communia reperiunt: vt obulnicor. vnde. Virg. Nūc oblita michi tot carmina. et aggredior. Cicero. Ut a te aggredior domi: stipulor. In quo verbo attendendū est qd tam in actiua qd in passiva significatione oblatiū unguunt vt stipulor a te. et interrogor abo te. Quē admodū dicitur quero a te. p. interrogo te quis sit actiua: vt Juuenalis. Quāntū stipulare et pro:

Donatus
Pustianus

Virgilius,
Cicero

D**Nicolai Perotti**

Annus accipe qđ de sub iudicatur a me i actus hoc loco accipit. Suetonius vero passus posuit. Que verba minus annis quindecim singulari hoc est interrogari.

¶ De verbis deponentibus.

Possessius petunt sibi deponentia casum

Septum vel patrum nec querunt preposuam

Uos adnoto item fructus i fructus ponosq

Et recito septum-patrumq dabo misereri

Quarum vel patrum remanscos sine recedat

Atq obduscos memini sibi consociare.

Quod est verbum deponens. Quod in voce passiva vel actiua vel passiva deponit significationem. Quare dicitur deponens quia nō habet verā significationem sicut cōmune sed alteram deponit vel actiua vel passiva.

Quot sunt ordines verborum deponentium. Septem. Possessivum. Acquisitivum. Translativum. Effectivum. Absolutum. Imperfectum. Vocativum.

Que sunt verba deponentia primi ordinis que possessiva dicuntur. Ex his notanda sunt ante se i post se gerū vel aditū sine ppositione. ut dñi viciunt ambasias.

Uos	ris	vius sum	to vie thyngs vnproulyfiable
Abutor	ris	ius sum	to vie curi/or to abuse
Fructo	ris	ius vel ius sū	to vie by deuyce
Frugor	ris	ius sum	to vie offyce
Ponot	ris	ius sum	to vie of thynges despred
Uelot	ris	sine supino	to vie merces
Recedat	ris	datus sum	to remēdie or recorde
Remanscos	ris	sine supino	to hanc mynde
Obduscos	ris	ius sum	to fougere
Obduscos	ris	ius sum	to hanc pyte

¶ Uti i frui differit. Nam frui est cū delectatione uti. vñ Theologi frui trāsserūt diuitias ad res diuinas. i peccati dicuntur esse. si quis vel viciat rebus diuinis vel fruat humanis. Scriptura autē vñtur hoc vbo enā rebus humanis quatenus necesse sit delectare vñtur. Verbi grā Si amici patrocino i aliq causa egem⁹ dicim⁹ vñ amicitia ill⁹. Si nō nulla causa hercedē ex amici pserudine sermo a spectu pientis volupatē capim⁹. frui dicimur a micta illius tunc dicit fructus. et ex vtroq verbo cōpositū vñstructus.

¶ Frui est supinū facit fructum. Cicero in hortensio Et amenitate summa semper fructus. Cyprianus tamen ad iohannem fruiurū dixit nō fructurū quemadmodum ab eūm ouurū dicimus non ouurum. a parū pariturū non parurū. ab erutum eraturum nō erutum. ¶ Potior ponis vñ poteris cū secūdo quarto i sexto casu iugur i esse pōt tēcie i quarte cōiugandis. ut ouos meui/or i i infimū facit moui secūdo tēcia i ouri i ponri scdm quartā cōiugationem.

Acquisitiuis dabis hisquoq; rite datiuos

Bufragor; auxilio; qđ opes dāt addebt admi

Biar; dno; emulo; atq; iniurio; adde & adulo;

Assentor; vel io; minor; & minuto; medeor; q;

Obsequor; aduersor; seu fenerator; inuidior; q;

Gratulor; & congratulo; inuitor; domino; q;

Que sunt verba deponentia secūdi ordinis. q; acquisitiua dicuntur. i pizunt nos minus autē se i post se dñi. ut ego auxilio tibi.

Amphor

Amphor

Amphor

Amphor

Amphor

Amphor

Amphor

Amphor

Amphor

Amphor

Amphor

Amphor

Amphor

Amphor

Amphor

Amphor

Amphor

Amphor

Amphor

Amphor

De cōstructione verborū fo. xliiij.

Infragos	ris	tus sum	to favour
Inimicos	aris	atus sum	to say wrongfully
Emulos	aris	tus sum	idem
Blasphos	ris	tus sum	to flatter
Abulor	ris	tus sum	idem
Admicos	aris	tus sum	to threaten
Admicos	aris	tus sum	to threaten oft
Assentor	aris	tus sum	to flatter
Assentor	ris	tus sum	to consent or agree
Adversos	ris	caret supino	to metonym / or to remedy
Adversos	aris	tus sum	to contrary or gainen
Obsequos	aris	tus sum	to serve or to obey
Modicos	ris	tus sum	to measure or meane
Frangos	aris	tus sum	to give in vsurp
Gratulos	aris	tus sum	to make chere
Congratulos	aris	tus sum	idem
Invidios	aris	tus sum	to ly awayte
Domnos	aris	tus sum	to have lordshyp
Innot	aris	tus sum	to enforce

¶ **Adversos** quidā ponit huius ordinis cum deo interdū iungatur. vt miserere nobis. in superiorem potius oratio est et genitio iungat. **Virgili**. Nil nostri miserere. et alibi. **Adversos** laboris rancorū miserere animi no digna ferentis. **Adversos** miserarū si flere et lamentari et sp. iungat acido. vt. Ignaroloq. vie meū miserat. agrestes. ¶ **Medicos** huius ordinis est sicut **medeos** et iungatur etiā cū acido. vt medicat. suz obi etie. **Inuenit** in medico **medico**. **Virgili**. Semina vidi equib. multos medicare ferentes. Iungatur etiā cū deo. **Virgili**. Et seubus medicamus anhelis.

Virgili

¶ **Modicos** moderans iungatur etiā cū acido. vt imperator moderatur milibus vel milibus. **Terentius**. Qui ex sua lib. dunt moderatur nos.

Terentius

¶ **Admicos** et eius frequēti in minor/habent post se deū/aliquādo etiā accusatū. Ut in minoris vel minoris mihi moue vel epulum.

¶ **Inimicos** et contrarios multo alijs modis vsitatus dicitur. Loco em̄ pimi de. us eo mihi contrarius. tu infero mihi iniuriā. tu nō es mihi equus. tu mihi iniuriā facis. tu afficio me iniuria. Loco sc̄i ponit. Semp mihi aduerarius. semp mihi repugnans. Semp mihi refragari. semp mihi aduerus. semp mihi obitas. semp mihi opponari. semp mihi contrarius eo. semp mihi es aduerus. semp opposi. **Terentius** et succensere in hoc differit. q. succensere est cū rōne irasci.

¶ **Emulos** est inuidere/est etiā sequi et imitari. vt ego emulos platoē. vñ emuli di canur. nō in inuidet. etiā imitator. vt **Emul** atq. imitator. ius.

Que transire notant actiuis subijce quattum
 Cū natis sequor aggredior: precor: populoꝝ
 furoꝝ adoratꝝ quem reor arbitroꝝ hoc & opinoꝝ
 Sciscitor: & perſictor: confiteor: fateor:qꝝ
 Conſequor: aſſequor: diſciſcor: ſumil ac adipiſcor:
 Soloꝝ conſoloꝝ ſeu preſtoloꝝ opperitoꝝqꝝ
 Contemploꝝ ſpeculans operoꝝ nitens imitanſqꝝ
 Et conoꝝ dignoꝝ dedignoꝝ fate loquoꝝqꝝ
 De precor: atqꝝ precor: eſtoꝝ rimoꝝqꝝ luctoꝝqꝝ
 Suſpicoꝝ aucupoꝝ & mitoꝝ ſcrutoꝝ meditoꝝqꝝ

D

Nicola Perotti

Quae sunt verba deponenda terij ordinis. Que transitiua sunt actiua dicuntur
 et congruunt ante se et post se accipiuntur. Ego sequor imperatorem.

Sequitur	ris	tus sum	to follow
Persequor	ris	tus sum	to ensue
Insequor	ris	tus sum	idem
Persequor	ris	tus sum	to persecute or enbe
Aggredior	ris	tus sum	to begin in anger
Adonot	ris	tus sum	to assyle by fraude
Furo	ris	tus sum	to take a way
Purdo	ris	tus sum	to take by rapyne
Populor	ris	tus sum	to stele
Opino	ris	tus sum	to wene
Arduor	ris	tus sum	idem
Reor	ris	tus sum	to thynke or est eme
Percontor	ris	tus sum	to seche or synde
Suscitor	ris	tus sum	to aske
Fator	ris	tus sum	to thawe or confesse
Confiteor	ris	tus sum	to cofesse
Vlisco	ris	tus sum	to venge
Depulcor	ris	tus sum	to gete
Consequor	ris	tus sum	idem
Allequor	ris	tus sum	to folow
Solior	ris	tus sum	to colout by dete
Consolior	ris	tus sum	to colout by woe
Opponior	ris	tus sum	to amend or abate
Piccolior	ris	tus sum	to wayte or mule
Speculor	ris	tus sum	to mule
Contemplot	ris	tus sum	to cōtemple
Operor	ris	tus sum	to worke
Inuor	ris	tus sum	to folowe
Emulor	ris	tus sum	to enuice
Imor	ris	tus sum	idem
Conor	ris	tus sum	to dayne
Dignor	ris	tus sum	to dyt dayne
Indignor	ris	tus sum	to speke
Fare vel fare satur	ris	tus sum	idem
Loquor	ris	tus sum	idem
Celior	ris	tus sum	to pias
Piccor	ris	tus sum	to pias
Deprecor	ris	tus sum	to pias
Laceror	ris	tus sum	to wyne
Amor	ris	tus sum	to seche
Seruit	ris	tus sum	idem
Moror	ris	tus sum	to emernayle
Suspicio	ris	tus sum	to deme as suspicions
Aspicio	ris	tus sum	to take by ydes or seche by the beholde of bydes.
Exspecto	ris	tus sum	to thynke or expecte

¶ Aggredior et adonot in hoc differunt: g. aggredi est aperte holim vel nem aliquis
 inuadere. Adonot autem est de ipso et repente et quasi ex insidijs inuadere. ¶ Colo
 leri et soleri quod differunt. ¶ Cololanius verbo. vñ si cololano. ¶ Colanum est res. vñ
 si colamen. Uirg. Inter a longu casu solata labori. Arguto cōmunt. ¶ Colanum
 pelat et ougue hy a greco. Dicit enim amaleum mutata i in d. ¶ Colanum
 bi cepit ut illa pro sede a sedendo. ¶ Precor et deprecor quod differunt. Precor
 cari est rogare. Deprecor vero est scando auertere. vñ. Quis. Sepe post mortem
 se quos deprecor. idem. Sic men i armancū contegat olla solum.

Virgilio.

Ovidius.

De constructione verborum. Fo. xlix.

supple effectiva

Effectiva volunt casus quos neutra requirunt

Uti letor tristior quoror irascor verecundor

Glorior indignor lamentor sepeior miror.

Uti sunt verba deponentia quarti ordinis que effectiva dicuntur et exigunt nominatum ante se post vero adhibi sine prepositione vel accusativo cum ob vel per. ut ego letor tua felicitate vel ob tuam felicitatem.

letor	ris	tuo sum	to rejoyce
tristor	ris	tuo sum	to wryte
quoror	ris	tuo sum	to angre
irascor	ris	tuo sum	to dyspree
verecundor	ris	tuo sum	to hane shame
glorior	ris	tuo sum	to compleyne
indignor	ris	tuo sum	to wepe
lamentor	ris	tuo sum	to giotrye
sepeior	ris	tuo sum	to mernaie

Et Latini et Graeci quod differunt. Graeci in eis duas res est. Latina est etiam optima scilicet carere per se non oculos et signa. Et Graecus pariter enumerari debere inter res etiam. Et Graecus errat vehementer. Et cum Graecus ordinis acceptionem et sententiam ex his de bono aliquid Graecus gaudet michi quod ois per desiderio meo sic considerat. Graecus ubi quod propter charitatem suam quod si aliquem calum habetis hoc posse deinde Graecus in gratias agere cum ad deum refertur et nichilominus dativo iungitur ut Graecus quod res nostras secundum est gratias ago.

Quinti quoque absolui quasi dicuntur ab omni

Philosophor. Quoror. Iocor. et angor. Spacior.

Quando expositus venor piscor. Vagor.

Rusticor. et in hacrapulor. grecor. peregrinor.

Auguror. et in hac natum atque periclitor addo.

Uti sunt verba deponentia quinti ordinis que absolui dicuntur et exigunt nominatum ante se et post se nullo indigent casu. ut ego philosophor.

Expositus	ris	tuo sum	to waken
Quoror	ris	tuo sum	to dye
Philosophor	ris	tuo sum	to philosophy
Rusticor	ris	tuo sum	to dwell in the sydes
Jocor	ris	tuo sum	to play
Augor	ris	tuo sum	to ire
Uenor	ris	tuo sum	to hunte
Piscor	ris	tuo sum	to fische
Spacior	ris	tuo sum	to walke
Vagor	ris	tuo sum	to wander
Labor	ris	tuo sum	to fall
Peregrinor	ris	tuo sum	to go on pilgrymage
Periclitor	ris	tuo sum	to be in peryll
Ratiocinor	ris	tuo sum	to say reason
Lacror	ris	tuo sum	to wraile
Crapior	ris	tuo sum	to ete glorioufly
Peri grecos	ris	tuo sum	to vaichery

Piscor et expositus quod differunt piscari est pices inire. Et quicquid piscando pices capere

Et Aucupor potest esse huius ordinis. ut aucupor sine casu aliquo. et aures capisive in

sequor. Item tertio ordinis transiit. ut aucupor laudem aucupor gloriam.

Et Ratiocinor interdum significat per rationes demonstrare. unde ratiocinari dicitur quod

philosophum nuncur aliquid probare. Interdum ratiocinari cum quod vernacula lingua

dicuntur. et quae a conis. unde ratiocinor. Et Cicero optimus ratiocinator. qui ad

dando et deducendo quae videt quae reliqua summa sit.

peror.

Cicero.

D. Nicolai perotti.

De imperfectis casum dabo prepositiue

Quam demus propoſi que tamq. aduerbia ponit.

Cum natio minus gradus necnon perfectos.

Debet altercos queros atq. tumulos deſic.

Stabiles lamentos ſuperdicos caſtramentos.

Que ſunt verba dependens ſcpi ordinis. Que ſupſectis diſc. & exigunt nifi. an. & ſe. & abſoluti cū aliqua perpoſitione nifi ſint nota aduerbialiter poſita. & ego egredior de templo. perfectos ad videtur reuertor domum.

Stabiles	ris	ſus ſum	to go
perfectos	ris	erus ſum	to go out
egredior	ris	ſus ſum	to go in
egredior	ris	ſus ſum	to yſſe.
revertor	ris	ſus ſum	to come againe
revertor	ris	ſus ſum	to retourn
caſtramentos	ris	tus ſum	to lay ſiege
congregatos	ris	tus ſum	to ſet to gyder or aſſy
diſcos	ris	tus ſum	to noyſe or crye
tumulos	ris	tus ſum	to make noyſe of, warre
deſic	ris	tus ſum	to aſſy by payne
ſtabiles	ris	tus ſum	to go by ſtrength
queros	ris	tus ſum	to greue
lamentos	ris	tus ſum	to cōplaigne or weyle

¶ Stabiles graſſos in quo diſſerit. Stabiles ſc. Graſſi eſt cū impetu & maleſ. cū in animo ſc. & ſolent ſc. latentes ad uerſus viſuſ. Unde dicitur graſſatores ¶ Queri & lamentos quod diſſerunt. Queri eſt de nimis acceptis verbis conqueri. Lamentari eſt voce querula & triſti ſententia in ſuam redire.

¶ Tumulos vnde dicitur & tumulus tumulus aſſe dictus eſt quali timor multus. vñ italica bella dicta ſunt. Itaque tumulus.

Que paſſiua vocas paſſiuorum dato caſus

Sic oſior naſcor patior dabis atq. renāſcor.

Que ſunt verba dependens ſepum ordinis. que paſſiua diſc. & exigunt nifi. ante & poſt ſe abſoluti cū ſpōne a vel abſc. ſu. es oſus a bono patre.

Oſior	ris	tus ſum	to be boue
Naſcor	ris	tus ſum	idem.
Patior	ris	tus ſum	to ſuffre
Renāſcor	ris	tus ſum	

¶ A patior ſit vnum compoſiti perſectior a mutata in & poſſe habere accuſatiuū cum abſoluti. ego patior a te magnam iniuriam.

Vultq. vocatiuum ſimilem ſibi ſubders caſum

Nuncupos appello vocor & dicor. pū atq.

Nominor. & ſapientia habet reputor.

Sunt aut octauo loco ponunt verba vocatiua ideo ſic dicitur: quia per ea vocor. & quo noſe vocari. Ego vocor prius. ego nominor. nicolaus. Aptus eſt dicitur. quod nomen eſt nbi. Michi nomen eſt prius vel prius. & in habens aut dicitur aut appellatio ſapientia. Sunt autem hec verba.

Dicor	ris	tus ſum	to be ſayd
Vocor	ris	tus ſum	to be called
Nominor	ris	tus ſum	to be named
Nuncupor	ris	tus ſum	idem
Appello	ris	tus ſum	to be called or deſep

¶ De verbis impersonalibus.

Quod eſt verbum impersonale. Quod non habet diſtinctos numeros nec perſonas. ¶ Anomplex eſt impersonale. Duplex. & que vocor. & paſſiue vo-

D. Nicolai perotti.

Interest psona
le & impersonale
habet et potest.

mea fert res ciceronis fert. Interest pōt et impersonale & psonale. Impersonale quā
do h3 gñi & infiniti: vt supra dictū est. Personale vero si est se habeat mñ. vt fer-
mo eius interest nostra: & quid mea interest quālibet scribas cui? sensus ē. Quis
ad rem meā pertinet: & quid interest meus ē: vt uari cōsilia loquit. Significat enī
aliquid psonā: vt tu interfecti nuptis meo. Aliqñ distantia: vt ex hoc loco ad p-
totum duo passū mñia interflunt. Idē differētiā: vt mñiū interest bene an male qu-
agat. Magna differētiā ē. Immetum quoy aliqñ parui magni interest vcl refert.
Item psonas interest a stulto. Theren in adelphis. hoc pater hoc dñs int-ress.
Sodem mō possumus dicere hoc nō refert mea non refert Socratis hoc est nō fert
res mea: non fert res Socratis. Id ē non pertinet ad volūtatē meā & Socratis. Potan?
refert cū deo impu: vt dic quid referat inter natura sine viuenti.

Quōdne deinde suo que impersonalia pono
desi ante se hñt: quālibet acūla verbi mñam.

Infinitum cupiunt post ante datium

Accidit huic nosci contingit & euenit isti
Comperit atq; licet placeat expedit & liquet omni
Et pater & constat & vacat huic & fuit. at illi
Conuenit interdum conducere quando notabit

Quod sunt verba impersonalia secūdi ordinis, que exigunt dñi ante fert post it

Accidit	bat	dit	it happeneth
Contingit	bat	git	it happeneth scarcely
Euenit	bat	nit	it happeneth expedite
Licet	bat	nit	it is leuall
Conuenit	bat	nit	it agreeeth
Comperit	bat	nit	it accordeth
Placeat	bat	nit	it placeth
Expedit	bat	nit	it is expediet or speedeth
Liquet	bat	nit	it lytheth
Potest	bat	nit	it is manifest
Constat	bat	nit	it is appareth
Vacat	bat	nit	it is certayns
Fuisset	bat	cit	it is vopde
			it sufficeth

Hec oia verba & h3 similia si nominam & datium habent personalia sunt & des-
clinant pñ numeros & psonas. si uimū & datium impersonalia.

Quod notandū autē q' dicimus recte. Placeat mihi me esse largum. et placeat mihi esse
largus. Qui modus loquēdi reperitur enī cum alijs verbis: vt puto esse bonus a-
micus. Lucanus in p. Tuum q' potat: iam bonus ē socer & Quidus. Qui precor
esse tuus. & Terentius. heu mihi pater esse diues ab his qui vere sciunt. Item Que
sepe inhoneste opimut porare hic diuitias q' in patria pauper viuere. hic mod' lo-
quendi a p'eco sumit: quid quos frequētissimū est vt in sacris litteris. Popule me
no quid feci ubi aut quid molestū: in respōde. Et attendite popule meus lege me
am. & Iur. 2. & 3. & 4. & 5. & 6. & 7. & 8. & 9. & 10. & 11. & 12. & 13. & 14. & 15. & 16. & 17. & 18. & 19. & 20. & 21. & 22. & 23. & 24. & 25. & 26. & 27. & 28. & 29. & 30. & 31. & 32. & 33. & 34. & 35. & 36. & 37. & 38. & 39. & 40. & 41. & 42. & 43. & 44. & 45. & 46. & 47. & 48. & 49. & 50. & 51. & 52. & 53. & 54. & 55. & 56. & 57. & 58. & 59. & 60. & 61. & 62. & 63. & 64. & 65. & 66. & 67. & 68. & 69. & 70. & 71. & 72. & 73. & 74. & 75. & 76. & 77. & 78. & 79. & 80. & 81. & 82. & 83. & 84. & 85. & 86. & 87. & 88. & 89. & 90. & 91. & 92. & 93. & 94. & 95. & 96. & 97. & 98. & 99. & 100. & 101. & 102. & 103. & 104. & 105. & 106. & 107. & 108. & 109. & 110. & 111. & 112. & 113. & 114. & 115. & 116. & 117. & 118. & 119. & 120. & 121. & 122. & 123. & 124. & 125. & 126. & 127. & 128. & 129. & 130. & 131. & 132. & 133. & 134. & 135. & 136. & 137. & 138. & 139. & 140. & 141. & 142. & 143. & 144. & 145. & 146. & 147. & 148. & 149. & 150. & 151. & 152. & 153. & 154. & 155. & 156. & 157. & 158. & 159. & 160. & 161. & 162. & 163. & 164. & 165. & 166. & 167. & 168. & 169. & 170. & 171. & 172. & 173. & 174. & 175. & 176. & 177. & 178. & 179. & 180. & 181. & 182. & 183. & 184. & 185. & 186. & 187. & 188. & 189. & 190. & 191. & 192. & 193. & 194. & 195. & 196. & 197. & 198. & 199. & 200. & 201. & 202. & 203. & 204. & 205. & 206. & 207. & 208. & 209. & 210. & 211. & 212. & 213. & 214. & 215. & 216. & 217. & 218. & 219. & 220. & 221. & 222. & 223. & 224. & 225. & 226. & 227. & 228. & 229. & 230. & 231. & 232. & 233. & 234. & 235. & 236. & 237. & 238. & 239. & 240. & 241. & 242. & 243. & 244. & 245. & 246. & 247. & 248. & 249. & 250. & 251. & 252. & 253. & 254. & 255. & 256. & 257. & 258. & 259. & 260. & 261. & 262. & 263. & 264. & 265. & 266. & 267. & 268. & 269. & 270. & 271. & 272. & 273. & 274. & 275. & 276. & 277. & 278. & 279. & 280. & 281. & 282. & 283. & 284. & 285. & 286. & 287. & 288. & 289. & 290. & 291. & 292. & 293. & 294. & 295. & 296. & 297. & 298. & 299. & 300. & 301. & 302. & 303. & 304. & 305. & 306. & 307. & 308. & 309. & 310. & 311. & 312. & 313. & 314. & 315. & 316. & 317. & 318. & 319. & 320. & 321. & 322. & 323. & 324. & 325. & 326. & 327. & 328. & 329. & 330. & 331. & 332. & 333. & 334. & 335. & 336. & 337. & 338. & 339. & 340. & 341. & 342. & 343. & 344. & 345. & 346. & 347. & 348. & 349. & 350. & 351. & 352. & 353. & 354. & 355. & 356. & 357. & 358. & 359. & 360. & 361. & 362. & 363. & 364. & 365. & 366. & 367. & 368. & 369. & 370. & 371. & 372. & 373. & 374. & 375. & 376. & 377. & 378. & 379. & 380. & 381. & 382. & 383. & 384. & 385. & 386. & 387. & 388. & 389. & 390. & 391. & 392. & 393. & 394. & 395. & 396. & 397. & 398. & 399. & 400. & 401. & 402. & 403. & 404. & 405. & 406. & 407. & 408. & 409. & 410. & 411. & 412. & 413. & 414. & 415. & 416. & 417. & 418. & 419. & 420. & 421. & 422. & 423. & 424. & 425. & 426. & 427. & 428. & 429. & 430. & 431. & 432. & 433. & 434. & 435. & 436. & 437. & 438. & 439. & 440. & 441. & 442. & 443. & 444. & 445. & 446. & 447. & 448. & 449. & 450. & 451. & 452. & 453. & 454. & 455. & 456. & 457. & 458. & 459. & 460. & 461. & 462. & 463. & 464. & 465. & 466. & 467. & 468. & 469. & 470. & 471. & 472. & 473. & 474. & 475. & 476. & 477. & 478. & 479. & 480. & 481. & 482. & 483. & 484. & 485. & 486. & 487. & 488. & 489. & 490. & 491. & 492. & 493. & 494. & 495. & 496. & 497. & 498. & 499. & 500. & 501. & 502. & 503. & 504. & 505. & 506. & 507. & 508. & 509. & 510. & 511. & 512. & 513. & 514. & 515. & 516. & 517. & 518. & 519. & 520. & 521. & 522. & 523. & 524. & 525. & 526. & 527. & 528. & 529. & 530. & 531. & 532. & 533. & 534. & 535. & 536. & 537. & 538. & 539. & 540. & 541. & 542. & 543. & 544. & 545. & 546. & 547. & 548. & 549. & 550. & 551. & 552. & 553. & 554. & 555. & 556. & 557. & 558. & 559. & 560. & 561. & 562. & 563. & 564. & 565. & 566. & 567. & 568. & 569. & 570. & 571. & 572. & 573. & 574. & 575. & 576. & 577. & 578. & 579. & 580. & 581. & 582. & 583. & 584. & 585. & 586. & 587. & 588. & 589. & 590. & 591. & 592. & 593. & 594. & 595. & 596. & 597. & 598. & 599. & 600. & 601. & 602. & 603. & 604. & 605. & 606. & 607. & 608. & 609. & 610. & 611. & 612. & 613. & 614. & 615. & 616. & 617. & 618. & 619. & 620. & 621. & 622. & 623. & 624. & 625. & 626. & 627. & 628. & 629. & 630. & 631. & 632. & 633. & 634. & 635. & 636. & 637. & 638. & 639. & 640. & 641. & 642. & 643. & 644. & 645. & 646. & 647. & 648. & 649. & 650. & 651. & 652. & 653. & 654. & 655. & 656. & 657. & 658. & 659. & 660. & 661. & 662. & 663. & 664. & 665. & 666. & 667. & 668. & 669. & 670. & 671. & 672. & 673. & 674. & 675. & 676. & 677. & 678. & 679. & 680. & 681. & 682. & 683. & 684. & 685. & 686. & 687. & 688. & 689. & 690. & 691. & 692. & 693. & 694. & 695. & 696. & 697. & 698. & 699. & 700. & 701. & 702. & 703. & 704. & 705. & 706. & 707. & 708. & 709. & 710. & 711. & 712. & 713. & 714. & 715. & 716. & 717. & 718. & 719. & 720. & 721. & 722. & 723. & 724. & 725. & 726. & 727. & 728. & 729. & 730. & 731. & 732. & 733. & 734. & 735. & 736. & 737. & 738. & 739. & 740. & 741. & 742. & 743. & 744. & 745. & 746. & 747. & 748. & 749. & 750. & 751. & 752. & 753. & 754. & 755. & 756. & 757. & 758. & 759. & 760. & 761. & 762. & 763. & 764. & 765. & 766. & 767. & 768. & 769. & 770. & 771. & 772. & 773. & 774. & 775. & 776. & 777. & 778. & 779. & 780. & 781. & 782. & 783. & 784. & 785. & 786. & 787. & 788. & 789. & 790. & 791. & 792. & 793. & 794. & 795. & 796. & 797. & 798. & 799. & 800. & 801. & 802. & 803. & 804. & 805. & 806. & 807. & 808. & 809. & 810. & 811. & 812. & 813. & 814. & 815. & 816. & 817. & 818. & 819. & 820. & 821. & 822. & 823. & 824. & 825. & 826. & 827. & 828. & 829. & 830. & 831. & 832. & 833. & 834. & 835. & 836. & 837. & 838. & 839. & 840. & 841. & 842. & 843. & 844. & 845. & 846. & 847. & 848. & 849. & 850. & 851. & 852. & 853. & 854. & 855. & 856. & 857. & 858. & 859. & 860. & 861. & 862. & 863. & 864. & 865. & 866. & 867. & 868. & 869. & 870. & 871. & 872. & 873. & 874. & 875. & 876. & 877. & 878. & 879. & 880. & 881. & 882. & 883. & 884. & 885. & 886. & 887. & 888. & 889. & 890. & 891. & 892. & 893. & 894. & 895. & 896. & 897. & 898. & 899. & 900. & 901. & 902. & 903. & 904. & 905. & 906. & 907. & 908. & 909. & 910. & 911. & 912. & 913. & 914. & 915. & 916. & 917. & 918. & 919. & 920. & 921. & 922. & 923. & 924. & 925. & 926. & 927. & 928. & 929. & 930. & 931. & 932. & 933. & 934. & 935. & 936. & 937. & 938. & 939. & 940. & 941. & 942. & 943. & 944. & 945. & 946. & 947. & 948. & 949. & 950. & 951. & 952. & 953. & 954. & 955. & 956. & 957. & 958. & 959. & 960. & 961. & 962. & 963. & 964. & 965. & 966. & 967. & 968. & 969. & 970. & 971. & 972. & 973. & 974. & 975. & 976. & 977. & 978. & 979. & 980. & 981. & 982. & 983. & 984. & 985. & 986. & 987. & 988. & 989. & 990. & 991. & 992. & 993. & 994. & 995. & 996. & 997. & 998. & 999. & 1000.

Tertia cum. Hec oia verba infinita teneto

Posse item at cunctos docet & delectat oportet

Quod sunt verba impersonalia terti ordinis que accusatiui casum erigunt & inf-
nitum: vt me iuuat legere. & oportet dicere mulierē decet esse pudicam

Iuuat	bat	nit	it pleaseth
Oportet	bat	nit	it is must/ot

Lucan' Omb'
Terent' Jdez

Uergilius

De constructione verborum Jo. II.

Decet	bat	uis	it semetip
Delectat	bat	uit	it delectat

¶ Hec verba si notantur & acti habent personalia sunt. ut consuetudo tua delectat me &c. dicitur etiam ego delector consuetudine tua. Si vero habeant acti et infinitum impersonalia sunt. Opusque non reperitur in usu nisi impersonale. Decet apud Terentium & Plautum sepe reperitur ut nobis decet esse domos.

Terentius.
Plautus.

Quarta volunt pre se quartum patientis habere
Post infinitum vel agentis habent genitium

¶ Penitet et debet piget atque pudet miseretque.

Si venit a miseret superadde ludens miserescit

Quia sunt verba impersonalia nari ordinis que ante se accusatum habent ratione patientis & post se infinitum vel genitium p. ratione agentis ut me miseret calamitatis humane.

Penitet	bat	uit	it foethynhet
Piget	bat	uit	it dythleaset
Pudet	bat	uit	it thamerit
Debet	bat	uit	it anoyet
Miseret	bat	uit	it rewet

¶ Debet facit patienti pre sum est vel fuit. reperitur in te dicitur / pre dicitur / distendit. Miserescit etiam reperitur huius ordinis ut Teren. A tantum inopis te miserescat mei vi. gil. Dico lachrymis vna damus et miserescimus vltro. Pudet cuius oppositum est depudet aliqui personale reperitur ut Teren. Quid uile facit quod neque pudet quicquam nec metuit quicquam & idem. Dei michi non te hoc pudet. Reperitur etiam cum da tuos ut pudet michi decetare. Silius. Quis pudeat cecare senes.

Terentius.
Virgilius.

¶ Piget quocumque personale reperitur. Teren. Ne plus min' ve traxit quod nos postea piget et pudet & piget quod differat. Pudet ad dedecus referret. Ubi pudor. Piget ad dolorem animi. Terentius. Frateris me quidem pudet pigetque. hoc est verecundus & doleo.

Silius.
Terentius.

Quinta infinitis impersonalibus apta

¶ Incipit hunc redere solet te forte pigere

Desinit et debet sceleris te rure pudere.

Quia sunt verba impersonalia quinque ordinis & que si infinitis verborum personalium iunguntur personalia sunt. Si vero infinitis impersonalium impersonalia sunt infinitis vice tunc incipit michi placere & incipit me penitere laboris mei.

Incipit	bat	pit	it begynhet
Desinit	bat	uit. vel it	it sapientia os nedet
Debet	bat	uit	it ouphit
Solet	bat	uit	it is wont

¶ Possunt etiam esse impersonalia verba quod absolute hoc est cum solo infinitis iunguntur ut solet dulcere debet aduersari sceleris incipit si ari desinit amari.

¶ De infinitis.

In infinitis quartum dabo suppositalem
Post finitorum casus quoscunque modorum

In nira quare dicuntur & Quia non habent certos ac determinatos numeros ac personas. Infinita verborum personalium si que casum erigunt ante se dumtaxat acti &c. gunt post se autem casum suorum verborum ut cupio te frui felicitate tua. Et c. primum infinita & copulare debet et simile casum hoc & a fronte & a tergo erigunt acti ut quia tu es desormis miros. miros te esse desormis letos quia tu euadia peritus te euadere peritus letos quia tu incedis superbus doleo. doleo te incedere superbum.

¶ Infinita vero impersonalia & ante & post casus suorum. Adex. erigunt ut gaudeo nobis accidit. Et crudiri. letos te iunari. virtuti insubere doleo te non penitere vicioum.

¶ Aliud uerendum est quod infinita plura & preteriti imperfecti temporis tam personalia &

Perot,

346

Solinus;

in personis aliquando vult dēcat casu ante se hoc est casum verbi sui habere nec
aliqui verbo adheret et ille ponat pro peritio imperfecti verbi sui indicatū mori
cunctisq; parione et vtriusq; numeri. vt Solinus. Volens romani perculi timore
insolito arma capere. aliq; adherere pro iertis confirmare pro capiebant. addebāt
confirmabant. Si dicere possumus nos videri alios pigre. alios penitere. pro nos
videbat. alios pigrebat. alios penitabat.

133 nomen.

¶ De gerundio.

Diste gerundium cunctos agnoscere casus
Sed nullū regereat que participantia verba
Sive gerundia sunt actiue si teneantur
Verborum post se casus connectere quosq;
Sed si passiue: penitus casum fugitare

Iuuenalis

Virgilius

Gerundio dicitur illi quā acti et ablati vt prius colendi agri legendo inter:
legēdo. Sed sui perinde ut alios casus: ppter ea verba ille nō possunt. Sed
q; cōstruunt cū casibus verborū suorū transiunt. vt causa colendi agri vni ad co-
lendū ap; si re nola esse pterea qdā nō esse potuerūt. Ppter ea qdā Iuuenalis
quā hō esse corpus o linat. pterea hō aper mont vigilat sed illū. Cōtra hū
hō pterea. pterea in pterea cōstruunt sicut angulo. Gerundia q; ab actiue sūt et
actiue et cōtra. pter ea q; a neutri absolute sūt cū actiue q; passiuā hēre pti significā
tione vt mulier vus vidēdo. dū videt et dom' meruissā agēs cū ad vidēdo. vt vi
deat et ego legēdo videri. dū lego. Quare gerundia participantia dicunt vt cū nō sint
nola et habeat casus et genera in vtriusq; numero. ppter qd nec hō sunt meruo par-
ticipalia dicuntur q; p actiue q; sūnt sunt. ¶ Gerundia quā dicitur et a participiū
Quia ipsa significat rei ad demonstrationē hūc de pte illa vero hoc est participia tem-
pus sūt rei ad demonstrationē: vt traxit me occupatio vno dicendi gerundium est nec
tempus significat futuris rei ad demonstrationē hoc est de nre dictio. Futura te-
net me cura dōto numerandi. que numerandi est. participiū est futuri sūt rei ad
demonstrationē significat. ¶ In legendis libris gerundū ne ad participiū est legēdo.
Uniq; potest esse. Nam si dū in legendis libris tempus cōiūno gerundū est ac si
diceret in legendis libris. Si autē dixerim in legendis libris dēciū libris pns: pns
hāpū est sumit hoc est dū legēs libros vel potius dū legerentur a te libri.

Virgilius

Lilino.

Cero.

Plautus

¶ Nota q; gerundia cū sociata sint substantiis sicut passiuē accipiunt. Distincta
vero actiue et in q; passiuē cū sine perpositione et sine genere in casu ablati quasi ab
soluē vtriusq; vt apud Virg. Virg. vidēdo scimus hoc est dū videtur. et cātan-
do rumpit angulo: hoc est dū canitur. Item apud doctores vt apud M. Fabium
Sed in memoria excolendo sicut alia et cū angulo hoc est dū excolit. ¶ Quid etiā
aduertendū est q; gerundia singularis gerundii q; qd plurali sūt vice copulatur.
Lilino. Non enim veros neque hoc me vltim adhortandi causa magnifice loqui
cristinet adhortandi enim singularis numeri est vt plurimalis. ¶ Si Cero Icho
de domi. Ione. Volēdo tantum Roicos nostros epicurus irridendi sui facultatē
dedit. Plautus in capitulo. Nominandi nō alio q; magis q; edidi copia.

Diste supina per umi verbi sibi subdere casum
Clausa per u nullum: quia designant patientē
At adiectiuus ea rite quadzate notabis

Supina que pro orationis sunt secunda. Quinque sunt verba participantia
sive gerundia. A quibus dicitur nola participantia inde nō est dicendū q; sint
aliquis casus. ¶ Primi supini q; in docti potant ille actiui casus nō dicitur a
gerundio nū q; supinū nūq; fere est sine verbo significante motum ad locū. vt eo
et venio. Nam illa dō sūt in nupum de veniendū sūt veni de coe spectatū admissi
sumus legent in se motum obinent gerundia non ita eloquiū idem significant

De constructione verborum Fo. liij.

vi vado venandi & vado ad venandū. Ultimus supinū nō est ablativus nec alterius casus necq; singulari verbo: vi venio lectū quatinus modū vulgus grammaticos putat nec iungit cū adicimus nec regit casum nec regit a verbo nec a participio sed a nomine cuius copulatio nūq; interveniente spoliatur ut mirabilia vultū. cū videt. facinus vultū. ut videt vel facinus ad videndū est ablativus dictū. ut dicat optimū factū. ut facit. Difficile factū. difficile ad faciendum.

¶ De participio.

i. a parte post. i. a parte significatione gerit.

Postq; sui verbi casum da bo participanti

Quere inveniunt est participii ut oratio brevior sit ac dilucet omnis relatio adverbis aut conjunctionibus que alioquin in ipsa oratione ponerent. Quōdāmodo cunctis copula. Dicimus enī legens dicit pro lege & dicit. deinde relinquit nomen. ut hō currens movetur. hō qui currit movetur. Præterea alie constructiones nec sine adverbis quoc; & alie partes orationis. ut docuit te quoties p̄ceptore de te nullā lectionē prætermittē ceteris ac facile discēs. si doceret te quoties p̄ceptor ac tu nullā lectionē in prætermittē ceteris ac facile disceres. Itē cognos bene p̄ncipi p̄p̄o reliqua sine labore discitur. i. postq; sunt bene cognita p̄ncipia. Item vult discipulo discere parum laborat magister. dum aut q̄ vult discipulus discere. Itē cenatus eo cubitū. i. postq; cenatus sum eo cubitū. Item interfecto patre iratus est filius. i. quia interfectus fuerat pater vel cū interfectus esset pater. Itē mot tuo hōie eius tamen ola vult. i. hōie motus sit homo. Item vinente pontifice parerit in Italia. i. donec vixerit pontifex. Invenit est enī participii necessitudo causa cum multa per participii dici possint. ne aliter non liceret per verbum. ut mulieres cū ante se ne videntes homines eas deciderāt. Non enim posset dici ne homines eas viderent & deciderent. Nam vident omnino eas hōies. Quid interit inter p̄ncipia re nominā temporalia nō significat aliud nisi ipsū tempus per se: ut annus mēsis dies. Participia vero actionem vel passionem aliquā dūto fieri tempore demonstrant tempus per se. Quos casus expungit participiorum & verba a quibus nascuntur. Nōi gratia. Ego dum incubo literis non desero negotia publica. Ego qui amot a p̄ceptore meo amo ipsū. ego a p̄ceptore meo amatus amo ipsū. Participium in amo vel in amo p̄cienis & p̄eritū imperfecti t̄pis est & descendit a verbo activo neutro & cōi in significatione activa & deponenti. ut Legens magistro fac ut diligenter attendas. i. quando legit magister. Vinente patre tuo dicit q̄n potes. i. dum pater vivit. Ego tante aut movente hōie valitudo aut vita cognoscitur. Uenerantes deū bene fecistis omni tempore. Exhortante & erudiente quōvis p̄ceptore debet quid fieri docuit. Quot modis participia transeunt in vim nōlorū quinq; modis. Mutatione constructionis. Mutatione t̄pis. cōparatione. cōpositione. & mutatione significationis. Mutatione constructionis q̄ cōstruitur cū alio casu q̄ eorū verba requirit: ut a mō virtutis p̄ncipū ē amās virtutis nomē Salustius. Aut appetēs sui p̄ncipis. T̄pis amāre q̄ nullū signat t̄pis. ut amans q̄ amare capere: ut miseris oēs amantes. Itē docere & erudire: ut docti & eruditi hōies solēt laudari. Cōparatione ut amātor & amāssim⁹. Cōpositione ut innocēs & indocti. Mutatione significationis ut amant⁹ quando significat nō eum qui amabitur sed eum qui est dignus amari: ut merito laudat⁹ est Cicero. Que mutatio enī in participia activa futurū aliq̄ finē. Genera de naturalibus questionibus nullā autem mētionem fecit commentariū non p̄termittimus si quid explorat apud illos cōp̄erit p̄missurus dixit pro eo quod est talis qui p̄termittet nec tempus significat: sed qualitatē hōis & animi voluntatem. Si vero thema daretur in passiva significat de in qua hoc participii p̄cienis & p̄eritū imperfecti t̄pis non reperitur aut resoluit dum est in verbū quod reperitur aut passiva significatione thematic in activa cōvertenda est hoc modo. Si legeret a magistro vergitudo disceret. Aut magistro legente virgiliū disceret. ¶ In suo suo p̄ncipio & nūq; participia tempus sunt p̄teritū perfecti & p̄ncipio perfecti nascuntur ab obus verbis habentibus p̄teritum per supplementum hoc est per sum es est ex participi: ut In electa causa motū facilius curātur. Hoc p̄mo facto consequens desiderū rōi.

Salustius

Seneca

que alijs indulgeat sed cui alijs indulgeant. Perieris magnificentiſſimos in dōs di-
cimus quasi magnifice factos: et honorificentiſſimos quasi honorifice factos. Ali-
quando participia plura ipſo pateris tempus ſignificat: vt Cicero in dūto. Cū e.
Cicilia decedens rhodum veniſſem. non cū decedens ventat rhodum ſed dū
poſſet diſceſſerant qđ deo accide quis latine carens participio pateris actum vi-
de non recte diceretur cū e. Sicilia poſſet ceno rhodum veniſſem. ſed deberet dici e
Sicilia poſſet ceno. Participia plura ipſo cū ſubſtantiantur cuius generis ſunt. Quia
vt vt accedens cōtingens antecedens cōſequens docens cōtinentes pſo cōtūto
apud rhetores p firmamento orationis. Participia qui ſubſtantiantur et ſunt maſcu-
lini generis que ſunt Quere occidens poſſumus poſ ſumme et creſcit ſumme que duo
ſumme cōtinentur. Participia que cū ſubſtantiantur ſunt ſemini generis que
ſunt. Continentes que non eſt inſula: vt a Sicilia ad continentē parti intercapedinis
eſt Animans: vt Cicero Ad quas ſe applicet ſui generis animantes. Communis ta-
men hoc nomen in neutro genere reperitur ſed magis in plurali conſonans litera
poſ non vocat. Quod eſt participiū qđ a nullo origiſ habere videtur. Pergreſſo.
et Repreſentatū et de pecunia repetundis nō habet alios casus necſo participium
ne en per diuiniſ debet. Per accuſatio perſpice cadit in eos qui in magnitudine
prouincialibus aut vi aut dolo eripuerunt pecunias aut veſta pectore videbimur
incentum ſingulis inſomos omnes pecunie note compertenduntur. Et cum dicimus
repetundas ſubintelligitur pecuniarū. Ideo autem in hoc verbo mutata eſt et in ſi
vt diſſerit ab illo quod dicitur ab res repetendas vt ſunt miſi legati ab repēdendi
quando principi aut populo crepta ſunt pecora agri homines et ſimilia.

De nominibus verbalibus.

J. accuſatio

J. gentium

De verbi quarto faciet verbale ſecundum ſi ſignet paſſum quod poſcit rite datium

Quod eſt nomen verbale ſi quod a verbo deriuatur. Verbale maſculinum deſi-
gnans in ei quomodo ſormat. Ab vltimo ſupino mutata in ei vt docui do-
ctus. auctus. Verbalis in tria ſemina quomodo ſormatur. In verbali maſcu-
lino mutata ſot in tria. Nam que in ſot deſinit nō faciunt: vt ſe ſemina pter tot
ſot quod facit toneris aſſumpta et. Unde ſit deminutiſ tonſtricta et tonſtrictus et ab
expulſis expulſus. Quam coſum expugnat vero alia poſt ſe. Genitiui: vt perſeuerat
malox et expulſus viciox. Verbalia in no vel in io quomodo ſormantur. In ſupino
addua et vel mutata in io: vt viſu viſus et viſo. et expulſis poſt ſe genitiui et aliquan-
do duos hoc eſt tam perſone vel rei agentis et patientis vt viſo petri mutax. petri
ſiſto enim et actonem et paſſionem ſignificare poſent.

Nota tamen qđ verbalia que veniūt a verbis pime cōiugationis poſitionē ſupri-
mi habentibus in ſum vel in ſum pater legi certox et pater in ſio nō in ſio nec in
ſio. Vero veniūt veritate non vntio. poſſio poſſuiſ poſſiano non poſſiſio. cubo cu-
bui cubatio domo domui domatio. crepe crepuiſ crepato. ſono ſonitū ſonatio.

ſono ſonitū ſonatio. licet dicamus ſonitus. ſonitus crepitus. nō ſonatus ſonatus cre-
patus. frico frictū fricatio et ita in ceteris. Sectio tamē crebitus repeti. et ſecatio.

Leuo et pote quia in otum faciūt ſupini ſormant verbalia lotio et pſo et lotio et
et potio et loti poſt vna pime tamen biuſ. Et quia aliquando reperitur lauiſ et
potati ſit lauiſ et potatio lauiſ et potat. Iuuo a iuſi facit iutor: vnde iutor
a iuſi iutorio. Et ceteris pauca ſunt verbalia: vt a domuiſ domitor et domitor:
ſecio a ſeco qui ſignificat venditor: et ſecio ipſa venditio. In men verbalia que
modo ſormantur. In ſecūda verbi perſonari: vt actio actus actum. nō nūis nūis.
docere docere documen. monere mones monimen. que ab ditiſ tam ſormant in ſum
verbalia: vt hoc documenſ. In ditiſ verba paſſiua habent ſignificationem
ſonantur ditiſ: vt ne ditiſ aſſabulis vti. Aliquādo etiam ſine caſu poſiuntur: vt
hec res eſt laudabilis et nūſi eſt amabilis virtute. In as etiam quedam verbalia
ſunt: vt loquax dux multorum verbor. moida x rapax ſallax capax.

De clariſ.

Perot.

R.ii

fo.iii.

¶ *Alia sunt ductus in partes numerosas quibus dicuntur referri per vocem et quotiens quae nomina legimus apud aliquos doctores non minus: vi quotiens uti termi. Sunt autem hec singula singula singula duntaxat. quatuor. quin. sex. septem. octo. novem. decem. viderent. duo decem. tricen. quater centi. quingenti. sexcenti. deni. septem. deni. octo. deni. viginti. viginti. trigenti. quingenti. quingenti. sexcenti. septuaginti. octoginti. nonaginti. centi. ducenti. vel ducenti. tricentum. vel triceni. quater centi. quingenti. sexcenti. septuaginti. octoginti. nonaginti. centi. milia.*

¶ *Alia sunt que ipsa numerus per se simpliciter significant: vi. vixit bis denarij, ternarius quaternarius, quatuor, ternarius, septenarius, octennarius, monennarius, decennarius, undecennarius, quodennarius, vigennarius, trigennarius, quadragennarius, quinquagennarius, sexagennarius, septuagennarius, octogennarius, monogennarius, centennarius, centennarius, trecentennarius, quadringentennarius, quingentennarius, sexcentennarius, septingentennarius, octingentennarius, noningentennarius, millicennarius. ¶ *Alia sunt que significant numerum annorum, vi. biennium, triennium, quadriennium, quinquennium, sexennium, septennium, octennium, novennium, decennium, vi. sicut substantia biennium, triennium, quadriennium, quinquennium, sexennium, septennium, octennium, novennium, decennium. ¶ *Alia sunt que significant vi. nec regni vi. quida ignari putant tetennium et quodennium. ¶ *Alia sunt que significant****

Petrol.

74.

Nicolai perotti.

[illegible]

et Relativus qui incipit a v et a quibus modis accipitur. Relativus: vt ego sum a: b: d: quibus es tu. in q^{uo} quibus es tu. sentias cu^m es tu. Interrogat. vt quid es tu. respondes es tu. quod enim amum a quod quod nummos habes. Interrogat: vt ne scio quantum floribus floruit cura hic perit.

¶ *Admonita que incipit a f capitulo relatinne copula metiantz: vt ego sum altus
et talis es tu ego sum magis et talis es plato. ego habeo multos discipulos: tu
habetes seculares. ¶ Et notetur: vt ego sum talis et talis: quales et quantum sit aliter. ¶ In
his que frequenter conueniunt et vel vt: vt ego sum talis et talis: vt non egeram opera tua.
¶ Sicut curio talis alle vt videret filium.*

[illegible]

**Dei quis namq; piam sine qui: quis pone putas qd
Ante locans aliquis neomis nunquid simul ecoris**

Et quisquis dices pro quo quicunque feretur

Dam/bis/cumq/ libet/non quis sed qui sibi subdet

« Quis et qui cum quib' et quomodo componatur »

allumunt etiam syllabicā objectionem nihil.

tranquilo **per se significat: ys**

Quilques
Quilques

21496
 21497

California
Consignment & Retail

Quintus
Quintus

Ca relati la substantie multe adverbii derivă dintr-un singur mod de pondere

Temporalia: ut a qui que quod quando.

2. pronomine a m. tunc. 1. ca yd illo tempore.

235 2100 2100 2100/2100

Locales vero ista a qui que quod

One One

One **One**

Case **Circuit**
of the Middle District of Tennessee at Nashville.

ALL

3. Mac ve illa

Shirley M. Stinebaugh

dumque quod est masculini: vi ferat. Comparatio quoniam eadem est quod est
 feminini: etiam hoc vel oblativus est. Cum alio oblativo significatio exprimitur
 cum oblativo eadem quod habere possit positum summi vel hoc volumi est plene
 solus illor vel aliud volumi: ut duo volumi. Utrumque saltem et negatio super lineam
 oblativum augmen: vi item est oblativus plene. Et Comparatio videt formam
 tur. Et nominibus adiectivis significatio oblativum quod merem est diminutio
 nemque significat vel alio oblativus. Uel a verbis vel a detra detra: quod verbum
 est. Detra minus habet significat non potest. Virgine. Cum duo sint apud
 regem alium detra: hoc est minus bonum veluti necari. Detra: qui vult
 vi proleque oblativus est et necari. Et prius hoc et hoc potius. Et participium
 que tunc in nominem transiunt: vi amant amantem. Et propositivus sine oblativo
 vi extra copiam vult videri: et hoc est extra quoniam non repetitur. Virgine. Et hoc est
 extra quere regem. Itaque oblativus a nominibus et verbis propositivus comparativus
 et imperativus potestis vi et alio oblativo. Parto necesse narrativum.
 Et Quomodo formatur comparatio. Et primo tota demonstrat in latine dicit albus
 albi albitior: alio formi totior. Et Que sint comparatio anomale: que contra
 hanc regulam formantur. Admum melior optimus. Uolens prior pessimus. Et agens
 maior magnus. Partus minor minimus. Deper deterior detrimus. Similis
 infirmitas infirmus. Deper ferat lex superlativus. Quomodo formatur imperativus
 et alibi plene in numero singulari generis neutri in plurali omnia. Et oblativus
 que habent vocalem ante in vel ante ne comparatione non formantur: sed accipiunt magis
 quod actus dicitur et dicitur magis tenus magis pium. Quia tenus apud veteres repe
 ritur: et imitator egregius dixi pro magis egregius. Et regis esse melius in
 ferrius homines. Neque enim comites sunt gentis iniquos formatur comparativus et
 superlativus nequissimus. Et ad oblativum sine et propositivum in a fine compa
 ratio in: et hoc est extra et extra minor vult videri: extra et extra: infra
 ferat supra infirmitas post posterior: ante anterior: prope propius. Et sepe compa
 ratio non insinuat. Certe tamen imperativus vult et oblativus defectum fuisse
 esse. Videtur prior omnis superlativus est plenus et generis inagrar et ad plures
 sui generis et imperativus. Virgine. Pium se totum magis comitate caritatem.
 Alitioris offeri nobis. Ergo prius de nobis pium vero de pluribus. Et. Admagis
 deceptus et magnificatissimus. Magnificatus et magnificentissimus. Beneficentior
 et beneficentissimus. Quia a magnificatus magnificus et beneficentior derivari videatur
 iam. Hoc in vi non tantum pro hoc vultur magnificus magnificus beneficentior
 Cato de rege proleque dixit. Optimus est beneficentissimus. Et actus. Magnificen
 tissimus atque excellentissimus honoris. Terentius in prologum. At qui magnificen
 tissimus. Et Comparatio sepe pro positivo accipitur vi ferat pro ferat. Namque
 significat minus positivo: vi Cratesis laetissimus omni fuisse antea: pro laetis
 erant. Et quando ad contrarium comparatur minus positivo significat vi et dicitur.
 Vnde pontificum est dulcius et terra. Hoc ostenditur pars aliam dulcius ha
 bere plus et cetera. Et Comparatio sepe numero diminutivam formam accipit
 in utro abita culus: vi media manifestus et regimenterior coparativus. Teren
 tianus. Quia et ego manifestus est. Et Magis adverbium non solum positivum
 etiam comparativum aliquando inagrar cum vel ad et vel ad alium comparatur: vi
 achilles fortior mea magis et infirior: et aius vipe fortior magis et dicitur.
 Et Quod est quomodo oblativus est sum doctus et tu in nominativo caritatem
 cumque etiam in oblativo videtur te doctior et sum: et te magis et illi infirius
 tibi magis. Illi oblativus est vel tui magis et illo vel illi. Quando coparativus in
 giti multo vult plus significare et superlativus. Cetero de officio. Vale igit vi
 nibus perferas et tunc in agiti et comparativus multo fortior et tunc tibi
 sua monumentum peccet: neque ab. Et Comparatio quotiens fit apud grecos ad nulli
 sui generis comparatio vultur quod est pro ad plures sui generis superlativus.
 In quo non cum illis demonstrat: hoc ad ad videri et vi finem imperativum
 et semper superlativum distinguere qui vult hoc est comparativus imperativus geniti
 vum tribuit et carens oblativo. Apud nos vero illa ambiguitas non est coparative

Nicolai perotti.

oblatum bonum hoc ab vno hoc ab plura blandi geniorum refertur lignum illa
propterea ratio tanti ab momento ut non tam ab fecund grece constructione imi-
tari comparatione quibus obediunt vna inter duo si. Quoniam fortius fuit. The-
loneus et mensa molis est deperit si vna fuit et nactus non fortius sed fortissi-
mus dixerunt. Aut deperit molis est longissimus. Certe non licet dicere. Per-
vna est doctus. Aut fortissimus doctissimus. Continuum. Virgilius. Quic con-
tump. Dicitur erat doctissimus agri pignorum. Et deperit in fortissimus. O ma-
ior invenit inquit. Ad duo enim potius filios patremque scriberet. Quidam in
persona. Certe que duo filios habuit. Cum minor patris iussu studioque vide-
ret. Constat ad quatuor luras palme fons. Et castor in comensario decimo. In testa-
mento professor patris heredes erant scripti ex duobus filii maiore. Tunc caro ma-
ior et minor. Septimo maior et minor de duobus dicitur de pluribus vero. Fabius
maximus et valerius maxime. Comparativum quid inter duo ponitur superius
quod inter plura quod maior et minor ostendit. Cicero cum ait in Platonem. Ide est
filius patrum potentissimus. Quippe et filius duo tantum erant. Aut duo crato-
res in duo cadentes. Aut autem magister non plures erant.

¶ Nota hoc aliam rationem inter comparativum et superlativum et dubitando vel
interrogando. Comparativum vtrum damus superlativum vero quod. Cuius rei ratio
est et comparativum de duobus dicitur superlativum de pluribus. Quia non
tantum vtrum si molis: sed quod si optatum queritur. Et Cicero. Virum potius
aut quod potissimum dixerunt. Singulis tamen quod etiam cum comparatione
tempore vtrum vero non cum superlativo.

¶ Quod molis si comparativum. Quoniam aut ab vna subsistit ad aliter ego sum
maior et. Aut ab aliter ego si dicitur solus vel dicitur habet et. Aut ab vna
maior ab alio et sic longi sunt vnaque obediunt magister ego si magis fortis et
doctus. Aut ab vna cum ab aliter ego male vel et moris et magis lego et dico.

¶ Quod molis non potest cum oblatum singi comparativum. Quia. Aut et compa-
ratio ab duobus dicitur cum optumato ut duos fratres maiores est maritus. Aut et
non invenitur oblatum ut dicitur est maris pueri et cetera maria. Aut et inter
quod oblatum si comparatio. Ut ego sum magis albus et niger et non nigro. Vel
cum inter ipsa verba si comparatio ut plura aut quibus et crebro. Vel cum dictio a
qua si exceptio fuerit in nominativum ut dicitur fuit fortis et troiani oes poster
et habet. Commutatio enim exceptio et capulare debet finem casus.

¶ Quod molis non potest comparativum regere nominativum cum et similiter
quod aut et comparatio si inter duos cum et oblatum requirit postpositum. Ut duos
fratres maiores. Quod aut et non invenitur nominativum ut nichil est crudelius nece et
nichil est ipsi seipso chorvus. Aut quomodo relatiui est terminus comparationis ut vir-
tus qua nichil est homini melius. Aut quomodo ponitur et dictione negativam nul-
lo homine de virtute. Aut quomodo dictio a qua si exceptio fuerit in oblatum. Ut dicitur
maiores fuit fortis cum duobus troiani poster et. Et cetera.

De superlativo.

¶ De formatione superlativorum. Hieronymus.

Distremus duplici dabit simus i positui
I. gradus I. post I. positi aut datus dabit et simus.

I. positi aut et aliter quocumque exant: ut saluberrimus celeberrimus nugerrimus.

Sed sibi in recti cupiunt rimus associari

et dexterrimus reperitur

Excipitur dexter pum dat rimus atque sinister

saturrimus et saturissimus maturrimus et maturissimus.

In rimus atque simus satur et maturus habemus

antiqui possino

deterimus et veterissimus.

Detero seu deter vetus atque beter creat ex et

De formatiōe superlatiuorū

fo. l. b. j.

ut infra circa / forte ultra

extremus et extremus

Ita fit imus: post postremus / sed utrunq; dat extra

Im postremus

J. nisi cellus faciat summus

Supra supremus vel summus: det nisi cellus

postremus. Letus prior inquit prius sine simplici sunt sicut propius et proximius: unde fit prius et videtur tñ a prope scilicet nomine deduci.

Prædem fit primus: prope proximius l geminando

In limus is recti vertunt humilis facilisq;

Atq; agilis / gracilis / similisq; sed abloq; supremis

Ultimus tamen ut cimus: licet raro reperiantur / dñd sonet obuiussumus

Ante feneq; iuuenis / memor obitrius quia durum

Sicut longiquus. formabitur atq; adolescens

J. postremo latino

Ocyos atq; ocyllimus abloq; parente creamus

per translationem ut ipsissimus apud plautū / et heronius apud vulgares

Proponomen propriumq; gradus formanto licenter

Cicero in antonij præcipit pientissimū nō pñssimū dicendum. Galisti vero dicta deterrimus quib; docet firmissimus vix reperiri.

Raro gradus proprios ab his vel nus reperimus

Quod est nomen superlativū quod ad plures sui generis comparati suppo-
nuntur omnibus vel per se platum postremo intellectū habet cum valde abuer-
bio. Quot sunt terminationes superlativorum? Octo. Huc frequentissime in rim^o
et in limus et itz per rar o in limus / pñssim^o / sim^o / num^o / minus. Supplatus in rimus
desinentia quomō formatur? Al postremo in et desinentibus siue secunde siue tercie
declinationis si: erit addita rimus ut pulcher pulcherrimus pauper pauperrimus. Exa
cipitur deprimus et similitudo pro deterrimus et similitudo. Supplatus in sim^o
desinentia quomō formatur? Al grā secunde declinationis additis s et ilmus, et a geni-
tunis tercie addita simus. locuplex locupletissimus. Excipitur a kōa que
sunt anomala / bonus optim^o / malus pessimus / magn^o maxim^o / parvus minim^o /
multi plurimus / et que a facio componitur: ut magnū cas magnificissim^o / muni-
ficus munificentissim^o / maturus maturissim^o. Cicero tamen ad Terentium. In ca-
te inquit velit comparare maturissimū. Superius supererrimus. Plautus. Caput
hominem superū et novū / vetus veterissim^o. Al dñd tercia vero excipitur faci-
mus / difficilissim^o / gracilissim^o / humilissim^o / simillim^o / dissimilissim^o. Excipitur et que in
bus desinit q ris mutata in r accipit rimus: ut celestis rimus. ver^o veter qd olim
in vñ erat vterrim^o facit. Al in rimus quot supplatus desinit? Huc tamen magi-
mus et propius. qd ad vocabulū dñ p cognō accipitur significatū habet postemi
ideoq; a scriptoribus legū sepe cōparatur profer: ut propiusq; et pūpūq; et
cognat. In rimus qd desinit? Cñd dñtaxat anomalū optim^o / et hec derivata ab ad-
verbijs siue spōsitionib^o inter interius intum^o / ultra viterius vicius / circa ceterius
clitimus. Extra exterior extremus / qd pro postremo ponit. Plautus in truciūto. Do-
na qdibi mala reperi facit sum exim^o a vobis. hec ab adverbij siue spōsitionibus
supra supior suprem^o / extra exterius extrem^o. qd si esset a nō superius et exter^o fer-
uissent regulam. In num^o quot superlatius desinit? Cñd dñtaxat anomalū mul-
mus. In rimus qd Cñd a verbo detero deterrim^o / et vñum anomalū mul-
mus plus plurim^o. Præterea que secūdam regulā formantur. Non minus licet a no-
nis / implam si tñ pro postremo ponit / et vñmū significat. Si pene Plautus superlati-
um formatur pessimū in Castellana ita me a cñsio pñertis pessimū a pema^o
pessissimū superlativū formatur: ut et pessissimū cibū.

D Nicolai Perotti.

Superlatius que prepositionibus veniunt ipsa a prepositionibus erigunt casus ut
ardoratus est & puerus labor. Si vero dicitur super de comparatione dicitur est ut superlatum
nequissimus. Quia animaduertendum diligenter qd pao valde semper iungitur sup
latino nunq postiuo vt qd fortissimus & qd celeberrimus. Cui vero qd accipit p qd
nunq iungitur superlatio nisi addant verba postiuo quos valde & qd eundem signi
ficationis sunt: vt dicam fortissimè potero. scilicet qd optime quum. Per vero nūq iū
gitur superlatius nec dicere possumus peroptum perdoctissimus. Contrario autē
qd quando valde significant nunq iungitur postiuo nec etiā comparatio nisi for
te cum per vel oppit o. vel sane vel admodum vel valde vel nimis. Sane est postiuo
iungitur. vt Et nimis Sulphureus. Sane qd grauior ac moleste mihi ac debui. Alius
gclius. Uoce admodū qd inuam oppro qd libens minus qd impis. Et denique in epla.
Sues valde qd paucos habet. Et vtrū tangit qd gausus sum. Per qd viliatum est:
vt peris domus peris pulcher peris doctus. i. valde bonus valde pulcher valde do
ctus. Per vero pao valde iungitur cum postiuo. vt perpulcher. Cum vero qd pao qd
tum accipitur iungitur postiuo. vt Teret. Necesse sciam cū sumo qd familiariter. qd
tum familiariter & in eunuchis. Tu scis qd inimo te habuerim p qmz. Sumitur hic
est in inimo pao postiuo quod admodū primus. Sic etiā iungitur cōparatio: vt qd
doctior est aristotele plato. qd doctior. Aliqui dicunt narrari qd dicitur potius si
errant dicendum est est qd fortissimè potius. Quod est cōparatio seu superlatiuū
huius postiuo perdoctum. Multo doctior cōparatio & qd doctissimè sine multo do
ctissimè superlatiuū. Per qd nunq iungitur cū superlatiuo. Sū quod legit apud Qui
tum Curium. Bellum quoq dactylonū ducem per qd maxime possit exercitū co
acino descendere ad se ubi error potius libari dicitur est cum alia quoq ppla
res apud eundem auctorē corrupte sint. Multo etiā pao valde tam cōparatio qd
superlatiuo adiungitur vt multo doctior longe doctior multo doctissimū & longe do
ctissimè superlatiuū gis iungitur & aduō & acio. vt hector fortissimè troianorū
& multo maxime & proxime domum. Cum superlatiuo iungitur semper quicquid opti
mo autem non iungitur. Nec dicendum est omnis optimus: olo pessimus. sed opti
mus quisq & pessimus quisq. Et similes si superlatiuo in diuerso casu ponantur sic
Maxima quisq fortitudine debes hostes resistere maximo quisq alo calumato
res despice. Vnde illi quisq corpore parat arma. Cōparatio vero contraria
non quisq conuenit sed omnis. vt Quicquid. Seruulos penates & oia vniuersa. Nec
habet dicere boni quisq & sapientis quisq sicut non licet dicere ois optimus: ois sapien
tissimus. Excipiuntur tpe postiuo qd superlatiuo no carent: vt pao strenuus. Dicim. est
omnis pao & pao quisq. Solussum. Nam strenuus quisq aut occiderat in pello
aut grauius vulneratus ducellera. qd Tres numeratis vt ternisquisq quartisquisq
q. Nā pao & vltimus superlatiuus sunt. Cicero. pmo quoq die consules ad sena
tum se referant. Ergo non est dicendum omni quinquagesimo anno facimū iudicū
sed quinquagesimo quoq anno. Et hic factum vt dicamus vniuersis singularis
quisq. Nam singularissimū quo plerūq in docu videntur non reperitur licet ab vni
co non reperitur vniuersum. Quoties etiam iungitur cum quisq vt quotiensquisq. i.
quotiensquisq sine. Illud quoq notandum est qd quisq gis pluralem non habet cum
postiuo vniuersas iunctum iteo vniuerso genatio singulari pao plurali: vt optimi
cuiusq anni. eo pao denotat omnium annus. qd fac optime & qd ceterum potes.
Ego sum & vltimus omnium vtridicentium minorum me omnibus maioribus me.
Ego cū natus sum rome sum maior omnibus minoribus me & minor maioribus me.
Ego sum indoctior omnibus doctioribus me & doctior omnibus indoctoribus me.
Ego sum minor omnibus maioribus me et maior omnibus minoribus me. Ego ha
bro duos digitos in manibus ceterorum longissimos & duos aures in caput qua
rum altera est maior. Debet fortissimū quisq magno animo superare eos volupta
tes que sunt ceteris se diuio omnibus.

Et terno quoq anno sunt comitia vtridq.
A Designanda loci pueris aduerbia duxit
pao quibus interdum ponet sine prepositura.

Simplex & proprium quod pagum signat & vrbem
In patria per vbi si questio fiat: et illud
Nec forme terne nec sit plurale mouendum

decli.

i. datiuo

Nam terne terno dabitur: pluralia sexto
Cui dantur per qua per que vnde simul rogata
De per quo quarto: reliquis sint prepositiue

¶ Nomina propria loci minoris simplicis figure s; sunt pume vel scde declinationis
 & mittunt singularis structura cu verbo vel participio notante quicquid vel motu sine
 mutando totius loci: ita vt ad interrogationem facias p vbi responderi possunt ponunt
 in gen pro aduerbis s; loco ac si sint tercie declinationis in datiuo: si s; salua in ablati
 no. in quo ponunt cuiuscunque declinationis aut numeri sunt constructa cum verbo
 vel participio imponere motu de loco vel p locum vt rite rhodens ad interrogat i:
 onem facta per vnde vel p qua. Que vero struuntur cu verbo vel participio imponu
 re motu ad locu vt q respondetur ad quo. voluit eddru in acco sine spoliis q ceter
 is p ptijs & appellatiuis obus pponit nulli sunt q appropriata vocantur r^o domi^o hui
 in malina: interdu gnis bellis: nondum tñ vt dicitur p ptijs dat spoliis & appellatis
 subtrahit presertim a poetis. Sic q cetera in auctoritate pnt dicitur scdm Genui vix
 carthagini rursus annoni: & pfectus sui carthagine rare auditione quia etiam i tem
 pore aduerbis a tercia declinatione in i gerunt: vt tempore luci vesperti.

¶ De Aduerbijs.

Aduerbia localia aut in loco significant: aut de loco: aut per locu: aut ad locu
 aut vt per locu: aut vix ad locum. Que sunt aduerbia significatiua in loco: vt hic
 illic istuc unum totus ibi ibidem alibi alibi: vix nullo sicuti necubi: nunubi: super
 rius inferius vbi vbiq; etc. ¶ Que sunt aduerbia significatiua de loco: hinc illic i:
 stuc intus foras vnde: adinde sic de nec de alibi de: & vnde superne inferne et hinc
 inde: vixq; vndeq; etc. ¶ Que sunt aduerbia significatiua per locu: hoc illic
 illic ea si qua ne qua aliquo & qua & vtrius & quousq; etc. ¶ Que sunt aduerbia signifi
 cantia ad locu: huc illic istuc intro foras vix nullo eo eode siquo nequo alio alibi
 quo & quo supra infra vtrius & quousq; etc. ¶ Que sunt aduerbia significatiua versus lo
 cum: Quam illotum dextrosam sinistram & quousq; sursum vel sursum versus
 deorsum versus: vtriusq; versus & quoquo versus. ¶ Que sunt aduerbia significan
 tia vix ad locum vel vix ad tempus hucusq; illucq; istucq; quousq;.

¶ Nomina vrbium ponuntur pro aduerbis in loco in quo casu h pume vel scde des
 clinationis sint vt sum hic sui illic sum Rome sui romae. sum tarenti q si plura iter
 ahi declinantur ponunt in ablatiuo vt sum bago sui thebis. Terne vero declinatio
 nis not: in ablatiuo ponunt. vt sui cartagine. sidure neapoli. Domus^o ena illo: ad
 verbiocum hui domi belli militie & ruri in datiuo. vt sum huius sit ar^o dom^o domi:
 oram ruri: belli sine milie fons sum. Reperitur etiam vesperti & luci aduerbiatur su
 mi. vt vesperti ad te vnu: vesperti ad te venias & luci similiter. Cicero in Philippicus.
 Quis enim audiat luci & in militaria. Pro aduerbis vero de loco et per locum po
 nuntur nomina vrbium in ablatiuo. Cuiuscunque declinationis & numeri sint. vt ve
 nio illic. aut transio illic. Cemo aut transio verona: patauio cartagine. thebis aut
 sic domo humo rure milita bello. Pro aduerbis vero ad locum nomina vrbium po
 nuntur in accusatiuo: vt eo romam. cartaginem: mo illic. venio illic: & sic eo domi
 humum. rure militiam bellum. ¶ Si fiat interrogatio per quousq; quomodo res
 pondetur. ¶ Dextrosam sinistram versus venetas. versus thebas. versus roma
 nam. Si fiat interrogatio per qua quomodo respondetur. huc illic istuc roma: ve
 netis per vrbem. ¶ Si fiat interrogatio per quo quomodo respondetur. huc. illuc.
 istuc intro foras venetas roma: thebas rus. Si fiat interrogatio per quousq; quo
 modo respondetur. hucusq; illucq; ad annum. vix ad venetas: vix ad thebas.

D

Nicolaï perotti.

viz ad romam. viz ad vibem viz rus. viz domū. bellum. militias. humum.
¶ Nolavire p. i. miterū p. pua. Item nota appellativa hōm anunalū locor. i. alia
rū quarcūq; rerū querunt prepositionē vti hūm in vbe. in agro cū Socrate. Et in
videm. ad agrum. ad Socratem. vemo ab vbe ad agro. a Socrate. Transio p. vi
bem. per agrum. per locum in quo est Socrates. Et versus vibem. versus agrum.
versus Socratem. Et viz ad vibem viz ad agrum. viz ad Socratem. Interduz
tamē potē omittunt prepositionē. vti italicā faco p. i. ugius launiaz vnu lūo
ra. Item deuenere locos. Interduz etiā nominibus p. p. i. addunt preposi
tione. Et die verres ad messanā vemo. Aliquando sub auditur prepositio nomi
nibus vbiū. vti Virgil. Nō lybie non ante rē despectus hēbas nominatim pos
nitur rē. Nam si adverbialiter ponere voluisset desisset rē in casu genitīo. Sa
pens etiā prepositione non egent vti eo cubitum i. hoc est dignūz relatu. p. i. eo ad
cubandum et hoc est dignūz q. referatur. ¶ Verius semper posponitur. vti italicz
versus. megarem versus. Salustius. Quem locum cartaginensē egyptum ver
sus finem imperij habuere. Cicero de diuinatione. Qui cum exercitu iuliano. Ari
um versus castra mouisset. Interduz hūc aduersus iungitur ad vti ad orientem ver
sus. ad occidentem versus.

¶ De nominibus etheroclitis.

Que varie flectes puer hec etheroclitā signēs
Delitium ac epulum que sunt pluralia p. i. me
pascua carbasus intibus arbutus hec variato
Cum genere inflexu post sunt neutra secunde
Pergamus adiciatur: betum atilis atq; supplex.
Menalus hic garganus item seu gargarus atq;
Dindimus addatur cui pilleus adiciatur
Pallius & fratres prius hic post hec sub a querunt

Seneca
Virgilius

Que sunt nomina etheroclitāque non seruant declinationē alior. nominū: vti
pascua pascue pascua pascuōis. Epuli epuli epule epulorū. Delitūz delitū
cie. deliticiū. Delitio sit deliticiū quo verbo vti. Seneca in epi. Carbasus bati
basi. cardeloz. Arbutus arbuti buri arbutoz. Intibus intibi abis intiboz. Virgi.
Et amaris intibus abis. Pergamus pergami pergama pergamois. Menalus sub
ma troiana. Celi celi celoz. Atilis atilis atilia atiliū. Supplex supplexis sup
leclia leclium. Varius tartari. variata tartarotum. Suparus supari. Supara
suparotum. Tenarus tenari. tenara rox. p. montoum laconice circa finem mæle.
vñ ad inferos dī esse descendus. Ostendit cū ibi querā p. i. rupta rotago q. quē di
cunt herculi emeruisse. Menalus nali. menala loz. mons archadie. Austru ni. auer
na noz. lacus p. i. puteolos dicit ab amb. q. i. suguolātes nimio fetore decedant. vti
Virg. Siat oltus auerni. vñ dūm ni. vñ dūma mox. mōs p. i. ugius. Pilei in. pilea
leoz. Gargan ni. gargana noz. mōs epule. Gargarus. gari. gargara gargaroz.

Pax bulgus neutrum: pelagus tellus humus: ir: pus
Nemo nephas fas foys tabi pluralia bitant

Dionisius
Virgilius
Cicero
Virgilius.

¶ Pax caret p. i. numero. Pax. di. p. i. pace. Pax quis i. pace longā diffundit in eū
Bulgus neutri caret p. i. numero. Virg. Scindit incertū studia in contraria vulg
sed hic vulgus h. pluralē. Cicero. Saturnū martine collidit vulg. Raro inuimur ma
sculino. Virgil. Hinc spargere voces. In vulgum ambiguas pelagus humus pelus
pus fas i. fons nō nemo caret plurali numero.

Ambo duo & fratres simul illa menia manes

Et tenebre proceres artus extra arma penates
 Diuitie inducie zizania nundine athene
 Insidie atq; mine thebe cume atq; mycene
 Urbs veneta & none simul idus atq; calende
 Pisces in celo: ludorum nomina multa
 Plurali numero tantum vt sponsalia flecto

¶ Duo ambo & tria declinant in in plurali. & quatuor ad censum sunt indeterminabilia. Illa membra manes proceres penates tenebre extra arma insidie artus sponsalia diuitie nunc inducie pisces. p. signo celesti ppitalia carenti singulari numero. & septuaginta zizania nundine halsedone nonne idus athene thebe mycene venetie carit singulari.

Scipio cum fabio decius quoq; celar & alar

Plurali numero multorum nomina sunt

Soles & lune sunt tantum nota poete

Sed pulvis sanguis tantum preeunte mouebis

ordea facta simul frumenta & bina licenter

Bellaq; dicuntur: specialia namq; metalli

Arida cum liquidis mensura aut pondere suetis

Uendi. plurali careant nisi dicta fabeq;

Lentes cum pilis. at tantum fratribus addes

Mel. fat. ius. tus. rus. frumenta ac ordea bina

¶ Celares alares fabios scipiones pluraliter dictimus: sed sic non sunt ppria notae sed appellatiue & equiuoca. Soles & lune designant a poetis p. ponunt q: interduos plures videntur ad sensum oculorum. Sanguis & pulvis visu carent plurali. q. et frumentum ordeum far vinum auctoritate habent pluralia.

¶ Aurum argentum ferrum aurichalcum plumbum stannum electrum vitrum carent pl. Et eo hys erant in pl. tribus casibus. Metallum qd est nomen generale hys plurali numero & odo casus. Tritici caret numero plurali. frumenta tñ ordea pila fabas lentes in pl. inuenimus. Aceti multum olei & similia carent numero plurali. Multum est vinum mellum. Inuenit enā aqua multa hoc est mellata. Piper & myraber & fel & ysa cōi non hnt plā. Mel tñ tres casus hys nō in aceti & vitri melle. Tus ius rus rursura rura.

Balnea dic bel eas ea non prius est sed cum duas

Baltrus atq; locus iocus i sibi dant bel a neutris

At rastrum frenum claustrum porrum atq; capistrū.

Bel per a neutra manent bel in i data mascula fient

¶ Balneū nei habet plurale balnea op. & balneum. Locus loci facit in plurali loca locog. & loci locog. verūq; idē significat in loci i masculino significat enā sedes argumentog. apud rhetores. Jocus enā ioca & ioci hys in plurali. Baltrus simul baltei & baltea hys in plurali. Rastrum neutri rastro & rastro habet in plurali. Robur quidā porrum frenū claustrū sūm capistrū.

Dernigies sanies caries scabies rabiesq;

D **Picolai Perotti.**

**Cum patibus quinte careant numero subeunte
Sed res atq; dies acies facies speciesq;
Progenies & materies pluralia flectes
Spes tantum fratres plurali donat ut expes**

Inachius
Cato

¶ Rabies/sanies/caries/perniciēs (cubica/carēt plurali nōtro cū similibus nomī-
nibus quate declinationis. Res tñ & dies/acies/facies/progenies/species/materies:
habent nōtrū pluralē. Spes tres tñ casus in plurali habet. Inuenialis. Post dā
num ipse & spes deceptas. a quo nōle cōpositum est expes habens nōtrū duntaxat. &
vocatuum. Cato facit dicit idē grāmaticos. h̄ non est in vsu.

At verua & verubus tantū ut foris forte mouemus

Dic tibi tabo: frugi non flecto: vicein do

Cum vice pluralem: cunctosq; precī sine rectis

Cui necis adiunges q̄q; nex tullius edit

Virgilius

¶ Verua est plurale h̄m̄ nomīnis qd̄ est verū. & reperitur dūtaxat duo casus ve-
rua verubus. Vergili⁹. Verubus tremenna fugiunt foris non habet n̄ illi forte: ve-
rus forūm. forte sua ibidem est: itas appulit oīs. Tibi a tabo dūtaxat reguar.
frugi indeclinabile est tñc dicimus & vice/alij casibus singularib⁹ raro vti-
mur. pluralis integer est. Precis precī precē & precē pluralis integer est. Nex reperitur
apud Ciceronē. & alios probos. vnde feminex.

Cicero

Sal condimentum simul aer ponthus & ether

Plurali careant: contra laterem preunte

At per e sic numero: sola est vox sponte reperta

Pacteq; nunc quinti: sed ado: non consulo flecti

His omnes casus retinens sit postea vires

Terentius

¶ Ponthus/aer/ether/carent plurali numero. Sal n̄cūri gñis/plurales non habet.
Maicūm habet sales & salub⁹ pro qd̄a vrbauitate dicit. Tractū verō a sale q̄ si
cui sal cōducere sales cōducetū sūt orationis. & dicit tñā in singulari. Terenti⁹.
Qui habet sūc quod in se est. Latere actūs est non h̄is alios casus in singulari/ra-
ro tamen reperitur latere. Sponte ables solus est: vt sponte sua. Macte in vocati-
uo tantum inuenitur/dicit tamen macte virtute esto.

Puiscianus
Festus

¶ Ados genus farris est apud sacrificia deor⁹ gñis neutri & indeclinabile ab ado-
rando dictū. Puiscian⁹ affirmat. at festus pompeus ab edo vel ab aburādo re-
ctū appellatū ēne est tōstū sicbat. His omnes casus habet: vt lenni Puiscianus.

Que querunt que distribuunt referuntq; vocante

Infinita simul pronomina rite carento

Tu tamen atq; meus noster nostrasq; teneto

Tantum plurales os opis dat tibi fratres

Sed tibi vult cunctos casus dum for̄mat os ossis

¶ Interrogatiua/infinita/relatiua/distributiva/carent vocatiuis casibus. ideo am-
bo non habet vocatiuum/qua est distributiuum. & secundum Puiscianū relatiua
duo s̄o collectiua habet. Et oīa pronomina carent vocatiuis. p̄t tu meus noster

De nominibus etheroclitis **fo. lx.**

et nostras. Os ouis: oia tantum habet in plurali: q̄q̄ virgilius vltus sit aubus. Os
ossis in vtroq̄ numero omnes habet casus.

Ops dea que tellus obliquis auxilium sit

Sive facultas: sed pluraliter esto potestas

Diuitie aut magne: cum quedam nympha sit opis

Tantum suppetias (quia cum fero) colligo dictas

Ops est dea terre: que & tellus dicitur. Sed opis opi opem ope auxilium significat
& facultatem: vt affer michi opem. J. opitulare michi. & virgilius. Grans persolueret
dignas. Non opis est nostre. J. facultatis. hec opis nympha qued̄ fuit cuius poete
faciunt mentionē. Opes vero pluraliter diuitias significat. Suppetie in plurali tan
tum auxilia significant. & iungitur hoc verbū fere sem̄ cū fero frequētissimūq̄ est
apud hyeronicos: vt suppetias iulit. hoc est prestasti auxilium vel misisti.

Virgilius.

Obliqui recto dum non formantur ab ipso

Quem nos seruamus etheroclitā voce vocamus

Jupiter hoc & eburi testatur: item iecur epac

Atq̄ ego sanguis iter compago hominis ibetq̄

Et Quidam putant. Ego quoq̄ pronomen est etheroclitum esse q̄ rectus nullā has
beat cum ceteris casibus similitudinem.

Vesperus et vesp̄er dum mas est atq̄ secunde

Est sidus veneris sed terne vesp̄er & um dans

Sideris est tempus poterit que vesp̄era dici

At serum faustum non sero bonum michi dicas

Vesperus seu vesp̄er est stella que ante noctē apparēt vesp̄er seu vesp̄er
seu etiā vesp̄er ē. Virg. Ante diē clauso cōponet vesp̄er olympo. Ante lucē vero lu
cifer ē. Unde sit. vt aut extrema pars diē seu magis noctis principii vesp̄era dica
tur in feminino. vesp̄erū in neutro genere. Vesp̄er etiā vesp̄eri in masculino ḡne veni
tur Virgilius. Vade quō in principio noctis salutare vellent bonū vesp̄erū dicere cō
sueuerūt. Quod magis cōsuo p̄dandū ē q̄ a plerūq̄ ē bonū sero. Cū enī sero ad
verbū sit: & tarde significat: mala imprecatio est optatq̄ vt bonū tarde eueniat. Me
lius tane & elegantius diceretur bonū serū: sive felix serū. Nam serū diē apud pro
banissimos hyeronicos reperitur pro extrema parte diē. Linus. Erat iam diē serū
Ego mox in nostre religionis sequens dicere soleo: noctem quietam.

Virgilius.

Linus

Hic penus hecq̄ penus dat declinatio quarta

Hoc be penū vt cornū: penus hoc penozis dabo terne

Penū etiā aliq̄ indeclinabile reperit: vt apud Actium. Penū autē optimū est: vt
nichil desit. Dicitur tamen hec penus penus quarte declinationis: & penus penous
terne. Verba Bulli geis sunt hec. Secuolū ad demonstrandū penū his verbis vltimū
penus est inquit: quod cūclensū aut poculensū est familieque opus non facit cau
sa parati: et penitus reconditū. Unde a penitus penū dicitur. nam que ad edendū
bibendū in dies singulos p̄dādi: aut cene causa parant penus nō sunt: sed penous
ea que longe vsionis causa recondit. Seruus suspensus ait. Sacco. Delo placuisse
eā que ad esum & potū spectant: sed nū quoq̄ et ceros in penū esse. Idassurus sa
bius: q̄ inuentū: causa apparētū esset quidē dū p̄teret penū attributū dicit.

Actius

Cicero

ZUCCHINO:
Zucchini

**Pompeius
Belinus
Cyrinus**

Subject not

D. Nicolai Perotti.

«Dopo lui si era costituito il suo vicino generoso, l'ammiraglio amico Bonni repoli-
ta, un tale, «lo le» vola la reputazione, l'ammiraglio repoli. «One vero un vicino più
buchi per la casa» vola. «E per il mio amico ci sono» di amoro. «E un eff. un
moia un frumentario in carni di fucile» e altri. «E un eff. un moia». «E un eff. un moia»
e. «E un eff. un moia» in macrole carni di fucile.

**Soli sunt casus repetundarum repetundis
Indolis & prolis pluralem non reperimus,
Contra quando manus bellantium est copia rata est.**

Repetendum dantur in gentes plerumque: de quo verbo superius
discutimus cum de participio tractavimus.

[illegible][illegible]

In noctem tenebre significant pluraliter edes
Solo lues simul atq; sitrus pluraliter edas
Presto non flecto sed sum tantummodo iungo
Iustar non flexum post se querit genitium
Locale seu scope tantum pluraliter ede
Suntq; pupiles & nuptie eis sociales
Liberi item proles & epistola littere et edes
Dum priuatorum subsint inimicitieq;

Et tunc hoc nomen significare plurimum hic dicitur: in luce et tenebris scribo p[ro]p[ter] hoc et nocte scribo. Differre autem prima de a prima luce. Namque intelligitur prima pars diei et quilibet diuino hoc autem prima dies in prima tenebris et prima nocte hic de parte noctis loquitur hic de ipsa nocte. Si dicitur velim significare ante haec omnia dicimus non ante diem sed ante diem significat ante tempus p[er]fectum hic de celo de loquatur vultis diem p[er] kalend[ar]ios nomen. hoc est a decimo dei aut kalend[ar]ios nomen. Cui notandum est p[er] Pauli dicitur aut aut p[er] kalend[ar]ios post p[er] diem kalend[ar]ios egre v[er]oq[ue] sermo in v[er]bo diei significatur. An noctis v[er]o

pro crepusculo optime dicimus.

¶ Alio et si tres nudi fore plures dicuntur.

¶ Puncto apertius inter nota ponitur: nullum habet collationem aliter et substativo verbo constituitur. ut puncto sunt. Nam puncto adsum magis partem est.

¶ Infinitus quoque nominis nomen esse: plurimum inordinabile. et significat similitudinem sine equiparentiam: ut infini montes.

¶ Sic et si copio nudi pluraliter dicuntur. Et licet aliquando sole inueniamur qui in profertur barbarum. Quamquam credimus comitari.

¶ Liberi pro suis. pugiles. nupte. nitre. pro quibus casus singularis inueniuntur: dum apud in plurali reperitur.

De figura.

¶ Hic autem quae graeci schemata vocant quomodo distinetur figura est dicte: nam cum eadem ueritas inueniatur ut gratia permixtum.

¶ Quomodo distinetur figura sine schemata. Nihil tunc est lexico. Nihil diuino: sed diuino ad causas duntaxat pertinet: de quo uero ad grammaticos.

¶ Rursus figuras sine schemata lexico quae ad grammaticos pertinet: quomodo distinetur: has dicimus esse diuino. alias locutionales constructiones.

¶ Quid si barbarum: et si pro orationis uicio quae vel scribendo. vel loquendo uici contra apud oratores mutasimus dicimus.

¶ Quid si solerimus: et si uici in conceptu parui orationis contra regulam artis grammaticae: quod apud poetas schemata uocant. Ad omnia capite ne parum dicimus est. Et a uetustioribus scribi lego. ut Nihil. Scimus. trahitur.

¶ Cauda ne hoc sunt uici. pfecto elaborat: est. ut pama barbarum a soleribus sedibus abis. Sed quia aliqui exstant: hoc uenerit adhibendum vel auctoritate vel ueritate. vel ueritate. ueritate magis in barbaris adhibendum est.

¶ Quomodo adhibenda est diligentia? Dicitur inueni. quae omni uerbo sunt: quae carmina. ueritate. p strabi singularissimum. ubi. Sed et si p scriptoris delicias rursus uerbo aut laude digna sunt ut rursus pennis magis. Postremo quae inuoluit quod orationis a doctis necepsa sunt. ut Cetero conceptus reperit dicit.

¶ Sed uide quomodo dicantur a duobus pondo et respondo quae in uis ab obus recepta sunt: et tamen nec uerba nec uerba apud antiquos reperiantur.

¶ De barbarismo.

¶ Quos modos dicuntur barbarismos? Uno et uiginti. Primo cum orationis tota ne uerba barbara commiscimus quae motum. Cetero diuino. Mallard quod serbo uerba orationis inueniunt pro. Secundo. quae purpurea magis regis non commouit et serbo p. matura matura. Idem sit barbarismos adducit: detractionem mutationem. transmutationem littere aut syllabe et pona iom et aspirationem.

¶ Per additionem quomodo sunt barbarismos? Per additionem littere: ut reliquias de non per raptum. et si simpliciter scribere debet: et diuino pro raptum. per additionem syllabe. ut non abis reit. et induperator. Per additionem igne uerba fere profugus: et uis conceptus pama. syllaba scribere ac proferre debet: nno.

¶ Per detractionem quomodo sunt barbarismos? Per detractionem littere: ut inuitus a. huius p archis. Per detractionem syllabe: ut repositum pro repositum. Per detractionem in pona: ut uis obnotam penultima dicit pro uis penultima longa.

¶ Per immutationem quomodo sunt barbarismos? Per immutationem littere: ut illi pro illi. Per immutationem syllabe. ut quum pro cum.

¶ Per transmutationem quomodo sunt barbarismos? Per transmutationem littere: ut uandae p eubder. Per transmutationem syllabe: ut si quis disciplinam pro disciplina dixerit.

¶ Per transmutationem igne: ut facimus nonnulli in roci qui dicunt maria pama concepta et uis. p duca. Item Jacobus pama syllaba ia. p duca et conceptus est ples ne contrariis sit. Nam maria pama syllaba p uis habet sedem conceptus. Jacobus uero quod syllaba dicitur est: ut p pama duas conceptus et p uis penultima.

¶ Tota quod per has quatuor species committuntur. Nam et ipsi adhibentur et transmutantur et transmutantur quae p. et p. in uis et conceptus. Tota etiam modis detrahentur barbarismos per aspirationem quum iam in pona: et in scribendo et adhibere possimus et tollere. Et non sit littera. et aspirationis nota. ut ueteris sine aspiratione edos urocy de transp. et uis.

¶ Perot.

2.1.

Quia
Digna
Multitudo
Singularis
ma.

phos erupit deinde nimis vltis vt choro chenturiones piecones dicerentur: et me
he pro me vt quibusdā am apud inscriptionibus videri potest.

¶ Possunt ne alio modis fieri barbarismi possunt fin quosdā per m alio ppositio
nes que dicitur Casofyntora in quibz sunt totissimi metacismi labdacismi huius col
lisiones et quicquid plus equo munus sonina ab eruditis respiciunt. Sunt pterea d
abstrusū putat barbarismi qd est vni verbi viciū fieri qd inferos aut gha sicut solot
cismi verumtā scila et scopa cōbray oedea et multa. hec litterarū mutationem adu
cnotū destructionē nō habent alio mō viciosa sunt. qd qd pūria singulariter et singu
laria pluraliter differunt: et glades dixerunt genere epichurus.

¶ De solocismo.

¶ Solocismo multi errant qui euz putant in vna parte orationis fieri posse: vt
si vult offendentes dicamus diamant offendentes mulierem dicamus dicit
aut interroganti que pergamus respondemus romerant obugit vnum saluētes
dicamus saluētes. Si quidem hec omnia vni perfecte orationis obtineat intelligim⁹
est illam vel illam videri perperam perperam saluēte.

¶ Quod motus sit solocismus tribus modis aut per partem orationis aut per ac
tionem partem orationis.

¶ Per partes orationis quod sunt solocismi. Cum pars pro parte ponit vt totusq
reperit diamant pro tota nōne pro aduersus posuit. Itē et in ipā pte ofensū hoc vi
cium euz ipā pro se. nec in suo loco vt cōuenit ponitur vt cū nū et delictum pro in te
et apud amicit eo pro ad amicitū: nūc huius pro inuicem.

¶ Per accidens parat ofensū quod modis sit solocismi. Tot mōs quot sunt qd
accidentia. sicut gra. per quatuor nōm sit solocismi. vt hauriet hūc oculū ignem
crudelis ab alto verban⁹ p verban⁹ p. nūc nomen pro appellatio posuit.

¶ Per genera vt videt sūctas et amare cōtices qd supia dixerimus hūc poss⁹ bar
barismi esse qd solocismi pro vultū sūctas et amari cōtices.

¶ Per copiam vt respondit nūc fatuū sūctas deatū pro sūctissima.

¶ Per calum vt videt quam sūctas veltā est pro vido.

¶ Per modo vt videt vt nūc paratū spemū vti pro ut paratū indicatū pro im
p. rano. ¶ Per significandū vt spoliat eos et copota nuda rē in quā: pro spoli
ant. ¶ Per seposita vt cecidit superbi. sicut et ois hūmo fumet nepinna troia pro
flumant.

¶ Per personā vt dāna qui parent acribus qd pūmū sumit pro qui parent
tio: ¶ Per aduersa vt venio italia p ad italia: et ad romā eo pro romā. et vni eo p
eo intra. ¶ Per cōiunctionē vt subiectū qd vāre flammis pro ve aue vel.

¶ Per pte positionē est ois pro alia ponitur. vt hūc locum pro ante lacū. aut necessaria subtra
ham. sicut et vt rēpōne ser as agitare putatū pro in silua.

¶ Sunt pterea solocismi pluribus alijs modis quos respiciendo potius qd
i quādo possumus notare.

¶ Quot sunt vicia qd cū barbarismo et solocismo cōmmerant⁹ rōnedem barbaris
mus solocismi/ acyologia/ cecphais/ pleonasmos/ peritologia/ macrologia/ ta
tologia/ eclypsis/ ta pinella: cacofynteton amphibologia.

¶ Acyologia ē lptop a dictōne hūc ego si potui in figare dolos. figare dictū p timere

¶ Cacophanon est obfusca enunciano in cōposita dictōe vel in vno verbo: vt nūm
rū cū nāmbi. equat: arrige aures pamphile.

¶ Pleonasmos est additio vbi signa acia ad pleniū significatiōē vt sic ois locuta ē.

¶ Peritologia est signa acia verborū additio sine vltā vt rerū. vt qua posuerant ibat
qua non poterant non ibant.

¶ Macrologia est sententia longa et superna res non necessaria compendēde
vt imperator est exercitu re infecta retro viderenat regressus est.

¶ Eclypsis est eundem rei viciosa repetitio: vt ego meipse.

¶ Amphibologia est necessitate dictonis defectus quam desiderare videtur perfecta sen
tentia: vt hec itēm deest enim locuta est.

¶ Copiositas est alium rei magne extenuatio sententia non sō quod offendit agē
te: vt penitus camerna ingentes virūq armato milite cōplent et dulcitas vixat
se rates ingurgite vello.

¶ Cacofynteton est viciosa cōpositio dictionū. vt itaqz inuēti pērga fatigam⁹ hōia

Ambibologia est ambigua dictio que fit aut per actum vel dictum. Radio locum in amare platonem. Hic is cadida romanus vincere possit. Hic g. comant verbum: ut si quis dicas. Caro iuste criminalis: ut non addas quod vel a quo. Hic per distinctionem: ut vidi statum auream hancam tenentem. Hic etiam per onomymas ut si quis abas aeternum ne expumat oculi gladii vel exercitus. Porro etiam fieri aliquis modis quos referre superuacuum est.

De metaplasmo.

Quid est metaplasma? Est transmutatio quodammodo solummodo in alterum speciem litterarum: cumque necessaria causa. Quot sunt species metaplasmi? Quatuordecim. Prothesis: epenthesis: paragogis: apharesis: syncope: apocope: catalexis: syllabe: diresis: polynalipsis: epyllipsis: anastrophe: et metathesis. Quid est prothesis? Est appositio quodammodo ab punctum dictionis littere vel syllabe. ut anna pro nata. Et epenthesis est appositio ad medium dictionis littere vel syllabe: ut induperator: pro imperator.

Paragogis est appositio quodammodo ad finem dictionis: ut dicier pro dici. hanc alij peralipsum vocant. Quid est apharesis? Est ablatio littere vel syllabe de punctum dictionis: ut mirus in prothesis: remus pro contemno.

Syncope est ablatio de medio dictionis contraria epenthesis: ut ambacter pro audacter: et commotat pro commoueat.

Quid est apocope? Est ablatio littere vel syllabe a fine dictionis contraria paragogis: ut achili pro achille. et postea pro posthomo.

Quid est catalexis? Est epyllipsis syllabe contraria verbi naturae: ut italiam fato pro iugum cum ualiam pumam syllabam correptam habere debent.

Quid est diresis? Est correptio syllabe contraria verbi naturam contraria catalexi: ut quousque ouon. cum ouon duci debeat puma pro duca.

Quid est diresis? Est unum in duas syllabas facta dimissio: ut aulic in medio habebat pecula bochi pro aule.

Quid est epyllipsis? Est conglutatio litterarum syllabarum in unam contraria diresis: ut pheton pro phaton: et epethem scrum pro acripethem. Quid est synalipsis? Est in interuptione: percutitur in se vocalis littera quodammodo lenis: et collisio: ut aegre a diuersa penitus ubi parte peruenit. Sic quip ab hincur o. ut aut emu ferat: ut videtur culpa capello. hec a quodammodo synchysis vel collisio ad caput.

Syllabis est consonantia in cum vocalibus asper conuenientiam quendam dictionis de dura collisio: multum ille et terris incertis et alto.

Anastrophe est littere pro littera posuio: ut alii pro illi.

Quid est metathesis? Est translatio litterarum in alienum locum nulla tamen ex dictione indubia. ut euandit pro euander.

De schematibus leprois.

Schemata leproa quae sunt multa quidem similia magis necessaria sunt deccim et septem. Prolepsis: zeuma: hypozema: sillipsis: anadiplosis: anaphora: epiphora: hyperphora: paranomasia: chiasmus: anastrophe: paronomasia: homoteleuton: homioptoton: polynalipheton: dyzema: polypoton: dyakton.

Prolepsis quid est? Est prolepsis scilicet rerum ordinem antecedens vel contraria: ut continuo reges in genti mole lacrimas contrahunt.

Zeuma quid est? Est unius verbi coactio diuersis clausulis apte conueniens: ut troi: gena interpres duci q. numina phedra. Quia ripodas clari lauros q. sidera scann.

Hypocleus quid est? Est figura superior contraria ubi diuersa per de singula clausula adiunguntur. ut regem adu et regi memorat nomenq. genusq.

Sillipsis quid est? Est dissimulatio clausulae per unum huiusmodi permutata propter: ut hic illius arma: hic cur? sunt. Sic ille nobis nuna pomax: allanre molles et passu copia laetis.

Anastrophe quid est? Est geminatio dictionis ex ultimo loco praecedentis verbus et in principio sequentis: ut sequitur pulcherrimus estur estur equon dno.

Anaphora quid est? Est relatio eiusdem verbi in puncta plurimorum versuum: ut fate meo per me magna potens solus. Fate pario simi que tela typhoea tunc.

Epiphora quid est? Est verbum in principio verbus positum in eundem sine repetitione: ut ante etiam scriptum dicitur regis et ante.

Hyperphora quid est? Est eiusdem verbi in eodem versu sine aliqua dilatione esse geminatio: per me aedum qui feci in me conueniens scriptum.

Petoi.

2.4.

Nicola Petrotti

¶ Paronomasia quid est? est quotiens de nomine aliud efficitur nomen veluti aliqua conuenientia vel sicut incepto est amentium habeo amicum.

¶ Et quoniam nomen vel synchionemaron est multitudo nominis simul confecto-
rum quodam habitu copulanti: ut mari a marinis pelagis quosos festina viri; vis
et iacrum. Nubila nig et grande patet flumina venti.

¶ Paronomasie quæ fit cum ab eodem litteris duobus verba incipiunt. vt ①. tunc
de rursu rursu rursu rursu rursu rursu.

¶ Omnes ipsorum quod est in CA finis moro discrete dictiones firmant: vt res redu-
ci et reliquas deinde et debere mone. Sed ab eis speciebus et aliis ruptis. Sic etiam hoc (spe-
cialis quoniam media et postrema a variis finem continum non signifi-
catur firmant. vt ecclesiasticis. Deinde et vtore et capite et deinde et de nescio.

Homopotes qui est Cum in casis similes exant verba diversa vt merentes:
Nentes lachrymantes comiserantes.

¶ polypodō dō cīrmutūto casuū varietatē mīctat: ut *Litorea litoumne* cō-
maria luctibus vebzō impetecō arua armo pugnent iplice nepote.

Et primo quid sit res serena deponit que sui tenet viam ad vitium ferant ut
 principio etiam ac terras campos liquida. Lucentem globi lunc tuncque astris
 spiritus intus alit.

De hysmeton quibz est rest multie comexa conuinctionibz. De dictio vt arthema:
q theafis pelibefq neoptol: unne primafq macthaen.

¶ **De yatro** vel alyno pēdo qđ cū rēctū figura lapsoz cōtraria cōmēndibufq; careat:
vī forte cū flāme dūcē tēla impēbiat femō.

Trop' quib' Eretz dicitur irrisata e p'pua significatione ad impropria necessitas
ne aut ornamento causa

Q. not hant specice tropir Trebechm-methaphora-carthacris-metalepis. metonymia. antonomasia-epitheton-synecdoche-onomatopeia-periphrasis-hyperbaton-hyperbole-allgoeis-hemotia.

Q. not modū it methaphorae quatuor. Ab animal ad alale. Ab alale ad in alale

[illegible]

Quidam enim alios receptos esse recipiunt. Illi vnde pars. Receptos: ut alium celli maris ex illis profundis. Possunt enim convertere alii celli maris pro

fundū. Clavis partis sunt ut geminare vires fluctuare segetes: pellere nubem. 3n
his cum rebus: alas fluctus: germina non amittimus.

Et Cathacris quid est? est viar palle alicuius mole vi sepe patricibz dictum qd pa-
trem non occidit: piscum qd piscos non habet: hoc en un mli extrinsecus fluerentur
suum vocatum non habent.

Exercitum quo duxit dicto gradatim pergens ab id quod ostendit: et ab pa-
ter esse sp. lictis abider aris. Et post aliquot mea regna vides mirabos aristas.

¶ **Et** dicitur quod est res in intellectu quodam. Cuius nuntio sunt sp. s. Hinc est positum
quod continet p. s. eo quod continetur ut nunc pateras libate loti. Hinc contra: v. Crat.

res magnoe flatuant et vna coctant. Aut per maciorem est coctus id quod huius
est: vi sine cerere et baccho frigat verius. Aut contrarij vnde et precantur. Nam de
est perferre. Aut per efficientem effectus: vi pigram frigae palida mota. Aut per ef
fectum efficiens vi frema fouant.

¶ Antonomalia quid est? est figura vice nola posita que acribus fit. Hb animo: vnde
ma gnumus enclitides. Et cospec: vt ipse ordulus sita pulsat sy dera. Extrinse-

cus: ut infelix puer atq; impar congressus achilli.
 Et Emberton quid est? Superposita dictio est proptio nolo: Quia antonomasia vice no-

munis subdinet. Erythetū vero nūmū est sine nōle y: hōe mūchi pīdētis lūmus hōe

De figuris

fol. lxxii.

pro celeno et bis camilla. fit etiam tribus modis epitheton ab eis a corpore et spiritus
 iuxta hos duobus modis vel laudam? alique vel vituperamus vel ostendimus.
 ¶ Sine doctus est pleni intellectus capax cum plus minus ve promittit aut cum a par
 te totum ostendit: ut puerisque me puerisque tuos: aut coram: ut ipse ante oculis omnia
 a vertice per huc. In puppen ferit et sonitus ignis ferebat. Cum autem a parte totum
 sit ad imaginatione parte faciendum est.

¶ Onomatopoeia quod est sonus de sono fictus. ut Tinnit? eris claque tubarum.
 ¶ Periphrasis quod est circlocutio quod sit aut omnia de rei causa quod pulchra estiam
 vniuersade quod turpis est. ut: Si iam nouo spargebat lumine terras. Tuoni creceit
 linguens aurora cubile. Et nimio ne lux obtulit vltus. Sit gentili eras et silens
 obliuiscit meteo.

¶ Hyperbaton quod est rest transgressio quodam verborum ordine turbata. Cuius species
 sunt quinque. Hyperbatologia: anastrophe: parenthesis: hemistichon: synchysis.
 ¶ Hyperbatologia vel hyperbaton: hyperon est sententia cum verbis ordo mutatur: ut Et tot
 rere parant flammis et frangere saxa.

¶ Anastrophe quod est verborum in ordo prepositus. ut Italia coram pro coram Italianam.
 ¶ Parenthesis quod est interpositio ordo diuerse sententie: ut eneeas neque est potius
 consistere mentem pallus amos rapidi ad naues premunt achaeum.

¶ Chenuelion quod est Unum copulatio aut simplicio verbi sectio vna dictione aut plu
 ribus interueniens: ut sepe subiecta trioni. et septentrioni.

¶ Synchysis hyperbaton est obscurum et ex omni parte confusum ut iris notus ar
 pias in saxa latantia torquet saxa vocat irak metoia quod in fluctibus ar. et in his
 ordo non? trix arpeptas in saxa torquet quod in medio fluctu? latens irak vocat ar.

¶ Hyperbole quod est: Dictio quodam fidem excedens augendi mumentis ut causi:
 ut in clamor exo candidior nite. resursum tardior.

¶ Allegoria quod est Trop? quo aliud significat quod dicitur Et in ipso equi spumantia
 tollere colla. hoc est carmine fure hui? multe sunt species: ex quibus eminet sepe. Tro
 nis anaphora enigma carientissimos par. nua sarcinosa. et alius.

¶ Ironia quod est Tropus ostendens quod cognat pro contrariis supernotis: ut egregiam
 vero laudat et spolia ampla repositas. Tunc puerque tunc hanc nili grantas pronun
 ciantis adiuuere confecti videbatur quod negare contendit.

¶ Anaphora quod est vni? pro ironia ut bellum quod minus bonum et parce quod nemini pectus.
 ¶ Enigma est obscura sententia pro occultis similitudine rerum. ut Et quod me genuit mater
 mor sequatur ex me. Significat enim aqua in glacie conuerti et ex eadem rursus effluere.

¶ Charientissimos quod est Trop? quod dura dictu gran? pferunt. ut cum interrogant? modis
 nudo nos illius unde rhodam? bona fortuna: vix hoc latus est nemine pro? dicit.

¶ Paremia quod est: accommodati rebus et potibuse? pueris et lupus est in fabula.

¶ Sarcinosa quod est plena odio hostilium derisio. ut en agros et quod bella troia
 ne petisti. heperiam muerere iactas.

¶ Alismos quod est Tropus multiplex numerosus virtutis. Nam alismos putatur
 quicquid rustice simplicitate caret et facta sententia vbi aetate expoluit est. ut illud Qui
 bant non odit amet tua carmina mem? Trop? idem dicit vulpes et mulgrat hircos.

¶ Homocollion quod est Est minus note rei et similitudinem eius et magis nota est de
 monstratio cui? species sunt tres. Icon? parabola: par adigma.

¶ Icon? est pignus vbi eorum quod pignus accipit cognatio. ut Lucan? de hydrop? deo filio.

¶ Parabola est res que dissimiliter copari not: ut quatuor mugit? truxa cum lauci?
 aram Taurum et incensum excussit ceruice securum.

¶ Paradigma quod est Narratio exemplo horum vel deterritis horum: Ut.
 auenot potius medio elapsus actus? Illiccos penetrare sinu. Deterritis: ut ac
 non sic phrygi? penetrat lacedemona patios Ledea? helena troiana vixit ad yab?

¶ Endiades sit resolutio in mobile fixo
 Ceteris endiades si dixit arma virumque

Trade rati ventos dicas. hi pallage fiet

¶ Emphasia est cuius quis scilicet inquit pro celato.

¶ Prolopopoeia cum sermo rebus minus tribuit: ut cum celi aut terra loquitur.

¶ Chthonograpia cum ipse describit: ut Trop? et quod pulchre deo mouit? ergo Incipit

Petit.

L. ii.

D Nicolai Perotti

Chlorobeta cum occurrunt secus quellione.

et Apolloniam cum partem sicinus cationis: et quos ego:

Quintus fuit liquor contritionis: Octo. Ptolepis / Tyricpis / zeuma / Tyntelis /
 Onocarpis / appolino / ynerdocis / 1 antipicis.

[illegible][illegible]

Prima est cum una propositio subiectis diversis accidentibus attribuitur. Vnde per
paulum aliter per potius. hoc habet aut a fugiunt scribo ego et tu. aut a memini ego
scribo et tu. aut ab infirmo; ego et tu huiusmodi potius huiusmodi. Ita dicitur in similibus
in genere et in numero fieri potest.

¶ Synthesis qđ dicitur aliqua ppositio tribuit vni subiecto/aut plurib⁹ copula=
ne/pō grata vocis sed significat vbi dicitur qđc aut numero: vt Triste lupus fla-
bitur, miser feta/pō in fratre sceleris capio latus admiratur.

Exocasto est in prima vel sexta gens tertia mocha: vt ego exco kibo. Nos
Romani sumus imperatores imperio vestro.

"Lippellius est ex una speciebus duobus" Subiectis sine copula attribuitur unum nomen:
si autem in eadem sit aliquid commune, ut si animal hoc non loquatur / contra scribitur inquit. Lippellius

et Smocheus et ceteri tui tributum propter partem: et homo alius dicitur. Ene
et hoc humerum pro studio.

¶ *Chrysogonus* quid est? cum casus pro casu ponitur: ut videtur quā statuo vestra
est. ¶ *Terminus* quas gratias esse hoc non sunt vere nuntie.

ei De punctis quibus citato distinguitur,

Quod sunt pauci quibus in gentium vultu? Non suspensibus/colis: comagis dno/temperans/gemmas pectus: microgetumne: ex plectu: mus: cetera abstrusum: cetera habet

Quæ suspensio est simplex vergula que solet quattuor gratis poni cæteris scilicet aliis
omnibus censuris haberi solis hoc modo firmis.

¶ Communiūctus est que viximus vbi clauis maioris quidam quietem habet ⁊

¶ Coma est quoytatur vbi clauis videb. esse copla: & in uispecta ē: & ponit pla

¶ Colas est punctus q̄ ponitur in fine clausule quando p̄cedens est senarius et post

planum interiori parte, inter quos dentes. 21. In alveolis hinc constrictus, hinc: 22. cos. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 8

Et per hoc est punctus qui ponitur in fine clausule/qui non modo punctus est sensus
sed etiam ipse sermo: ut quod sequitur quasi de nouo incipere videat / 4. pon. in inf.

neque hinc adiecta virgula, hoc modo Arma viribusq; meos arripuerunt multosq; q̃
eos minis epistulamque videntem. Verū equo animo scienda sunt hec.

Compendius dicitur vulgare quam in hoc libro ponimus cum dictio imperfecta est & pars in sequentium transiit. hoc modo:

¶ Admirandum siue cyclopatrum est quoniam tali oratione ponitur. O homines for-
tem. O iustitiam. O omnes qui eratis nostra sunt per omnia. Tunc incipit oratio.

Alere vna aliquis videt. Te ne fortune succubere:

parumbis et ubi dicitur otatio imperfecte adduc otationis. exponitur hoc mo

~~TOP SECRET//SI//NF//NOFORN~~

Cirque

Tercutino

etiam notabis. Arum, id est, meos, de quibus scribis. Arum, namque eos epistolam
huc venientes. Ubi equo animo scribere sunt hec. de te. O quid dicit. O hominem
fortem. O integrum. O omnibus deestate nostra sunt preponenda. Te ne incipio de-
scribere. Vnde aliquis videt. Te ne fortissime succedere. Te ne dicit etiam quod sentio. Cuius
mutatio credere.

De componendis epistolis

Quare inueniuntur sunt epistolae. Ut eos cum quibus sine propter absentiam sine propter
ruborem. Sed et alia quod vis consilium loqui non licet. Cariores facere possumus.
si quid sit quos eos scribere oporteat. Sine nostra. Sine aliorum. Sine aliorum causa. Quod
dicit epistolae. Epistolae, grecum plane vocabulum est. diciturque ab epistola. hoc est amare
de quo ad absentem mittit. Unde etiam epistolam. hoc est a mittendo. quod significat si-
gnificant dicitur epistolae. Cuius Linnus. Epistolae sunt in senatu. hoc est epistolae.
et nunc libelli de a iudicibus a quibus proceperunt est. ad magistrat. mittitur dicitur
epistolae cum sunt inter epistolam. Linnus autem vocabulo epistolae litteras dicitur. dicitur
patet in numero plurali. Nam in singulari numero littera significat clementia: vi a vel b si-
gnificat etiam manu scribentis. ut Cicero ad Atticum. Nam alexis manu amica. quod
poetae dicitur. ut Quintus. Cuius legio arapta a ducendo littera venit.

Quor sunt genera epistolae. Quia sunt alie cum sunt duntaxat de rebus dui-
mus: ut sunt platonis epistolae ad dionysium in religione nostra petri et pauli et iaco-
bi et iohannis epistolae. Alie sunt de moribus ut epistolae senecae. Epistolae aurelij au-
gustinus. Hieronymus. Ambrosij. Ciprianus. et aliorum que multa etiam de rebus dui-
mus continent. Alie sunt de rebus que quondam secundum rationem fieri et gratias
vixit que vel bene vel pacis tempore. aut ex castro ad urbem. aut ex urbe in exer-
cium. tribuntur fere similes. Alie que de rebus nouis qualescunque accide-
runt certiores faciant absentes. Alie consolationes: ut si vel propter aliquam vel a-
liam meos aut calamitatem interuenient. Alie commendantur vel cum amicum aliquem
vel familiarum aut aliquem notum sine ignotum litteris commendamus. Alie hoc
tactum ut cum filios affines familiares discipulos principes aut quoslibet alios ad
motus ad studia ad laudem ad decus ad gloriam cohortamur. Alie amatores que
magis poetarum sunt ut epistolae. Naonis. Tibulli. Propertij. ceterorumque huius-
modi. Alie de rebus familiaribus atque domesticis ut de peregrinatione. pecore. vineis. fru-
mento. seruus. et reliquis id genus. Alie postremo iocose. que duntaxat amari gra-
tis scribuntur: ut cum deficiente etiam materia scribatur quicquid in buccam venit.
Ad hec cetera vero omnia si qua sunt epistolarum genera reduci possunt.

Quid in primis obseruandum est in epistola scribenda. Ut sitis inferior sit et quasi
familiarior. Et si vel orantes vel hyssos scribimus. et si sit subiecte materie coe-
mens. Nam sicut in ceteris tres sunt dicendi characteres amplius. modicus. et infimus.
Ita etiam epistolae tres characteres habent ad illis in diuersos hoc est alio inferior es.
Nam qui alio modicus est hic est summus. in alio infimus hic est modicus. Infimus
vero in epistola (quo dicendi genere in familiaribus utimur) erit ad infimum illo oino
diuersus: hoc est leuius facilius verbis quotidianis et quasi vernaculis ceteris. in quo
nichil effusum sit aut ineptum. Amplo igitur illo sublimi vitemur cum de reb-
us aliis atque diuini epistolae scribemus. ut Platonis. Aristotelis cum de rebus
de rebus galis. de bello. de pace. de consilio capiendo. aut rebus alio seueris et gra-
uibus tractabimus. Infimo cum materia erit de rebus familiaribus atque iocosis.
Quod amplius obseruandum: ut quo ad eius fieri potest breues sint. propterea enim
et quasi peculiaris epistolarum est breuitas. Cauendum tamen ne nimio breuitatis
studio squallens et leuius et concisum et plane siccum oratio fiat qualis est. Aulus.
Seneca. a cuius lectione adulescentes omnino aduertendi sunt ne primum de vicio
sum dicendi modum imbibant. Quod paulopost quasi locus iam fundamentis idem
auctor summo studio legendus sit in quo magne aliquin in v. ritates fuerunt multa
in genit. plurimum in eruditionis cum preteritum sit v. clorum diligenter illius ma-
se. talior.

Quod maxime preponentibus est quod studeant adulescentes imitari. Dicitur. Cicero
o. h. c. in omni dicendi genere omnium optimus fuit. hunc solum preceptorum legat
hunc de capiti imitentur. nec modo verba eius hauriant sed etiam sententias eius.

Cicero

Cicero

Cicero

D. Niccolai Perotti

partes etiam spiritualium interueniunt frequenter et hinc infirmit. Ita enim fiet ut succo
Cerebri et alio loco nostri veri alio melleo cibus.

Considera te presbiter sine episcopo. In primo tam tribuens tibi eius ad quem tuus presbiteratus est iuramentum et in eo qui scribitur futurusque est hoc modo. Presbiter peruenit. Quia presbiter. P. D. V. I. et grece tribus presbiter presbiter. Quia in vos presbiter est presbiter. Sic et grecorum tuos vi bene agere dicant tibi presbiterum dicant. In fine autem episcopatuum ponendum est tale, in quo greci presbiteri dicantur tribus. Credo et si vale.

[illegible]

Et quid tibi sumo dabo? Inquit, et si me ad unum latus parvum numero veris.
 Tu qui ardeas et tu qui nolis cum hoc numero? Putares te magis honorari
 et si qui daretur ti habere locum, in qua te non iam cognoscant homines autem
 et nullus. Nam si honoris causa faceret barba loquuntur. Si vero si honoris
 causa agat, ut eo quod honoris dedit non honoraret qui singulari numero daretur.

loquuntur et ab eis vobis alioquin plerumque videntur: quia etiam non decauit
 barbari loquuntur de nobis et de loquuntur per singulos plerumque nomen vultu
 meum dicitur. Nonne ego et quod mirabamur in eis eodem loco modo singulari mo-
 do plerumque nomen accipimus. Circaque et dixit de nobis hoc esse fecit.

Salus erit die magis quam deus illis animis. Et per totum motum ab oculibus in hunc
signum. *Quem non errare domos per et non ipsum. Quare que velle calumpnia per
Et agere hoc cui Cruxus de se loquitur non non nunc me aut. Et Quomodo? Utinam
hoc faciam magis per faciem per rebus laborantibus cum in de non per se non amplius.*

propter infortuna vero plane nullo modo ducere ad vult dirigere. Iamque
 trahit locutus est. Quia et hoc puber ille mihi q̄ decet homines de amplis in o-
 culis e q̄ et no videns humilis loqui de alijs vero honorifice potius quam dignare
 conuenit habere reformis. Iamque utinam emque a modo dignum aliter q̄ a

in rebus quibusdam iniquis locum adinvenimus, et cum in aliquo loco
virescent. Hoc compertum imperialis vestris cu glorie pui compertum figuratius
cu glorie. Ita consensu videtur actio quomodo modellus loquatur non soli
primus pueri, numero etiam magis hoc modo: quare triplicem, unde scribit
etiam in rebus quibusdam iniquis locum adinvenimus, et cum in aliquo loco
virescent.

his similibus caeterisque. Quamquam huiusmodi laqueum modestum ac
humilem: sed tantum paucissimorum confusio ut cum ubi hic reperitur
non est in hoc finitorem tanto pluralis numerum preferendum.

**Et dicens eris in principio epistolarii perfectum laudari ab amicis scribis et
et dicit: Intra et voce bene est ego voce.**

Quis medius in epas scias. Quis verò frequenter sine clausula collatus hoc mo-
do. Ego te commendare nō cōfido, tōne pūctus? est quasi diceret, ego nō cōfido
te commendare, tē memini habere, ponis et habere manus spēs. Quia dicitur
non ponit, itē ipse habere manus. Interdū in principis scriptis aduē eorū: in quo

etiam nonne adhibere et auctor comitatus non tam auctor est et regimine per
 et Circulacionem quae erga populos non tam raro membrum in epistolis. fu
 erende sunt nisi verba non effusio tunc et tabulae. Structura quod ipsa
 et debet et minime iplica: vi ad man parat sententia esse videtur. Et ne membr
 unumque dicere in epistolis. Depe quid videtur articulo: vi quod cupio abiri
 perpendere. Adhibere etiam sunt quae animi perperce legere abhibere rati
 quosque quae per mouere. Crebum et istum contritionis, collationis, ditionis est

De componendis epistolis Fo. l. v.

tanti sunt effectus: reliqua facienda quae tunc oratio exigeret hoc non in obus epistolis faciendum: sed ubi faciendum aliquid alii dissuadent si est. et preceptum aliud quod superius de characteribus diximus observandum: tunc artificio dicitur inferiores sunt orationibus epistolae: eo artificio componende sunt ut nullum in his artificio esse videatur.

¶ Licit ne in epistola aliquid ponere ut dicitur per Probo. Licit profecto ad maiorem vehementiam terminare: ut Cicero. Tunc ostendit tabulas aut tuis aut patris tui empti et vincti per vice Cicero. Plinius. Medullas huic oino per corpus secisti quod optabat hoc est si de dicitur.

¶ Licit ne aliquid permutare verbum in epistola quod ad modum sancti poetarum: ut Cuius. Me ne scripto de fuisse viciis. Nec posse ualere. Cicero. et uertere regem: Licit ut Cicero Cicero ad Terentium. De mure per in tantas calamitates mea culpa incidisse: ubi intelligitur verbum principale verbum est: ut est ne verum te in tantas calamitates incidisse.

¶ Licit ne aliquando in oratione suppositum. Desine curare ita ut per etiam intelligi possit. Cicero ad Terentium. Et si haec plurimum eo tempore reipublice consulum sine finitima sine malicia dicere oportet sine potius ut dicitur.

¶ Quomodo eleganter dicimus. Accepi a te litteras tuas. Nam id variis modis dici potest. Accepi ab te litteras. Reddite fuerunt michi ab te litterae. Reddidisti michi delius perotius litteras tuas. Accepi quas ab me delio perotio dedisti litteras. Accepi epistolam quam ab me scripsisti. Et mulcino reddis: et michi epistola tua. Retulit michi delius perotius epistolam tuam.

¶ Quod in his notandum est: et animaduertendum primo est: quod dari alicui litteras sine epistola: est tradere ei ut aliquid consignet: dare vero ad aliquem est mittere ut legat ut dedit delio perotio: dedit tabeliano ad te litteras. id est delio perotio vel tabeliano dedit litteras quas ab te scripsisti. Unde scribentes postea dicimus. Accepi litteras quas delio perotio ab me dederas.

¶ Quod inter est inter litteras et epistolam: Significatio eadem est: sed differunt in elegantiis. Dicimus enim: una epistolam: et una litteras: ideo cum plurimae numeri habet unam unamque ut singulis possit cum nobis caritibus singulari: ut Reliqui filio meo ternas ebes: una in foto: alteras in ianiculo: ternas in subura. Nam si diceremus unam ebes: non domum: sed templum significaremus.

¶ Si si dicerimus: duas: tres: quatuor: quinque: sex: decem: epistolam: et duas: et ternas: et ternas: et quinque: et decem: litteras. Nec licet dicere: duas litteras: nec duas epistolae: In hoc est: quod cum dicimus: dedit singulis singulas litteras: sine singulas epistolae: vel unicuique vel utique singulas litteras vel epistolae. In maiori vero numero non conveniunt: ut dedit singulas duas litteras: vel duas epistolae: sed duas litteras et duas epistolae: ternas litteras: et tres epistolae. ubi tunc observandum est: ut si si dedit litteras non subiungas quare: alteri responde: sed quare alteri. Ita si dicit epistolae non duas quare: alteri iam responde: sed quare alteri.

¶ Cur potius dicimus: accepi litteras ab te quam ad te? Quia ab cum duas? liquet et cum qui consonant est iungit. et cum obus dictionibus incipimus a vocali: ut ab lege ab legatus ab rege: ab re ab iouerat ianiculo ab delibus: ab hostibus. Abso vero cum et ut ab te: abso meo. Interdum cum quod ut Terentius. Abso quibus hodie beneficii accipere gratum est. Cum ceteris vero iungitur a: ut a nobis a bello a foro.

¶ Cur non ita dicimus retulit michi epistolam tuam sicut attulit michi epistolam tuam: Quia attulit et referre differunt. Attulit est aliquid ad aliquem ferre: ut attulit michi litteras: attulit libris: multa attulit nobis. Referre vero est retro aliquid ferre: ut si cum tere litteras quas accepi ita diceret. Retulit tibi deli? Perotio? litteras quas michi ab te attuleris. In quo notandum est retulit dicens: esse: non referre. ubi oculo fere etiam non nobis errant dicentes. Iam presentium in quo non modo barbare loquuntur: sed etiam falso. Non enim iam latet est: nec cum scribuntur intere nec cum leguntur: sed cum scribuntur latorum est cum leguntur attulit. Inspeciendum autem a nobis: est tempus quo leguntur non quo scribuntur.

¶ Cum igitur litteras legimus ad quem scripsimus non referuntur: sed iam relate sunt litterae itaque retulit dicens: non referre: ut Cicero ad Valerium. Publius Cornelius qui tibi has litteras dedit et alibi. Imo et quod ad te cum his litteris profectus est mure in modum: sed ut eo vnde dilectissimum reueramur referre est retro ferre: ut Quinilianus. Antonianus.

Cicero
Plinius
Cuius
Cicero

Perot.

204

D. Nicolai perotti.

Cicero Lelius

Quintilianus

Cicero

Virgilius

¶ Differre aliquid cum dicimus retulit michi: & retulit ad me: & retulit senati: et in senatu: et ad senatum: Differre sane. Nam cum dicimus retulit michi: vel retulit senati: significat vel reportavit: vel retulit inter se. Et referentem signa comulit. Vel emittit. ut T. Livius. Postquam legati consilium in senatu que gesta erant retulerunt. Cum vero dicimus retulit ad me: et ad senatum significat in consultatione tui: ut Quintilianus. Non retulit ad matrem. non amicos consulit non propinquos. Cicero in consilium refertur inquit: ad senatum: id est fert in consultatione senatus. Virgilius. Delectos populi ad precere primosque parentem. Contra des res fero. Etne forte dubitares de sensu subiungit. & que sit sententia posco.

¶ Sed nota quod modis dicimus referre ad senatum: dicimus ferre ad populum: ut Pompeius ad populum tulit. Et illo fuit senatus consultum: ex hoc rogatio que est iussus legis. Dicimus pactare: ut fero tibi acceptum: pro eo quod est fateri me ab te acceptum. Cicero pro delotaro. Officia que postea vidimus: quod aut mali non vidimus) si recte rationem abitur vni accepta referemus Antonio. Item fero tibi acceptum: est habeo ab te pro recepto: id quod michi debeas. etiam si nulla solutio interveniat. Referre vero impensum est rationem reddere de expensis factis.

¶ Retulit tibi expensum. Ponitur etiam aliquando referre pro offerre. Cicero. Si ad vnum omnia referenda sunt dignissimum esse Pompeium. hoc est si in vno omnia conferenda sunt. Notandum quod cum refero significat in consultatione fero acrim habere potest: et oblatum est de. ut hoc omnia referam ad senatum. Et de his officiis referam ad senatum, hoc tamen et frequentius et elegantius est. Quid cetera copiosius a fero habent ne eandem aut variam significationem. Variam profecto pro varietate compositionis. Nam aut offerre est proponere: aut offerre est per officio partes rem aliquam siue sermonem aut rumorem ferre: ut circūferre cameum: circūferet novum. Offerre est dedicare seu tradere: ut obtulit deo sacrificium obtulit mihi librum. Perferre est tolerare: ut multas pertulit calamitates.

¶ Proferre ponitur: ut ne verbum quidem protulit. et est in medium ferre: et quasi remittere ut protulit tabellas quas in sinu habebat.

¶ Proferre etiam protogare: ut pfer negotia in longum. Proferre est ante ferre. ut pudica virgo proferit commodum pudorem. Quod si inter pis et ferre interponatur me aut te: aut se. significant ostendere: quasi signum atque argumentum quoddam prebere: ut per me fero magnam humilitatem. I. ostendo magnam humilitatem: signum quoddam atque argumentum pado in agne humilitatis. auferre aut est futuro vel ut aliquid tollere: ut obtulit michi librum: abtulit ensim. Deferre interdum est deos sum ferre. ut detulit navem in mare hoc est eduxit. Interdum est accusare siue male dicere: ut plerique intulit denulerunt me ad pontificem. hoc est accusaverunt: in male de me dixerunt pontifici. Unde dicuntur delatores. hoc est clandestinum accusatores: et per improbitatem siue invidiam male referentes. Efferre est extra ferre: ut effert hac rem ex cobus nostris. Est etiam sumus ferre ut exaltis deficiis siue sumptis hoc est sumus fecit. Transferre est transponere: ita tamen ut quod transierit sepe remaneat.

Cicero

Cicero. hunc morem sparsate transulerunt in feminas. Idem de officiis. Quod in vna re ab Senio positum transferitur in multas. Lucanus. Nonnulli translatos romana in secula iupus. Inferre est intrare: ut inferre digitum in plagam. Est etiam deducere: ut ex. I. Alui: & minori extremitate intulit conclusionem: hoc est deduci. Sufferre est tolerare et pati. Differre est protrahere: ut distulit negotium hoc est protraxit. Est etiam differens esse. ut multum differit probus ab improbo. Unde dicitur differens. Conferre aliquando est: comparere: ut confer hanc rem illi: vel cum illa: hoc est compara. Interdum est coniungere: ut confer omnia in vnum. Nonnumquam est ire. Cui notandum est quod si cum re inanimata iungitur: potest habere in: ad prepositiones. ut confero me in templum: & confero me ad templum et confero me in villam: et confero me ad villam. Si vero cum re animata dicitur: at cum adverbii consuli me ad plantationem: & non in plantationem. Confero me ad pontificem: & non in pontificem. Non enim potest habere duos actus animatos sed si habeat alterum accusativum rei inanimatae. potest iungi cum animato cum prepositione in: & habet significationem quandam boni siue beneficii: ut multa consuli in te: & multa conferam: id est donavi. et multa donabo multis per effici beneficiis et multis efficiam.

De componendis epistolis fo. lxvi.

¶ Et ne aliud hic notandū. Illud maxime notandū est q̄ prime persone raro additur ego: secundae persone raro additur tu. Cum rei ratio sit. Quia sola hec tuo p̄nomina subintelligi possunt. Cum enim dicimus scripsi intelligitur ego: et si dicim⁹ scripsisti intelligitur tu: frustra itaq̄ sepe ponerentur hec pronomina: ponunt. si ali quando ad maiorem expositionē. Eodem est ratio prime et secundae persone numeri pluralis. ubi nos et vos pronomina intelligantur.

¶ Quomodo latine et eleganter dicimus.

¶ Que magnā michi voluptatē attulerunt. Que michi gratissime fuerunt. Que me non mediocri voluptate affecerunt. Que michi mirū immōdū iocunde fuerunt. Ex quibus non mediocriter leticiā percipi. Que vix expumere possem. Quam michi voluptatis attulerunt. Quibus nichil michi accidere iocundius potuisset. Quibus nichil michi poterat grauius afferri. Que singulari me leticia affecerunt.

¶ Quid interest inter gratū et iocundū. Iocundū ē p̄que in rebus scōis et gratū in aduersis. In iocundo est quod a grana delectationis est. ut summa sonice memoria rosa flos iocunda sunt. In gratū vero est cōmodū. ut aspect⁹ mellis olearū fructū et vinearū gratū est. Dicimus autē hōiem iocundū nō q̄ letus est: sed q̄ leticiā alteri affert. Ut si aliqd̄ tristi melius est: ut iocundus vi mellicia amice et iocunda est nobis. Unde non recte iocundus est q̄ dicit iocundos nos faciat sue interitū: cōmōtationē. Iocundus dicitur pro letico. Expumit autē hanc differentia optime. Cicero ad lulpiū consolantē de morte filie. Scimus inquit tuos omnibus rebus interfuit: cuius officia et si aliqui iocundicia nunc in gratia. Item amor tuus gratus et opatus dicitur iocundū nūlū id verbū in omne tempus perdidissem. Commingunt etiam hec duo adiectiua in ea quā dicim⁹ proprietate hoc mō: littere tue gratissime michi ac iocundissime fuerunt.

¶ Afferre qd̄ p̄prie significat: est affectionē quandā siue dispositionē inducere: ut hec res afficit me dolore. inducit me in dolorem. Afficit me molestia. inducit michi molestia. afficit me leticia. afficit me consolationē. Affert michi gaudia: affert michi consolationē. Repert⁹ etiam absolute positi hoc verbū ut multa sunt q̄ afficiunt hōiem hoc est affectus siue affectiones inducunt. Vincit et affectio et affectus ē. Cicero solo ē affectionis vocabulo utitur nūq̄ affectus quo Quintilianus et posterioris oēs vtunt⁹. Et si aut affectio sicut Cicero diluit animi et corporis ex tēpere aliqua de causā mutatio: ut leticia: gaudia: dolor: molestia: et similia. Animaduertendus autē qd̄ dicim⁹ facio tibi iniuriā: et afficio te iniuria. facio tibi contumeliā: et afficio te contumelia. Nō autē dicimus facio tibi molestia. facio tibi leticia. facio tibi voluptatē. facio tibi gaudia. facio tibi iocunditatē. sed afficio te molestia. afficio te leticia. afficio te voluptate. afficio te gaudia. afficio te iocunditate.

¶ Quid facio ex quo hoc verbū cōponit: quot modis capis in ofoner. Multis modis. Illud in p̄mis notandū est q̄ in ep̄stis frequentissime ponim⁹ facio te certiorē et nūq̄ certū. Dicim⁹ etiam facio tibi gratū. facio ludos. facio rem diuinā. facio sacrificiū. Item illud diligenter attendendū est qd̄ dicim⁹. feci dānū feci iacturā feci naufragiū. quasi passus sum dānū. iacturā naufragiū. ut res publica fecit iacturā. Et dānū Cicero non interitū littere laque iacturā fecerunt. Quam. In portu naufragiū facimus. Quē admodū etiam dicimus fregi biachiū pro eo qd̄ biachiū meū fractum est. et fregi nauem pro naue mea fracta est. Item dicimus facio tibi copiā rerū mearum. facio lucrum. facio ruinam. et similia.

¶ Quomodo componitur afficio. Ex ad et facio. Cōponit etiam cū alijs p̄positionib⁹: ut inter facio hoc est neco. Officio id est nocero. cuius passus est officior. Perfacio qd̄ est absoluo. Deficio qd̄ interduz significat deesse et exigit actiū ut tempus me deficeret hoc est tēpus michi deesset. Interdū significat desistere ab vno ad aliud: et quasi rebellare. Itā habet actiū cū ab: ut disticiat a cesare ad Pompeium. Vincit de factio: ut per defecionē oppidanorū p̄sidiū se in arcem recepit. Defectus autē sit a deficio qd̄ significat desum: ut quia deficiunt michi pecunie: non possum incubere litteris: et propter defectum pecuniarum non possum incumbere litteris. Defectum medicorum multū pereunt. hoc est quia deficiunt medici. Non autem significat culpani siue viciū: ut multi per imperiā capiunt defectus. hoc est vicia. Unde et coganter dicit et collumus. Plures perierunt culpas medicorum qd̄ defectū. plures perierunt.

Proci.

204

Quintiliano
Cicero.

Quintilian⁹.

Nicolai perotti.

quia malos habent medicos/et qui non habent.

¶ Officio idē est qđ officio: vñ officium dicit id quod facere vñū dñs debet. Unde etiā
est factio a facio dicit / qđ opprobriū abēdo factum vñūū aut alterius pna pto
ficio. / fructū qđ pfecta facit: vñ adolefcentē discendo pfectum. / Propter quod
barbare loquimur qđ desiderantes iā salutem / pfectat vobis. dñebim potius esse
pfectus aut pfectus. Pfectio. / pspōno alicui rei agende. vñ pfecti vigili / per
fecti erant / qui aut vigili / aut erario pfecti sunt. / Officio hoc est tingo: vñ iane infre
cti Interdū maculati: vñ iane finitua etiā loca infrecti. / Officio quod interdū signi
ficat factio sunt: vñ fūctio mibi benivolētia pncipio. Interdū substantiu: vñ in locis
defuncti cōfiliū fūctus est alit. / Officio qđ est rursus facio sine initiauro: vñ refre
cti domi / refrecti templa. / Officio quod interdū pto facio / interdū p pferio ponitur.
Ut confecti negotiū tuum hoc est pfecti. / Repetitur etiam cū nominibus compo
situm: vñ fūctum / cum de verbis tractamus ostendimus.

¶ **Q**uia puer de quo nullo ante mentionem fecimus quod esset et a virtute aetno qui
 ¶ **G**raci puerpon vocatur hoc est quod homini loco temporis dignum coeuenit. Unde gra-
 ce dicitur. In familia nostra omnes officii exercere ad eis omnes agunt quod de-
 bent. Et eo legato obuia officij gratia. Quia sic debet. Unde factum est vi officij
 significant etiam beneficia: vi non sine approbatione officij. Et Quintilianus. Dicit
 ¶ **M**eritum simul etiam esse officij cepti fides amorem officij non potius. Viginti
 ¶ **S**ed quos aliquos ob officij dicitur: vi etiam bonae dunt officij habent. Vnde dicitur
 ¶ **O**fficium grammaticum officium medicum officium architecti.

¶ Item eleganter duntaxat. *Et hoc enim facile peripet: te et valere et nō modo me diligere/ sed et vehementer amare. Item quidem et hoc inuenire et ubi bene esse et me ab eo nō solum diligi/ sed etiam vehementer amari. Item cum et his facile co gnoscitur et te incolomem esse/ me nō vulgariter sed mirifice amare. Item quod ille qui suus nam/ ille namque ille qui suus qua/ ille quippe/ et his peripet et valere te, et non modo me diligere/ et etiam mirifice amare/ vel quoniam mirifice amare. Quid in pumio notandum est/ et quod per subtilissimum verbi cōiunctio/ et dici possit/ longe eleganter/ sine quod infimum dicitur. Uerbi grā Scio et tu leges Scio te legere. Derivare amare me/ me amari ab eo te. Scio et hoc et tui. Scio hoc et tui. Et*

¶ **U**do nbi fidem q' hui mihi c' ego nbi veniam dabo. Udo nbi fidem c' ra mihi c' me nbi veniam daturum. Certe est q' hec nō in mēdum scribi deberent / s' v' in mar-
mote v'ei nō esse. Certe cū hec nō in mēdum / s' in marmote v'ei nō in scrībēda esse.
¶ **Q**uid inenitit inter alle c' fozes alle p'fessio te p'os: significationem habet foz
p'oz futurū. Idemq' est foz quod futurū esse. Licet fozes fozes fozem / idem lit quod
esset esset esset. vnde barb ar loquūtur qui dicūt amaturum foz / quod p'eri
cū dicuntur amaturum futurum esse: quē dō futura latina lingua nō p'ntit.
¶ **I**taq' cū nobis iungitur foz nō cū participiis: v' s' p'ero te amatozem fozes. Nam
cū p'icimus. Spero te amantem m' foz. nomen f'z amantem nō participium.

Non enim diceremus? Spero te amantem me fore. Cicero. Spero amicum? Nonnam notam posteritatem fore? posteritatem digni non a polleatitae; vi nomen si non participii. Dicimus autem? Spero te abstrahendum fore et adboletuam? hoc est dignum admirationis; nam potius r'mine ponitur. Cōpōsia vero a fore aboliatur; ponitur. Cergius? a fore cernens hoc est abuturus videbitur vel indicabit; q' adertur Cicero. Uerum arbuturam? a deose quālam reftruarum; hoc est non defuturum; vel q' nō deest? Cō fore a p'fore apud poetas legitur? potius? hoc est nocere te quā fugiam; que pro fore credam; hoc est profuturum? et creda? Et Nonne imperfecta est oratio illa fugio do tibi fide? q' mihi? et ego tibi venia dabo? deficit enim? q' mihi? a venia dabis; nam dabo illud potius non potest referri ad tu q' est puome fecisse p'one. Perfecta est oratio a mihi deest. Nā cū in oratione plura sunt supposita; verbum quicquid debet vi amam suppositum; vi ego te de grammatica; tu me de epistolis percurat; subintelligitur enim in prima per percurat; sic e converso. tu me de epistolis; ego te de gramma percurat; subintelligit? i prima per percurat. Et aduertit? et diligenter? hoc nō fit q' n' cōgrationem aut similitudinem loquimur; vi lōge melius ego tu tu dixisset. nō potest dici dixisset. Iteoret illa eleganter hoc; vi tu dixisset non potest dici dixisset tu meli? et ego diceret nō potest dici diceret.

«intilian»

ICERO

ergulus,
iceto

De componendis epistolis Fo. lxvij.

¶ **Q**uo fidem quid significat? Ware fidem non est addibere fides: vt scire omnes lo-
quantur. Deo fidem verbis illius. L. credas: non est danda fides. Fides illius id est
non est credendum illi. Immo solco ego perinde cū vernacula lingua dicere cōtra-
rium: video aliqui in iudicium alicui mendaciam asserere. Est ergo dare fidem aliquo
sanctē pmittere quem admodū vernacula lingua dicimus. ¶ Item sic ibi by my
fayth. Uirgilius. Accipe dāq; fide. hoc est accipe sanctā pmissionem a me: da nū
hi viculum tuam. Quod autē vernacula lingua dicim? To gnye fapib to other. Ita-
tine dicimus habere fides? Quintilianus. fidem habeo hōibus quos memini alius
asserui. Illud quoq; notāndū qd a fides in pēditis penultima dicitur. hoc est qd si-
dem violat. A fido fido sit infidus penultima lōga. hoc est cui nō est fidendum
¶ **Q**uare est lingua vernacula? Est lingua vulgaris & illiterata quā imperiti mater-
ram vocant: & sic vernacula hī speculatus patrie nostre: & in patria nostra nota. Nā
vernacula la. lū. sūt quod est domi nostre & in patria nrā nauum: & dicit a verna q
est seruus domi nostre natus. hoc est ex nostra ancilla.

Vergilius

Quintilianus

¶ **Q**uare veniam? Est ne quod dicimus indulgere an aliud significat? Longe hec di-
uisio lūct. Imperiti capimus indulgentiā pro veniam: vt indulgentiam & remissio-
nem peccatorum tuorum. Er. buat tibi omnipotens & misericors dominus. ¶ hoc bar-
bati nō latine dicitur. Indulgere cuius est concedere: & cum quatā quasi inuita-
te pmitte: vt indulgentiā gule indulgentiā veni. Quam illa educatio quam
indulgentiā vocam? Non ergo indulgentiā pro venia accipienda est: nec dicitur
est eo rōnā pro indulgentiā sed eo rōnā ad impetrandū veniam: vt gratia impetrā
de venie. Sed cōtrario venia a quando p indulgentiā ponitur: vt da nūq; tūc
veniam. hoc est indulge mihi & cōcede aut pmitte mihi quā veniā dāmus: & est qd
id fecero. Et cum venia tua ibo. hoc est dabis mihi veniā si ibo: quod impetrū di-
cunt cum licentia. in qua re erit & minus fere gramatice pceptos: p bonā li-
tēra docetis discipulis suos barbari. Idcirco diliger notāndū est hic locus.

¶ **N**on ē dicendū iudicagūter debet licentiā discipulis suis. Licentia est cū libe-
tas quēdā potē ad male agendū: & dicit a fido licet. hoc est cum licet qd nūq; libet.
Sed iudi magister dimisit discipulos suos. vel iudi magister indulgit discipulis su-
is vt abirent. vel iudi magister dedit discipulis suis veniam abire. di. vel iudi magi-
ster dedit discipulis commeatū. Quippe itia significat commeatus. annonaz locuz
in quo annona publica custodit. Et facultatem abire. vt petiū ab Imperatore cō-
meatum. Accepi ab Imperatore cōmeatum. Dedit mihi Imperator commeatum.
¶ **P**rec. pteor meus induit mihi vt eam ad curandū corp. us. Ut pcepto: meus fecit
mihi ptiatē cōdi ad curandū corp. vel dedit mihi veniā abire: & corpus curādi
Licet est curare corp. g hāc fidi sit ad eia qd ad curā corpis puenit: vt puta suauis
arc ventrē lauare/peccare/esse/potare/decere. caput in ptecipue honori sit auribus
suis. pro mēte & gerere. Et caue ne dicas. dedit mihi potestātē: & fecit. Ware est
potestātē: est rem alicuius arbitrio committere. longe plus qd facere potestatem.

¶ **C**oncedi mihi nobis pteceptor noster vt eamus meridiam. Indulgit nobis vt eam mē-
ridiam. dedit nobis veniā. fecit nobis ptiatē in eundi meridiam. Meridiare cuius alio
quā de sūt cū meridiam capere. qd & merenda dicit. alioq; somnū. Unde sic meridi-
anus cū: & meridianus somnus. Pē meridiam cūbus: & post meridiam somnus.
Dicit enā meridiana exercitatio: & post meridiana exercitatio. Ut igitur biens con-
cludat Indulgere est cū quadam facilitate concedere. Ware veniā aliquando ē igit
noscere/aliquādo pmittere & quasi indulgere.

¶ **C**ertū est quid pteue significat. Aliq; manifestū & expletus est: vt nos hoc loc-
co cepim. alioq; deliberatū & consiliū est: quo loco frequēter igitur dicit: vt cer-
tum est mihi potius moui qd hāc ignominia subire. & decetū & delibetamz a me est
Uirgilius. Certum est in siluis inter desertā ferarum. Malle pati.

¶ **Q**uare dicim? in marmore vel in es cribenda: & nō pon? in marmore vel in ere?
Qd ita obtinuit vsus eruditō. Dicim? est in marmore incisū sūti ut in gemmis/in
auro/in ligno. Nō autē in marmore/in gemmis/in lignum. Eōtrario vero dicimus in
eo incisā irās & nō in ere. Nō est necesse asserere exempla. qd nūq; aliter regitur.

¶ Mancinellus reperit.

¶ **D**ifferunt ne inter se hēcōiunctiones quō in eodē loco pter. s. r. quādoqd ē
p. eror,

M. J.

qñ cū ð nam nūq qñ qñ quippe. Sed certe est oim istoz significatio qñ accipiunt p quatuor differē in elegātia. Eni nūq in oratiōe p̄ponit sed semp locut scdm locū aut tertium. ut ego enī: ex hīs enī. Nam nūq scdm locū aut tertiu habet: sed semp p̄mitte nū multo sunt que dici possunt. Nāq aliq̄ p̄mū locū fortiter aliqñ scdm tertiu. Quāquē & qñ semp p̄ponit. Cūq̄. Quāquē autēmos nō fas con-tingere potius. Idē. hīc tibi faboi enī quando hīc te cura remouet.

¶ Quia qñ semper p̄ponuntur nisi forte possunt aduerbo siue interiectio inuenire hīc quia. hīc qñ. et non quia hīc. et non qñ hīc. Sed etiam nam quod semper alioq̄m p̄ponitur. hīc quia nam tam cūperunt cūbera nūm. & Cicero. Nam quoniam inquit nōm sed hoc in compositione ponit. et nō significat quia.

Cū supra fuer dicor. mox semp habet cūm redit. Ut cū ex hīs facile cognoue-rim. Quippe significat qñ certe periprasi q̄o pprie significat. Diligenter plane intel-lexi. Unde cōponit. Ex per et specio. & video quo verbo veteres videbāt ex quo etiā alia plurima cōponunt. ut aspicio. & video. Circūspicio q̄b est circūlūstro oculus. Des-aspicio q̄b aliqñ significat cōtemno. Interdū deoedum aspicio. ut Quiniliannus. Nullū ego res humanas despiciere p̄uidēdū arbitror hoc est sup̄e aspiciere. Prospicio q̄b est a longe video. Cū sit p̄spectus speculū significat. Interdū signū car p̄ouideo si cū dō nūq̄: ut prospicere rebū nō hīc est subueni. Insipicio hoc est diligenter et quasi minus aspicio. Insipio sursum aspicio. Introspicio intro aspicio. Outspicio dūi p̄ter lineas. Aspicio retro aspicio. Cōspicio video siue simū video. Il specio si etiā specio spectaculū specimen. & speculū speciales & auspiciū ab aspiciēdo amb.

¶ Tu p̄nomina quō habes quod sit notatū dignū. Aduertendū est ne incōueni-ent in barbariam aliquos qui geniuos istoz p̄nomina mei/ sui/ sui/ idē putant esse q̄b p̄nomina ab hīs deriuata meus/ tuus/ suus/ & que possē dici iste liber est meus. ut liber est mei. iste liber est tuus. et iste liber est tui. ille legat librum suum. & ille legat li-brum sui. quod a veritate multum abhorret. hoc ut facilius intelligatur sciendū est q̄d oī oī aut acme aut passus accipi. Acme: ut p̄uidentia deūdomus dei. Passus: ut nōm dei & cultus dei. Quippe deus iunetur & colitur.

¶ Triā igitur p̄nomina. ego tu sui sola cūm binos geniuos sortita sunt vnos mei tui/ sui/ aliteros qui tam epotuerunt mei/ tuo/ suo. loco quozq̄ fere nunc ponunt deri-nama illa meo tuo suo. & quotienscūq̄ actina oratio est: ut hīc liber est meus vel tui. Plautus. Ita dīc hūc solpit rebū mio agendis. Mei vero tui sui nūq̄ pos-nuntur nisi passus. Quint. Amos mei vici etiā matre suā. Cicero. q̄ desideria tui ferre nō potest. et me tui pudet. Iurgul. Quis sui memores alios fecere merēdo. Ita etiā in p̄sali nā nostrū & vestrū que succedūt loco mei tu vīmur actine tñ vī nemo nostrū: nemo vestrū. Nī vero & vī que succedūt loco mei & tui. vīmur tñ passus vī habet curā nostrū. habet curā vestrū. nec dicatur nemo nostrū est nemo vestrū: nec habet curā nostrū & curā vestrū. Unde sunt quidā modi dicendi habētes vestrū sen-sum ideo vīroq̄ modo dicuntur: ut tu habes potestātē meā actus. & omne potestā-tem quā ego habeo. et potestātē mei passus. & potestātem faciendi de me quicquid libet. Octau. oībus faciebat sui cōueniendi potestātē. Sic copia mea & copia mei. valitas mea. valitas mei. amor meus & amor mei. vīus meus & vīus mei. nō autē fortitudo mei sed fortitudo meae: nec doctrina tui. sed doctrina tua. Cuius rei certis-simū argum. id est q̄ dicim⁹ mea vīus causa & nō mei vīus causā: q̄ certe dicere ē si mei ponit actine in q̄d possit fieri vīus in q̄d ponit. Cicero in Sabinū & Pisonē. Dico mea vīus oīa rem publicā esse liberatā. Idē ad aīcū. Solus enī mei pecca-rum corrigi non potest. Idē pro mīreia. Ex tuo ipsius animo correcturā opteris. Item in plura. Quintiliannus. Sui ipsosū sōne dūmittit. Quiniliā apud nosros recentiores hoc idē reperitur. ut in p̄salmis. Exaudi vocē meā loquentia. Et alibi. Memozabō inflicte tue solus. Solus enī masculinū generū est: ad deū refertur ut ex greco apparet. Item libro regum secundo. Sustulit de latere meo ancillā tue domitio. Et in eua ngello luce. Quā ipsi alēz p̄ramibit gladius & Doctina. So-lī: nūc mēst nūc mea facta sena. ¶ Aliud quoq̄ notandū de hīs tribus p̄nomini-bus est diligenter q̄ p̄ter ceteros vīum solent aliq̄dā geminari: ut mēme ad sum quā feci in me cōuenit ferrū & verū oīa tere in facies & conuulsi sese in tem-porū. ¶ Volere quid pprie significat. Bene esse & sanū atq̄ incolūmez esse. Et licet

Carpinus

Cicero

Quintiliannus

Plautus
Quintiliannus
Cicero
Iurginus

Cicero

Quintiliannus
David

De componendis epistolis. Fo. lxxviii.

valitudo verbis sit: et tam bonis quam malis valitudines significet in valso: cum per accipit in bonis parit nulli aliud verbum addatur: ut puta male valso vel non recte valso. Sicut e contrario valitudinaris semper accipitur pro infirmo. Nam quod apud Terentium est: valeant qui inter nos dissidiu querunt non est exponendum pericant: ut illi qui vultis sed abeant: et dicant. Quod inde tractu est quia semper solemus abicimus hoc verbo salutare vale sicut venientes hoc verbo salve. Sed id verbum aucti etiam in dissidia ponatur. ut Cicero. vale mi. Tyro vale et salve. Simile huius Terentiano est illud Cicero. Si deus est talis ut nulla grana nulla hominum charitate teneatur valeat quod si significaret periret. Officio Cicero non dispisset de deo. Sed hanc ipsam locum lacrimans exponit. Quid contempnus inquit potuit in deum dixi. valeat inquit. abeat: et recedat. et si ergo dicimus valeant qui inter nos dissidiu querunt. valeant qui de nobis mala dicunt. valeant qui aliter sentiant. Perinde est ac si diceremus discedant a nobis sine eos cum suo odio et malevolentia. et incutia relinquamus.

¶ Te et valere: et non modo me diligere. Nonne satis est dicere te valere et non modo me diligere: et ita una ex his conditionibus et signaculis est. Possit quidem aliter et his conditionibus duntaxat non incogitantem sepe numero duc ponant: ubi una sufficeret: sed sic ad maiorem rei expressionem: ut ego quondam aliquid lego et studio: ego quondam et lego aliquid et studio. ego te diligo et amo: ego te et diligo et amo: ego dilexi te et feci in me tui beneficii. Ego et dilexi te et feci in me tui beneficii.

¶ Facile perperio: pro hoc loco significat facile. Significat non dubie et manifeste. Cicero. Turum omnium totius gentis facile doctissimum platonem.

¶ Et nota quod si longe et facile amat secum ungi coparantur. Virgil. At peribis longe melior. et pro. Et reliquus sine adiunctis his significantibus diversitatem quodammodo sunt alii aliter fecit. Sed ante et post ut longe ante: longe post et postea a patre ut longe prestat et longe punit. Quinilianus. Sed longe cum precebus ingenuis vultum: et cetera que quando superlativum habent et proxima a superlativo accedunt: ut longe superat. longe vincit. et nominis que diversitatem significant: ut longe duntaxat longe alienus: et longe diversus. Principe licet adiectivum quidem non sit ita men que superlativum quandam significat aliter sibi longe. Quinilianus. Nonne Iulius longe punitur princeps. Facile eodem modo. Cicero pro Roscio. regionis illius viri te estimatione nobilitate facile princeps. Preterea cum primum secundus et similibus: cum non respicimus ordinem sed dignitatem: ut facile secundus a celare hoc est post celarem primum. Jungitur tamen facile cum aliquo plerumque nominibus et verbis quod longe non facit. Sic enim diceremus longe intelligo et longe perperio: pro valde intelligo et valde perperio: sicut dicimus facile perperio: et facile intelligo pro haud dubie perperio: intelligo. hoc igitur inter longe et valde differt quod longe proprium est comparativum superlativi expressis paucis: valde autem positum. virale de bonis: valde malus. valde laudat. valde vituperat. nec diceretur longe bonus: longe malus: longe laudat: longe vituperat.

¶ Inter facile et manifeste similis hoc interest: quod facile cum his que supra diximus ponitur: ut facile prestat: facile percipit. manifeste passim cum omnibus.

¶ Non modo quod proprie significat: non solum modo cum quod significat solum: hoc aliter quando est dativus sive ablativus huius nominis modus modum. Nonnumquam significat aliter quando: ut modo alio modo negas. aliquid modo ponitur pro dummodo: ut modo me vocatis venias. dummodo me vocaveris veniam.

¶ Magna autem differentia est inter non solum et nedum. Nedum est duobus duntaxat modis in oratione accipimus. Uno cum virum sententia eodem claudimus: sicut ut vitam pro te exponere nedum fortunas. Alio cum virum sententia suum verbum damus: ut pro te vitam exponere nedum fortunas meas sustinere. Pone etiam negativum hoc modo. Non proderem pro te quadam necesse vitam. Item non proderem pro te quadam in nedum vitam exponere.

¶ Ubi notandum est quod in affirmando id quod prius est in prima parte ponitur et quod minus in secunda: ut vita in prima parte ponitur pecunia in secunda. In negando vero e contrario quod minus est in prima parte ponitur: ut pecunia et quod prius in secunda: ut vita. atque imperium hanc dictionem capiunt pro non solum dicentes. Nedum pecunia pro te exponere: etiam vita: quod dicitur et vita pro te exponere non solum.

Peter,

27.11.

Cicero
Quintilianus

Quintilianus;

pecuniā aut per non solum sic non solum pecuniā pro te exponerem sed etiā vitā
 Jū non solum fortunas meas p te effunderem sed etiā vitā ipsam exponerem & ne-
 scimus nō modo p te non exponerem vitā verū ne pecuniā quidē nō modo pro te
 non exponerem vitā verū ne pecuniā quidē meas effunderem. Ubi notandū est q
 quando per non mō vel non tñ vel non solum loquimur affirmando quidē q min
 est in prima parte ponimus & qd plus in scā negando vero qd plus est in prima et
 quod minus in secunda. Item notandum q vbi ponitur nequm potest etiā poni nō
 modo sed addita altera negatione. vt ego non ponerem pro te obolum non modo
 exponerem vitā ego non ponerem pro te obolum non modo non exponerem vitā
 sed hoc per raro reperitur.

¶ Quod interit inter diligere et amare Amare plus est q diligere. Cicero. Quam
 & si aut hoc videt nunc amo.

¶ Sed autem vero differunt ne inter se significatione quidem fere eandē habent
 Verum sed semper in principio clausule ponit nisi aliquando apud poetas vt arma
 sed arripuit. Cetero et autem ponuntur semper antecedente aliqua dictione christi-
 gunt sententiam a sententia vt ego scribo tu autem leges ego vigilo in autem do-
 mus habent tamen aliquando nescio quid differentie.

¶ Nam cum neq non ponimus autem dicentes neq autem sed dicimus neq vero.
 Item tum propter hoc tum vero propter illud non tum autem propter illud. Econ-
 trario nō dicimus non vero sed non autem vt sum amicus non autem emulus.
 mutemus adverbū & habebit locum vero sic. Sum cum amicus/emulus vero nō
 vel emul autem non. Jū ali. quando vero in principio sine orationis sine epistola
 larum ponitur autem nō ponitur. Vergilius. Egregia vero laudem & ipsa ampla
 referret Tuq puerq nū. Et ab Sulpitio scribens Cicero ita epistolam incipit Ego ve-
 ro serui vestram vt sis in meis doloribus fuisse.

¶ Potes non dicim sane autem autem enī autē age autem sed sane vero
 iam vero/enī vero/age vero/at vero.

¶ Illud me quo ope noscitur q hoc duo aliqū eiegantissime & cū maxima gratia di-
 muntur Cicero. Tu cū principem senatorem amicum domi habens ad eū non re-
 feres ad ceteros referes longe pulchius dicit q si addita autē dicerem ad ceteros
 nos autem referes. Sed quādo verbū ponit sine cōsuetudine oīno necesse est adde-
 re autem vt incides litteris istum poteris/poteris autē q voles.

¶ Potro licet eandem significationem habeat quam vero & autem tamē nūq poss
 ponitur nisi cum dicimus age potro aut aliquid simile cum scilicet hāc significatio-
 nem habet Sed apud quosdā perfectum potro significat longe certe postea vitā
 Jūq sepe in medio non in principio ponitur.

¶ Quinque significat ne idem qd sed etiam Aliqū significat sed etiam vt hoc loco
 Aliqū maiorem quādam vim habet & significat immo etiam.

¶ Quia vero aliquando significat quāquam vt Vergilius. Quin aspera Iuno Que
 mare nūc terrarūq meto celumq fatigat. Consilia in medio refert. Aliquando vt
 non. Jdem. hic ubi neque morte fuerint dispendia tanti Quin patem insanem. Aliqū
 dies aliquando cur non vt quin ponit inusitatum.

¶ Rursus & cunctio cuius non secum mentionē differt ne ab atq pditione. Cū
 ambe copulante sunt nō differūt sed & aliqū causale cōiunctio est et significat nam
 magnāq in vna grana habet vt si dicā. Sumo studio incubendū est litteris et vir
 oīo humana etas ad id sufficit. Quintilianus. has pūm audiet puer hārū hōa effi-
 gere unūqū conabit & natura tenacissimi sumus eoz q rudibus animis q cepimus
 hoc est nā tenacissimi natura sumus. Martialis. Quot nūmos cernis muti nos cre-
 dit amice. Fallens et nūmos ista tabella rogat.

¶ Similiterr cōiunctio pro eodem accipit. Cicero. Non solum nobis nati sumus
 otusq nostri partē patriā vendicat partē amici. Compensat etiā et principis senten-
 tias. Quintilianus. Et finit quidē sunt partes due. Interdū habet etiā affectū. Ci-
 cero. Et qd est qui de me loqui possit. Interdū significat tamen vt si dicā super aut se
 salu & si ita tenet. Significat pterea etiā vt Virg. Nāq & ipse dea hoc est etiā ipse
 Quin. Inter oēs pūat nūc iter eos q & ipsi insaniūt. Atq vero aliqū p q adverbio
 ponit vt cū dicimus. Inter ego sed atq in p qū aliqū ponit p qūm. vt apd hī.

Cicero

Quintilianus

Vergilius

De componendis epistolis

fo. lxx.

Sic ola satis. In primo ruere a c retro sublapta refertur. Ad aliter qd obcurforu su mine lyndi. Remighe subgrati bractia forte remittit. Hoc illum in pcepto pono rapit auctus animi. id est statim.

Et ne idem valere et bene esse valere quomodocumque super diximus est incolus men esse. Bene esse est bene habere. ut bene esse. unde scies habere. Et si vales bene est. Et fere semper ponitur absolute. qd si addat michi vel tibi id significat quod valere vel incolumen esse ut si tibi bene est gaudeo michi bene est. id est si vales gaudeo ego vales.

Quot modis possumus dicere. Amo te multum et multis modis. Amo te valde. amo te plurimum. Amo te maxime. Amo te c. rime. Amo te vehementer. Amo te summe. Amo te mirifice. Amo te magnopere. Amo te supra modum. Amo te plus equo. Amo te supra qd dici possit. Incredibile est meus erga te amor. Incredibile te benevolentia coplector. Expimere non possum quantum est amor erga te meus. Arde nisl me amote te prosequor. Dicit non posset qto nui amote conflagrem. Nemo vni qd vehementius aliquem amat qd ego te amo. Ardentissima te charitate complector. Non possum mei erga te amote magnitudinem expimere. Ardeo te vellem ecer qd nouissimum potius poeticum sit. Amore mirum in modum.

Item eleganter dicimus. Ego quoq mi pyrrhe amo te teq non fecis acviā p. puam chari habeo et cum sine te sum dimidio ale mee carere videor. nisl dignita no me rationem habere aduolare mox in suburbani tui meq vna tecum cum pte diola tua et pomariolis et oculis oblectar em.

Quia hic digna sunt q notant. Primo qd hoc mos est. alioquid absentes cu qua da inuitate ut mi. Bute mi. Cice. mi. Pyrrhe. Interdum et ad ostendendum maiorem vim amotis aut desiderij reperuntur eade verba cu additioe alicuius adiecti. ut. v. d. Tul. m. Cice. mi inq suauissime. Cice. Xumo te amare est amantez te amare qd inuicula lingua dicim. Loue ecce othe. Latine autē redamare dicitur. aut quasi meo tuo. v. d. m. m. amo. mutua benevolentia. mutua charitas mutua officia. mutua officia. mutue lachryme. mutue querelae. hoc est qd ab te ad me pio deunt et a me ad te. Ideo possum dicere. Ego quoq mi pyrrhe amo te multum.

Ego quoq redamo te: ego quoq non moui te coplector. Ego quoq tibi in amo te respondeo. Ego quoq tibi in amote respondeo separari. Item inter nos vehemē ter amam: qd pinde est a c si diceremus amamus nos inter nos. Sed illud nos elegauissime dimittit. Item mutuo nos amamus est quod aliqui dicunt inuicem nos amamus vel vicissim nos amamus.

Inuicem nos vicissim aliquis facere proprie est per vices id facere: ut cantamus vicissim qn ego canto tu sileo: qd ego sileo tu canis.

Item legumur inuicem vel vicissim. i. qn ego lego tu nō legis: et qn tu legis ego nō lego. Vbi sit adiectiuū vicarius. caria. um. ut dedi tibi vicariā operā. i. dedi tibi operaz vice illius. Itaq si qd diceret. Amamur nos inuicem perinde esset ac si diceret. Amo te dū tu nō amas me. Et tu amas me dū ego te nō amo. Vbi canēdi est diligēter me dicas ac vice tui volo tui mori gerere: s. nūc tui nec vna vice tui s. semel tui nec dū ab' tui. aut quattuor vicib'. s. bis: ter: quater. vel scdo/tertio/quadro: vel bis/tertio/quadro: vel bis: ter: quarto. Nec da michi veniā. p hac vice tui: sed da michi veniā nunc tui. Nec quod vicib' sed quoties. nec multis vicib' sed pleriq sepe sepe numero.

Vbi cauendum est similiter ne multotiens dicas qd non minus bar. arum est qd multis vicibus: nec veniā ad te alia vice: sed alias: nec prima scda aut tertia vice: s. primo scdo tertio: nec vltima vice: sed demū vel deniq: vel vltimo. vel tandem: vel potremo: vel nouissime.

Sed eleganter dicimus. Pro primo quoq errore tuo ignoscas tibi: pro scdo te nudum cedam. Pro primo quoq tuo erga nos beneficio non ero in te ingratus. Si dū pimum et discipulis meis inuisu meo et ludo dilexerit. virga percutiam: si secundo id fecerit: loco totum cedam. Multis modis dici potest. Eque te ac vtiā meā charū habeo. Instar vite mee apud me es. Instar vite mee charum habeo. Non secus te amo qd vitam meā. Non secus ad vitam propriā charum habeo. paud aliter te habeo qd propriam vitam.

Ita te amo ut vtiā meā. Perinde vt vtiā meam charū habeo. vel perinde ac vtiā

Cicero

D. Nicolai Perotti

met vel vbi propus. Et perinde multi charus es acervita piofola.

Ubi notandū est qd ppuus ppuus ppuus cū trib' glorio cōiungunt: idem sūt qd mensura/sino. Ut ppuo cōmodo hoc facio. Iam cōmodo. Proprio pmodo id fa-
ciō hoc est me cōmodo ppuo cōmodo ille hoc facit hoc est suo cōmodo.

¶ Deinde vero significat quātopert vel ergo vel ideo. Lucienus in scriptis pin-
de p gunde i cā dictione in dū tūlāā ponit subinde aliqñ significat statim post: vbi
dicitur: Et dicit recte pūmā gaudere subinde. Pater pūmā gaudere hoc militare
memēto. Caput enī p frequenter cū quodā huiusmodi: vt si sepe recte aspiciat an aliqñ
me sequat dū subinde respicio. hoc est sepe cū quodā intervallo respicio.

¶ Deinde vero significat de huiusmodi deinceps qd deinceps significat etiā gradus
sum. Cicero. Quos video deinceps tribunos. pēdis per triennia fore. hoc est vnum
post aliū. In qua significatione capitur etiā aliqñ subinde.

¶ Primo id sub magister postea discipuli cū deinceps vel subinde sequuntur.

¶ Aliud hoc loco ptermutandū nō est qd gunde exigit post se. ac si vel atq si sūt ita
Ubi se gunde ac si pterit adesse. vel gunde ac si pceptor adesse. Sed qñ negatio
pcepti exigit etiā qd vi Suetonius. Nulla in re perinde motus qd respō mathema-
tica. Aliquando tamen ponitur absolute hoc est sine ac si sine negatione i modo si
gnificat ita vt pūmā. Sumus rursi charissimi viri i perinde scilicet. mō mōmā. Su-
etomus i galba. Quare aduentus eius non perinde grā. fuit. Lū mōmā grā. Se
cui adit sine negatio pcepti sine nō habere pōt ac i qd vi lōge scitis ac ego feci. i lō-
ge se fecus qd ego feci nō fecus ac ego feci. nō fecus qd ego feci.

¶ Item eleganter dicuntur. Et cū sine te sum dūmā ale mee carere video. Itē dū
mā mōmā mee mancus esse video qñ tu non es apud me. Itē nec dūmā mōmā
mee habere video qñ te carere. Itē et cū te carere video dūmā ale mee pūmā.
Item i cū tu mēdū nō egredere michi dūmā ale mee video. Itē facit dūmā mōmā
nostra. vt ne dūmā quid ale mee videat. tū notandū est in pūmā qd mōmā
esse a me ale mee dūmā videat. tū notandū est in pūmā qd mōmā
deur mēdū qd qñ sine te sum dūmā ale mee carē i videat tū i sum doctus videat
tū i legas videat nobis qd male facias rusticamus est i plane puerilis. Quāpio
pter sic dicendum est. Videat michi dūmā ale mee carere: videat tū esse doctus:
videat tū legere. videmus nobis male facere.

¶ Cū aliquando est a verbūm i significat qñ: vt cum ad te venio semp te invenio
scribentem. i. quando ad te venio i hoc loco cum sine te. qñ sine te sum aliqñ signi-
ficat partim i tunc semp sequitur tū: vt amo te nō ppter necessitudinē nostram iam
ppter ingenium tuum. i. partim ppter necessitudinem nostram partim ppter in-
genium tuum.

¶ Ubi notandū est qd semp cū pcedit: i in eo est quidā mōmā: in tū quidā mōmā: i
hoc duobus modis aut gñale aliqñ pcedat et it quā spēiale. vt apud Qumil. Qd
cū oib' pcedit est tū nobis pūmā aut ambo sine spēiale. vt apd eundē. Qd op'
marcellē tibi dicam' quē cū amulūm nobis tū pūmā literarū amote flagrantē i
dignūm hoc mōmā inter nos charuatis pignote indicamus. i. mōmā ppter amo-
rem tuum in nos plus tū ppter amorem literarū.

¶ Aliqñ cū i dūmā pūmā est: vt cū in apūcā venistis aliqñ significat quis
iuncta cū pūmā: tum sūt ita. vt Cicero. Cū in cibus causis grauioribus. Cai. Cesar
mūmā dicentē cōmōmā solē vehemētius qd vel vbi vel etas mea videat pūmā:
re tū in hoc ita me mōmā perturbant pto iū ponitur i pto qñ.

¶ Notandū qd qñ cū i tum significat partim: semp sere indicatio adiungunt. Cū
aut significat pūmā subunctio. Reperitur etiā tum pro partim: aliqñ duplicatū i
mōmā triplicatū: aliqñ etiā multiplicatū. cū in rebus paribus ponit. Ut tam ingenio
meo: tum studio: tum diligentia facrum est.

¶ Cū pperpino abū cūm seruā: sed nūq uingit abū sūt instrumentū: neq effi-
diam' cū gladio pūmā: qd huiusmodi facit. i. gladio meo cū pūmā re impū i. pūmā
meo cū calce pūmā: sed calce meo oculis te pūmā: sed oculis meo cū lachrymis lūre
res vident: sed lachrymis meo cū igni aquā respectat. i. igni. Cū aut ablatiui sūt cū
iunctionem quandam i non instrumentum. tunc requirit cum propositionem: vt
sonat cum qñā possum facillate scribere: cum labore hec scribo. cū facillate discas

Lucienus.
Dionysius

Suetonius

Plinius

Cum ipse omnia sunt / cum eate crescent mores. Qui aut ita loquuntur cum bacu-
lo pectus / cum hasta vulnerant neque / ane / pter oim antiquos mores loquuntur.

¶ Apud et penes quomodo differit / Apud munus est qd penes / ad apud est qualiter
cuncta res tenet penes te est quod quodammodo possidetur. sicut / hoc papeas dicit as-
pud et penes in hoc differre. qd apud psona cu loco significat: ut apud Platonem. id est in
loco in qd Plato / et apud repul penes / hoc psona et dnum et pta: qd trahi dicit a pe-
nitus: ut penes te est / aliter / mea mea / quasi in manu tua et arduus vix me penes ta-
est. Th aliquid penes rectus psonam sine dno: ut fides penes doctores est. et apud
munus etia loco firmus. Cicero ad Terentium. Itaq petulas es atq acer: ut ne ad so-
larium doret: ut mihi videat sed penes scena: et in cuiusmodi loco exercitas / sis
¶ Nisi dignitati mee rem haberem / aduolarem mor in suburbanum tuum Uel:
Uel: nisi dignitati mee ratio me traheret. Optum ad te in suburbanum tuum venire.
¶ aliquid significat verum / sine sed: ut hoc loco. ponitur in pocius clausula que nullas
habet cu superiori clausula connexionem.

¶ Nisi aliquid indicatio tangit / pter qd est picipii sine. Cicero. Nisi forte putam
dementem Publium Scipio apud conuulsum fuisse. aliquid cu subdico: ut qd nisi digni: ante
meorem haberet. et. qd scz non est in picipio sententie: naz hic verbus pincipale
est aduolarem nota quanta vim habet hec qua dictio duar. syllabarum nisi quado
significat. ¶ Ratione habere quid ppe significat: respectu habere / sed caput in do-
na ptem: ut habenda est ratio salus / et ratio dignitatis. et respectu ad dignitatem et sa-
lutem. no aut dicitur / hida est ro egritudine et fame.

¶ Et nota habere rationem in requirere gis in hac signone. quando aut habet abla-
tium cum pnone cu / si negotii et qd comere habere Cicero de senecute Ratio
nem habet cum terra qd nunq recusat imperii et negotii habet

¶ Aduolare per metaphoram dictu hoc celerrime venire / siue accelerare / si
ut properare. nam maturare non aulin dicere.

¶ Maturare cum ppe dicitur: cum neq citius / neq serius aliqd fit: sed media qua-
dam via et temperata tenet: ut in pomis matura dicitur / qd neq cruda neq immatura
sunt / neq caduca / neq qualentia: sed tpe debito aduita ac matura. Ut sit matura
re celerrime qd sed sine imperio / et cum quadam moderatione aliquid agere. vñ Uer-
gilius. Cu deus faceret ventis iubentes et mari discederent inquit Maturare fugā
hoc est cum quadam moderatione et qd maturitate discedere aliqui facia impetu ma-
iores: maris pcellas excitassent. hoc vbum Cesar augustus duobus grecis vocabulis
elegantissime et pmebat. Spei de biodeos. hoc est prospera tarde / quasi mone-
re volens in rebus agendis et celeritate indultre adhibendam esse et diligēte tar-
ditem. Elegantissime videt Muro noster hec duo vocabula in geogico diuise. in-
quit aures. Frigidus agricolā si quando cōmet umber Muta foetet que mo celo
properanda sereno Maturare datur. quasi dicat. Possunt coloni instante tempesta
se multis maturare: que aliquam sereno tempore properarent.

¶ Suburbani domus ppe sūt. Suburbana in pti in suburbani dicitur. Suburba-
na sunt domus cōiuncte in istar vrbis et vbi ppinque in extra muros. Suburbanum
vero sūt pcedium in suburbanis / et hz ptem numerū suburbanā. pcedia in subur-
bana: quādam obd dicim. Tusculanū et cumanū / hoc est pcedium in a. ro / Tuscula-
no et cumano: ut etiam in tusculano meo formiano tuo Poptiano nepos. Fre qua-
ter vero domus extra suburbana dicitur vici / qd sūt in istar vici vrbani. Tulus vero ut
bamus go vrbis est. Quippe dimisa est vrbis in vicos / qd in media munita: sicut sub
terra carine efflue vici rome fuerit: nā diuisa sunt vrbis in regiones circiter viginti: in
vicos aut ita supia mille. A vicus vicina et vicin / et vicinas dñr qd ex eodem vico. Uti-
cus extra vrbem qui pagus / de muro caret: nā si haberet muros esset castellu qd a ca-
stro communis est: sūt aut loci muros muniti in istar oppidi vel vrbis. Castra i plu-
rali sunt loca in domo multos tentoria sicut ut recipiat mane atq exire.

¶ Oppidum est omnis vrbis pster Romā que primo vrbis dicta sit: itaq ut cete-
ra epida eodem nomine appellaretur. Dicitur opus ab ope dando. Vrbis vero
dicta est: ut varro ait / ab vrbis. Urbem aut inquit appellari curaturas arari qd as-
raro designatus sit locus in quo Roma condita est. Et Pompei urtikonsult vrbis
inquit / ab vrbis dicta est. Urbare est arare distine

D Alcolai Perotti

Municipia sunt opibaeque cines municipis dicitur. ut sunt cines romani ex nuptis legibus suis et suo iure videntes numeris tantis cum populo romano honoris. per nuptias quo munere capessendo appellantur sunt municipes. nullus alio populi romani legibus stricti. Pura autem municipes facti fuerunt. Certes coelestiumque est eis ut cines romani essent pro sacris bello gallico custodiis.

Coloniae vero sunt quae extrinsecus veniunt in civitates nec suis radicibus nituntur. sed deducuntur ex civitate et iura atque instituta populi romani habent quae conditio et minus habere sit. in dignior estimatur propter maiestatem populi romani cuius ipsae colonie quasi quodam effigies videntur. Vnde dicitur domus extra videtur suburbia quae conditae sunt habitandi cum perdis scribis. Ulpianus dicit non solum ea quae sunt in oppidis sed etiam stabula aut villae meritoria in villis et in vicis. Agri continentur fundos non continentur a fundis sunt quae simul cum villis. ut multa senatores in agris videntur. Differunt autem ager ab arvo quod arva est in quo aliquid ferit. Salubria. Quia numide pabulo pecoris magis quam arvo fructus. Fundus ut dixi minus est quam ager. Nam prata vineae horum oliveta salicaria arbuta pomaria palmaria nemora loca aucupatoria venatoria piscatoria sunt propter agri et singula singuli fundi sunt. In vide autem sine quod pido sine vico sine castello tantummodo praedium est quicquid ex his quae dicimus simile est eadem etiam in agro praedium sunt. Ut dicere possumus quod fundus est possessio rustica praedium et rustica et urbana. Fundus autem ut aliqui putant est a fundo et tamen continetur. Agri fundus lapidei lacertus. Dicuntur autem fundus et fundus. hinc fundamentum est a fundo fundas. Differunt autem fundare et fundamentum lacere. Si quidem fundare est firmare aliquid et stabilire. ut recte fundus domus est. Lacere autem sunt amentum est qualescunque principii edificii facere.

Est ne differentie aliquid inter vna et simul. Simul aliquid geminatum reperit apud bonos auctores excepto Cicerone. et habere eandem significationem quia habet illud de quo Probus paulo ante diximus. Quintilianus. Simul et plenius obsequio dementiter amantissimum meum simul ne vulgare via ingratum aliter deum vestigis multum. Cicerone semel tamen ipsum ego inveni vna pro simul versus est in vertere. vna et id quod facio praebuit vna et in hac causa perfectio nemine prononendi michi esse existimavit.

Et Simul quando non est geminatum ponit aliqui pro pariter. Quintilianus. Homo fortis simul et sapiens. et ac pariter sapiens. Cicerone pro pariter. Perduellum est igitur homo simul et amicum dissolvere et fallere eum qui levis non esset nisi credidisset. Cum autem simul signum est simul nichil differt ab vno auctore.

Perduellum quae nomen est diminutivum ponunt autem aliquid diminutiva necessitate causa. ut si velim exprimere parvum puerum dico puerulum. Interdum cum humilitatis. ut si velim dicere res meas dicit regulas. Interdum causa praecipua ut si hominem vocamus humilitatem aut humiliter aut humiliter. Interdum etiam vnum diminutivum quasi blasphemio. ut ego hoc loco feci cum dixi puerum et pomariolum. et oviculum. pro puerum pomarium oviculum. Sic Cicerone blasphemio ipse vocat. Sic Plautus sepe corculum dixit an mulierem et molliculum castrum pro corde et ala et molli castrum.

De notanda est quod sunt aliqua nomina quae diminutiva videntur et non sunt. Diminutiva enim sunt quae diminutionem significant. ut corculum. crepusculum. passerculus. maderculus. maderculus. renula. et similia. Quae vero non significant diminutionem sunt ista auctores. Ius quoque non est. Ius autem frater matris. cuculus alia masculus non gaus innotat sed omnis generis in istis pediculus siue pediculus alia cuculus auis. cucula nomen leguminis. novacula culter idemque aniculus aniculaculus. ut aniculus puer. anicula puella. anniculus masculus. et vnius anni. sicut dimus trimus. quadrimus. duorum trium quatuor annorum. Nec de animalibus tantum dicitur sed etiam de inanimatis. ut anniculus vinum dimidium oleum. Ridiculus ridicula ridiculus. risu dignus. vernaculus vernaculum. domi nostrae natum.

Est praeterea multa neutra. ut umbraculum. cenaculum. crepusculum. vinculum. amiculum. quo quodam genere amictus instar pallii. Curriculum pro curru et pro loco in quo curritur. Nonnulli etiam pro curru. ut Curvus Alii etiam tamen acti equi non modo in viis gressu laetantur sed etiam in anis praecipuere curricula. Cubiculum quod non est dicendum diminutivum esse cum in cubiculo sit cubile conventiculum pro convivium. Cicerone. Educiculum hominem qui civitates noletur. Baculus quod non est diminutivum sed huius diminutivum baculum. Reperit etiam baculum neutri generis. ut Quidam. lib. 77. Est solus bacu-

Ulpianus

Quintilianus

Cicero
Plautus

Quintus

De componendis eplis. fol. lxxi.

lancq; tenens agreste. Notandū enī q̄ sunt aliqua diminutiva recte formata: q̄ sūt in significande valentius a suo primitivo: vt a mensa q̄ est herba reddens odorē sit mēcula q̄ sūt yrtilla. Ab ois ois sit osculū q̄ sūt banculū. Ab acu quāyestes forūtur sit acicula qua mulieres vtiunt ad capitis ornamentū. Ab angus serpente sit angustila piscia. Ab aure sit auricula q̄ nō significat aurē butyros. vt quidē in doctis dicit sed cartilagīnē illā q̄ est cū aurū cōcūctat: et sicula hoc est chorula sine mervuluo cythare. sit a hōe. Ques vt festus. Pōpeius inquit est genus cythare ita dicta q̄ tantū inter se chorde eius: hūm inter hōes fides cōcordet.

¶ Quid mentio facta est de conuentu. Sciendū est non absorde vocari a nostris conuentus religiosorū. vt puta conuentus minor. conuentus heremitarū. verū id voca belū non domū siue habitaculū significat: vt (vulgus sentit) sed ipsam conuentionē et cōgregationē religiosorū. hoc est ipsos religiosos: vt ego habui orationē in puentu religiosorū holm. in cōgregandē et quasi cotona religiosorū. q̄ significatū h̄z ecclesie sita apud grecos: sed ignari hōes quēadmodū nomē cōuenius trāsmiserūt ad habetacula religiosorū virosū. ita nomen ecclesie q̄ conuentionē significat ad templa.

¶ Templū em̄ siue edes sacra siue edes in singulari sūt locus deo dedicatus nō ecclesia sed errant in hoc vi in alijs p̄teris.

¶ Quippe claustrū barbarē dicit p̄ ario. Sacristā p̄ sacratio. Bificiū p̄ sacerdotio. De iure patronas: p̄ gentilitio. Obseruantiū p̄ obseruandē. Xp̄iam p̄ sacristio. Cōfiteor p̄ audis cōfessiones. Cōfiteor p̄ audetote confessionē. Indulgentiā p̄ venia. Picteres p̄ opū p̄ opo. heremi p̄ heremo sine aspiratione. Caractere p̄ caractere. Jacobū p̄ iacobo. Mariā p̄ maria. Idolatriam p̄ idolatria. Lucā p̄ lucia. ydoli p̄ ydolo. idoli p̄ idolo. Idolatrā p̄ ydolatrā. Iosephū p̄ iosepho. Salomonē p̄ salomone. Amantū p̄ amāto. Chastallū p̄ chustallo no. Cebundū p̄ cebuno. Murthū p̄ murthino: alia h̄mōi per multa.

¶ Pomariolū sūt diminutū est a pomariū. Est aut pomariū locus pomis cōstitus siue loc' in quo poma reperiunt. q̄ sit loc' pomus cōst' sicut. Quidē ito metuens solibus pomariis claustrat atq; las mem' q̄ ade significat locū ad ponendū poma. cerū est sic est dicit. Tabellā in quo tabule hoc est instrumenta et lutere sacre ponunt. Erariū repositoriū eris. armariū vbi reponunt libi. Armentariū vbi reponunt arma ceteraq; h̄mōi. Pomerū est ne idē q̄ pomariū. Minime si quidē. T. L. i. uis scribit pomerū esse locū apud muros vrbis siue opidi tū intra. q̄ extra in quo edificare nō licet dictū pomeriū quasi post mēniū hoc est post mēnia.

¶ Quicūq; similiter diminutū est hoc est parus oues. Tibi cauendū ne incidamus in errorem aliquorū q̄ dicit pecudes et oues idē significare: h̄c differentia inter pecus pecudes femininū: et pecus pecorus neutriū: q̄ pec' pecudis est q̄ dat nobis agnos lanā et lac. Pecus vero pecorus significat esse alai q̄ h̄mōa caret facie. Pecus pecudes et pec' pecorus nichil differūt. significant autē esse alai q̄ sub imperio hōem et pabulo terre pacis. vt bos equus alai. mul' camel' et hec oia armēta faciūt: q̄ aliquid dicit armēta dōtapat bōi esse ab arādo dicta quasi aramenta: deinde abiacia terna lutera armenta. Picterea ouis q̄ marem femināq; significat capta cū caper siue hircus porcus et poica. vñ sunt greges. Quidē. Milles greges illi tōndē armenta et herbas. Pascēbāt. Uirgi. hoc satis armentis superat pare altera cure. La nigros agitare greges. Idē tñ de ceruis dicit: hos tota armenta sequunt. Et de bobus greges. Alii aliquā in magno se quis grege. Cicero etiā in phil. Quis dicit. Cecidit grex armoletorum: quasi grex sit generalis nomen: armentum vero specialius. Hec igit oia et pecudes pecora dicuntur. Significat tñ nōdū pecus pecorus multitudine pecudū gregaliū potius q̄ armentaliū. Uirgi. Dic michi damena cuiū pecus an melibet Inseus o semp ouis pec' et alibi. Captigenūq; pec' nullo scitode p herbis. Significat tñ pecus pecorus oues. Quinū. Cur in vium vestrū sepe pecotū lane detrahuntur. Puer pecudes quadripedes fere sunt licet proprie dicant fere q̄ manifestare nō sunt. Que vero sunt māifestare: dicunt cūcures: vt camel: cephās siue elaphāns: ab bella domitus. aper. onauer. etrus: capitolus. dāma: capta leo. et quicquid demū dicurari potest.

¶ Cicurare: vt Varro inquit est manifestare. Quod enim fero contrarium est cicur bi. Et ideo dicit. Cicur ingenuū habeo hoc est māifestū. Alio aut dicit cicur vi

*festus
pompilius*

T. L. i. uis.

Cicero

Virgilius

Quintilianus

D Nicolai Perotti.

Deur. Cuius hiebat veteres medicum dicit in malo pinto. Cicero in Tusculana hanc Clarronis opinionem parrat cu ait. Na que sunt fere, alie cuncte/ alie nocitra/ alie volucres. Alio postremo notadu qd boni cõphendunt tauru et vaccaz. Equus et caballu differit. qz caballus dicit potius qd asinariam artem exerceat. Mulus ppter se gñatus ex asino et equa. 223 qd ex equo et asina humanu appellatur/ quos aliqui burdonu nominat. Camelu cõs gñus est/ et in nudiq in femore reperitur quatu modu bos/ vt gñus. Ille meas errare boues. quod nō est miradu cum lupus apud veteres in femore gñe reperiat/ gñus feminu sit lupa.

Orpilius

Item eleganter se. Legere tech holuscula/ deserpere vnas/ colligere poma/ adesse sem vnde/ mueri totum/ mustu de locu degustare/ et a ceteris q agere fere o nes hoc tpe/ cõue nerunt nō abstinerem. Legere interdu significat anaginosum. vt ergo lego libru/ lego pñciand. vñ sit frequētacum lectu. Interdu legere est colligere/ vt hoc loco et Uerplius. Qui legens flores et humi nascens fraga. Legare vero est mueri sive in testamento relinquere. vnde dicuntur legati/ hoc est oratores et legati/ hoc est que in testamento relinquunt. et legatariu qui reliquit. Quando cõponitur cu per se perlego. Est aut perlegere vñ ad finem legere. Lactantius. 223 in multis videtur petere/ vt si quis erit qui inciderit in perili legere perlegat.

Lactantius

**Cicero
Seneca**

Et differunt scribere et perscribere. vnde dicim/ ad iuno scribam/ et ad mitto ad si nem vñ perscriptu. Et persere est vñ ad cõstitui ferre. Cicero. 223 nūc aut ille qui trās cepit vt ferret non puit. Seneca in tragediis. Lene est miserias ferre/ pñci autem graue. id est lene est per aliqui spaciū temporis esse in miserie/ sed in pio vñ qd ad finem pñciere intolerabile est. Sic marialis. Nam vigilare lene est pñciere/ lare graue. hoc est parrem noctis vigilare lene est/ noctu vero infomne ducere graue. Uñ id est pñciare et pñciare/ nulli qd aliud et noctu et herdu sit/ hoc tñ noctu.

Martialis

Agere res est accusare. Peragere res est cõdemnare. Dicit aut accusare res cõdemnare qd cum cõdemnauit curauit. Perorare est orandi finem facere. vñ p oratio se. Persuadere est inuadere in opinionem sive sententiam sua inducere. Sna dere est et dissuadere in actu est/ pñciere in effectu. vnde male dicit quida dissuas/ si hoc illo/ pñci remocum ad opinionem. Debet enim dici pñci/ si cõ ne facerent/ sicut e contrario dicim/ persuasi eis vt facerent. quare et suscor dicitur qui aliqui suadet et dissuasor qui dissuadet/ et si nihil persuadent.

Papio

Permanere est ad finem vñ manere. Plinius. Tunc demū lente et cunctanterqz veniat nec tamen pmanens. sed aut finem recedunt.

Cõponit enā lego pñci cõiugatione cu ad et sic oblego/ qd est expello sive trās muto. Cõponit enā cu de et sic delego. Est aut delegare aliqui sacdu administrā dū vt inuigere. vt pñci delegat mihi hāc pñcias Imperator delegauit mihi hāc curā. Qñ aut lego est tercie pñciatio sit delego qd est eligo/ qd sit et et lego cõponit. Cu di pponit et sic diligo/ qd idē sit. Relego ita lego tercie cõiugatione cõpositū sit sit rursus lego. Et a lego legas sit in epistū muto. vt Salba multis ex ambus relegauerat. Cu co lego gas cõpositus sit colligo/ vt colligo poma. Si vero lego gas cūz cõ cõponit sit collego. simul muto: Uñ qui in eadē legatōe simul mūtantur/ vt qui quib/ aliqui mūtū simul delegatum est college dicuntur.

**Cicero
Cato Lili**

Que dicit et inter eligo et deligo. Delegare ē magis idoneū ad rē agendā secerne re. vt pñci romanu delegat hunc sibi imperatorū Imperator delegat sibi hos milites/ nō autēz elegit. A vñ ad bellū gerēduz secerunt. Eligere ito est ad nī finemolumen eum vt ad et qd eligat dignitatez/ vt eligo mihi domuz. eligo mihi equū. Et notandū qd deligo actū requit sine pñciōe/ vt pñci romanu delegat celare imperatorū. Et qd ito regit duos actōes/ alie cu pñciōe/ vt pñci romanu in pñciēz elegit sibi Octauiū. Cicero Quos cesar in sentia elegit. In partes sive collegas eligere dicitur cooparare. Cuius lilius. 22. Furus camillus dicitur magis et dñz Liliū Liliū coopar. Cicero in bruto. 22. qm collegas angustū fuerat coopar. Dicitur autē agere delectuz/ et facere delectuz/ et habere delectu. que a deligere in hoc differt/ qd deligim/ et vñ facere ito vt habere delectum sit ad multa retentur. Et cum cur dicimus potius qd cum te. ita etiam/ mecum/ secum/ nobiscuz et vobiscuz. Ita tria pñciōina/ mei/ tuus/ ita in completisqz similia sunt. vt quicquid pñci cõueni/ aliq duo epigere videant. Unde cum secum nō sine rōne dicit potu.

De componendis eplis. fo. lxxij.

cum se: cetera etiā quasi quadā societate eodem modo in ordinē collocari voluerit. Tecum autem idē dicitur: quia si huic pnomini sponeret: cui in ablativo singulari fieret: (acceptatō: quod vñ in epistolis et in omni oratione soluta maxime videndum est: (si res longe rarius acceptatō q̄ illū vergatū. Numerū cū mambus equat. Ceterum obtinui vñ: ut etiam qui cum dicerem in ablativo casu propter supradictorum monosyllaborum similitudinem.

¶ Que et poma quid proprie significant: Quid vñ significet manifestus est. Illud autem notandū q̄ inter acina et bacca et poma et nuce differentia est. Acina inter fructus minores arborū fructicum vt densius nascuntur: vt sunt vñ que cum acerba est omphacū dicitur: vñ oleū omphacum: hoc est ex vñ acerba factū. Trez grana edere: grana sambuci: grana eduli: grana malinorum et quicquid est simile: inter bacca vero sunt fructus lauri olivę myrti lentici: et similia que super hoc s̄.

Poma dicuntur dītaxat quibus vescimur: vt sunt cerasum sine cerasium: pinum melpilum. Castanea vero in nuce refertur: vt Uersih. Castaneas nuce. sicut pinus: cortis: amigdalus: angians: et his similia. ¶ Mustum quid proprie significat: Mustus musta mustū. idem est quod novus nova novum. Plautus mutam iuvencam appellat: Ideo dictum est vñ mustū id est novū. Postea mutatus vñ vt mustum sine vno dicitur: mus: quasi mustum substantivum esset nō adiectivum. Quādamodi merus mera merū significat solū. Cū merula dicta est quasi auno solitaria. Et merū vñ bī quādo solū est: hoc est sine aqua. Obtinui tñ vñ vt quādo merū dicitur: vñ intelligamus. vt mero ingurgitatus: hoc est vno ingurgitatus. Quintiliā dicamus vñ meratus hoc est magis purū. Im q̄ vernacula lingua dicitur: mōr. cl. ner. Et symphatus in quo plus aque est quod eadē lingua vernacula dicitur. fuller of water. Nichilominus etiam sine vno vñ dicitur: vt vñ intelligamus: vt ego meratus bibo q̄ tu: hoc est magis purū vinum q̄ tu. et tu lūphatus bibis q̄ ego: hoc est vinum magis aqua temperatum q̄ ego bibis.

¶ De locū hoc est ex lacu. Dicit enī de via te allocutus sum: hoc est ex via. de lacu ad me aqua ductus est. hoc est ex lacu. bī alī locus ille in quē roīs vñ vñ dicitur. Itē audiu de patre meo. et ex patre meo. Quēstui de ianua: hoc est ex ianua.

¶ Sed notandū q̄ de via in alium quoq̄ sensum accipit. Cicero. Cū de via lanquer et michimet displicere. Et alibi nū de via sessus esset quasi de labore vie. hic enī via significat iter hoc est actionē ambulā dicitur s̄ s̄ locū in quo ambulamus.

¶ Nec a neg dicit per apocopen. q̄ enī idem est q̄ cu. Itaq̄ ablativ: ex sine u et e remanet nec. Significant autē hę due cōiunctiones et non. vt ego non scribo nec vel nec: q̄ tu scribis. hoc est et non tu scribis. Interdū nec caput pro non etiam. vt Quintilia nā. Perfolui gratis non potest nec malo pau: hoc est nec etiam malo pati.

¶ Nota quatenus ad elegantiam spectat: q̄ neg aliquando confunduntur: vt et dūcere s̄ vñ nec tñ studeo. Itē nec studeo et in vñ dūcere. Itē dūcere nō vñ et tñ studeo. Itē et studeo nec dūcere tñ vñ. Nec et neg sequēte est aut s̄o p simplici nō p cōposita negatōe accipit. Itē tñ s̄ nec tñ lego et nō et tñ lego neg s̄o dū et nō aut bīp. Causa ne dicas cōter omnes sed fere omnes. Cōmuniter tñ nō significat fere: vt vulgus accipit. sed pariter omnes vt communiter in hanc rem conueniunt. i. pariter omnes in hanc rem conueniunt.

¶ Fere quid proprie significat: Aliq̄ idē est q̄ pene. hoc est paululū p̄stare. Quin: etiam. Ut fere crebū. i. parū absit quin cadet. alq̄ significat vñ ubi s̄ aut em quāda rei vel t̄pōris vel loci fere ita loquū. i. fere oēs hoies ita loquunt. fere vñ hac veste. i. quasi omni t̄pōre et oī loco vñ hac veste. Romani fere oīdem subegerūt hoc est romani quasi totum orbem subegerunt.

¶ Temere oēs fere docti post Ciceronē p fere acceperūt. Quintil. Illud ingenio et vñ velut p̄ecox genus non temere vñ p̄uenit ad frugē p̄o non fere vñ.

¶ Oīs distributiva dictio est. et p̄lectū quicquid substantivū est cui coniungit. Uerbi grana. Oīs hoies. i. q̄dō holm est. Omne pecus. i. quicquid est peccosus.

¶ Sed diligenter animaduertendū est ne invidiamus in multorum errorem qui dicitur quilibet omnem significare et similiter dictionem distributivam esse. Volentes quilibet homo currit et nullus homo currit contraria esse. sed oīs homo currit: i. melius hō currit nō est p̄teritis. eo q̄ p̄i significat oīs hō currit. q̄ malū hō currit. Sicut

Uergilios
Plautus

Quintilian

D. Nicolai Perotti.

elo homo currit tā mare & seminat hoc est esse hominū genus cōplecti nullus
homo currit & dicitur mare. In utroq; sane pueritū fallat qui ita sentit. nam
et esse homo & nullus homo plane contraria sunt. nec obstat q; eīus cōs generis
sit nullus isti masculini. Siquidē nullus homo esse genus humanū cū homo & deo
eōs generis sint: & dictio distributiva non impedit quo minus tam mare & sem
nas significet. Eodem enim modo dicitur nullus homo currat si diceretur nullus
homo sine mas sine femina currit nullus deo sine mas sine femina arot.

¶ Quilibet vero non distributiva dictio est. sed particularis. Significat enim vñ
ex multis indeterminatē. Ut si malui sint hic meci pugnaturi dicam probat quibet
et mecum curret hoc est probat vñs quicunq; alit. Quamobrem. Quorum
nos vñs rē quibet nichil intermitentes fatigaret. adeo facilius est multa facere
q̄m perennare ad vñm quicūq; aliorum aaron.

¶ Hic sit notandū est q; aliquis & quis & differē. alio enī particularis dictio est: et
hic aliq; incertū est si dicti aliq; possunt ostēdi hoc est hō aliq; quē nescimus.

¶ Quādo vero ponitur est dictio singularis: significat aliq; certū et distinctū ho
minē licet non notetur: vt si dicit venit ad me quidam amicus meus. hoc est vñs
quem scio. & non nominatē licet dicere. venit ad me aliquis amicus meus.

¶ Abstinere & cōtinere differē ne inter se. Differē sane nam cōtinere sit cū quodā
labore cū scy ratio obstat sensui. hoc est sensui subtrahit hōiem in vñs partē. rō m
abst. abstinere vero sine aliquo labore sit cū scy ratio dñatur sensui & ab hōi cōpēt
que victoria sunt firmata id habita & sine aliqua difficultate. Unde cōtinētia nō est
virtutis dispositio ad virt. sed & principū virtutis. & sic diffinit. Cōtinētia est q; quā
capitulos animi ratione ac pñlio gubernant. Abstinētia vero est pñcia & absolu
ta virtus: diffinitur sic. Abstinētia est ratio ad libidē atq; alios nō rē cōs im
pōne animi firma & moderata dñatio. Tenem hec duo vocabula aliquando apud
scriptores indifferēter capiunturque res quēdā nostro erat vñs doctissimū traxit
in errorē. vt in expositione eorū verborū longe a veritate discesserit.

¶ Item ei. gantur dicimus. Luderem enī interim tēd ludis nō inordinatē sed scz in
dispositiōe pñcia: gladiatōis ludus sine aliq; dñpñ ac fatigā reddere cōs
pos confuerit. sed pñmas & colles & salus & nemora tēd deambulans ac lusus
lucos in sinu gerens ipas etiam comenas ad ludum exarare vbi iocū effect qui nos
licenter accendat: et si quis esset facile ipsā solitudinē exularēmus.

¶ Ludere & iocari differē. Ludimus enī re-iocamus sōis. vñ ludus in facto est: ioc
cus verbo. Ioco dicimus. Ioco ne an serio loqueris Interdū tñ hec duo sōa pñun
dunt: vt Iuvenalis. quous ad voluit fortuna iocari. pio ludere possit Quidius. hos
ignare iocos tribus natum puella. Materio ludum vberiore virt. Mille fac esse ioc
co: turpe est nescire puellā. Ludere ludēdo lege parat amot. vñde Cicero ioca pio
cos scripsi ad atich. Itaq; ioca tua plena facenas. Cōtrario ludō p ioco ponit.
Iocamus. Sed in amoto queramus seria ludō. tñt ludere pio cari frequenter in
nem. Pimus. Ludere ne pñmas serio peto. Cicero. quites dicit ludere videt. Unde
et cōposita ad ludō ponitur ad sōa q; ad actionē pertinent: vt & ludō. Cicero. Ego &
vos ad illo irridemini et ipsi illū vicissim eludentes. Ludere enī dicimus vt sibus
scribere. Vñ. & opuscula poetarū sine alit & versus scribentū lusus dicunt.

¶ Illudē. Et cū aliq; dicimus ad aliud iaster referre sententiā: vt Virgilius dū
narrat ludos enee alludit ad augusti victoriā. Aliacōq; illacis celebrantur litorea
ludis. Ludū enī appellamus scēdō. Unde ludi magister dicit. Et ē ludus literarius
hōis q; sēdō. Dicit enī ludus ceteraq; artū: sicut musice: vt apud Terentiū. de
hōicū q; quodūq; dīscat ludō. Itē ludus armoz. qui ludus quoz gladiatōis
sit. Ludos in gladiatōis frē quēmus q; ludū dicimus quōis vñs pñia vt paria
gladiatōis. ad spectaculū pugnatū pñciunt q; res munus gladiatōis: sit et qui id
spectaculū pñio facit numerarius & q; gladiatōis domi exerceat & postea vendit
lanīa. Vocant aut ludū gladiatōis sicut ludū cūcēs & appollimares. & reliqui.

¶ Interim nonnūq; significat aliq; Quamobrem. Barbarismū ac solocismū
sebas oblit. sed q; interim exulantur hec vicia. hoc est aliq; exulantur.

¶ Nota q; eleganter dicimus ludō ludis et ludō ludos. sed ludere ludis est ludere

Quintilianus

Continētia
Abstinētia

Iuvenalis

Horatius
Pimius
Cicero

Virgilius

Terentius

Quintilianus

ad aliquod genus ludi: ut ludo pala ludo palestra.

¶ Ludere ludos est ludere quemadmodum dicimus vino vitam: et morior mori. In quo modo dicendi multum inest inauratio et significat vivo et morior. Secus dicuntur acta age hoc enim prouerbum est quod dici solet cum superuacuo dicimus: aut facimus aliquid quod notum actiue sit.

¶ Non michis hoc est iocundis: ubi alia dixerit est et si positiue exprimere volumus longe elegans est positio sibi contraria posita negatione exprimimus et si aliquid minus aliquid significet et positum: ut si dicam homo non improbus hoc est satis probus. et plus laudis ignobilis. Iam notabile. Interdum plus et positum significet ut si dicam non alie pibe inquit poeta significat lepidissime. Et non inuisa oratio dicitur in qua plurimum salus et non semel. Sepius hoc non semel significare etiam posse nunc ut non semel ad me venit id est sepe ad me venit. et non semel ad me venit. Iamque siue ne semel quidem ad me veniat eadem aliquando verba duo plus ne inter se contraria significant: ut si etiam si dicam. Adolefens cui acutus est ingenium nullo labore sit doctus. Et adolefens cui obtusum est ingenium nullo labore sit doctus. Puma quippe oratio affirmativa est et si adolefens domi ingenij sine alio quo labore fieri docui. Verba vero negativa est significat adolefens ingenij cuius quomodoque labore non docui fieri. Ita hec verba nullo labore dicitur duo contraria significant hoc est sine aliquo labore dicitur et cum quousque labore non dicitur. Tu nullo labore dicitur. Tu nullo labore dicitur. Quobus modis inter se contraria exprimuntur hoc est. Non possum satis mirari: non possum satis non mirari. Eadem enim utroque sententia est. Ea mirari me vehementer significat. Quamquam illic dicitur non posse me tantum admirari. quoniam magis etiam admirandi esset. Hoc non posse me facere quoniam obmirer. Hoc etiam dicimus non possum satis desistere calamitatem nostram et non possum non satis desistere queri hoc est lamentari. Et alia etiam humiliter per multa que non veniunt michi nunc in mentem hoc est venit in opinionem: que oratio alio quodno actiue accipitur et significat opinio: aliquando passive et significat venio in estimationem id est alij opinantur de me.

¶ Nota quod eleganter dicimus non memini huius rei non venit michi in mentem huius rei: vel hec res non venit michi in mentem. et exiit michi memoria huius rei in non et hec res exiit michi memoria in abut. Dicimus etiam non occurrit michi non succurrit michi non subit michi. Virgilio. Subijt cari genitoris imago. Quintus Curtius. hoc verbum actio coniungit. Seta penitentia subijt regi. Sed significat certe hoc loco. ut in non erubescas. Virgilio. Sed superis labor est ea cura quietos. Sollicitus. Scribit ad eum quia compositum fere est et seire et licet. Interdum significat quod dicimus id est siue hoc est: ut si dicam homo animal scilicet mortale hoc est homo. animal mortale. Eadem significationes habet videlicet et componit et videtur et licet.

Virgilio
Quintus
Curtius
Virgilio

¶ Campus quod proprius significat. Campus est grande atque amplius spatium terre que plana sit. Ut aliqui spaciosas plateas campos vocamus ut rome campus martius dicitur. Nam locus humilioris angustior dicitur area. Differit autem campus ab agro. nam ager si cum sole visio iungatur: territorij significat: ut ager viterbiensis. ager faliscus ager sentinus et tunc caret plurali. Alioquin est locus ruri sicut super dictum est que colimus siue arando siue serendo arborum. Nam si terra seramus frugibus aruum nolat: in hoc serbo significato habet pluralis numerus. Ut omnes agros viterbienses et faliscos et seminatos depopulati sunt hostes. Proinde autem modo non recte diceremus hostes depopulati sunt agros viterbienses et seminatos. Non enim intelligitur de territorio sed de solo est agri viterbiensis et seminata. Et campo autem dicta sunt campestris hoc est barthes. et ludentes in campo oibus vestibus exiebant et nudis ludabant solis campestribus tecti variti. Unde et campestrati dicuntur sicut tunicati et mamentati dicuntur. Dicuntur etiam semotata siue si minata a femotibus siue femotibus. Nam femota parte illa exteriori significat femina interiori. Copia autem pars illa est que supra femota. Unde copia viciata seu fracta dicitur quod os illud quod in viterbio volumus fractum seu viciatum est. Saltem a saltando dicitur. saltare autem siue emere frequenter saltare interdum significat choros agere et quod vulgo dicunt tripudiare. Unde saltem non dicitur a qua saltatuncula ut puellae egregie saltant. et plerumque aliquando saltant. Et ipse autem. Plauto in libro de republica. de diversis generibus

perot.

Na.

salutatio modestior: si c' nō quale hīs rēbus cernū? Interdū significat salire, et sic ab eo fit salire quālis est cruor. Ponit tamen aliqñ salire pto salare: hoc est impetare; deo salus p salutem nunc ponit.

[illegible]

¶ Uellio ſi q̄ introitu ab vna pte ⁊ ab altera exitum habet lacum ⁊ patētes Cōual
le vero que introitu dīctas atq; arcum ⁊ difficileꝝ qualis eſt introit⁹ ad lacum nō
ſumēdū venētib⁹ ex Tuſciaꝝ quē loci per metaphoꝝas fauces dicim⁹.

¶ Accusare est rous arguere vel rephondere & q̄ iungitur cū gentio: vñ Accuso te in iusticiam. accuso parricidā. &c. Excusare vero significat in excusationem adducere: et redit accusare excusat: modo excusat: ubi non est in excusationem adducit. vñ non boni vel imbei. Cuiusmodi. & tamē in iusticiam ubi dicitur etiam ubi seruio iusticiā. Excusare mare & ambiguo flāt. excusare dixit. id est in excusationē adducere. res. Excusare aliquē est appurare & excusare: crimen obiectū q̄ cum videt satis purgat dicitur. accipio excusationē. p eo q̄ vulg. dicit. habeo excusatiā. Sic mo no de quā nūq̄ homo: vñ aliquē excusatiā. Ita et si non ageret. cur homo vñ accito dicit. homine obduc videt nimen. Clerus ita q̄ de hominē. solum dicitur et apud poetas dicit sine deo. & Aliter aut aliquando ponit in fine clausule: vñ mo obduc videt et sine. & homine obduc videt nimen.

et decimus eleganter. Sed postea, venire ad tripe non possunt par, est vi tu ad nos
revertitur, quod si fecerit non in omnia ex sententia succedet, inquit postea de
re obiente post hoc non esse sollicitum, et absolute cum (ubi ne dicat pueri) aliquid non
timere. Postea, et amicus decim^{us} vi postea, et ante. Jungitur autem puerus elega
ntissime cum modico vi aliq^{uo} ad rem venio^{re} postea ad hoc veni. Ipse cum plona
fuit et si cum plona p^{ro}na ubi augatur de siq^{uo} quod ego vi. Quare ipse materiam vi
de hoc est quia ego vi. et si fecit plona ubi uigil significat tr^{is} vi. Sed et
ipse rebi tu vi. Cum enim vero plona proprium habet significatum. Sed notan
dum est ipse aliquid de ei ego et tu et aliq^{uo} et cum nomine p^{ro}no simul ponitur et habet
in se et repetitiones significatur et vel aliq^{uo} non per aliq^{uo} sed non aliq^{uo} agere vi
et sic vel accipitur. Et igitur iterum, et rursus videtur, ille ipse ferat, plona ipse rebi
Quam vis ipse hec pronomen quando me syllaba cum ad hunc vi egomet inmet
ipsem. Itaque vero pronomen tu uigil enim tr^{is} vi et tu de fecit. et rursus. Rursus
et aliq^{uo} vi. Sed illius ipse ipsum. vi si ipse et ipsissimum.

¶ Par esse pio decet esse elegitque dicitur. Quintian. Si propter matrimonia violata uincatur, currit sunt & queri adituro par esse non mun' elegitque par esse pio habere ponimus aliam opere lege restitendo lege exquo deo restituendo vi repa- nus flecti quo non potius sed obque par non sumus. Item mun' infelix par non esse dolens, quo non inueni uita solana. In exquo deo sic, Aliquo par laboribus cotus- per, paria facere, est quo nobis uolens potestati est aliuone comp-niare mutum ha- ber elegit. Quintian. Paria teci facio respo. que propter me vnu quem perbi- demus. est obusque paria facimus, in sic eris vicinior meus. Seneca. Ut statui uolui quo debet & quomodo hanc erubescit paria faciamus.

Clevo

De componendis epistolis. Fo. lxxiiij.

dem significatione accipitur reddo. Quia illud. Si verum est potest veniri scilicet et innumerabiles annos reddi rursum aliquo corporibus annos reddi dicitur pro deus scilicet Cicero. Revertamur pro veniamus.

¶ Et sententia significat pro desiderio nostro. Et ad vultu additurque aliqui animi et dicimus ex animi sententia. Unde notandum est quod alius est ex animo alius ex sententia. Nam ex alo. Et quod greci dicunt ex cardos hoc est ex corde. Vi ex alo loquor. Quod in animo est et corde est sunt diversa. Nam in alo est si sit in animo habeo vel alius est mihi vel volo atque consilio. Cicero. In alo mihi erat mutare ad dolobellam. Et corde est si sit placet et delectat. Terentius. Si tibi de nuptiis sint corporali ubi iocunde iunt. Et alibi. Quia vires vires est corde. Viresque aliter amat. Et animi vero sententia ex vultu vel ad vultum. Vi dicitur vultus ex animi sententia.

¶ Notandum est hinc propositiones et ex magna habere eleganciam si recte in oratione collocentur. Dicimus enim et re publica. Ipo re publica. Ille vel ad voluntatem rei publicae. Quinilia. Nemo dubitabit saluos esse eos magis et repulsi. Et puniri. Et re quone. Et ex officio. Et dicitur. Et ex contrario. Et re sua et re nostra. Ad suas et nostras voluntates. Lini. Perinde ac si non postulauerim. Que et re sua clementer habuerint que nobis sentiri vult esse. Similiter et dignitate voluntate. Et vi. Cicero. Et sua et respiciat considerat cessat. Vi prius committit ex vi. Sic et tempore dicitur est improprium et improprie dicitur. Hinc dicitur et prepotens oratio quod est domini premeditatus. Que cum et prepotens dicitur appellat. Et tpe vivere dicitur. Perinde hoc est tempore se accommodare. Item dicit Cicero. Et tempore agere. Et tpe consilium capere. Et tpe officii querit. Quasi ex tempore. Et commodum. Item Cicero. Et rebus laborabat inquit hoc est moribus in rebus panebat. Et vinculis causis dicitur est vicium respondere. Ut ex equo pugnare est equo insidentem pugnare.

¶ Operis recti est commemorare quanta etiam elegantiam in oratione habent pro prepositionalibus. Si quidem vi autis genus refert. Aliter dicimus pontifices pro collegio decessit. Aliter quipiam et si am miorum nam pro testimonio dixit. Aliter pectus factum et pugnam. Et pro castris. Aliter pro rebus calous. Aliter pro. Aliter pro tribu. Aliter pro consone. Aliter tribum plibus pro potestate unius et vice. Que omnia neque paria sunt neque vix quaque diversa.

¶ Succedere quod proprie significat. Succedere est currere. Et caput est in malis parit. Et in bonis parit. Vi bene successit et male successit. Hinc et successus hoc est re et evenus. Coponit alius succedo ex sub et cedo b mutata in et quod in modum cum est aliquo prepositionalibus cedo componit cum ab. Vi accedo quod interdum significat advenio. Interdum appropinquo. Interdum caput pro adducit. Vi ad hoc accedit. Ad hoc adducit. Unde accessus aliqui si sit augmentum cum ante antecedo hoc est pro eo. Cum inter antecedo quod habet multum et gane h. Significat enim interdu intercedit. Hoc est necessitudo quod interdum nos est que nos inuicem cohibet. Vi inter. Et ut in huiusmodi assumas. Intercedit ubi cum alio amicitia. Intercedit illi cum viro ne effundat. Interdu intercedit significat me diu se verbi et vi opponit. Vi tribum intercedit sit. Hoc est oppositum. Cum abo abice do. Ita. Ita. Vi abice de a me scelerate. Cum de decedo. Quod interdum est diceret siue recedo. Vi cum domo recederem. Vi cum ex vire decederem. Vi diceret. Sed magis proprie decedere est a mandato custodie sue recedere. Vi consule opitior. Scelerate magis tratus dicitur et puncia decedere. Item in pisdia ex virebus et multo ex castris. Differt autem decedo quod diceret significat a migro.

¶ Migrare est cum est mutare domicilium. Alio se ad habitandum conferre cum similia sunt emigrare et demigrare et conigrare. Remigrare cum significat reuerti in patriam domicilium. Transmigrare vero est in locum magis remotum domicilium mutare. Vi transmigrare in syriam. Immigrare est in domum aliquam habundantiam se ferre propter hoc quod rarius migrare dicunt sed cum apposito. Vi Cicero. ante et vi hac vita migro. Quoniam. Item cum ad infernas sedes alia migravit. Decedo autem sine appositione potius significat moueri. Et eo modo dicit decedit qui defunctus est non cum ponit. Sed intelligitur vita. Cum ex. Vi excedo quod aliqui significat decedo interdum moueri sed semper cum appositione. Cicero. Bedito ex illis vita. Cum pro pro cedo quod est antecedo. Cum in in cedo quod est ambulo. Unde incessus est quicunque et qualicunque sit propter tamen gratia peror.

¶ *¶* *¶* quidā atq; sublimior dicit. Virgil. Et vera incessu patuit dea. Optime olim. Se-
ica hoc declarat dicens. Tenuo ad molli passu suspendimus gradū nec ambula-
mus sed mœdum. ¶ *¶* licet diffinire mœdere est tenero ac mobili passu ambulare
Cum vis discendo hoc est adeo. Cū re recedo qđ similitur significat adeo. Cū se fece-
do. Iteosum cedo. Cū secede pariter. ¶ *¶* cū cēdo qđ aliqñ significat do siue per-
mitto: vt concedo tibi librum. cēdo qđ petio. Aliqñ indulges. vt cēdo hoc lachry-
mis vidue. Nonnunq; cēdo est eo: vt cēdo in fossā. Iteō in fossā sicut conuenio est
ali quoque: vt cēssi in fossā cōueni hōiem: hoc ē in fossā cōlocat. sū hōies: qđ cō-
uenire alia quoq; q multa significat. Est etiam simul venire: vt oēs in vni locū cōueni-
m. Est etia dectō ac cōueniēte: vt conuenit hoc michi. puenit hoc tibi. Cōuenire
est cōstare & cōtrouersia carere. vt cōuenit hoc inter nos. conuenit hoc michi tēci.
¶ *¶* Nota qđ plurimū elegāte hz hic modus. Nō possū nō legere. hoc est nō possūz nō
facere quā legā: Non possūz nō esse sollicitus pro nō possū facere qñ sim sollicitus. Non
possū non admirari. Non possū non dolere. pro nō possū facere quā non ad-
mirer. Nō possū facere quā doleā. ¶ *¶* Quid pprie significat sollicitudo. Sollicitudo
hō pprie de inquietudine curia plenus inter spem metūq; constitutus: vñ sollici-
tate aliquem dicitur: cū spē in etiā ostendū. vt apud ciceronē reperitur. Sollici-
tate plebem. Inquietare curamq; in qere.

¶ *¶* Adhēns & pēns sunt ne cōtraria. Cū pēns sūz pprie significationē hz significat
qđ qđ abest cōtraria sūz: vt mō pēns est mō abēns. Interdū pēns significat i vni-
tē rem & rē instantē ac nō volatā in aliud tps. vt Quidē. Prēsentē qvris intēdā oīa
mouēt. Iuuenal. Pena rē pēns & pēns vicio. vñ pēnsissimū piculū: pēnsissima me-
dicina: pēnsissimū remediū: pēnsissimū venēdū: qđ etiā pēns antē dī. hēc ideo dīr
pēnsissimū: quia aut sanant aut occidit. Prēsentē etiā aliqñ idē est qđ pēnsam
vt de pēnsio animi pēns cor. In rem pēns non tps: sed locū significat: vt Cicero.
Si constitutis cupia te in rem pēnsē esse venturum. Iad locū de qua cōtrouersia
est. Ualerius. Q. Fabius. Labeo arbiter a senatu constituendū: inter nolanoz ne
apollinēdū: cum in rem prēsentem venisset verolq; separatim monuit. Sed illud in
pūmis notandū qđ prēsentē non modo significat quod est huius temporis sed etiā
alterius. vt Cicero. Ego incolumitan ciuium pūmū postea dignitatē. Ille prēsentē
et potius dignitatē qđ future consulebat: prēsentē dixit non qđ nunc est: sed qđ tunc erat.
¶ *¶* Dicitur autem non modo de pēterito sed etiā de futuro. vt Horā. Pleraq; dis-
serat & pēnsē in tempus omittat. hoc amet hoc sperat in prēsentē tempus. id est in
to tempus quod tempus rei dicēde erit. Eodem modo in prēsentia et in pēnsentia-
rum capimur hoc est tam in pēterito qđ in futuro. Quamli ante. Quia pauci ad-
herant non paruit in prēsentia differendū esse. Seneca. Sed si calumnias ad-
herit differendū in pēnsia erit. hoc est tunc differendū esse: et tunc differendū erit.
¶ *¶* Post hoc significat post hoc tempus sicut ante hoc ante hoc tempus. Aliquando
tamē reperitur significans post illud vel ante illud tempus. Salsomas. Sic erat
accensa lūmine vt sepius peteret viros qđ pēteritur sed ea semper ante hac fidem
peroliderat credidū adiunauerat. Suetonius de domitiano pari arrogātia cum
procuratorum suorum nomie formalem dīctaret epistolam sic cepit. Idē deus
noster sic imbe. Aeri. Unde institutum post hac vt ne scripto quidem & sermone cuius
cūq; appellatur aliter.

¶ *¶* Et adolēcenti tibi ne dicam puero aliquando non timere. hic duo notanda sunt
picipue. Pūmo qđ timere te & timere tibi differunt. Timere te est formidare te ne
quid lez ex te quasi inimico mali michi contingat: vt timeo hostes: timeo naufragiū:
timeo serpentem: timeo tibi. est metuere ne quid tibi tanq; amico aliunde mali con-
tingat: vt timeo patri. timeo amicis. timeo filiū.

¶ *¶* Secundo qđ duobus modis elegantissime hoc dīctus videlicet. Adolēcenti ti-
bi ne dicam puero: adolēcenti tibi ne dicam puerum. Sed si pñomen postponere
tur non liceret dicere actō. Non est recte dīcēndū. Adolēcenti ne dicam puerus
te sed dicendū est. Adolēcenti ne dicā puero tuo Cicero. crudelis castor ne dicā sce-
leratū & impiū. Sunt etia qđ volūt hāc regniā dīragat in recto seruari. vt si dicam ho-
mo superbus ne dicā crudelis. vel hō superbus ne dicā crudelē. In obliquo vero so-
nō accip. vt hoc pūo ne dicā cōsule mīlone. Diligēs tñ lector: aliqñ aliter inueniet.

De componendis eplis. fo. lxxb.

Postremo etiā illud maxime animaduertendū est q̄ michi tibi interdū non ad vñ sed ad oēs refert. Interdū ad nullū: vt si dicā. En tibi fores crepuerūt. Tu michi sem per dormis orante supra de medio nec ad me: nec ad te: nec ad quēq̄ refert. Et Certe. hic michi gloriatur se oēs honores sine repulsa obtinuisse. Contra vero cū inquit. Virgil. Ne michi tu molles libeat tacuisse per herbas. Neus tibi ad solen vergant vinea cadentē. Sed puma & scda psona ad vniuersos pcpit. hoc frequentissimū est in omni genere scribendi: vt si dicā. Stultū est laborare cū nichil pñcis idem ē si ac si dicere stultū est hoies laborare dū nichil pñcunt: si tu hoc nō aliter sentias ad est si aliq̄ tales essent aliter sentirent.

Item eleganter dicimus. Quōdies magis optimari artū studij mēbas gaudio mūi in modū et tibi gratulor ac deo grās ago q̄ talē tibi ab mente etate animū pñstiterit teq̄ spero non cōmissurum vt patre atq̄ suo tuo optimis ac clarissimovi ris indignus esse videare.

Quid ppue signat indies. Quōdies. Et nota q̄ indies in hoc a quōdies differt. q̄ semp̄ fere cū quodā incrementō dī. idcoq̄ pñcis cū cōparatio ponit: vt cū indies malū archi pmeret: cū in vide malū serperet. i. maneret indies lanus. Sine cōparatio etiā dīctō per vrbū significans incrementū. Lūi. Crescente indies mīlī tūmine. Quōdies alit̄ hoc mō dīcti pōt & sine incremento: vt quōdies lego quōdies scribo: cū indies lego & indies scribo. Est ne differentia si quis dicat indies vel indie Maxima indifferentia est. Nam indie aliquid agere est pñstis diei habere ratio: nem: nichil cogitando de crastino et fere semp̄ iungitur cum hoc verbo viuo: vt ego instar ferarū & voluerū indie viuo. Salustius dicit. T̄ anem in diē merari. Sed quo modo differt in diē & indies eodē modo differunt in horā et in horas. Cicero. Nec que in horam vānt non modo de fortunis ac bonis ciuū sed ne de vtilitate quidē sua cogitauerunt. Virgilius. Sallo cuius amor tantum michi crescit in horas.

¶ Prope diē ē cū ppe est dies eo mō quo dicimus ppe domū qd̄ signē pene vel q̄si. ¶ Incumbere est toto pectore alicui rei faciente insistere vt valde incumbit remie: que admodū cōtrario supini dicunt qui negligēt alicū agūt. Sed lūd notandū q̄ q̄si opus aliq̄ manuū significat cū datiuū tm̄ iungitur incūbo: vt incūbo: vt incūbit remi: mō autē ad remos vel in remos. Cū autē adhibetur ingenuū dicimus incūbo studij & in studia & ad studia. Ac in malā partem aliq̄ accipit vt incūbit in eius permittit. Multa autē verba eodē modo diuersim habent cōstructionē et eleganter dicunt vt inest huic loco: inest in hoc loco cōparo hanc rem illi: cū illa. confeto te isti & in isto. Sed similis tibi & sum sibi tu. hoc est cōe oñibus & cōe oñi. hoc est. mihi cōe teci & cū ceteris. Ego sum pariceps laborū tuorū & sū tibi in laboribus parti ceps. Accidit huic rei & ad hāc rem. Et huc eo vel eodē. Respōdeo tibi & ad te. refero tibi & ad te. Celo te hāc rem. celo tibi hāc rem. celo te de hāc re. Impēdo curā vel opēā vel laborem vel studiū huic rei & in hanc rem: & ad hanc rem. Audiu a patre meo de p̄e meo et ex patre meo. Tu es nati laudi: & ad laudē. ascribo ad ciuitatē: ascribo in ciuitatem. ascribo in ciuitate. ascribo ciuitati. Memini vadimonia. me = minui iniuriam. Uterq̄ in hoc verbo notādū est q̄ aliquādo memini caput p̄o mē p̄ostem fecit: tunc omnino recusat scribi: exigit genituum vel ablatum cū p̄e p̄ostem de: vt negs huius rei memini Plauto. Iteq̄ de qua re male meminerūt. hic (vt nōnulli putāt) deriuant mentio & mens q̄ oīm recordat & mēto q̄ in mēnone faciēdo hāc p̄e p̄cipue vtimur. oia est alia mouēt dētaxat p̄ez iētiōē solo co = cobulso excepto q̄ mouēt dūtaxat supiorē. Vēntē tñ Aureliū Augustinū & amene q̄ grece signē luna dīctā esse ait. q̄ sicut luna crescit & decreuit & varia vicissitudine com mutatur in id tñ q̄ fuit p̄cā q̄dam nouitate se restituit: sic mēs nōc caput summū inserit: nōc descendit ad infima: mō ad corpalia descendit: modo sublimib⁹ atq̄ eter nis rōibus adheret: vel ab eminendo q̄ p̄stātiō: via anime sit.

¶ Quid interest inter gaudere & gratulari. Gaudere est letari. Gratulari est verbis ostendere gaudium qd̄ ex alicui cōmodo/aut felicitate sup̄picias apud eum ipsū qui cōmodo siue felicitate affectus est: vt gratulor tibi ob consiliatū & adeptū Gratulor michi q̄ sub tali p̄ncipe educatus sum. quod vcr̄ acula lingua dicimus 3 am gladiē itaq̄ 3 haue ben broughe vp vnder suchē a lordē.

¶ Gratari videtur idem significare: Sed dūtaxat poetis atq̄ hythoricis permittit Perot.

D

UMI

significat et prepet: et perago vi ob eo legatione: ob eo munus michi commissum. Aliqñ significat maior et qñ mouitur quasi exequat et ppat mori: et quod admodum ena dicimus obmisse aliquid die sub p peregrasse die sua et obire vias: id est pisse vias. Interdū re peritur sine accusatio obijt. i. mortuus est. Quod admodum etiam oppert dicitur et intelligimus mortuū: et defunctus est: et intelligimur vita. Dicit autē defunctus a defungo. Quippe fungor est officii. ob munus ago: vi fungor magistratu. fungor pcurare. Cūgo munere iudicio. Unde fungor vias. i. fungor munere et administrande gubernandū corp⁹ et seruandū vias. Quapropter defunctus officii dicitur qui finit officii nec amplius eā administrationes habet. Unde dicit defunctus munere ptoio defunctus cura tribumina. i. qñ finit officii ptoio et tribunatū munus. ¶ Itē defunctus periculo dicitur et est iam extra pericula. Virgil. Tandē magno pelagi defuncte periculo et corpora defuncta moribus nō mortuā: sed qñ iūmerit morbos et sana sunt. C. Luane. Id defuncta moribus corpora subuota esse incipere. Sic itaqz dicit defunctus vita. i. qui finit administrationes vite et mortus est. Cū inter similitudines cōponit cor: fit necesse significat⁹ mortuū. vnde interu⁹ motu Cū per: vi perco qñ ena significat mortuū ut perijt. i. expunctus est. Item in magnā aliqua calamitate iudicio. Cū perijt nūll me adiues quod vtracul a lingua dicimus.

¶ Cū am vndone. Virgil. Cū vidi vt perijt: vt me malus abstulit error. Quidēdū si cū de cōponatur fit deperco: i. exiguū actū significat⁹ flagro amore alium. vt cū puellam deperibat. i. vehemēter amabat. Cū ab vt abeo: hoc est recedo. Cū ex vt expro cū significatio manifesta est cū pte pteco hoc est antecedo. et interdū apud poetas figuratur. Therent. ¶ Ite sequar cū sub subeo qñ significat suppono me aliquid. vt subeo hanc pūciā: subeo hoc onus. Interdū alius supradictū est significat si ent in mente venio: vt subijct chari genitius imago. Cōponit ena cū re. vt recedo. et interposita euphonie gratia quemadmodū fit in redintegrō. Significat autē recedo r. uertor cū con. vt coeo. abiecta n qñ aliqñ significat coniungo. vt inter te cōfissa. vi: rosi: hoc est inter te coniunctos et quasi cōmixtos esse. Aliqñ signa ita miseri vi ex duobus aut pluribus fiat vñ vñ due vocales coeunt. i. ad est ex duobus fit. na vt repte hendo recipiendo. Interdū core est cōcumbere. vnde dicit comio qñ ex duobus vñuz quasi fiat coeundo. Jungit pieterea eo cū inficias et dicimus inficias eo qñ est nego. Item cum obuiam vt eo obuiam: quod multis modis dicitur. Et tibi obuiam. Obuius tibi sum. Obuius tibi. fero me tibi obuiam obuium me tibi fortuna obtulit. Obuiam tibi processit.

¶ Inter animū et animā qñ inter est. Anima est quo vivim⁹. Anim⁹ est quo sapim⁹. Sepe itē alterū p altero ponit. Plaut⁹ alaz ponit p flām cū lē. feter ala rpori tue ¶ Prestare qñ pprie significat prestare aliqñ est dare sine cōcedere: vt presta michi opem: id est da michi opem. Et hoc loco. Deus prestat talem aim hoc est cōcedit. Aliqñ prestare est exhibere: vt presta te virū bonū: presta te fouem virū. hoc exhibere te virū bonū et fouē. Interdū prestare est antecellere. vt Therentius. Id qñ boni homini hominū qñ prestat: hoc est quum homo hominū antecellit. Et habet nōdū obia aut post dñm. vt presto tibi doctrina. i. antecedo te doctrina. et doctrina tibi superio sum. hoc est docnot te sum. Interdū prestare apud iuri consultos est exhibere ne alii fiat aliqd incommodi: si non prohibuerit satisfacere vt venditor d. et prestare vi sum rei quā vendit hoc est prohibere atqz efficere ne emptor damni et u faciat alio: qñ satisfacere. Ne id i. aliter modū verū et i. in oīpos. Cice. cū id qñ ad hōie nō potuit cauē et prohiberi. ¶ Propus aut huius verbi significatio est prestas hoc est me huius et prestantius est. Unde fit prestans et prestantia. Prestas moui qñ in seruutis vi uere: hoc est melius est. Cōponitur pteco qñ pte et sto. Significat aut pte vnde. si cur in ptepotens ptecelus/pteciarus/ptecionus/ptecualius et similib⁹. Et pteco fructus qui valde coctus ac maturus est ante tempus.

¶ Vbi notandum qñ pte in compositione maiorem vim habet qñ per plus cñ est pte potens qñ diceremus perpotens qñ aliqñ nullā a suo possim⁹ diuersitate faciat. vt ptecludo: ptemonit: ptecingo hoc est claudo. mouo: cingo. Cōponitur ena itō cū aliqñ pteposinonib⁹. cū ad. alto. qñ significat altitudo. vt alto mou. altitudo nūp prestas sum: vt altat hoc est ad est et stat. vt regulus auidus altant.

D. Nicolai Perotti.

Cum ante antea/etiam significatio nota. Cū circū circūto quod similit̃ notā hz n
 gñificandū. Circūto em̃ est circūdo/et facit p̃teritū circūstentū etā facit circū
 stitū qđ significat inuado/et cūz terrore quodam aggredior. Vergilius. Circūstant
 amme deperatq; leuag; potētes. Nōnunq; eccl̃ario hōiādi causā ponitur. Cesar
 Biquis grauior vulnere accepto deciderat circūstibat. hoc est hostibz ita
 hostium arcibus. cūz hoc obliuio quod est: cūra venio et impediō: vt aliud mibi oba
 litat. aliud mibi edū. Cū p p̃terito/ huius s̃or: vt p̃teritū in opūione. i. huius stat et p
 manet in opūione. Cū ex p̃terito/ quod s̃orū plurimū elegāte hz in ordinē. Cū p
 p̃teritū aliq; extat vñ aliq; idē p̃teritū h̃it et significat emmet sine superest. sed
 p̃teritū cū dicit̃ motū s̃it p̃teritū vel exurgit. hoc vero sine motū/ quasi sup̃est. Cū
 cetero. Submeritus equus voragēb⁹ nō exiit adhuc. Idem. Nec diu vlla vox exta
 tisset. Idem. Angus ab ara extulit. De rebus quocūq; ad mentes p̃teritū extat
 re dicim⁹. Cetero. Exiit hoc loco quēstio difficilis. De extare. Virgil⁹. Stant cir
 cū fusa p̃teritū coīga magna. boum cōceteroq; agmine ceru. Cōpēt molle noua/ et s̃a
 mis vix comib⁹ extant. hinc dicim⁹. extat pauci hūi. Cetero/ hoc est sup̃iunt. Et
 deus de sole dicimus sup̃est vel sup̃iunt. sic de rebus extat: vt memoria nō extat. Ex
 tat oratio cicerois cū p̃teritū. hoc est in p̃teritū stat. vñ dicunt meretricis p̃teritū
 re. hoc est in p̃teritū esse ad se oibz p̃teritū. Cūz i ñstis quod aliq; signi
 ficat emmet: vt inistat ver/ inistat h̃erem. Aliq; vt p̃teritū: vt inistat p̃teritū vt scribam.
 hoc ē vt p̃teritū et sub et sup̃iunt. et sup̃iunt. quum significaciones manifeste sunt. Cū
 dī distat. hoc est si distat sine remotū est. Cū re restat/ hoc est sup̃iunt. Cū con cōstat
 hoc est manifestū ē. vel cōstat. in p̃teritū et significat: vt tantū cōstat/ statum valet
 et. Et sic nōcū am a s̃o cōpōsitū s̃it. Significat autē s̃it rē p̃teritū. et habet p̃teritū
 teritū s̃it. et sup̃iunt statū. Dicimus ab eo q nō tñ comparare qd debet/ etā
 monere. vñ in iudicio s̃it. hoc est desistendo aliquēz in iudicio. Cetero ad etiam.
 De op̃erā id quod mibi assumptū ne ad habendas annuarias vbiq;z etiam
 s̃it. p̃teritū in s̃it est retinere/ et quod vernacula lingua dicimus. abde: vt si
 ste gradū. De fugaz/ s̃it lachrymas. vnde s̃it statū: et Jupiter statū. dicimus ē quo
 Romulū rogantēz vt fugam suorum s̃it et exandiu.
 ¶ Spero q̃ modū s̃it. Spero nō despero/ magna spe sum/ mon pua spe s̃it
 capio spem de hac re/ cōpicio spez de hac re/ ducor in spē hui⁹ rei/ vocor in spem/ in
 gradū in spē/ colo spē/ repono spem/ spes s̃it est/ spes mibi est/ nō desit mibi spes
 Non desino sperare/ spez habeo/ Nec nulla nec magna spe sum/ mōc Cicero. S̃z no
 iandū hoc loco vidētiēz/ q̃ hoc duo s̃it a cōdo vt sup̃iunt s̃it quēstū. me a
 docho vixit p̃teritū et ideo capiunt nō s̃it p̃teritū spe s̃it s̃it etia/ p̃teritū et
 p̃teritū. p̃teritū s̃it/ vt spero ita fore/ et confido ita fore. p̃teritū s̃it/ vt s̃it
 p̃teritū s̃it mōtū m̃it et facile vt confido est laboretz tolerauit. p̃teritū s̃it/ vt s̃it
 vt spero non inuitēz ñcū indignaz vt laboretz in re/ vt confido non inuitū.
 ¶ Conmutare quid p̃teritū s̃it. Conmutare aliq; est inuicere aliq; facientū et
 quēstū cōmēdare: vt cōmisi tibi hoc negociū. hoc est mandauit. cōmisi vt ad me ve
 nires. aliquando cōmutare p̃teritū negatide et s̃it quēstū vt vel s̃it p̃teritū s̃it
 et ig caput in malā p̃teritū nō cōmūtā vt me aliq; iaceret. Cetero nō cōmūtāz
 cum oia tibi a. oibz sup̃iunt fūerit in tibi p̃teritū videare. Itē alibi. s̃it tibi
 esse cōmūtāz i cōsiderare debes s̃it eoz qd laudas te nō similitū p̃teritū
 ¶ Ut quid p̃teritū significat. Ut aliq; est cōmūtio causalis quā ad modū si dicam⁹
 Comparo mibi diuitias vt alere famulū possis. hoc est propter hanc causā: i. hūc
 finem cōparō diuitias vt possim alere famulū. aliq; nullū ialem vim habet: sed po
 nunt diuitiaz elegātie causā vt Cicero. Inuitus feci vt c̃iceret/ nulli inuitus inieci. Quin
 tian⁹. Quis credat me fecisse vt si p̃teritū s̃it negare. i. qd credat me negasse hūc s̃it
 p̃teritū. sic hoc loco. ¶ Spero te nō committurū vt indignus videar. i. ac si dicere
 tur. spero q nō videberis indign⁹. Ut nōnunq; s̃it p̃teritū. vt apud Virgiliū. Ut vi
 di. p̃teritū vidi vt cū p̃teritū vidi. nōnunq; quomō vt apud eundēz. Ut vidi vt p̃teritū
 r̃id est p̃teritū quō p̃teritū. vnde amicos sine hōi p̃teritū interrogam⁹ vt valeo. hoc ē
 quomodo valeo. Aliq; significat etā s̃it: vt ego loquor vt rex. id est loq; s̃it rex
 loquunt. Aliq; vt iurūz loquor: vt rex. id est loq; p̃teritū ac si s̃it rex. Aliq; ita: vt

De componendis epistolis. Fo. lxxvij.

si dicat. Quotidie ad me hospites veniunt ut incipiam iam stomachari tantam frequentiam: hoc est ut ut incipiam stomachari et propter quod vel qua propter incipio stomachari. Aliquando significat qd vi non est opus ut fugias. i. qd fugias.

¶ Hic notandum qd velut velut tamq differit a sicut sicut et vi qd illa imaginis significat hoc similitudinem. Unde illa resoluunt qd substantiis: hoc per idē verbum. Ad si dico. Tu mecum velis rex vel tamq rex ita resoluunt. Tamq si es rex. Et vero dico tu loqueris sicut rex et vi rex exponit. i. sicut rex loquitur vel vi rex loquitur.

¶ Clarissimus quid proprie significat. Clarus pectus. Splendens luculentus et similis improprie et per metaphorā dicuntur pro eo qui tamq fulgore quodā glorie resplendet: vi clarus poeta splendidus equus. pectus orator luculentus homo id est celebris et magni nominis ac glorie. Pectus tamen aliquando pro bonus a Cicerone accipitur et luculentus pro magnus in philippicis luculentus vulnus accepit. i. magnus. Et alibi. Qd pectus cum custodem omnium vi autem lupum. pectus et est bonum in custode enim bonitas ponitur qd fama requiritur. Et in laelo. Cū illo vero quis neget actum esse pectus hoc est optime quod ipse paulopost declarat cum inquit. Cum illo quidam: vi supra dixi actum est optime.

¶ Nobilis aut et clarus in hoc differit: qd clarus semp capitur in bonā parte. Nobilis vero aliquid et in malā: et a nosco bi notus. vi et nobilis meretricis et nobilis scortis: et nobilis mura. Quomodo famosus accipit aliquid. scz in bonā partem: vi apud Juvenalem. famosus equum et in dicitore magistris. Aliquando in malā partem pro infami et turpi: vi famosa mulier et impudica. Gloriosus etiam aliquando significat plenus glorie: vi gloriosa mors: gloriosa victoria. Aliquādo ostentatorum glorie: vi apud Plautū et Terentium miles gloriolos dicitur.

Juvenalis

Plautus
Terentius;

¶ Itē imperiosus qui sibi alio exerceat imperiū et qui est ostentator imperij. vi Torquatus dicitur esse imperiosus qd hūi ob imperiū cōtempnū occidit. Hoc loco notandum qd virtute nō dicit virtuosus quo verbo imperij videntur quēdammodū etā greci ab areis nō facit adiectivū: sed cū virtute prebuit dicere voluit dicit. Spondeon, hoc est studiolum. Quos Cicero imitatur multis in locis vi in libris ad herennium. Ideoq bonis viris et studiis amicus erat id est virtute prebitus.

¶ Cūdicare cū ponis dixisti qd videaris. Animaduertendum est qd nō modo in epistolis et solus ofone: sed etā in carminibus maior licētia est conari debent scripserunt. Item fieri potest evasare frequentia littere b. Nam in oratione quidē littera sonore et quādam et pulchritudinē affert: vi si dicā fundatorē romani imperij Cēsare. et apud Agellū. Tante modis erat romanā ptere gentē. vi graui alio tulit Demosthenes orator qd litterā pferre nature vicio nō posset. cū vero industria et exercitatio natura superasset letus exclamavit. Ico sopphērit sociata recinerq latine dicit. Et nōdiffero r rhetorizati. Eōratio vero a littera de honestate si frequē sit orationē videt. Nam si humilis et summissa voce pferat sibiū generat quē vi euitaret. Virgilius dixi immitis achilli pro immitis achilli. Sic hoc loco si diceret. Optima ac clarissimus viris indignus esse videaris: nimis esset huius littere cōcūcatio. Ideo videare potius dicendū fuit. Sepe numero inde cōtingit vi nulla causa etā intercedit docere potius qd docerari. et intelligere qd intelligari dicitur. In qua restandum est soli auris iudicio quē admodū a principio diximus.

Virgilius

¶ Dicimus eleganter. Hic iam saluberrimus est ac nemo iam tribus mēsis per silentia perijit: vero oēs in vrbē redierūt dūtaxat marino quē ego sibi te diligo ad huc phalerio incolit: cū cras aut perendie expectam. Ita michi nudius tertius pedagogus eius nūciavit: cū o die carules eius et pullos domū misisset. Sed hoc nihil ad id. Hic. i. in hac vide. Significat enī quēdammodū supra cū de grāmance tractaremus dicimus locū proximū dicendi. Itic locū proximū audiendi et ille locū remotū ab vrbē. Unde eleganter dicimus. Hic vel in hac vrbē salubre est celsū. Itic vel in suburbano illo sunt amenissima prata. Et phalerio vero vrbē. Darius est loquens. Itic siue illo in opido magna scmp multitudo est aut arq ferat. In hoc plurimū nostrē etatis scriptores errant pro ille ista istud. vel istic et ibentes ille illa illud: vel illic. Nisi ad illam civitatem dicentes: proximū ad illam vrbem. Urbem enim locum significat. Civitas multitudinem civium.

¶ Jam quid significat: aliquid nōc pūmū qd vernacula lingua dicimus (euen now) Peror.

Q. 12

Et hic iam saluberrimus est sermo. Aliqui accipit p. sic. Cicero. Hecba exponere et quod si cogitamus: quod ne greci quidam facerent iam nemini an petens. Ceterum. Aliqui sibi putaret. Cicero. Jam quo parentis sui singulari erga me benivolentia exprimeret: quod id est esse. et iuncti est vero ut iam vero verbis constituta. Jam de futuro est. Et. mor. Et licet reperiat est postum. Et iuncta manu tenet et petens hostia res solatur. Et ad futurum. Et iam penitus et premet. Aliqui per indignationem: du. ut apud Virgilium. Jamiam nec maxima iuno. Nec saturnus hec oculis pater aspicit equis. Item p. considerat. Salutis. Jam animo meo charissime frater quod ubi iustitia et vnde munus decuit via crepta est: si iterandi magis quod volentibus puto. Item per exhortationem. ut Lulius. Jamiam erigite animos: cetera iuncta obuiam ne ostendebatis in manibus victoriam.

Et. Que differentia est inter salubre et sanum. Saluber sive salubritas est quod saluti cōducit. ut aer. cibus. potus. exercitatio et similia. Sanus vero cui sanitas inest: ut homo et animalia. Salubre est quod dat. Sanum quod accipit salutem: quod admodum differunt. piper et febr. Et. piper dicitur quod datur piperitatem. febr. quod accipit: ut nōne piper dicitur suo quo nomen est qui scilicet significatur futurus. Felix igitur quod dicitur. Id est aut potus prolepti. Et similes loca. acnones successus prosperos dicimus. aliquid in consuevit. Et. Burtonius. Prospera ceteris valitudine dicitur. Virgilius. Eius febris nostris leues quiescent laborum. Et. etiam dicimus interdum sanum cibum. sanum potum. Et. Salubritas dicitur. Sanus holus salubri corpore. In epistolis tamen seruanda in pium est verborum proprietas. Notandum autem quod aliquid capitur celum pro aere. vnde dicitur postum. Hic iam aer est saluberrimus. Hic saluberrimum est celum. Hic est celi flux aeris salubritas. celum est clementius solito et similia. Nemo iam in tribus mensibus pestilentia pergit. Liceret ne dicere. Nemo iam tres menses pestilentia pergit. An est aliqua differentia si tempus in ablatiuo et accusatiuo ponatur. Inerudi dicunt per ablatiuum significari tempus interruptum et non continuatum. ut si dicamus magni effusus fuerunt hoc anno. cum non toto anno: sed aliqua pars anni fuerint. Per accusatiuum vero significari tempus continuum sine interruptione. ut Cicero. Hoc te. Dares tui anni iam audieris. Cratippus quod Dares integrum annum hoc est linguis diebus et sine intermissione. Cratippum audieris. Frustra excogitatur est hec differentia cum falsa sit. Nam si in accusatiuo significaretur tempus continuu non opoteret addere vel potius non liceret addere cōtinuos. Et Cicero pro lege manalis inquit. Et hercule aliquot annos continuos ante legem. Sabiniam ille populus romanus cuius vix ad nostram memoriam nomen inuicem in manibus pugnis permāserat magna ac multo maiora parte non modo vilitate sed dignitate atque imperij carui. Et. Virgilius. Hic iam rer centum toto regnabitur annos. Si per accusatiuum tempus minime interruptum significaret non opoteret addere totos. Dicendum est igitur quod in differenter videtur ablatiuo more latino et accusatiuo instar grecorum: nichilque differt si dicamus audimus Platonē decem annis et decem annos audimus Platonē. Sed illud forte casu versus precipere: est de parte non de toto loquimur. non licere per accusatiuum loqui: sed per ablatiuum quale est ego hoc anno ad te veniam. id est aliquo tempore istius anni quod recte non dicere hanc annum.

Illud putaret non audum est quod dicimus proximo diebus veni in apheciam. Et Cicero. Qui h. paucis diebus pontifex factus est. Et in futuro paucis diebus etiam de mēsticos tabellaris multatus. Et. triuo aut ad summum quatriuo periturus. Et. Salustius. Legati triuo nautum contendere. hec omnia non per superiores dies: sed per triuo et per paucos dies exponenda sunt. sed intra superiores dies: intra paucos dies: intra triuam aut quatriuam.

Et. Illud quoque animaduertendum quod aliquid in hoc genere sermonis omnimodis postvel ante. ut triuo quod ad te veni confici omne negotium. et triuo postquam ad te veni confici omne negotium. Et decem diebus antequam ad te venire acceperim a Cesare litteras. hoc est decem diebus antequam ad te venire. In videri redierit: hoc est huiusmodi sunt. Possimus etiam elegantissime dicere et reuerterunt.

Et. Secundum te quod proprie significat post te. Secundum est multa significat. potius habet notissimum illum sensum: ut in Platonem loquor. sed in Pythagoram discepto. Aliquando significat intra. Virgilius. Dulcis illa quidem illecebus et piam

De componendis epistolis. fo.lxxviii

scdm Flaminium. Sulgum duo rotunda accipit: vñ in stomacho: dictum in capite scdm aures in inf. autem vñ in lingua quod ea ratione. Quia quod secunde a primo est in inf. Aliquando significat post ea eandem rationem: vñ hoc loco scdm car. post re. Quamquam. Nam qd vñ nuch: scdm partē foratū: videtur pars et pectus: id eo sperare in illa foue nō potest. Cicero. Propterea autē scdm hoc hoc maxime vides est. Scdm enim accipit pā eo qd est pā. vñ scdm te licet hoc scdm me iudica. Sed licet pā te iudica: p. me. et p. inter: vñ fin quiescit. inter dominum et Cicero. Scdm quā vñ est repente accipit. inquit.

¶ Incolis id est habitantibus de ciuitatibus dicitur. Tunc dicuntur incolae et incole. Sunt tñ incolae et inquilini dñi alieno habitantē opido. Opidani vero dñi habitantē in suo.

¶ Cum cras aut publice expectamus rursus quid significet perendie id est migrare de die in pro cras. Publie rñ perendie de die sequenti crastini diem dicitur et vs quod putamus quasi perempto die vno. Cicero ad attici. Scire quoniam cras aut ad summum perendie. tunc dicitur dies perendimus hoc si dies ad hunc termino. Ceterum in commentarij. Quod si per te liceat perendie de die proximo gubernis communij comūne cum reliquis in bellis casibus suffulens. Unde comprehendimus apud aliquos reperitur longum de die in diem differre. Publie vero et potissime quasi ibidem significante quod huius cras dicitur et si publie quasi prius diei: potissime quasi potiorius die.

¶ Sed nota q magis elegancia habemus de duo vocabula. Pubes enim non signifi-
cat heri a die pfecti, necq postmodum significat cras a die pfecti: sed dicto quodq
est. Unde pubes dicitur non solum de tempore pfecto: sed etiam de futuro. Et po-
tius de non solum de futuro: sed etiam de pfecto: hoc est virumq dicitur de pre-
terito q de futuro. De pfecto q Pubes q Cesar videtur intrare pfectum fuit et
enimq pater. De futuro q Pubes q iter ingredere mur per nosm a Cesar: com-
muniq est de pfecto: uti q Cesar videtur intrare q nos iter ingredimur.

Item postredie de pueris sic. Postredie q̄ Celar vihem mirant omnes Legati
dixerunt. Et de futuro. Postredie q̄ Celar dilexerit mihi quos eis abeat vs.
Junguntur hec abstrusa quandoq; cum geniuo: vi pubie eis dicit. Stride eis
dei. Aliquando nec q̄ habent nec geniuum: sed subintelligitur geniuus vel q̄
Venerat ad me Chyrene postredie clamasti hoc est postredie eas dico quo hec gesta
sunt: vel postredie q̄ hec gesta sunt. Et cum domum iam venissem vs de tu
rem ambui te pubie dilexisti id est pubie n̄ dico quo ad te veni: vel pubie q̄ con
vi. Dicim̄ tamen pubie kalendas q̄ pubie nonas q̄ pubie iudex circensium q̄ post
redie nondumary. Cum domus vi cum concurrem in semem dixi mihi postredie rede
ss. male dicitur. debet enim dici cras redeas. Nuncq; enim pubie postredie vel pubie
huius diesed cras vel heri n̄ dicimus de diebus iam pueris aut iuribus. ante
vel post p̄cipuum. Dicendum uas fuit. Dixit mihi cras redeas: vel mihi vel pos
tredie redire dixi: n̄ non vi cras redire dixi. Intellegitur em̄ cras de die hunc quo
loquor: licet auct̄: n̄ de crasino illius diebus dem̄ ui.

¶ Ex pudice fit de quocumque nomen pudici. na. nū. qđ dicit nō mō de die pcedenti
hodiernū. sed de quolibet die aliquē diē pcedenti. An quō significatio accipit etiā be-
sternus. na. nū. Terenti. Jure besterni panē an uolent. nec de besterni dicitur
sed de quocum die alteri pcedenti. Suetoni. in vita Tiberi. Sol. nū. ipse lenius
pudiciā lege. a semetā obsecans appolui. Idē in vita Cati. Marcer. e iam flos
hō pudici cibonem. Jurisconsulti nēc triē pōis multū a veteribus aliis differē-
tes exponunt pōitridē post triē. Item tūc pūdicū pō. qđ qđ nūp. siue proximi
diebus. Cōp. huius idē insignis erroris multos sequaces hnt. cu' erroris auctō fuit
et videb. ceteros huius nōtē. a. fere ē matre pēntis. Bartoldi. A quō pōitridē nō
pōitmar dēclatū pōitridianus sicut pudic pudicius. Et pro pōitridianus uimur
poc uocabulo crastinus. na. nū. qđ significatōnē modo dicti sequētes hodiernū
sed etiam quēlibet a. alium diei sequenti. Virgilius. Sive ad solē rapidus
unafq. sequētes. Ordine respicere nūq. te crastina fallit. Poraneus. Nēq. insidit
oculo capere serēne.

¶ Nudiustertius quid proprie significat? Nudiustertius dicitur de die antecedente
diei hesternum: sicut nudiusquartus de die antecedente diem tertium: ut si ho-
ic kalende sint, et si dicam nudius tertius ad te veni intelligitur tertio kalendas et si

nubius quartus quarto kalendas.

¶ Cur uia dñr nudusquartus & nudusquartus: Dicta sunt quasi nūc de die tertio: et nūc de die q̄to. Procedim⁹ ne ampl⁹ & dicim⁹ nudusquartus & nudusquart⁹ & reliqua Minime licet. Plaut⁹ q̄ licet nūc hys aliqñ vñs fuerit. Nā qđ i philippico legis nud⁹ est ternusdecim⁹ error est. Dicim⁹ uaq̄ nudusquart⁹ & nudusquart⁹ in sicut biduo triduo quadriduo in: binocio trinocio/quadunocio in. Cur nō dicim⁹ & nudus secund⁹ quē admodū ternus & quart⁹ sicut dicimus biduo triduo & quadriduo binocio trinocio & quadunocio. Q̄ p nudussecund⁹ habem⁹ heri. Ideo nec scđo kalē das dicimus quia pio scđo habemus pudie & dicim⁹ pudie kalendas.

¶ Pedagog⁹ ē nō ludi magister: s; iō quē domi tenem⁹ ad sequēdos atq̄ erudiēdos pueros nros. Est autē grecū vocabulū dictū a pedū & gogis. hoc ē a puero: educatōe ¶ Nūciare qđ pprie significat. Nūciare est verbis alicuius absensio aliqđ significare & qđ cruiatū lingua ē. Verbi gratia. Marius sendeth ipe wordē that he wyl be p̄sent anone. Marius nūciat tibi se p̄pote diē astuturū. Et tā iō qđ nūcio rem comit in. Ipe nūcius nūciare dicit. vi. li. Belli peronius liberi⁹ noster nūci⁹ a Mario veniēs dicit nūcio tibi p̄p̄te verbis marī. & mar⁹ nūciat tibi vbi meis. Nūcio nūc nūcius. & tā est qđ nūciat significat. Iō qđ nūciat⁹ vt venit ad me nūciat⁹ tauo. De limo p̄rotas libritus noster & nō potui cōmoueri ob infelicem nūciū de obitu camille totius tui: hoc est ob infelicem nouū. Seruius grammaticus scribit pio nouo nūciū interiecto genere dicit. sed vbi id ipse reperit si poterit dicam.

¶ Caruli & pulli qđ pprie sunt. Caruli licet a canibus dicti esse videant⁹ significant tñ nō sōlū filios canū: sed oia. ferarū. Unde & murū carulos legimus. Pulli vero p̄cud⁹ dñr: vt pulli equorū: mulorū: aliorū: similī: & ferus autē: sive pisciū. ¶ Iō hoc vt tñmū gailus nomē sit. Unde fenicare accepimus pio parere & ferarū p̄partu qđ oia alia muta gñēt. Cernorū: capreorū: capreolorū: dāmarū: leporū: & similū qđ nūlos & cūmū. Serpentū carulos: vt Virgilius de colubio. Carulos ite arx oia reliquens. Dicim⁹ enī caruli in magni pisciū qui oua non edūt. R̄perit tamē ali quando p̄ los de ambus dici. Bulus gelius. Pulli iam plumantibus.

¶ Item pulli etiam tunc inter volucres erant. Unde palumra apud varronem dicitur que est paruā adolecent. & gallina.

¶ Nota vero in aster diminutū sunt sepe numero: vt surdaster qui male audit non tamen oīno surdus est: & recaluaster qđ non toto capite: sed sola fronte caluus est.

¶ Nichil ad te quid pprie significat. Aliqñ intelligit p̄nerit sicut hoc lo. o. & significat nichil ad te p̄nerit. Aliqñ s̄git nichil est in cōparatione tui: vt si dicā. Quinuanus est eloquens: sed nichil ad Ciceronē. helia perotta est pulchra: sed nichil est ad penelopē perottā. Cicero. L. cū volo quē cognouimus virū bonū & nō litteratū sed nichil ad Persium. i. nichil ad cōparationē Persij. Terentius. Est ne thais: vt fere formosa. Sane sed nichil ad nostrā hanc. hoc est nichil fere ad cōparationē nostre.

¶ Latine & eleganter dicimus. Cura vt valeas teg. ad reditū para. O felix illi et vere locundū diē/quo te amplecti oscularis poterim⁹. Vale. Cura & valcas. hoc est da operā vt valeas. Interdū dicim⁹. Cura valitudiez tuā. dicim⁹ enī. Cure tibi sit valitudo tua. et curā habeas valitudinis tue. Curare autē ē: qđ ea qđ curam⁹ cū quādam animi sic. rudine agere videamur. Est enī cura animi sollicitudo dicta q̄l cor: rui a q̄ scy cor ruiat. Ponit tñ cura p̄ studio & diligentia: vt studio lraꝝ omni cura at qđ industria mēdo. O felix illi & fere locundū diē. Cur pon⁹ in actō dicimusqđ in vciō casti: cū o aduerbiū semper solet iungi vocatuius. Multis modis solem⁹ ponere aduerbiū. Aliqñ cū nrō. Vergili⁹. O fortunati quorū iam mema surgūt. Aliqñ cum actō. O fortunatos nimis sua si bona nouit Agricolas. Jangim⁹ enī o cū puma et secundā psona: vt. O miser o infelicem. Aliqñ cū vciō: vt. Ego infelix qui alioꝝ culpa huc reuac⁹ tam. aliqñ o p̄termittit⁹ & tñ sermo ē adez viz hys: vt. Indignū facim⁹. p̄q̄ eo qđ est o indignū facim⁹. Cicero. hominē neq̄. pio o hominem nequam. Et notandū qđ non est aduerbiū vocādi in hys locis: sed vel miserandi vel indignādi. Osculari ab osculo dicit. Osculam autem interdū significat parū oia. Est enim diminutū huius nominis os ouis. Interdū significat qđ basium dicimus: eo qđ basiantes restringant labia: et oā diminuitur. hoc autem inter osculū et basium inter: est qđ osculum p̄ amorem est et charitatis / sine aliqua cogitatione in filium libidinis: vt p̄p̄ris et filij in parentē. Basium vero lasciuum est. et inter amantes. Cadem

De componendis eplis. Fo. lxxix.

quoq; differētia est u. l. basiare & osculari. Quod osculari & osculi aliq; etiā in lasciuia capiunt. Suauiare etiā & dulsuauiare significant osculari: & utriq; perm capiuntur. Et suauis dicitur basius a suauitate ut opinor dictū, & ideo magis pprie in lasciuia ptem accipiendū est. Plautus Meti suauior dicit. Meti suauis mea suauitas.

¶ Quod latine dicim. Spuen at ppterdyte &c. Uterq; quarto kalēdas nouēbris. Anno salutis. M. v. c. xii. Cur post vterq; & vterbio scribendū est. Cuiusq; modo scribi pot recte. Et sponit aliq; hoc pbi dicit subintelligitur lucere. q; si daret nō ponitur/mihilomin' intelligit id pbi Itaq; lē traditur tabellano in vbe Bābullo in lutoze/in castris/apud ephesus in Cusulano. Et sicut dicere possum. Accepi lū: etas q; Rome siue in vbe meo liberto dedi. Ita possum in calce lras scribere. Rome. hoc est dare sunt lre Rome/in vbe/in castris. & reliq;. Sicut etiā quē ad modū dicere possum. Accepi lras quas liberto nostro ad me ex vbe siue ex castris siue Bābullo dedi. Ita possum dicere. dare ex castris/ex vbe Bābullo/Roma. Itaq; potes si velis ponere. dare siue scripe/ & potes etiā omittere. Nota etiā opito sum vñ scribitur in qd siue ablo ponere potes. hoc & cu; signi in loco aut de loco vel in diā & in ablo si sint tercie declaudiō q; si sint pty declinant in ablo m. Et si cōs posita s; in ablo cū pōne in/vel ap; v; ex vt in mōte alto/ap; mōte alt; ex mōte alto. Potes etiā scribere domi/ruris/milise/bellu; i domo/rure/milise/bello.

¶ Quarto kalēdas nouēbus. quōd pprie significat aut que kalende/ & vñ dicitur. Quarto kalēdas nouēbus si; ante penultimā diē octobris. Unusq; enī mensis diuisi in kalēdas nonas/ & idus. Primus dies vnicuiq; mensis dicit kalē de in pti. Dicit aut sunt kalēdas a calo qd est voco q; eo die minor pōnter calata. id est vocata in capitolii plebe iuxta curiā calabris qua edib' Romuli propinquas erat quot di eo kalēdas ad nonas supelissent. pnuuciabat. vñ & ipsa curia calabris nōm accipit & clāsis appellata q; oia in eia populi vocaret. dies pō qui est a kalēdas hoc est vñm' dies pcedens mensi oī pubie kalē. q; si prima die a kalēdas Qui vero hūc diē est diē tertio kalē q; tertius sit a kalēdis/ sic pcedens hunc quarto kalē. et hunc rursus pcedens quinto kalē. quousq; ad idus peruenit.

¶ Nōne vero qui dies sunt aut vñ dicitur. Ex duodecim mēsi bus in quibus annus distribuitur. Quattuor nonas habent octauo die mensis/ scilicet in ari/ mai/ iulius/ & october. reliq; vero menses nonas habent quinto die. vñ & quattuor mēsi bus supradictis primus dies est kalē de. secundus sexto nonas. tertius quinto nonas. quartus quarto nonas. quintus tertio nonas. sextus pubie nonas. septimus none. In ceteris vero mēsi bus primus dies kalē de/ secundus quarto nonas/ tertius tertio nonas/ quartus pubie nonas/ quintus none.

¶ Notādū etiā q; quē admodū non dicimus. Subintelligimus sed heri & nudistertio & nudisquari. ut nō dicimus. secūdo kalēdas/ secūdo nonas/ secūdo idus: ed pubie kalē. pubie nonas/ pubie idus. Et postea tertio kalē. tertio nonas/ tertio idus. & sic de reliquis. Dicunt aut none/ vel q; si none: q; eo die minor pnterf; numerum dieq; qui ad nos sugant kalēdo/ hoc est vocādo populo pbebat q; post noua luna oportebat nonas die populi lare q; in agris erat in vbes cōfluere causa feria rum a rege sacroq; accipere/ & qd eo mēse facēdūz esset intelligere. vñ none dicte quasi noue & in iudic' obseruationis. vñ q; ab eo die ad id' semp non' dies cōputantur.

¶ Idus que sunt et vñ dicitur. Unusq;q; mensis habet octo idus: vñ & in superioribus q; tuor mēsi bus Martio Maio Iulio/ & Octobre/ que sex habent nonas/ id' sunt quindecimo die mensis. in ceteris vero qui quattuor habent nonas die tertio decimo. vñ & in illis q; tuor octauo die incipim' dicere/ octauo idus/ et sequenti die septimo idus/ sic deinceps. vñ. iij. iij. idus. pubie idus & idib'. In ceteris vero mēsi bus a sexto die incipimus dicere octauo idus & septimo die viadus/ & octauo die v. idus. & sic deinceps. Primus idibus si sint menses ianuarij vel augusti vel decembris/ q; si menses hñt vñ & triginta dies/ & duntaxat q; tuor nonas dicim' Nōnam. xij. kalēdas septembris si augustus sit vel ianuarij q; si sit mensis decembris vñ februarij si mensis ianuarij sit. Quippe hie dies est. xviij. ante kalēdas/ & cū vñm' dies dicatur pubie kalēdas. penultimus tertio kalēdas. ante penultimū. iij. kalēdas. & sic de ceteris/ merito hic cū. xij. kalēdas.

¶ Si vero sit mensis februarij q; tuor post idus dicimus. xvi. kalēdas Martij nisi scz pterot.

D Nicolai perotti.

se sit diffinitio. Sic eni qui i february habet ix. et. xx. iij. nonas dñtat statim post idus dicimus. xxij. kalen. martij iij. octobris vel decembus. Quod si reliqui menses fuerint. hoc est martius. mayus. iulius. et october. Qui dies vñs et. xxx. habent nonas sex statim post idus dicimus. xvij. kalen. aprilis. aut iunij. aut augusti. aut no uembus. Quod vt summam colligatur sit hec regula. Menses qui vñs i triginta dies habent si quatuor nonas habent incipit a. xxx. kalen. si sex habent nonas a. xvij. kalen. si february semper a. xvi. kalen. incipit: nisi sit diffinitio reliqui menses a. xvij. kalen. incipiam. Idus aut nomen a iulio translatus est. Dicit enim illi scim qd verbi interpretatur iouis fiducia. Nam cū iouis accipiamus. p iulio auctore in: cretus a falsis vocatur: Crescens. phylisiphoton vocat romas dñcipit diei pa grem appellauerit optimo iure se dies ius: hoc est iouis fiducia vocat. cuius lux nō sinitur cū solis occasus: sed splendor diei et noctis continuatur propter claritatē lune: qd semper in plenitudine hoc est in medio mensis fieri solet. Alij existimant idus quasi vidus a videndo dictas esse u littera detracta q tunc plena luna videat. Melius tñ dicere: ab idu deriuari: quod significat videre: i hinc tractū est video addita u con sonante. Sunt q existimāt idus dici ab idos hoc est a specie eo die plenissimā spe cie ostendat. Alij censent a ioue idus dici: qd idus iobus Joui immolaf. hanc idu lam Tullij vocant. Nonnulli qd veri similis est opinant idus vocari q i dies vñs dat mensē. Jouare eni in iulca lingua est diuiderē. vñ vidus dicta est quasi viro di uisa. hoc loco notandū est q hoc mensis diuisione soli latini vtunt. ceteri eni natio nes dñtat in dies i septimanas menses distinguūt. Vñ cesar augustus: vt erat sa: ceto igno cū aliquos nō solut. ros. et. xij. mē ab at: ad kalendas grecas soluturos sit bat. i. nūq soluturos cū nulle sint apud grecos kalende. Illud quoq notandū est q dicimus. iij. kalen. idus i nonas. iij. kalendas iduum i nonas.

¶ Itē pñe kalen. i kalendas possidie kalen. possidie kalēo ap. Item. iij. kalen. i ad tertij kalen. quarto kalen. i ad quartū kalendarū. hoc tñ interest inter. iij. ka len. i ad tertij kalen. i similia q p tertio kalendas quarto kalen. i iunij. mo di deter minatus dies i certus signat qui est tertius aut quartus a kalēo die. Per illud vero quod dicit ad tertij aut quartū kalen. nō intelligimus ipsum tertij diē aut quartū a kalen. nec aliqū certū diē: sed aliqū illi ppingū. Et perinde est dicere ad tertij kalen. ac si diceremus circiter tertio kalen. potest tñ aliquādo poni ad tertij kalen. siue quartū p ipso diē tertio aut quarto kalen. vt si dicā. Ab hoc diē vsq ad quartū idus decē dies intersunt. Nec illud ptermittendū est q dicimus kalen. Janarij i ianarias. february i februaryas. Martij et martias. Aprilis dñtat et non apri las. Maij et nō maio. Junij i iunias. Julij i iulias i quintilis. Augusti augustias i sextilis. Septembus septembus septēdies. Octobris octobrias i octobres. No uembus nouembus et nouembus. Decembis decembrias i decembres.

¶ Cur Julius i augustus dicuntur quintilis i sextilis. Rogare potius debuisti cum quintilis i sextilis. iulius i augustus dicantur. illa enim horū mensium propria no: mina fuere hec postea imposta sunt. Ceteros dñtat decem menses habuerunt. Erant annis apud eos trecentorum quattuor dierum. Sex enim menses. i. apri lis. iunio. sextilis september. nouember. december. singuli xxx. dies habebant. reli qui vero quattuor hoc est martius. iunius. quintilis. october vñs et. xxx. dies singuli contineb aut. hanc enim ordinationē pūmus. Romulus fecit et primū mensem ge mitou suo marti iocauit et ab eius noie. Martij appellauit. Scdm appellauit aprilē vel alipma quam greci aphios vocant. vnde ven^o aphioditi etia q ex ea ora cre datur: i sic cum aspiratione scriberetur aprilis. quippe ex v. nēre natus est. Ennas. et ideo primi duo menses anni iure videntur dicari. Marti et veneri geminis roma ne v. bis pioconduobus. vt apud eum dicit quasi abulem: eo q hoc mensē et celum quod nubibus obductum fuerat i mare quod clausum fuerat nauigātibz i terre quas imbes nives glacies conterant aperiantur. Quinetiam arbores frugesq parturiant. Unde Virgilius inquit. Et nunc ole ager nunc ole parturit orbos. Sic frontem siue nunc formosissimus annus Cerentium mensē i quartū. Romulus. xxi. mē et iunij appellauit q cū populi romani in maiores iuniose q diuissit vt illi consilio bi armis rempublicam tutarentur in honore vtriusq partis duos mens es sentur nominandos esse: aliqui tamē putant. xxi. mē a maiā xxi. mē a i. mē a

fo. lxxx.

¶ Unde dicitur mensis Grecū vocabulum esse illi enim credere dicunt, ¶ Ann⁹ vn
de dicitur Quidam existimant ab an dictū esse quod verbum antiqui dicebant p cū
curvū de dicitur anubio i. curvū de Cato. Tur terminus dicit pro circū termin
g annus in seipsum reuoluatur quia itē ab eodem ab ortu terminū i. etiam
tur yñ Uersalis. Interca magnū lū circūuoluatur annus.

De nunc totam epistolam.

¶ Nicolaus perottus pontifex. Syppotinus. Pyrrho perotto fratri filio salutē plu-
rimā tē. Reddebe fuerunt michi iuxta tue que magnam nobis voluptatem attu-
lerunt. Ego enim intelligimus q̄ tibi bene esse tē me ade te nō modo diligi sed et
vehementer amari. Ego quom̄ mi pyrrho amo te multo rectus nō fecus ac vitam q̄
p̄am charum habeo, cū cum lineis tuis diutius summe me carere videat. Quob̄
nulli dignitate mee rationem habereim aduolarem mox in turbationum tuarum motus
vni tū cum cum pietiosis tuis tē pomariolis tuis tē oculis oblectarem. Legeres te
cum oluscula decerperem vnae colligerem poni a dederem vendidē inuenerim totu-
culum multum de lacu gularē me ab his que agere fer. omnes hoc tempore com-
suerunt abstinere. Luderem etiam tecum interius ludis nō inuocandis nō fr̄
in campo. saluū aut pila. aut gladiolū ludis salū alio gladiū, cfrangam corp̄
redere conuenerunt per finas tē per colles tē salus tē memora tēz deambu-
lans ac latus tuos finas gerens ipse enim carnas ac latus epuram. tibi nemo
esset qui nō licentē accusare: q̄ si quid esset laciū p̄lim solūmūm expuramē.
Sed postq̄ ad ripium venire nō possum: parci tū vi ad nos reuertam: qd̄ si fe-
cit omnia nobis exferentia succedat. Acq̄ tū possum de te absente post hac nō
esse sollicitus tē tibi ac huc adolescentine dicam puto aliquid tūmer: q̄ mōx ma-
gis optimū artium studio incumbas gaudio mirum in modum tē tibi gratulor
ac deo gratias ago q̄ talis tū mihi nunc p̄stiteris. Tēz spero nō committitur
p̄ parte ac ego aucto tuo optimo ac clarissimū vris indignis esse videat. hie iam ac
salutem tuis. si. hinc iam tribus mēsisbus p̄stulitū perfero. Cuius fere omnes in
vib̄ reteris. 22. vris dīxat q̄ ego sōm te diligo adhuc pedibus incolē et tē
etiam ad periculi expectam. ad hā michi inuisceris pedibus ego nūc nūciaui:
cum eo die carisū eius tē pullos domū misisset hoc michi ad te. Cura tē valeret

De Nicolai perotti.

teq; ad reddendi para. O felix illi & vere locundus ille quo te amplecti ocularisq; poterimus. Uale. Date viterbi quarto kal. septembris. Anno salutis. MD. cccc. xli.
¶ Frater filius potest ne recte nepos appellari? Nepos proprie dicitur filius aut filius filii. Ubi autem & nepos sunt relatiua: sicut nepos filius dicitur. pater: & pater filius abne posita aut pater dicitur pater & pater pater abauus. Tunc Augustinus & Hieronymus & alij recognoscunt alioquin docti & excellentes viri usurpant nepotem pro filio fratris edicti ex fratre sine toto nepotem vocant. Quos ego vi in alijs plerisque uisum libenter sequor cum id nequa & esse aliud a recte videat. quicquid pariter fratrum filios dicitur instat in nepotem sicut quodam alio loco. unde fratres matrum dicuntur auunculi quod uerbum certe ab auo diminutiuum est quod si patrum fratres autem sunt pater totorum filij sunt nepotes. Licet itaq; michi te appellare modo fratris filii modo ex fratre nepotem.

¶ Nilul postremo. Quintilianum in calce operis ponendum existimauimus plurima a nobis per mutationem figurari debere. Ut scio. Non ignoto. Non me fugit. Non me preterit. Quis nescit? Neminem dubium est etiam ex proximo mutari licere. Nam et intelligi & sentiri & uideo & prospicio spe idem ualent quod scio.

Sed satis superque enagata est peroratio nostra. Tempus est ut receptui canamus. Habet prope filii qui maxime omnium et quomodo imitari debent. Habent tua quoque causa preceptores quam meruissent pueris atq; adolescentibus uicem tenere: quomodo eos. quomodo docere examinare et quod meliora sunt in primis tradere debeant. Superest ut consiliis meis toto animo sequaris et quod sum fieri potest nitaris ab optima. Quod si ut spero feceris non dubito te brevi tempore superis iuuentibus in summi virum euasurum. Uale.

¶ Nicolai perotti pontificis. Syonini ad primum perottum nepotem ex fratre suauissimum rudimentorum. Grammatices filium.

¶ Qui petis absentis animum tibi iungere verbis.

Hanc lege que deus plurima summa docet.

¶ Statim quicquid suo deponit in ordine & stilum.

Nomine virtutis qua ualeat ipsa vocat.

Lectanti michi. Marc. Tull. Ciceronis preciam egregiam sententiam quolibet de oratore qui summi perfectusq; singuli benedicendi peritum virum homines fueris eo maxime distare demonstrat quod his natura negauit eos quibus moueretur affectibus clara distinctaq; voce proferre. Illis autem inter se colloqui uerbisq; sensu proferri beneficentissime consilia non potui non arbitrari rem quidam non modo per locundam sed ex adolescentibus optimis & accommodatissimis existimari si quomodo non solum presentis quod ornato decentiq; sermone imbuerim: sed & absentis quod epistolarum eleganter cōcesserim metes alacres uoluntates quo uelint impellere. Vbi vero uelint ibi deducere possent paucis breuibusq; prescribere quos mea sententia facilius sequi poterit ut quo solo beatus huius maxime presit. & eloquentia hoc holdus ipsis plurimum antecellit. Et quod lingue latine doctissimorum hominum cum hac nra tepellat ista uero pulchra illis tepouibus amplissima simul & elegantissima hominibus documenis poterit nemo ista ibi insinuas non obus esse datus abare conuictus quo uerbo dixerim nemini dubium videri puerorum ingenio alia nimis atq; subtilia summorum precepto uiros ludicari. Quisquis es igitur qui perarissime scriptas epistolas quouis i statu dare quis ad hunc & te pceptos summam pede sanctissimo cōfer quos cum animi insinuas ad eloquentissimorum volumina te uehementer illecti accipies sed ab re ipsam accedente quod sit epistola uideamus.

¶ De diffinitione epistolae.

¶ Epistole ratione accepimus bisariam: quae est una. Epistola est litteralis legatio plenius legantis affectu insinuans. Altera uero epistola est humane lingue secunda uicaria uoluntatis absentis declaratiua. Quibus descriptionibus aperte docemur necessitate quada instituta fuisse epistolae usum. Quod enim non potuit uel minus sermone propter loci distantiam uel medijs tabellarum propter multa diuersasq; pericula absentis tunc tuto proferri id fidelissime secretorum nunne credebatur epistole pferendū. Nunc uero potius ad communes epistolari partes descendamus de his qui salutandis priora sunt non nichil aperiamus. Quo sit loco pstituenti eius qui scribit uel cui scribit nomen sit. Si ducem naturam in eorum partem sit que salutatione priores sunt sequi uelimus nichil est difficultatis praeter sit alteri preponenda. nam cum sit ois epistola uel clau-

Non minus hoc
mini ptingit a-
dure conuictum

sa cogimur si clausa fuerit eius cui sunt obsignande littere nomen casu datus loca re necessario fieri dū sunt redditae tabule prius id quod in eis subscribitur muretis nomen est id quod de foris apparet eius cui scribitur oportere legi qd si secus vsu venire contingit id non rei natura sed extrinsecus accedenti contuitu vel hominū qui se maioribus locū pūmū tribuunt humilitate fieri potest alio tamen atq; diuerso loco nomen scribentis in litteris ponit scdm personarū statūq; distantia. nam principes oēs papa vel imperatore minores in lra. quas summus illos principibus obsignant ad angulū de terri inferiorē sua nola ponit. In his autem quas principibus atq; redditae volūt in mediū inferius collocant qd si ceteris qui principes nō sunt vel subdito sibi cupit litteras mittunt in marginis superioris medio salutationi sua nola preferant quibus oibus occasione prestat vel dominij vel subiectionis aut humilitatis ratio. Aperta vero si fuerit epistola non aliū ordinē rei natura deposcit qd que dum clausa fuerit est supra parte prima defunctus qd nomen scribentis eius cui scribitur nomini preponendū esse censuimus varia in hōim vitanas ordine: plerūq; cōmunitario scribit atq; ita ut si scribat superior inferior subito sibi superioris nomen ante ponatur. vt henricus dei gratia rex anglie & francie. N. viro nobis plurimū fidei. &c. Si vero nō subdito cuiuspiam viro magne tamen auctoritatis scribat non subito nomen preponitur: vt plurimū dilecto domino. N. Platino commi. henricus dei gratia rex anglie & francie. &c. qd si non magne sit auctoritate: inferior ille non subito superioris nomen loco primo statuitur. In alijs autē oibus siue scribat inferior superior siue equalis equalis sunt qd velint ei cui scribit nomē preponi debere. Sed meo iudicio nature cōteris scribendū vsū plurimū aduersant qd psonā loquens ei cui sermo dirigit prius efficit. verū ea contentione vniuersusq; iudicio relictus a quo minus faciet qd ei cui sunt littere reddende ad reliqua transeamus.

¶ De cōmuni epistolaz parib. Sūt autē eplaz cōmuni ptes quattuor. Salutatio. narratio. petitio. atq; cōclusio. Salutatio qua paucis admodū verbis quo sim in eos ad quos scribam alio declaram boni cuiuspiā iprecatione vel alicuius officij qualecūq; sit illud erga eosdē significacione veluti. S. P. D. Obsequi. m p & huui cōmobi multa secundū psonarū statūq; differētiā amplissimā. Id autē scribēdū mittitur vt quo casu malit salutationes edat hoc in obseruato vti quid velit ab eo cui scribit cōmobi vel emolimentū consequi sese decēter humiliet ne sibi fastidii in potūni vel superbi potius ptoitōus qd ptoitōus nomen pendicet. Eum autē a quo quid precibus impetrare nititur mediocri laude extollat ne aduolous magis qd opē desiderāne officium aget.

¶ Quid sit exordij & cur hie ptes epistole nō sis enumeratū: quia vero nonnūq; in epistolaz pūcipijs exordium poni solet illud quid sit breuē diffiniamus. Est em vt inquit Cicero pūcipijs otationis per quod audientis animus ad audiendum cōstituitur vel apparatur. Qd tunc efficitur cū eu beniuolū docilem vel attentum vel ad audibū reddim. Idēq; vel a nostra vel ab aduersariorū: vel ab auditorū psona: vel re ipsa fieri poterit: vt ad herennium idē Cic. partes lausime tradidit. Que qm cūbus praro contingūt eplis inter earū ptes connumeratūz non existit.

¶ De narrationis diffinitione.

¶ Secunda cōmū epistolaz pars est narratio: quā ad herennius Cicero diffinita inquit. Narratio est rerū gestaz vel pūde vt gestaz expōitio h. in parte duo picipue sunt obseruanda. Vnū vt res breuiter hoc est summarij & non particularim narretur. Deinde vt dilucide dicat quod tunc Cicero fieri putat cum nihil per turbat: nihil ambigue: nihilq; noue depromit: sed vt res geste fuerint ita pūmū exponuntur tēporis ordine cōseruato. Huius autē partis initium varie constituit. Quidam emz his verbis initia sumūt. Scitote: noueritis: aladueritē (similiterq;) ista sit huius viri claritudo viri atq; decor. Alij casu datus possint nominib; vt. lūi magnificēte: benignitati: paternitati vestrē parcat: clareat: plemibus innotescat: & c. c. hunc vobis subditum populum incredibili quadam inedia consoci. Alij casu nominatiuo: vt excellētia: pietas: celsitudo vestra: sciat: auiat: itilicgat: agnoscat. Ito nos homines nepharij dedecore psequantur. Alij per casum accusatiui pncipium edunt hoc pacto. Sactatē vestram hū litteris humilibus certitatem reddo. Hic breuib; paucisq; verbis infonno quantam simus anno calamitatem passi: et

D. Nicolai perotti.

frequentissimo gradibus imbuis descendit. Nunquid denique a dictionibus illis est
veluti principii sumatur. ut quod vel cum summa sit ab hoc scitissimo lacessit? inuria
ad potum significare tunc faciam ista fuerit huius in me lenissimi viri primum alio
q multo sitibus q ex infra pontis epistola clarius apparebit: sed ad alia duertam.
¶ De petitione tertia parte. ¶ Tertia communis epistolae pars petitiu noliatur. Ea
est ratio deprecantis qua quod desideramus a quopiam impetrare nitimur. Et quoniam
plena sit condonibus ad effectum deducit. Cuius a quo quid petitur facultate qua po
testate dicimus: petentis tunc qui petitur honestate: facultate cuius quod petitur tri
buenti facultate remunerationis pollicitatione atque tempore opportunitate cuius
preceptionis exemplis quicquid optauerit ad ea se conferat petitione qua ad eorum
ventos regim in encis. libu. J. Jure colligitur quo loco dicit. Sole namq ubi diu pa
ter atq hominu rex. et reliqua. Sunt autem eius due potissimum partes quarum que
principio ponit huius sit quatuordecim dictionibus incipi solet. Expropter idcirco quare
cuius rei causa vel unde claritudinem vestra obtrahit et oio ut hanc ei belleg. rendo
provinciam pro soluta in viros pcedere atq strenuus benignitate decernere velit.
Altera vero que puenit coniungit huius una dictionu quatenus est passim inferitur.
hoc pacto ut si quatenus hominis iniquissimi temeritate viri tanti virtute repulsa
subditiu: vobis populus ocio pacis vitam quiescente ducat. Nec id est petierit mu
tandi obtemperare posse ut narratione propterea q sit res gesta notissima reliqua pe
titionem ipsam continue post salutationem continuamus ut si quicquam patricio
memorati narratione ptermissa cum qui perpetrati criminis penam sumat peti
tione sola ad eo cum notissim. est impetrare conuersus hoc in summa sufficiant.

¶ De conclusionis distinctione.

¶ Cum tam epistolae communis parte conclusionem videlicet. Ceter ad herennia distinctio
inque conclusio est artificiosus ofonus terminus: complectit eni pars illa extrema per
transitum bene ipso epistolae argumentu. Et plerisque dictionibus humilitermodi subun
ferri solent. Scientes agnoscentes alioverentes alioquin t huius similibus alijs: quod
ego illam. nuntionibus quales sum: ergo ideo igit t reliqua demonstratio vel re
laxatio pnoic iunctio longe melius fieri puto hoc modo. Ne igitur ditioni vultu sub
ditiu populus sub amplexu tyrannide degat optimi supremis principis agens of
ficio: si quod tantopere petunt holo insolentis atq superbi restructurus audiam.

¶ De his que conclusioni iuncta sunt.

¶ Postrema illa epistolae parte qua conclusionem dicimus solent aliquando clausule
sequi quos qui scribit obsequio: beneficentiae commendationis vel alterius cuiuspiam
boni nuntius t commendationis aliquid pollicetur impetrantur atq pterendit: quas
quales facie pro ea qua viri cum scribit amplectitur benivolentia vel emulacione hu
gere poterit. Coniungunt aut conclusioni frequenter huius verbis in quo vel q si hoc
pactore: si subiectus vobis populus in eo sibi beneficiu manus impartiri p petere
nullu ei poterit tam arduu tanq difficile seruitutis on? imponi quod no huius vultu
in locutione ferat. Adhibetur usque extreme dictionu verbu Vale: cuius cu sit signifi
catio media adiectiuo: epistemo in bona vel mala prez contrahitur: ut optime scilicet
est: sique vale vel huius oppositis male significationis aduerbis. Cui per bi: uis q
dam oratione p. riq subiectu: quibus huius salutem optimamq illos valitudinem ex
optant se ueri? atq iterum qdalgenuissime commendant huius aut qui in e. p. perniciu
quicquid mali nuntius alicuius aduersi scribitur in patione quod ego viru bonum vel vn
q fecisse amume crederem: t nunc de partib? quidem cum epistolarum satis qz ad
distinctione gradus statumque diuersitate accedamus: ubi quibusdam tabulis to
tam epistolandi summam diem tradem. Salutationis eiusdemque partu ad Ro
manos: pontificem tabula id est subscriptio. Maximilianus Romanoru Imperator
tot semper augustus. Henricus francorum rex. N. dux.

Marchio comes caupre talis.

Superscriptio.

Sanctissimo

Beatissimo

Clementissimo

Optimo. &c.

In xpo patri ac dno/dno iulio diuina prouidentia sa
cro sacre romane ecclesie summo pontifici.

Salutatio.

¶ Quibusdam cum omni deuotione reuerentiam. Scilicet cu oi qua decet reuerentia sub

De componendis epistolis

To. lxxxii.

ditum. Deuotissima pedu oscula cum summa sanctitatis obseruatione. Tunc vel et
simile forma erga pontificem summu id ecclesiastici & secularis ordinis hoies debi-
genter obseruabunt pro debito capitis illius honore. Cauentes in primis ne pueni-
pitanto qd xpi vicarius in terris est saluti scribant vel bndictione cu eiuscemodi ver-
ba et teris omnibus ab eo scribantur in terris.

¶ Narrationes: et ad narrandum introitus.

Apostolice

Sanctitati
Deiuitudini
Clementie
Vestre mie
Benignitati
Bonitati
Pietati
Gratie

Pagina humilime significat.
Tenore deuotissime demonstrat
Insinuande reuerendissime pbat de-
clarande pntu gemb' si xpo insinuat
Sere aperissime declarat.
demonstrande ol quo decet honore deponit
Uisione clausus sub pectore vuln' aperit.
Offide pia vltima psona singul' v' ph

q. N. iniquitatis filius scelerisq paterni diligetissimus emulus atq coplures re-
seruati facinorosi coplices xpiane religionis obseruati illos viros acerrime perie-
quantur infestam affligunt molestant. et.

¶ Penones et earum introitus.

Quapropter
Iccirco
Ideo

Expropter
Qua de causa
Qua de re
humili prece
Reuerentia debita
ne supplico vel humilemobi pesti qd ptepe bacui vehementer inuoluit.
Conatibus obnixis opotunū remediū adhibere velim. Hic omnibus 3 locis.
Studio summo
Industria singulari

que populi xpianum pietatis oculo semper aspiciat.
Cum ob summa illius prudentiam.
Apostolice vfe gratie a deo pianone accipim'
Cui gratia diuina populi placidi curā tradidit.
Quem mie patre deus in orbē constituit.
A quo machina mundi regitur et gubernatur
Quaten' populi dei ad tā dura crudelissimi viri pte-
cutione misericorditer liberetis qua possim deuotio-
ne varie dices pro rei de qua sermo fuerit ampla dices
sitate vt negotiū ipsum requirit.

¶ Conclusionem et ad concludendum introitus.

Scientes
Attendentes
Cognoscentes
Scituri

mi ditioni subditos illico cognosceris vel q si pū patris obseruantissimi filij manus
non senerint auxiliatorem vltima subdunt supplicia

¶ Apertarum litterarum exemplum.

¶ Scripsimo in xpo patri ac dno dno Julio sacrosctē romane ecclesie pontifici maxi-
mo fili' hūilis. T. ferrarie dux post deuota pedu oscula humilēq nri cōmōtationē
Bnglob' nris litteris tua bilitudo cognouit. Ita sit holo dieā an belline nescio mira
eruditissas in eos q fidei catholice sūt deuotissimi viri cui' et si possim pno auxilio ca-
stugari sentia scitasti vfe deuotissimi' populo hūilime petueris nich. in epist' quo
se malis angustisq liberatuz intellexit imo xpo cultoris falsoz deoz r' agio atq ma-
gio increbescere temeritate aladuerit. Quapropter ne qd verent' extrinū pculum
incidat scitasti vram potatā sūmopere velle ne tāns incōmodis apostolici culmio
mēbra laborare pmutat'z vel pecuniā vel nullis subsidij sūmā ei' calamitatē tol-
lere velit q si se malis tāns frure clementissimi pncipis eripi nō agnouerit qd studio
summo id multo tēpoub' diligētissime fugit nota xpi blasphemios cogitur admut-
tere qd xpi molisti sit vfi scitasti futurū facilitime confici poterit quā facilius valere
lese xpianum ei cōmendatūri desiderat. Data ferrarie. Anno xpiano supra milice
simū quingentesimū duodecimū. Octogesimo quarto. dato idus nouembus

¶ Litterarū clausurarum exemplū.

¶ Euerendissimo in xpo patri ac dno dno Petro dei et apostolice sedis gratia ita
culi sancti eugenij presbitero cardinali obseruando suo domino. S. P. D.

D Nicolai perotti.

Bellū reuerendissime poter q̄ inter serenissimū romanorū imperatorem maximilia-
nū inuictissimūq̄ regem hungarorū mathiā tanto iam tēpore gestū est. vt finem ha-
buerū difficillime videtur te munime latere puto. cū a longissimis terrarū prouin-
cijs principes multi pietatissimos ad vtrumq̄ miserint oratores vt incendiū tān at-
q̄ crudelis flammā extinguerent qui tū de cretā sibi legationē summa sunt opera
p̄stitū nihil tū hacten⁹ effudit q̄ vel gratū p̄ncipib⁹ vt vtriusq̄ regni colis accōmo-
dū videretur atq̄ iocundū quare cū te singularē vnicuiq̄ pacis amatorē dulcorib⁹
q̄ voluntatū reconciliatōem optumū publica fama toto iam clame in orbē nichil tā
paci future sunt arbitratū cōducere q̄ a sedis apostolice maximo pōtēte te tranquili-
tate t pacisq̄ vnicū p̄bū summis hūiliter impetrare q̄ diuino quodā ingenio
tō p̄culosas p̄ncipū varietates ad desideratissimā querā reducas: te igit p̄ cū qui
vobis angelicis pacē nuncia ut in terris obnix p̄eant: vt sibi tibi p̄ncipio qui
pro subditos quiete noctes agit infomnes hanc retracāde pacis p̄micia detineat
nihil tibi tam gratū existimes. vt virib⁹ totis illā amplecti vale ex imperiali ci-
uitate noua. Anno natalis christi. M. cccc. xij.

¶ Pancratius heppotentis ecclesie pontifex. Vnde et alibi dicitur esse iudico q̄ si
parentibus filijs fratribus neponibus aut alijs consanguineis vel affinis quilibet
scribere velit titulus narrationis non ponit nisi vel in ecclesiastica vel seculari qua-
dam dignitate constituti fuerint. Tunc autem scribet titulus pudus sine magna cu-
rā collaudatione: vt Ludouico cameracensi. c. 2.

¶ Tabula secunda salutationis ceterarūq̄ partium ad cardinales patriarchas ar-
chiep̄scos. ep̄scos. abbates alios q̄ maiores priores quibus si scribant maiores vt sunt
reges t p̄ncipes hac vtantur forma.

Reuerendissimo	gratia sacrosancie ro. ec. p̄bitero.	cardinali.
Venerabilissimo	in xpo patriar	misericordia
Benignissimo	dei clementia	archiepo
Fulgidissimo	si dei prouidentia	ep̄o loci talis vel talis
	pontifici.	

Rex	terre talis vel	t debitam reuerentiam
Dux	talis salutem	In eo qui salus est vera:
P̄ncipio		In eo qui salus est auctor
Marchio		Tonitruq̄ boni studij et
Comes		charitatis augmentum.

¶ Si vero minores scribant salutē facientes ita principia ponent.
Reuerendissimo filius obseruantissimus
Benignissimo in xpo patri ac dño In omnibus subditis
Plurimū venerando dño Ca. talis humilissimus seruus ad
Metuentissimo omnia promptissimus
Filialem obedientiam Sele q̄ dilectissimū

Cum obsequendi promptitudine seruitium.

Observationis summe studium.

Et huiusmodi plura pro vni cuiuslibet honore t reuerentia.

¶ Ep̄stole clausē saluatio.

¶ Tu illi cōmendatione premissa vel cōmendatione sua cū debita subiectione. c. 2.

¶ Narrationes t ad narrandū introitus.

Reuerentē
Benignitatē
Dominationi vestre
Paternitatē
Bonitatē
Dignitatē.

¶ Cognitiōis presentium apertus innotescat.

¶ Innotatione p̄sentis euidentius insinuat q̄ iatorē p̄sentis in arduis quibusdam
negocijs ad romā p̄ntificem beati missi sumus: alia multa.

Per presentes humiliter declarā. presentium serie clarius notificamus.

Declarandum esse diximus. Referre desideramus.

De componendis epistolis

fo. lxxxiii.

Paternitati

Petanti vfe

Phanoni

ppter reuerentia

ppter benignitate

Quatenus vel

fam acitare velitis

que non fecus in

cui fin eque

¶ Penitiones i ad petendum introitus.

Sibi lubdus diligentissime patrocinator

que iuxta petentes facilius admitti humilitas offero pteco;

pj patris officij semp agi deuotissimo supplico

Significo rogo oro

obsecro obtestor.

¶ Conclusiones i ad eas introitus.

¶ Cognoscens deuotione nostris orationibus annueritis erimus ad ola vestra be-

neplacita multo promptiores. Attendentes si Seruili vestri fueritis exaudito ola

dura pro vestra comoditate subibo. Si dignas meas orationes indicaueritis ex obli-

gato vobis deuotissimum accipiens. In quo si vestre liberalitatis officium sensero.

cui fin eque futurus obsequens videbitur neminem.

¶ Literarum opertarum exemplum.

¶ Reuerendo in xpo patri dno dno Ludouico miserande diuina trecentis ecclesie

sic dignissimo filii. Maximilianus eques auras. Rhotomagensis Scie cum digna

qua decet reuerentia parantissim. Cu ad idus nouembus ecclesie tales vocatione per

motu petri clerici certo cognosceret. accomodantissim esse sensui non modo cuius

loci: sed paternitati tue si quis foret in eo loco ceteris oibus in affectu de hñci pte

ferendus exponeret. Quapropter si me vel vñq vñq dñi aut honesti putaueri cer

nus certo nbi pñsuebis q si ex his oibus quos hñci locus clericus vnus ad id va

cans ecclesie mun' eligendus esset: que hñci inferre possemus in ueniret' nemine.

Quare si qui nbi pñsentes inuenit litteras gfa tua digni existimas fac cu post acta

ad te collatione ad me bicu remittas. est eni vir ille que ego pte ceteris hoc mune

re cosequendo magis idonei iudico. Conaboz equibz opera summa studioz singu

lari quicquid mandaueris diligentissime prosequi. Vale.

¶ Clausurarum literarum exemplum.

¶ Reuerendo in xpo patri dno dno Ludouico dei i aplice sedis gfa tribentino pñs

li i in cuiuslib' causis copetenti pñsissimoz iudici. S. P. D. Cu crediti andree pñs

lippi Bononiensi cui pecunia aureos mille post diuturnam in ecclesiastica foro coepta

de psequi no poterim nichil ta in rem mea vñlevidi: vt cu te cora ad pñs decedus co

ueniri. Uno quida oim ore di. Te in administranda iusticia equitaz iustitiozqz fore

nemine quare te diligentissime pñs vt si comode fieri possit pñsuo die memoratum

meu de duoz tribus edictis vel vno pñsuo curari. pñsuo: diffinitua tua senten

tia copellens eundez vt vel crediti sibi pecunia intra mensem restituat vel traditis

pignozibus circuozi satisfacere studeat. Qd si secus euenire cōgerit continere non

potero quomun' ecclesiastica censura qd michi iure debetur extorqueā. Vale pñs

issime tue fame conseruator. Date. x.

¶ Jacobus tremontis. ¶ Tabula terna salutationis ad priores pñsitos decanoqz

archidiaconoz iudices canonicos doctoz monachos i magistrōs.

Pudentie magne puou Singulari deuotione prelato

Mire sapientie pñsito Juris canonici doctissimo viro.

Discreto ac pñsido viro dno doctoz pñs sciencia per pñs eruditoviro;

¶ Circūspecto archidiacono. Crediti sibi ceteri institutoi pñsuo;

Urbibus ornato decano diuini officij omanissimo viro.

Sacra redimuto iudici Iniquitatis pñsario castigatoz.

Mouibus optimis erudito magistro pñsuo optimo eruditoviro.

¶ Epistole clausule salutatione. ¶ Salute plurima. obsequiū ingenio in reb' optimis pñs

cupis operā i cetera multa. ¶ Narrationes i ad narrandū introitus.

Singulari pudentie pñsibus dñm' intimādū q is q meci a patria

Discretioni mire pñsū intuitu significo romā veritas pñsuo est

Incredibili sapientie hñs luterio granficari volui grauitissim: f: bñd' inter

Precelle circūspiciōi p paucis ostēdere volui itinerandū correptus.

Juris pudentie demonstrare consueui. lecto decumbū.

D Alcolai Perotti

Pedare virtutem intrinsecum dectem.

¶ Petronius et ad petendum introitus.

Discretionem qui michi semper amicitissima fuit obsecro;

Sapientiam cuius in me mira fuerunt officia rogo.

Quapropter honestate vestra cui nemini in amicitia preferam postulo;

Deiurarchipetitionem quam ob virtutem pietatam deligo, petico;

Benignitatem a qua sum frequenter adiutus.

Pudentiam summam que me in periculis sepe numero iunxit.

Ut si vobis sit eius charissima salus cum quem medicine peritissimam virtutem invenio
rursus ad vos et celeriter adveniens. Nam et si plurimos eius artus pietatam viderem
rursus viros; amen cui sit eius adolescentis nota copiose repertus est nemo.

¶ Conclusionem et ad concludendum ingruissimam. Quod si verum illum cuius spe so-
la lenari videatur advenire non sensu incipit casu via versabatur. Uel in quo si
voluntati sue responsum agnoverit quem amicitissimum semper habuit antea ve-
re fatetur.

¶ Literarum apertarum exemplum.

¶ Monibus doctrinam petronio. Uro trauri. Bernardo comitis sancti Galli dio-
cesis basilicensis. Leonardus parrochialis ecclesie civitatis novae diocesis eiusdem
rector. S. P. D. Amiculus ille monibus qui constitutus in octo frequenter occidere
solet me post insolerabilem effatus pietatis calorem inuasi effugit et me solliciti
subdm credito populo vi pastoralis cura requireret et amplexus salus expeteret. tum
in audientes confessionibus tum etiam in dicendis se monibus dectem accipere
quam. Quapropter cum et per se optima animarum salutem dectem accipere
non est quod ab eo petere verear: vi michi comendatissimam populi tempore certa
erudicenda assumas. Nam et si nonnullos sepe numero audierim viderimque religio-
sos qui sub certa mercede creditis sibi populo plus detrimenti quam comendatissimam
sulerint: a tamen erga te suspitione me probitas tua leuat. Te igitur vehementer
obsecro vi ad futuram diu petri sollicitudinem in hanc nostram viderem te felicissimam
conferas eo credenda tibi prouinciam diligenter amplexandam. Vale.

¶ Clausularum literarum exemplum.

¶ Tui viri et gentis vno dno petro de saxo ferrato no feci ac pti michi charissimum

¶ Studium operis summi rebus in optimis tradidit filio tuo pecuniarum summam vir
omnissimam: quo tpe patria egressi sumus propter molitum huiusmodi acie frigus etiam
fuit minus accomodat accipio et eius pars maxima pro lignis et stabulis operi
mentis penitens quasi defecit. et si me dptis hoc veluti fabula pmissis prebans
petenda casu plantarum filuram oculis anteponat et quidem facillime nosces quid ac
cepimus ipso impotuitate. Quare mihi vel morbo capi vel inedia cōfici alienatum
ab eo te filius velis operi petendi est amplexus illi pecunia vbi eo modo possis nutrire
aures quod ego te pro summo illius amore obtestor et oro. Est enim ingenio supra quod dicit
quest ornato. Cui igitur amantissimi patris tui officium ne naturae bonis omnissimam
pna nati leuibus caducisq; negatis interire panis quod ego isti artu opm aq; assig-
qui posse cōtendit huius vel vni si hoc seculo nostro quisq; adeptus. Vale.

¶ Brilogenus legum doctor.

¶ Tabula quarta salutationum: et introitus ad salutandum. Imperatores. Re-
ges. Principes. Duces. Comites. Barones. Marchiones. Barones. Capuanes.

¶ Milites. Iustitarios vel Armigeros.

¶ Salutem et inuicem triumphum;

¶ Henrico dei gratia rex anglie et francie.

¶ Karolus burgondie dux

¶ post comendationem se totum

¶ Philippus sabaudie comes

¶ paratissimum

¶ Petrus lenetichatus regis

¶ Amicus duerendi hoc loco per huiusmodi clausule dei gratia dei misericordia

¶ et eis consilium omni dignitati conueniunt que cum vncione confertur.

¶ Gloriosissimo

¶ Imperatori Imper. Augusto.

¶ Serenissimo

¶ Regi

¶ Illustrissimo

¶ Duci

¶ Excellentissimo

¶ Marchioni

¶ Jacque

¶ Comiti

De componendis epistolis

Jo. Ixxxiij.

Dilectissimum
Chustissimum
Nobis
Conspicuo
Sublimi
Potenti
Generoso
Dilectissimo magne

Idio. N. dei
gratia

Baroni
Bailuo
Loco tenenti
Capitaneo
Marescallo
Seneschallo
Contabulario
Secretario

¶ Nec est observationis indigni q' in epistolis clausis id quod superscribitur ex ea facillime salutatione capi poterit que apertis in litteris posita fuerit: ut Illustrissimo principi ac dño domino Maximiliano dei gratia Romanoꝝ imperatoꝝ gloriosissimo. Quis autem ad salutationem ventu' fuerit si maior scribat minoru' salutem dicit Si exotario commendationem vel aliud quid simile scribet equales autem equalibus si status honoru' requirit scribere possunt.

¶ Narrationes et ad narrandum ingressus.

Impiali maiestati
Regie
Celsitudini
Excellentie
Sublimitati
Nobilitati
Magnificentie

Vestre

Vobis iris pareat
Manifeste declarat
Clari' demonstrat
Evidentius clareat
Aperite notificat
Referat de. iderat
Ostendere cupit

q' cum in hostiu' castra non
cibus aliq'sim clanculu'z
ingressus id inde suz alle
cuius vi qd' in diarium se
reant via parit me munie
lateat q's oportunitate na
et' illustrissime v're oratio
ni dare referam.

¶ Petitiones et ad petendum introitus.

Quam
obtem

Immediatissimum
Serenitati
Sapientie
Clementie

Vestre

Cui' no' sit' ac propia commoda quero
Cui' p' ceteris summu' honore' debet supplico.
Qua ob electa fidelitate' observare teneor.
A qua fidelitate' amplissim' a pietate spero.

¶ Fortissimus quibuslibet militib' quos impialis auctoritas obli' quodissimos habet ad me post mensem vnu' sine dilacione remittat hac forma ma'io an p' se sciat: v' q' quid ad me iussionis exceperit id et cosulto et diligenter efficiant.

¶ Conclusiones ad cludendum introitus.

¶ Scineter q' n'li p'terentes occurrat in istis q's ep'os bieniss me scribere v'sat' in cred. bili vos v'cedis vel depopulationis efficiant malo.

¶ Hac autem in tabula reliquis sequentibus exempli a' formabit et quidem facili: me qui superiorum formas diligenter considerat que non reio ducit sed rei fa' cilitate permotus relinquenda putauit.

¶ Tabula quinta salutationum ad Patres/avos/ amuculos/reliquo'q'z diversioz consanguinitatis graduum.

Dilectissimo
Amantissimo
Dilectissimo
Dilectissimo
Benignissime
Humilissime
Charissimo
Dilectissimo

Patri
Patrio
Buo mat'no
Amuculo
Matr. N.
Matrere
Fratri
Sociu'

Filius
S'epos
S'epus
Agatus
Cognatus

filialem obedientiam
debita sedous naturatis
amore
amicine vinculu' in dissolubile

¶ In iris clausis salutio poterit bis cōcipi verbis/vel cōsimilib'. Filiali comēdatione p'missa. Debita p'sanguinitatis officia. Amicissime deuotissime fructu' etc.

¶ Narrationes et ad narrandum introitus.

Paternitati
Pietati: paternae
Dilectioni
Vestre significo charitati

q' si a patria dilexeris ipe plurime comōditatis af
sequēde/lege in mea tali a' fuit opinio/ adeo fuit eniz
ola cara v' enā si multo plures mecum pecunias ac
sulissem/ v'z multu' suff. cerēt in cōparatōe v're necesse
ferio/ omnib' postpositis meritis.

¶ Item q' cū in pietate omnium q' disciplinaz matre vniuersitatem Patri' p'sentis
v'm in suprema theologoru' facultate ueniam adpeturus p'prie p'et non p'prie

Nicolaï Perotti

mibi / s; & alijs multis doctissimis viuis obstat subua qdaz & ipsonis pssis qua foz
 enim / it vt omnes serme d' licentia munus affecurari putabatur / tam vniuersitatē
 relinquerent / & in vides regni diuersas sese conferrent.

¶ Petitiones & ad petendum introitus.
 Paternitatz Que sine auxilio nunc reliquit
 Charitatem Cuius auxilio sum doctus reoditus
 Cuius re Cui p ceteris p'mis debeo humilime precos
 Causa Domūratē Quem consolatorem semper habeo
 Pietatem A quo sum pluribus beneficijs adutus

Ne me psequēde voluptatis causa / quē viri boni quicquidam pestē dicūt / sed vt ali-
 quādo incubitationē meaz p'mi cōsequar. in ea me vniuersitate manere. decreui.
 sunt enim optimi viri sacrarumq; literarum p'fessores / id munus cōferre cum pū-
 mum vni p'fiss sublatā agnouerint / qd oēs viciū futurū esse cōsident.

¶ Conclusiones & ad cludendum introitus.
 Scietis q' si hāc meā & qdaz nēcīriaz obsequiā cōmuni videris / opera summa
 si odioq; singulari cōnobis vt in mibi grad' sempitern' sit laudi futurus.

**¶ Tabula vi solutionū ad fratres / sanguineos / cognatos / socios / amicos / vi-
 cinos / mercatores / notarios / scholasticos / sibi pares atq; dilectos.**

Opumo	vicino	Merito gloriofo	
Dilecto	fratri	Beg oia diligendo	Sanbez quam sibi
Precipuo	Amico	Vehementer amādo. N.	solutem huius re
Pergrato	Consanguineo	Suo p ceteris dilecto sibi.	dum saluare vi-
Singuli	Socio	Vnicē p'ciario	te statim.
Suausissimo	Patrio	Dulcissimo viro	
Periocundo	Sobali		

¶ Narrationes & ad narrandum introitus.

Fraternit' / Societati		Cum paucos ante dies ex redditis mibi hris ac
Dilectioni	vestre vel tue	ceperim nihil sibi rāte iocundatū fuisse vt artib'.
Puriati	declaro / q'	optimis in eo quo sum studio generali diligen-
Integrati		ter incumbere ego quēadmodum id fieri pos-
		set sum vehementer sollicitus.

¶ Petitiones & ad petendū introitus.
 Fraternitatem mibi iocundissimā quā p' ceteris cunctis habeo charitatem hos-
 neltatē vestrā cūctis p'gratā cui tū indissolubili amous vinculo unctus / p'pter dū-
 ctionem vel tuā suauissimā cui me debissimū polliceor

Instantissime	Rogo	Quaten' me tuis literis cernit' reddas quā illa
Diligenter	Oro	facultas sit in q' tibi iocūdi' cōuersari ducas / Naz
Obiure	Requiro	cum sis optimaz disciplinaz in eo gymnasio dis-
Deuotissime	Peto	ferentia multa nō satis intelligo cui' me condū-
Vehementius	Oro	onem atq; statum unuicigare velit.

¶ Conclusiones et ad cludendum introitus.

In q' dō ser'iao si hris accepero nihil mibi tam arduū obtingere poterit / quod ab
 earum rerū indisione diuertrat quas in rem tuā vtilissimas esse vidicem. Poterit
 autem in epistola clausa sic poni saluatio. Saluatio de p'missa / vel. S. p. d.

¶ Tabula vii in qua t' octaua sequente.

Is q' hās mittit / illi cui mittunt' asponitur / cuius cōtrar. si in affcedentibus elat'z
 aciri potest / s; ab maxime / cū maiores inferioribus scribunt.

¶ Salutationes & ad salutandū introitus.
 Bonifacius ep'us seruus seruoz dei Ro. imp'atorū salutē & aplicam benedictionēz
 Dns dilectioni chusto filio. Z. salutē in dño sincerā charitatez
 A. cardinalis Francorum regi salutem in domino
 B. patriarcha dilecto in chusto fratri archiepiscopo
 C. archiepiscopo po episcopo

Quo loco aladucrii debet q' roman' pontifex siue p'apa / r'pos omnes & eis superig-
 oies fratres vocat. reliquos aut' inferiores clericos & laicos oēs cuiuscūq; uni stat'
 vel condutionis filios appellat.

De componendis epistolis. fo. lxxxv.

Constantinus Rex semper augustus
 Petrus dei gratia francorum rex.
 Philippus Burgundie dux
 Petrus
 Anus
 Petronus
 Anunculus

Dilecto filio tali.

Juliano.
 Galatio.
 Burgensi.

filio nepoti.
 clienti
 salutem amoremq; paternum
 salutē cū filiali dilectione et hinc
 salutem summa cum hde.
 consanguineo

¶ Narrationes.

Deuotioni
 fidelitati
 humilitati vestre vel tue
 filiationi
 dilectioni

Declinare decessu.
 Manifestare valui
 Nonficare curau.
 Inimare cupio

Quo cūz vagie incertisq; nonne
 nulloru relationibus accipite
 vq; mēter ambigere te quēz
 tibi diligere valeas qui non solum tibi sed et charissimis tibi coniungi lib. rufq; dulciss
 mis necessaria vite ministras. Cū te plurimū impedimenti tuleris in eis adipiscēdas
 subua inopi nataq; glacies qua sic aquarū restringit fluxū vt ne vna quēdā rota mos
 lere possit ingratū accipitq; beneficiū non memot essem si quo tibi iuocurrerem non
 eperitum.

¶ Petitiones et ad petendū introitus.

Inde deuotioni quam non secus ac me semper amau amando.
 Qua de causa benignitati tue quā cū ihesauo charitatem habeo hōet
 propter eas humilitati cuius incommoda propterea iudico. cuius hūdeo
 michi calus, molestissimus esset rogo. quatenū me tuo iuteris certiorē reddas id ne
 qd auctore nō certo iudici vere cōgerit percori quidē q; si qd nōle mo pspicere id
 q; tibi nō gratū pssere hōis minime cōstantis michi noiam vndicarem si q; pōs
 bus assiduus essem rēsci. dēdū centenderem.

¶ Conclusiones et ad concludendū introitus.

¶ Cum cōsignatur officium vt si tibi iocundians viuram ex hac mea p. licitatione
 contingere credas. rebus relictiis omnibus qd tibi cōterri petas breui significo ego
 et in neq; michi difficile graueq; putabo qd p cōmunicatū viro coniequi possim.

¶ Tabula octaua saluatorum.

¶ Ad sarracenos iudeos paganos apostatos hereticos excommunicatos infide
 delos hdei hostes.

Imperator
 Rex
 Dux
 Marchio
 Comes
 Baro
 Iudex
 Pater
 Dominus
 Anunculus
 Frater

sarraceno latronum refugio salutem nullam dicit.
 infernalis collegij pcurator calamitatem vberem copiam
 sathane pnotoulaqueis vincti quos bonis tendit.
 babylonic saluano vilitudinem
 sancte fidei persecutori
 heretice prauitatis auctori
 torius iniquitatis pleno vtro memorie peregrinationem.
 de generi filio
 contumaci seruo
 nepoti perditio
 fraternitatis inmemori
 egram
 mēis infens
 rationis epul
 sterilem patris manum
 criticis supplicium
 scelerum penas
 auxilii nulla.

¶ Hoc loco id est animaduertendum q; cum infidelibus litteras obfismus salutēz
 nullam dicimus nisi quis forte hōne filio iurisy naturālis non inmemot ad eccles
 nam vel viuriam fidei reditum salutis loco scribere velit.

¶ Narrationes.

Personae
 Calliditati
 Iniquitati
 Dalignitati
 Infidelitati
 Impietati
 Ceitanti
 Durnitati
 Ambinose prauitati
 Petori.

Significo
 tue
 Declaro

¶ Quod a nonnullis fide dignis
 accepim mercatores negociato
 resq; nostros contrariani iurisy
 cū sedus grauisimus affectus in
 iurisy que res nos incredibili qua
 dam admiratione cepit. Id cum
 fides non modo fidelem fideis
 et infidelem christianeq; obser
 P.

tem po des sunt ob equalitate quanda & veluti conuenientis motus hoc est
tura s e eis autem non tam ut significat qd quada ratione & veluti
hormonia moueri vnde &
d icuntur. Nony me latet alios esse qui aliter sentiant & in primis ipsam aristo-
teli q d i dicit explicationes nos

vulgat octum hoc loco opinionem de qui malimus.
¶ Per ex omnes duobus genera numero esse constat ex his quatuor dissyllabi sunt
trissyllabi octosyllabi dissyllabi sexdecim.

¶ Trissyllabos primus qui ex duabus syllabis longis constat spondeus dicitur vt
muse. Secundus qui ex duabus breuibz pyrrichius vt deo. Tertius qui correptis
partem secundam productam habet iambus vt dies. Quartus qui ex proptie pro-
ducta correpta altera componitur trocheus vt arma.

¶ Trissyllabos vero primus molossus seu trimacrus ex tribus longis pfitur vt vir-
gili. Secundo dactylus ex longa & duabus breuibz vt impier. Tertius hinc piraeus
anapestus ex duabz breuibz & longa vt veneri. Quartus apelinacrus ex duabz ex-
breuis producta. & media corre. vt pallus. Quintus aphebiac hinc piran: vt cupido
Septim dactylus ex pila breui & duabz longis vt quino. Septimus palambachus hinc
piraeus vt angust. Octauus tribachus ex tribz breuibz vt caninus. Hic ena cho-
rus de q ro frequer in choris veteres verbauf: quabz modu qd molossus appe-
latus est q eo metri ghe odas in templo Jouis molossi laudē canere puenit.

¶ Quadrysyllabos primus qui disponens di quatuor: productas syllabas habet
vt formian. Secundo pcelemancus quatuor breues vt pipilosophus. Tertius pcon
primus ex prima longa & tribus sequentibus breuibz pfitur vt tartar. Quartus
pcon scdo ex prima et duabus vltimis breuibz scdo longa vt crinurus. Quintus
pcon tertius ex penultima longa & ceteris correptis: diuianus. Sextus pcon quars-
tus ex tribus correptis & vltima producta: vt diuierent. Septimus ionicus a maiori
ex duabus longis & duabus breuibz. vt de metrius. Octauus ionicus a minori hinc
contrarius. & diomedes. Nonus choulabus extremis longis & interio breuibz: vt
ethereo. Decimus anapastus hinc contrarius: vt alca iober. Undecimus dyambus
ex prima & terna breui reliquis productis ex duobus iambis contris. vt platonici.
Duodecimus ditrocheus hinc contrarius. hoc est ex duobus trocheis compositus:
vt dulcious. Tertius decimus epurinus primus ex prima breui & sequentibus lon-
gis: vt Aristoteles. Quartus decimus epurinus secundus ex prima longa: scdo bre-
ui sequentibus a se longis: vt erubios. Quintus decimus epurinus tertius ex penul-
tima breui reliquis productis. vt demosthenes. Sextus decimus epurinus quartus
ex vltima correpta precedentibus productis: vt onit annus.

¶ Metru est conuexio quoda arq ordinatio pedum ad dicendam: aut inuenta
Metro accidunt septem genus/species/compositio/cesura/magnitudo/figura & des-
positio. Secundo metri appellamus musu contrariorq iunctura: & veluti quidam in-
ter se affinitate: vt si dactyli anapestho coniungat: cuius iuncture tres species sunt.
Prima diadich dilemili a grecis dicitur trochaicu & iambicu. Scdo diadich trilemili
vt dactylicu & anapesticu. Tertia diadich tetralemili: vt a iapeticu & couaburum.
Species metri dicuntur qualesda metrica per quas species ipsa construuntur: vt trochaic-
cum anapestu. I. Sunt aut metror species decē. trochaicu/iambicu/dactylicu/ana-
pesticu/choriambicu ionicum a maiori ionicu a minori pconicu-anapesticum-et ana-
creonacu. Compositio est ipsa dispositio pedu per quas discernimus simplici & ne an com-
positam id metru sit. Simplicis naq est cu versus pedes oēs similes habet: vt Strati-
lus cuius dies breues & irreparabile tempus. Compositu vero cu ex diuersis cōstat:
vt comia veliaq: obuertimus antenag. Cesura est decora terminatio vocu in medio
verbiu notata. hec quadafaria diuidit. Alia penthemimeris di siue semiquinaria.
Alia: epithemimeris siue semisepenaria. Tertia trochayca. quarta bucolica. Den-
themimeris est qd post duos primos pedes superans syllaba inueniuntur que dicitur
nem terminet: vt arma viriqq cauo. Item itala fato habet enim ex quinque diuiculi.
De iunctura metria est cu post tres pedes similiter syllaba inueniuntur. vt Arin a viriqq ca-
uo itroe. Item itola fato profugus. cōtinet enim septenariu iuncturati: Trochaica

De metrorum ratione et generibus. fo. lxxvij.

est cum post duos pedes trocheus pariem orationis perficiat. ut in nostri muneris poliremia vero. id est bucolica cum post quatuor pedes syllaba superat in pariem orationis desinens. ut non ois arbuta suauis humiliter murit. Sunt et alia quocumque trocheis addunt. Et cum cum post quatuor pedes inuenit trocheus pariem orationis terminans. ut Oia vinct amot et nos credamus. Magnitudo est productio syllabarum que natura coarctare sunt: ut terrarum tractusq; maris. et Ida sanguis inerat. Figura est ordo. et conuenientia inter se inuicem non solum pedum verum et dictonum metrorum. Et possunt appellari vniuersimodis metri designentur. Sunt autem dispositiones quatuor. Dicimus enim esse metrum aut brachicaelesticum aut cathalecticum aut acatalecticum aut hypercatalecticum esse brachicum esse cum perfectum sit versu integer pes ut alio aristophanico necesse est enim alienis viamur capillis ubi non. hoc quippe monometrum brachycatalecticum est quod pedum vnum habet altera denotat. Cathalecticum est cum vna tantummodo desit syllaba: ut apud horatium. Mea retinet in domo iacinar. est enim senarius iambicus vna syllaba minus. Acatalecticum est quod legimus. iuncte claudat: ut nec fons labia prolin caballino. est enim senarius iambicus perfectus. Hypercatalecticum cum vna syllaba superat vel due. ut esse homin genus in terra simul surgit ab eno. Item Cargulus alloquitur. Cuius o qui res homin deorsum. Et h. ianuis. Gulae labordes geluq;. Illa enim dactylica hypercatalectica sunt hoc vero iambicum hypercatalecticum siquidem oia vna syllaba addunt. Notandum quod oia metra prater dactylicum duplicibus pedibus computantur ascenduntque vsq; ad exametrum. Monometrum dicimus quod duobus pedibus constat. dimetrum quod quatuor. trimetrum quod sex. tetrametrum quod octo. pentametrum. um quod decem. hexametrum quod duodecim. quem numerum pedum nunquam quod equidem comperimus metrum aliquid excedit. Iam autem dactylicum exceptimus: quia binis pedibus scandi non possit omnes enim in syllabas habet. Accidit alia quocumque passio que supponens dicitur. et est cum due syllabe scandendo in vna coeunt. hoc autem sit cum in duobus dictonibus vna parte orationis vocali vel in littera terminata sequens item a vocali incipit. ut Aliq; uerum ad troiam magnus misitetur achilles. Sic enim scanditur.

Brichete rad troiam. et in litteris omnino suppicillis. Et sit enim i symphonico in eadem dictione quatuor modis vel cum due syllabe longe pro vna longa ponuntur: ut vnus obnoxam et furas apax oia. cum due dicunt pro vna breui: ut si dicas coquina volutarum subuermimus antemnarum: vel cum longa et breui pro vna longa ponitur: ut fluxerat eripidem ceruicem: vel cum breui et longa pro vna longa ponitur: ut dependent iychu laquearibus aureis. Item cum refluus campus et iam se condidit aluco.

Et quod syllabe longe sunt aut breues aut communes lege aut natura aut positione natura ut eneo. positione ut nestor. Breues quoque aut natura ut pius. aut consuetudine ut cum vocalis vocalis sequitur. ut vale vale inquit yola. Medie vero siue communes syllabe vel natura apte sunt modo produci modo contrahi. vel cum naturaliter longe sunt propter sequentem vocalem corripunt: ut in exemplo cuius paulo ante meminimus vale: vale inquit yola. ut insule ionio in magno vel ecotario cum natura coarctare sunt producant. hoc autem pluribus modis fit vel propter sequentem in principio dictionis aspirationem cum precedens quoque in phonantem terminauerit. ut terga fas ligamus hali: vel cum additur alia consonans: ut religione patrum multum seruata per annos vel cum in eadem dictione sequitur muta cum liquida ut magnas ab integro seclorum nascit ordo vel cum littera alteri phonanti iuncta sequitur: ut horat mensis eius.

Signa quatuordecim indicant huiusmodi sunt producte hoc communis si breui pro longa sumantur hoc coarctate hoc.

Metri origo a deo immortali est qui compaginem hanc celi et hunc terrarum ordinem omniaque in eis contenta certa ratione et quasi metro disposuit. Harmoniam enim in celestibus terrarumque rebus nemo esse dubitauit: nam quo pacto consistere videretur nisi certa ratione et p. finis nunc eris ageretur. Instrumeta quoque omnia quibus vnum mensura hoc metro sunt quod si in ceteris rebus hoc accidit pro magis in oratione qui cunctas complectitur res etenim pedestris quoque oratio harmoniam habet quod facile percipi potest cum orationum alia solutio sit alia

Petron

Pall.

numerosos: verumtamen magis hec poetarum populus est quibus et in figuris et in
varietate verborum et in fabulis et in ceteris rebus et quibus harmonia fieri solet et
minor copia est licentia: verbi. Libarco non immerito maiores nostri carminis pos-
sunt et petebant orationes delectari sunt et in carmine harmonia est cuius que riganti-
tas sit multiplicanda que pulchritudo nemo dubitat. Quapropter metrum optimum
esse fieri licet: vel ideo quod iud mulier sit cuius gloria in vi homerus inquit. Me-
tra duobus rationibus appellationes sortita sunt alia enim ab accidentibus suis de-
cuntur, alia a locis in quibus cani consueverunt. alia ab inventis: alia a deo quo-
rum laudibus carmine celebrantur quemadmodum pedes quos duci fuerunt. Pro-
terea enim a pyrho dictus est qui puerus victoris petens eo genere metri quod
si equum perstrichos colat laudatus est. Trocheus vel per metapho-
ram percurrentium superne lapidum quo curte ambulantes coguntur vel per currentes
saltantes circa aras in sacrificiis deorum hoc genere pi. canticis utitur
et spondens. id est brevis et a deo domi aliquid pre-
cantes frequentibus carmen suum spondens orabant. et iambus

id est contumelians et malebat hoc generi carminis verbum et
veteris comedes scriptores quibus impune mordere quolibet licebat: vel a iambo
pocilla que curper hoc carmen in lacerata atque in omni genere educta laqueos
se strangulavit vel et ceterum olim cum dolore rapit, proserpine cruciaretur apud
mulierem atque cum Nohe nomen erat hospitalem cum ancilla eius. Iambus ne-
mine laudari vellet huiusmodi metro ois est.
id est dactylus a transla-
tione munituram que in r-guo sunt ceterum quemadmodum in rigato longiorum
primum articulum sequentes vero breviores cernimus ut dactylus prima quidem
syllaba producta constat sequentibus vero correptis.

et Anapestus hoc est et dactylus contrarius sit.
et Amphimacrus hoc virum duobus syllabis me-
trus id est longas habeat. et Amphitrichus et duas id est brevis.
et Dactylus quoniam duxit ambuans carmen et in honorem diuinitatis qui dactylus
dictus fieri solebat magna et parte huiusmodi pedibus consistat. et Palumbus
no et illi contrarius. et Chorus et in chorus hoc me-
trum frequentissime cantabatur. et Dolofus quia percipit hoc pede con-
stabant ode que in templo Jovis cantabantur in memoriam moysi duxit andro-
narchus a qui postea festa molossia dicta sunt. et Jam vero vi ad quos syllabas ve-
niamus. Spondens ideo dictus est et duplici constat spet coisic: tunc bus et du-
plici iambo et distrocheus et duplici trocheo.

et Trocheumancus id est horari in adere ab quod in pes ob-
criterium constat enim quatuor syllabis duobus aet. Simus videtur et sit.
et Peon ab inventoris nomine vel et hoc metro. Apollinis cantant laude quas
peana vocamus. et Iomius et ab iombus iucius est. et et a no illos in via fre-
quenti fuit. et Chouambus. et iambicam desinentem

nam habeat. et in et ous apud veteres celeberrimus existit.
et Anapestus et constat ex iambo et trocheo que sunt id est contrarius.
et Sponsum igitur hoc pes ex spondeo constat qui quatuor habet item potates
iambo vel trocheo et habet duas parvas et quaternarius numerus ab it: narium re-
latus sequentiam propositionem facit que grece dicitur.

Deque me laici hec a pieris latinorum aliter tradi quos refutare errores sup-
vacuum michi visum est et eo: illuc ratione licere vel id inane ignorantiaz pre-
se ferant et grecis nominibus latinis etymologias quo michi potest. ille me prius
reddere conatur. nunc de iambico differamus.

Iambicum metrum est trimetrum: huius duo genera sunt alteri apud veterum
mos comicos et tragicos in viis fuit quo testatur Horatius, tunc loci supere
pedem grandis ethyreni piamus hoc carmine scribere cepit archilochus de quo
idem Horatius archilochus prius no rabus armam iambo. Altero vero iambico si-
fuit. Uetus iambicum comicum ac tragicum dicitur. Hoc autem proprium prius tri-
metrum appellatur insuper tres pedes iucem mutatos iambici et trochei.
et spondum nec nulli raro apud veteres in viis fuit. Alij vetus iambicum in dispari.

De metrorũ rone & gñibus. Fo. lxxviii.

ſedibus hoc eſt pũm a terna & quinta quinq; pedes ſuſcipi ſpondeũ ſpondeũ anapeſtũ & a quo denominat iambũ. In ſexta vero & quarta anapeſtũ choriũ & iambũ ſexta ſexta & ſi varie viſuantur pũte tñ iambũ vcl pũteſtũ requira. Quinq; aut iambũ in pũno & terno & quinto pede iambũ aut ſpondeũ caput in ſexto & quarto ſenſu per iambũ in ſexto iambũ ſuſtinet pũteſtũ. Uerũ iambici genera quinq; ſunt comũ tragicũ & archũ hypponactũ & anactũ. Tragicũ eſt cũ vñ pedem triſyllabũ ſuſcipit. Comici cũ ſuo pũno vetuſtillimos. Sargũ cũ duos. & hypponactũ cũ in pũno pede ſpondeũ ſue trocheũ habeat. Anactũ cum poſt quartũ pedem quinq; ſyllabe producit metrũ perueniunt. Imo diligenter hoc loco aduertenda dũ eſt metrũ ab eo pede ex quo precipue conſtat vocari neq; tamen eo ſolo perſe et iſed alios quoq; pedes ſuſci. ere. Optimũ rñ eſſe metrũ quo vno dũtaxat pedũ genere a quo denominatur conſtat ſi iambici ſextiambus conſtat iſticuti apud Horatium. Beatus ille qui pũctũ neſcit qũs pate. na iura dũbus aptat pũpũ. Huc quoq; meiorũ. n. ipſos ab iambico ſumit quam iummanũ reſerit pũctũ opere putauimus. Id qũd dactylus dicitur ſunt ad ſenſũ iambici pertinent. Tercũ iambicũ omniũ tredecim ſunt ſpecies. ¶ Prima eſt ariloſophũ ab ariloſopho comico appellatum hoc metro hypercataleſtico conſtat id eſt duobus pedibus & ſyllaba: vt hoc. it. uſ. uſ. uſ. uſ. ¶ Secunda. enripidũ conſtat dimetro dactylata loco. hoc eſt tribus pedibus vt hoc. de. de. uſ. ¶ Tercia anacreonũ conſtat dimetro cataleſtico hoc eſt tribus pedibus & ſyllaba: vt piecep. amor. ſtuo. ¶ Quarta ariloſophũ cõſtat dimetro acataleſtico hẽ: eſt quatuor integro pedibus vt pũte. pũte. pũte. ¶ Quinta alciũ conſtat dimetro hypercataleſtico hoc eſt quatuor pedũ & ſyllaba. vt ſilue laborantes geliũ. ¶ Sexta alciandũ conſtat trimetro dactylataleſtico: vt co. acta. verba. mĩtus. ſer. ¶ Septimũ a hypponactũ conſtat trimetro cataleſtico: vt mea. re. nĩter. in. domo. lacuna. ¶ Octauũ ariloſophũ conſtat trimetro acataleſtico: vt Ibis liburno inter alta. mium. ¶ Nonũ a hypponactũ conſtat trimetro hypercataleſtico: vt conſacta. regna. lingue. perſos. & dolorem. ¶ Decimũ ariloſophũ conſtat tetrametro dactylataleſtico: vt m. arcen. lucerne. ſol. propinquat. nũ. ¶ Undecimũ anacreonũ cõſtat tetrametro cataleſtico: vt pũte. pũte. aurũ. re. ſa. ¶ Duodecimũ ariloſophũ conſtat tetrametro cataleſtico: vt in. dos. am. pũte. ¶ Tercia decimũ anacreonũ cõſtat tetrametro hypercataleſtico: vt conio. uium. vites. eoz. qui. perum. ſedum. lupanar.

¶ Undecimũ I. uode. q. breuius ſpecies omnes metri iambici percurrũt ita tñ (uſ. me. ſallit. opia.) vt rem & ad intelligendu apertam & ad comedendu memore facile red. diderim facit hoc inuſu in te amor & ſima cupiditas ſanſaciendi deſiderio tuo: vt non ſolũ ego ſed & tibi ſerua verſeũ ceteris q̃ hunc libũ legent apertũ iũ re. dam. Sed iam ad heroicũ tranſeamus.

Heroicum hex. metrũ eſt ſex eñ pedibus cõſtat. Dicit aut heroicũ qñ portat pũncepa homerũ. Ceterũ demcepa cõſecut horum res geſas hoc carmĩ ne ſcripſit. Eni vero ante homerũ et at pũtũ dicebat. q̃ appo. nũ pũtũ uñ cui hoc metro reddi conſueuerunt. Dicit ena dactylũ q̃ hoc pede precipue pũte ſicut iambo iambici anapeſtũ anapeſtũ. Sũcipi aut dactylũ ſpondeũ & trocheũ apud grecos ena amphiactũ & palmbactũ: ſed raro ſicut apud nos quoq; pũteſtũ autũ. vt Tyre paſcentes a ſumme r̃ ſce capilla. nonnũ ena a. iape. ſumũ: ſumũ. r̃. r̃. eridano. ¶ Cum igitur hi ſex pedes ex quibus heroicũ componitur opimum. ſi quod omnino dactylus conſtat vñmũ p. de exceptio qui vel ſpondeũ vel trocheũ eſt vt enauũ. At iuba terribilũ ſonũ tarantara. dicit. ¶ Argumũ ſtat ſua cui. y. duo bĩtus et irreparabile tempus. Omnis eſt vñe. Ceteros autem pedes accipi hoc modo.

¶ In prima ſede ſemper vt dictum eſt vel ſpondeũ vel trocheũ. ¶ In quinta ſemper dactylũ. licet rarĩſime vel ſpondeũ vel pũteũ. nũ. in reperi. ibi dem cõſtat q̃ n. tamen pũte dactylũ pondũ. In ceteris ſedibus indiſtincte modo dactylũ modo ſpondeũ. Nam pũteũ. nũ. anape. ſus et iambus raro eſt. ſigures dactylus indiſtincte. Trocheũ vero pũte & iambus non adiungit.

ne veritas claudicat. Quinetia non desunt q̄ sunt pedē p̄tius ab heroico a recant:
et ne in fine quidē ipsius reperiri vident spondecum semper in nouissima voce e de dū
des quandoquidem in oīi genere metri vltima syllaba cōmune sit. Sunt etiā qui
dactylum asserunt in fine aliquid reperiri vt in illo virgiliano versu. Hic sub a terribili
ignium p̄cul excreat horrida. Ceterū nō alabuerant id fieri nūq̄ fieri nulli in versibus
in vocā aut in litterā terminari sequenti item a vocali incipiunt. Tūc cū e p̄ter
ma p̄cedenti syllaba p̄ synalophen dūc vt nos superius appellauimus simplices
sim p̄ime syllabe sequenti versibus annectitur.

Hic conueniunt elegiaci est atq̄ adeo anapestum. vt nūq̄ fere q̄ memoria te
nem sine eo positi competerem. Elegiacum.

dictum q̄ locum sine lamentationē significat. Tractū est. id vocabulū a vo
ce regnum fieri atq̄ hemistichibus vsuū. vnde hemistichē quoq̄ dactylū arduo.
Ite autē hoc nomen elegiacū in dū q̄ in funebribus sepulchraliq̄ defunctorū can
tābatur. Unde tractū est vt epigrapha quoq̄ elegis versibus scribantur. Recipit etiā
hoc metrum in p̄mo et scōpebe dactyli sine spondecū indifferenter. p̄tū quos syllab
dā vna p̄ducra habet. post hanc duos dactylos p̄termo item syllabā vna que dact
ylo an p̄ducra sit minime interest.

¶ Heroicum duarū generā sunt. Alia enim equitempora dicuntur cū et pedes om
nes ſerem sint et eadem quantitas syllabarum. vt si omnespondei sint sicut est illud
Domicum.

hic omnes enim pedesq̄ vlt
ad vltimū ſerem constant et antiquitatē syllabaz. Alia p̄fecta cū antistichis me
tro concluditur. vt dixi et ardentes auidi dūc oīo fauillas. Alia. Metaphora cū ver
sus a biem incipit. vt Italia dixisse dūc de noie gentem q̄ in potuit videri a
ctiois. vt oīo fere p̄mā italie p̄ducant vltiq̄ sit futurū si quis aliter viderit. Alia
lata cū debet rationem cōpōitionis in medio non ſeruant. vt olivūcū amos et non
ordimus amon alia truncata sine minora cū eandē rationē in fine non custodiunt
vt si penul. in illabā corruptis habeant quale est illud. Vorum continent laudā
to vulnere gere. Alia aperta cū frequentim vocalium cōiunctio p̄tationē cōmū
aspirat. vt Tribulaz tractet q̄ in quo pondere rasi.

¶ Alia mollia q̄ molliet auribus incidunt. vt Cesariam nato genitrix lumenq̄ mū
te. Purpureū et ieros oculis afflrat honores. Alia cacophana cū multae vocales de
hensitate eoz sonū vident. vt ſunt et iūperi et caſtane hūfite.

¶ Alia soluta. vt cum pio se q̄ metro similia videntur. vt dono dūcē docq̄ volē
ribus cum magnis dīs. Alia procephala que in p̄mo pede vltā quatūor habens
tempora. vt si dicas. Comma volūptarum subuertimus antenarū. Alia grauida q̄
vti in medio vti in fine illabam superantem habent.

et hic sine ſandi ſolico tamen iuppiter aures.

Alia enim hīc syllaba ſuperat ac velut venem facit p̄gnantē metri.

P̄ter hec alia quoq̄ notantur metrorū genera.

¶ Cadenopur quod bynos dactylos habet et spondecum. vt ante fugam ſoboles ſi
quis michi paruius aia.

¶ Periodicū et vltimum dactyli h̄z et spondecū. vt troia pio vnoſum peteret clas
ſibus equoz. et illud. Ferre ſinum ſlamos dactē tela impellit ramos.

Bucolicū cui poſt tres pedes illabā ſuperat in partem orationis deſinens vt Tyti
re tu p̄tule recumbans ſub tegmine ſagi.

¶ Saphicū quod in p̄mo atq̄ vltima ſede spondecum habet in reliquis dactylum
vipere in ſuſtra ſecant veribus t̄mentis figunt.

¶ Hypophammū in quo ſinguli pedes partem orationis terminant. vt hec tria ſit
ibi que mea nunc michi munera mittis.

¶ Abſolutum quod omnes partes orationis habet. vt heu tunc ſi ſentem rapuiſſet
in cetera me motis.

¶ Polucum quod oīo paſſione ac figure exp̄tes eſt. vt o crudelis alexi nichil me
carmina cures.

¶ Ascendens q̄ cū ab vna syllaba incipiat in ſingulis dictionib⁹ vna angel syllaba
vt. O nymphe ſaciles dulciſſima dei opera. Et tibi cōſeci docuiſſime ſarbanapha
p̄. Sicut alia quoq̄ metrorū genera a diuerſis notata auctoribus q̄ nos in p̄ſentia

De metrorum ratione & generibus fo. lxxxix.

quæ superuacua videbantur omni mus ea tantum collegisse cõsentit q̃ vel necessaria cognita vel digna annotatu iudicauit. nũc ad dactili species transiamus.

Dactylicotum igitur .xx. species numerantur. **P**rima adonũ. cõstans dimetro catale. vt brachia currit. **S**ecunda hymenæica. q̃ cõstans dimetro acatalectico vt visere condus. **T**ercia archilochi. cõstans dimetro hypercatale. vt ardoribusq̃ comæ. **Q**uarta alcmæonũ. cõstans trimetro catalectico. vt iuuat pectora palmo. **Q**uinta simonidei. cõstans trimetro hypercatalectico. vt indue pallia ierico. **S**exta alcmæonũ. cõstans trimetro hypercatalectico. vt iurgida brachia cur rege. **S**eptima archilochi. cõstans tetrametro catalectico. vt candida munda libera currit. **O**ctaua alcmæonũ. cõstans tetrametro acatalectico. vt luminibusq̃ piceo redde vigor. **N**ona alcmæonũ. cõstans tetrametro hypercatalectico vt vna dea hominũ pars ingenti. **D**ecima stesichori. cõstans pentametro catalectico. vt si tua respicias mela carmina stesio. **U**ndecima simonidei. cõstans penta metro acatalectico. vt pœnopo. **E**ras puer archilochi dec. **D**uodecima cirilli. cõstans pentametro hypercatalectico. vt pulchra puella comas decorat sibi palmitibus. **T**erciadecima herodici. cõstans hexametro catale. vt ducite ab vrbis domum mea carmina ducite dephnim. **Q**uarta decima buccolici. cõstans hexametro catale. vt quari. **P**es dactylus sit & terminet pœs odonũ. vt est nos patric fisco et buclia linquimus arua. **Q**uinta decima ibidũ. cõstans hexametro acatale. vt sierra dissiluit iuuantia solis æquino. **S**extadecima alcmæonũ. cõstans hexametro hypercatalectico. vt alma veni aphon ingreditur. **S**ecunda decima stesichori. cõstans hexametro catale. vt Ecce deus iuuenis trahit hec tota plangite ggemina troes. **D**ecidociaua ibidũ. cõstans hexametro acatale. vt carmina docta itala canet pperanti. **H**uc adeo o puer **D**ecianona ibidũ. cõstans hexametro hypercatale. vt sticulus dabo dactylos tibi si mĩs das bona vna mihi.

Era anapestica in omnib⁹ locis recipit anapesti & spondeli raro proceleusmaniciapud comicos etiã iam bũ & dactyli. **I**unq̃ anapesticoz desinit lex hypercatalectici in bũ syllabũ hypercatalectici in syllabũ catalectici catalectici in syllabam catalectici in dissyllabũ. **D**actylicatalectici in dissyllabũ. **D**actylicatalectici in dissyllabũ.

Species anapesticorũ quas frequenter in vsu cõperimus sunt tredecim. **P**rima cum dicta prima. cõstans monometro acatalectico. vt calidus in bar est. **S**ecunda pindarici. cõstans monometro hypercatalectico. vt animus male sonat. **T**ercia aristophanis. cõstans dimetro dactylicatalectico. vt venit optima calliope. **Q**uarta partheniadi. cõstans dimetro catalectico. vt aditũ venio fuge hgo. **Q**uinta pindarici. cõstans dimetro acatalectico. vt fuge mēma iaz thelemonia de. **S**exta alcmæonũ. cõstans dimetro hypercatalectico. vt tremulũ mare mellisus nitet aura. **S**eptima archilochi. cõstans dimetro acatalectico & palumbachio. vt dea somnifero vaga curriculo pœlucet. **O**ctaua pindarici. cõstans trimetro dactylicatalectico. vt meos mare rapido sibus addat fluuius. **N**ona alcmæonũ. cõstans dimetro catalectico. vt date pueros mĩhi carmina dactilocorum. **D**ecima stesichori. cõstans trimetro acatale. vt Jacet in thalamo tibi virgo decēs Ceneris specie. **U**ndecima simonidei. cõstans trimetro hypercatale. vt tuba terribili pœotul ere sonat. **S**up̃a Cape mīlo. **D**uodecima alcmæonũ. cõstans tetrametro brachia. vt sua murgæ feri. **V**enus alma manu iuueni nido cinpe. **D**ecimatercia aristophanis. cõstans tetrametro acatale. vt dare vna mĩhi dare certa tuat. **D**are tēpora nunc dñe veni. **N**otandũ in hoc metro vltimam syllabam cum sola superest in duas solui b̃tmetas nũc ad proceleusmanicum veniamus.

Proceleusmanicum metrum non immerito anapesticum sequitur cũ & tēporib⁹ par sit. **E**x extrema anapesti resoluens syllabũ proceleusmanici facies. **C**õstans aut̃ proceleusmanici metri ex sola proceleusmanica quale est illud facile mouat. **E**st enim dimetrum catalectici. pindaricum. **D**extra trochaica in partibus quidem s̃ robur hoc recipiunt pedes trochei tribachũ. **D**actili. **S**ed ṽo partibus eodẽm & s̃p̃o deum atq̃ anapestũ. **S**ed illud alabuerendũ q̃ q̃ cata. est hoc metrum trochæum potius in fine recipi. inter dũ etiã tribachũ. **S**i vero brachia. si nullo modo diatēcaz tetraclisi in fine partur. vt ex p̃lo facile colligenr. **T**rochaicorũ. xij. species plenitudo iudiciendos putamus. **P**rima pœanici. cõstans monometro hypercatale.

Pœanici.

Q. 1.

De Nicolai perotti.

Prima. vi. octos optimus. **S**ecunda. iaphylich cōstans dimetro brachycataleotico: vt bacche iunge nigres. **T**ertia. euripedeli cōstans dimetro catale. vt vulnus alius vider. **Q**uarta. alcaemā cōstans dimetro acatale. vt quos vides sedere cilio. **Q**uinta. bacchideli cōstans dimetro hyphacataleotico: vt res pateris impiter dei. **S**exta. saphylich cōstans trimetro brachycataleotico: vt o creatos audias precantē. **S**eptima. archylochio cōstans trimetro cataleotico: vt nos amous et quens con fca. **O**ctava. ierabideli cōstans trimetro acata. vt ut roma ferte vna potes alter. **N**ona. iaphylich cōstans trimetro hyper. vt splendet aurū gēma fulget forma sed placet. **D**ecima. ierabideli cōstans tetrametro brachy. vt in se qd unat pari mō refer re pama. **U**ndecima. archylochio cōstans tetrametro cata. vt tolle turisera pul- tonaū ipso adueniet. **D**uodecima. hypponactū cōstans tetra. cata. vt parce id ca- mens vtu parce iam sacro farou. **D**ecimatercia. anacreontū cōstans tetrametro hyperca. vt pelle conso terga ponitela tambe iamq perga mus.

Quotiambricōsi alia plura sunt q̄ solis cōstans chousambis alia mixta q̄ in se- re amphibachy. aut bacchium recipiunt. hōi species numerantur quatuor. **P**rima aristophanū cōstans monometro et amphibachy siue bacchy: vt pur pureus tyrannus. **S**ecunda anacreontū com. dimetro et amphibachy siue bacchy: vt Virgil. **M**ania quem creant. **T**ertia saphylich com. trimetro et amphibachy siue bacchy: vt doliōne pierides versilico fauere. **Q**uarta callimachum cō- stans tetrametro et amphibachy siue bacchy: vt arripotēs mara gentor. **R**idomū adeba venū precantur. **L**ibr. hoc loco admonere se iacobe ceterosq si qui erūt qui hoc nostrū opusculū legent seruū grāmanci arē corupū fuisse nullūq me bacen? libeli cū pluriū ductos leprum sine mēdo reperire potuūt: siquidē semg p amphibachy et bacchy ambachy legat cū hī exēpla de amphibachy bacchyq subdū- tur quo factū est. vt Beda posteriorioq q de meritis scribere hoc loco ineptissime et- rouerūt. **E**rit cū seruū exēpla hāud respondere pceptis eius alio dētererent nequa q̄ intelligit p pcepta apud hūc auctorē nō exēpla corrupta esse ipa quocq exēpla dū emendare se putant corripere. Sed vtiā dūtaxat hoc loco falicent nec eor scrip- ta varq vtiq erroribus scaterent: nunc ad antipathicū veniamus.

Antipathica nostra cōstans pēpue antipatho aliqñ in puma particula in qua

Iambus est spondeli recipiunt hōi species referuntur quatuor.

Prima appellatur poemcum cōstans trimetro brachycataleotico. vt f aurū se- mūdū nūmen adeit. **S**ecunda anacreontum cōstans trimetro acataleotico: vt curas mūdū nūmen illa lyre dulcis. **T**ertia alcaemā cōstans tetrametro brachycataleotico vt o fortuna viris inuipa iam tristi adeo.

Quarta alcaicum cōstans tetrametro acataleotico: vt in sandum teigit sydera cāmen magici vana.

Iambicū a minor: alia simplicia sunt: alia trochaica mixta recipiunt etiā pari bus sedibus molossū duabus breuibz q̄ in ionico sunt in vna longi coeun- tibus. **E**it etiā q̄ pōnt pūmū in q̄dem sedibus capūt hōi de pluriū sex species referemus. **P**rima ē iambocraū cōstans dimetro acata. vt rosa veris specimen.

Secunda anac- rontū cōstans dimetro cataleotico: vt sapientes deus audet. **T**er- tia anacreontū cōstans dimetro cataleotico: vt fuge virgo. fuge munus veneris.

Quarta saphylich cōstans dimetro acataleotico: vt mueratū est: nec amou dare lu- dos. **Q**uinta phalemtū cōstans tetrametro cataleotico: vt tibi veris fero donum sola qd dant veneri. **S**exta alchamand cōstans tetrametro cataleotico: vt timor omnia docet arto: timor augeat bona mentis.

Tem ionicum a maiori alia simplicia sunt: alia dēmbis et ditrocheis mixta hōi species triē in pēntia memorandas putamus.

Prima dicitur hypponactum cōstans dimetro brachycataleotico. vt palmū cape victor. **S**ecunda ierabideli cōstans trimetro brachycataleotico: vt bellū pēre pacē fuge furor. **T**ertia ierabideli cōstans tetrametro brachycataleotico: vt victor caue tempus: fuge intende laboi.

Quoniam tria genera sunt: cretense brachy: et palimbachyū illud iocibus hoc cōstibus magis conueniunt cōstans pēpue ex pēombz in epiritro quo- q̄ recipiunt nōnūq hōi triē in pēntia notauim species. **P**rima alchamand

dictur cōstans dimetro: vt lunimeus imperius. & cōsta pindarici cōstans dimetro
acatalecticorū cotinuas numerabiles. Tercia anacrostich cōstans trimetro cathe-
lectico: vt mei et enim legem omnis impio.

Ancientia metrorum dimetri sunt cōstans anapesti duob⁹ iambus & syllaba. Sunt
ita qd dicitur trimetro vni⁹ polychiti in pma se de trochei in t³ba iam bē tertia
& quia p³ p³ huius in quarta spondē in septa quēdā indifferenter: hoc v³ ites ipse
subiecta. P³ta est dimetru anacrostich superā syllabā in pncipio retinē vt cōsta
ruunt totū. & cōsta dimetru anacrostich catalecticu. vt metuo dicit loq. Tercia d³
in cū anacrostich superāne syllabā in fine habent: vt mūtra & i humana vna.

Hic quibus dicitur tres & viginti que magis in vñ erant subiectum. T³ima
de ichthyolici qd tetrametru est cōstans tribus dactylis & p³ p³ huius vt qui ferre
ingentis volat agri. & cōsta pherecrati qd est trimetro cōstans ipso dō dactilo & ipso
deoxy reges pui pura monstret. Tercia gliconi qd est trimetru cōstans spondeo
cotabō & p³ p³ huius vt odi partemū nemo. Quarta alciopadi cōstans spondeo
duobus choriambis & p³ p³ huius vt p³ p³ huius & dicit dactylis metū. Quinta alciadi
cōstans spondeo & tribus choriambis & p³ p³ huius vt ne dicitur tunc in p³ba qd
michi quē ubi. Sexta elegiaci cōstans penthemerē duplici pma heroku. i. t³ba d³
catilica. vt meter diffusio sene elegia comia. Septima elegiaci cōstans pmo p³ba d³
syllaba quibet fere quatuor dactylis vt Sappho cōpositū male callis p³o. m³o. Octa-
ua isapich cōstans trocheo spondeo & dactilo & duob⁹ trocheis: vt iungit vñ scle
risq³ p³ p³ huius. Non paupē cōstans gliconi pherecrati. hoc est spondeo chori-
ambis vt p³ p³ huius spondeo dactilo & ipso vt heroku dactylis tunc nūm p³ba d³
decima phalacchi cōstans ipso dō dactilo & trib⁹ trocheis: vt quid cōpositū lere-
mo euo. Undecima samuili cōstans dimetro iambico catalectico anacrostico et
dimetro i trocheo diachatalectico isapich. vt illis p³ba d³ cotabō p³ p³ huius
sis. Duodecima archilochi cōstans anapestico dimetro catalectico p³ba d³
dimetro i trocheo diachatalectico isapich: vt iungit vñ scle
risq³ p³ p³ huius. Tercia decima enecmilogi cōstans penthemerē dactylic archi-
lochi & penthemerē iambica anulophania vt carmina bella magis vñ sona-
re. Quarta decima isapich cōstans penthemerē iambica archilochia & penthe-
merē dactylic archilochia: vt fontes rigat sē grammata iambico. Quinta decima al-
ciadi cōstans penthemerē dactylic & duob⁹ trocheis: vt luna rubens septuor
cōminat. Sexta decima alciadi cōstans penthemerē iambica & dactylic duob⁹
vt Uices & alia si & nūc candit sē. Et cōstans p³ba d³ cotabō p³ p³ huius
bucolico & tribus trocheis: vt Sappho terris alia gliconi. Septima cōstans
soli iambici cōstans dimetro iambico catalectico archilochia & anapesti vt spon-
deo & duobus iambis: vt iurens i fundu vñda iermulos sinu fren. Decimāna
archilochi cōstans penthemerē dactylic & dimetro iambico acatalectico ar-
chilochia: vt scribere & versiculos amore p³ba d³ cotabō p³ p³ huius
cōstans dimetro iambico acatalectico archilochia penthemerē dactylic archi-
lochi vt nūc sē dactylic nūc mare nūc sine. Viginti prima equiochi
qui in cōstans ipso dō metri sunt et dem alioquin heroku id metru est vt p³ba d³
mentes p³ba d³ cotabō p³ p³ huius. Viginti secunda reciprocū heroku in iambico
id, ut heroku conuersa iambione in iambico mutatur qd vt supra diximus est tri-
metrum acatalecticu iambicu vt iure cupis si ius mala vñda semina quēso: hoc
enim si a fine iambone incipio trimetru iambicu facere hoc modo. Quēto somnia
vñda mala si ius cupio ire. Viginti tertia reciprocū iambicu in elegiacis quēto
iambicu mutato ordine iambione elegiacū facit: vt micant nūc iambicu iambicu
rea mūta ordine iambone. Tercia sublimi tertia nūc micant.

Per hanc metrorum species p³ba d³ cotabō p³ p³ huius est vt it at monē carmen quod ex
humiliori metru p³ba d³ cotabō p³ p³ huius dimetru aut eni monocolon est & vñda
t³ba d³ cotabō p³ p³ huius dimetru aut tricolon. Trimetru dicitur quod vñda
genere metri cōstans: vt iura tunc vñda. Tricolon quod duplici metru g³ba d³
ratione p³ba d³ cotabō p³ p³ huius que heroku alciadi g³ba d³ cotabō p³ p³ huius
triplex habet metri genus. vt cōpositū ode heroku. f³u etiam alia t³ba d³ cotabō p³ p³ huius

P. 101.

Q. 101.

D. Nicolai perotti.

etiam dicitur quod varis metrorum generibus componitur. Dicimus enim huiusmodi car-
mī aliud esse distrophon: cū post duo metrorum genera statim ad primum reuertitur.
Aliud tetrastraphon cū post quatuor id facimus unde sit ut carminū qui ex diuer-
sis cōstant metris aliud sit monocolon aliud bicolon distrophon. aliud dicolo tetra-
straphon: aliud tricolon tetrastraphon. Monocolon cū genus metri vni forme est: ut
puma ode horatij. Et cū vno metri genere pposita. I. choriambico trimetro qd alic-
piabes dicit: ut mecenās atams edite regibus. Q. et piosū et dulce decus meū. Bi-
colon distrophon qd carmen duob' generibus cōstat: post duos versus ad primum
reuertit. qualis est terna ode horatij in qua primum metrum est gliconij choriambici tri-
metri secundū asclepiadeū. tertium item gliconij ut sic te dūa potens cipei. Sic fra-
tres delene lucida sydera ventosūq; regat pater. Dicolon tetrastraphomē duob'
generib' cōstat et post quartū versus ad primum reuertit. qualis est scda ode horatij
in q tres simi ffus sit dactylicū pēametri saphiciūq; adone' tres nē dūq;ro sa-
phici pētametri saphiciūq; ad hōs ternis minus atq; dūe. Sādūa mīse pf. et rubee
dextera sacras loculas arce. Terruit gētes graue ne rediret. Tricolo tetrastraphon
qd trib' generib' cōstat et post quartū versus ad primum reuertit: ut est quarta ode.
horatij in qua primum duo ffus asclepiadeū sunt. tertius pherecraneus. quartus gliro-
n' duo item sequentes: ut Quis multa gracilis te puer in rosa. Perfusus liquidis
viget odorib'. Statoppyrha sub antro. Cui flaua: religas comam. Simplex mundi
cū hui quotiens hōem. Mutatofq; deos sēbit et aspera et reliqua.

Et fieri potest ut plurimū etiā qd triū metrorū nūtionem reperiri cōtingat: sed nos
ea tantū notasse contenti sumus. quae maxime in vſu erant.

Hec sunt mi iacobe quae de metris ad te in praesentiarum cōscripsim' ubi ipſi in me
fuit seruato ordine cuncta digessi. quo et in pſeno tāpus rem tibi cogniti dila-
tāam reddere et in futurū si qd vſus veniret aut alicuius rei te repens obliuio tene-
re: tota inuenta atq; de promptu qd facillima forent reperire: ut tu huc assidue et di-
ligenter perlegas et fideliter memorie commendes. Interim etiam componendis
versiculis. nūc exerceas. Ita enim fiet: ut nec te accepti beneficii nec me laboris
peniteat mei.

Vale.

Et sic Nicolaus perottus. Celio perotto fratri charissimo salutem.

Ex omnibus immortalis dei erga me beneficiis duo sunt quibus maxime glo-
riari soleo vnum qd bellarionem michi principem alterum qd te fratrem pſchi-
deris. Nam si michi data esset facultas omni pro arbitrio meo eligendi quid cogita-
re ne dicam sperare amplius potuissem. Ut enim a principe incipis nactus sum pi-
um beneficium humanum liberalem inaudita equitate summa iusticia singulari si
de diuina sapientia a deo praetera omni genere studiorum eruditum ut michi inter
eos in vno homine esse videantur. Nulla res est tam difficilis tam absoluta qd ex hu-
ius alio veluti quodā thesauro non licet expromere. Spſerius est diuinari qd docere
et ciuile et pontificij iuris. Quid est adeo in philosophia astrusus atq; reconditus hūc
qd non sit penitus familiare quis in mathematicis excellentior qdum exemplorū
qum hystoria: qdum antiquitas tener. Nū sermo eius cū grece loquitur plane ac-
ticius est cū sci. At latine mīse ipse romane loqui videntur. Quātionē ipſus platonē
cū pſues creb' a est assidue copiosa et hibernis nubibus similis in versibus tñ lepo-
ris dulcedine suauitatis inserit ut nichil diuini sic nichil celestius.

Quid eripigram atq; nuper in themistū platonē cōposuit quēq; subito cū lati-
na reddidisti nonne reddere pſobatissimā illā antiquitatem videntur disputationes
eius subiles ornate graues ut facile quēlibet quo velit impellat et trahat: ita ex tē-
pore loquitur quasi iam pudem scripsit videntur ad manus sensus omnes instructi.
Tanta praetera humanitate erga omnes expositus est: ut qui dignitate summā lo-
cum tenet facilitate morum pene infimus videatur. Liberalitatem eius cum infini-
ti et laetitia maxime hoc tempore infelicitissimi greca populi experiantur qui p
pſis expulsi sedibus ad hunc veluti vnicū refugium confluunt. Adde qd me adeo
amanter benignē clementer amplexus est: ut octauum iam annum non solus domi
sed iura secretiora cubilia ad curā castissimi corporis sui tenuerit remeans. Apud
quem qum grata et auctoritate valuerim in propinquorum atq; amicorum hono

De metrorum ratione et generibus

Fo. xci.

ribus expertus sum. Que nostra familia / qui pater / qui nos omnes / que nosti: et fo-
tune elenti / nisi princeps nostris fuisset.

¶ Nota hec omnibus sunt: quicquid sumus principis nostri sumus beneficio huma-
nitate clementia. Tuic vni bonas fortunas ipsam et enix animam debemus. Ad tuo
uag me puto immortale beneficium a deo coicemum q' tales nactus sum principem:
quem nati summa integritate fide obseruatis colā veneret adorem scelerat' facino-
rosus nefarius sum et conspectu hominū fugādus efficiend' exterminand'. De te vero mi
frater qd loqr An mihi secūdo loco euenire aliqd dulci' poterat q' te tales habere
germanū quā mihi v' aspectu ac lineamentis corporeis et moribus: natura similis
euaderes. q' ipse quid' ipse studiis dedi' a me erudire doceris instrueris:
quem ego vixitū unagmez quandā meis manib' formare atq' cōfingere. De cu-
ius indole tantā alo spēz cōcepi: vñ nō tūc diocē decus illaturū te familie nostre nisi
te vñ nobis fasa inuiderint exilimez. Ac quousum de me indecōmā de pulcpe nostro
non miros quem vbiq' laudare et excolere predicare sanari nō potes. Jtempe q' tuus
quosq' laudib' satari non possum optime: iussuissime frater: ita me ingenū tuum
ita studiū ita motus dele: rant pletiz in hoc lubuco etatis in quo multi adolecē-
tia periclitari solēt. Quāta me nup volupiate affectū putas cum me rogasti: vñ
epistola cūta q' ha metroz q' apud horatius flaccum regunt' breuē comprehendē
et vnde lyrici poste diu fuerint ad te scriberez. Ex eis enim intelligo non contēdū
heronas atq' elegiacis versibus: vñ ceteri nostre etatis adolecētia ad cetera quo-
q' genera aspire. Quod in te optimi ingenū tui exat' sumez in studiū diligētie te
simonūz est. Ego vero in honestissimo desiderio tuo morē geram et instar liberatū
sini hominis plus etiā q' a me que rat' putāz hac tibi epistola omnia metroz gene-
ra quibus non solum horat' verumetnā Boet' vñ et buruer annotabo. Si ta-
n. en pias quid' lyricoz vetustissimūz nomen sibi velut ostendit o. Dicitur igitur lyrici
sunt a lyra: quonā veteres huiusmodi carminum scriptores ad lyra: potata sua
canere confueuerunt. hi apud grecos quidem octo feruntur. alcaicus - quo alcaicus
num metrum dictum est. stichichon a quo stichichon. alcaicus a quo alcaicus. ibicus
a quo ibicus. anacreon a quo anacreontium. simonides a quo simonidum. pindar-
us a quo pindaricum. bacchylides a quo bacchylidū. horā. vñ Quintilianus in qua
Longe pindarus princeps spiritus magnificētia figuris beatissima rerum vñ bo-
rum copia velut quodā eloquentie flamine piopter qd horatius merito eū nomi-
nat imitabilem. Adit supradictis sapho quā n. agūtrā fuisse Platonē nōnulli tra-
dunt: a qua saphici metru appellatū est. ita lyricū numeris nouem misitū
meritū implebit quarum innocētiabus canius suos exordiebantur. Apud latinos
vero tres precipue memozantur lyrici. Horatius Celsus Bassus et Valerius. Mar-
tialis. Inter hōs palmā obtinet. Horatius Solus fere vñ idē Quintilianus inquit. Je-
gi dignus nā et iurgitū aliqū et plenus est locunditatis et gracie et varijs figuris felici-
ssime auidz. Sed valerius. Martialis quē intellexisse. Quintilianus arbitror: cū
aut si quē at' fere horatio velut erit. Celsus Bassus quē nuper vidimus. Sed cum
longe pcedunt ingenio viuētiū. martialis quippe quintilianus etate manifestus est
ac celsi bassi vñ hac tempestate superat nomen. Vñ est autem horatius in co-
lus bio qui ode inscribitur vñde viginti metrorum generibus.

¶ Prīmū est genus monocolor: dicitur q' choriambicū asclepiadeū tetrametrum
constans spondeo duobus choriambis et p'p' hichio sic enim i canditur. Decenas
ata. us edite regibus. Scripsit hoc metro dū iaxat' is oas.

Decenas ataus edite regibus. Ergo monumentum ere perennius.
Donareni pateras gratiq' commodis.

¶ Secundum genus est dicolon tetraostrophon primi tres versus sunt dactylic pen-
tametrum saphici. constant enim trocheo spondeo dactylo et duobus trocheis hoc
modo. Jam latus ter. ris uisus atq' dire: quartus adonius constans dactylo dime-
tro cathalictico hoc est dactylo et spondeo siue trocheo hoc modo. Tertius vixitū
Scripsit hoc metro tres et viginti oas.

Jam satis terre nius atq' dire. Mercuri sacunde nepos asplantis
Quem virū aut heros lyra vel acri. Vñ potabis modici sabbium

Integer vñ sceleris: purus Partus uinctas quatunt fenestras.
Perot.

Q. iij.

D Nicolai perotti.

O venas regina quidi paphis
Perlicos odi puer apparatus.
Ne sit ancille tibi amor padoi.
Cilia si miris tibi pterant.

Ocum dantes rogat in patenti
Mercuri nam te docilis magistro
Fauce nymphas fugientium amator
Montium cultos nemorum virgo
Dindarum quisquis studet emulari
Est michi nouum superantis annum
Et Tertius dicolon distrophon pumus versus est cotiambicus gliconus trimeter
phans spondco chonambo et pyrrichio hoc modo Sic te dua poefs: cipi-seque
est asclepiadeus hoc m. Sic fies h. lene lucida sydera scriptis hoc metro odos. qj.
Sic te dua potens cyru Cum tu lydia telephi
Water sena libidnam Et iure et fidus muat
Doner gratus eram tibi Utro pauperis ibici

Quantum distat ab inacho Intactos epulenti
Festo quid potius die Quo me bacche rapis cui
Intermissa venis diu Quam tu incipiente semel

Quantum dicolon distrophon pumus versus est dactylicus archilochicus tetra
meter costans tetrametro buccolico et tribus trocheis vt soluntur acris hyems gra
ta vice veris et fauoni sequens. Item archilochicus costans ex pentameteri iam
bica et tribus trocheis hoc modo. Trahens sic machine carrinas. Scriptis hoc me
tro distat hanc odem. Soluntur acris hyems.

Quantum tricolon tetrastraphon. Pumi duo versus sunt asclepiades hoc modo.
Quis multis gracilis te puer in rosa. Tertius pheretratus costans spondes da
cyllo et spondes hoc m. grato pyrria sub anro. Quartus gliconus de quo supra
dictu est hoc. modo. Cui si aua religas comas scribit hoc metro septē odas
Quis multa gracilis te puer in rosa O naus referent in mare te noui
Mianam tenere dicite virgines Intas humiles me similes chloe
O fons blandisse splendidos vitro Auduere lince di mea vota di
Quid fies asserie quem tibi cantidi.

Septimum dicolon distrophon. Tres pumi versus sunt asclepiades hoc modo scri
be. ris vario. foeti et ho. stium. quartus est gliconus hoc modo. Miles te duce get
seris scribit hoc metro odas nouem.

Scriberis vario foeti et hostium Pastor cum trahere per freta nauibus
Quis desiderio sit pndot aut modus Abi ne doleas plus nimio memot
Nolis longa fere bella numente Extremum tanam si diberes lpee
Inclusam dancem turris athenas Diuis ote bonis optime rhoimule
Item versus comites que mare temperant.

Septimus dicolon distrophon pumus versus est heroicus hoc modo. Lauda. bunt
alla cla. ram rhodon. aut mity. leuen. Secundus est dactylicus alcaicus tetrame
ter acatalectus. quatuor enim pedes heroiici habet siue dactylos oēs siue spon
des siue mixti frequenissime tamē in tertio pede dactyli hoc modo. Aus ephē
sum diu. ris ve co. rinthi. scribit hoc metro quatuor odas.

Laudabant alij claram rhodon aut mitylenen
Albus vt obscuro detergit nubila celo

Te maris et terre numeroq; carentis harena

Octauum dicolon distrophon pumus versus est chotiambicus monometri aris
traphantus costans chonambico et amphibraco siue bacchio hoc modo. Libia dic
per omnes. Sequens est cotiambicus trimeter sapphicus costans epyrrico scilicet
duobus chotiambis et amphibraco siue bacchio hoc modo. Te deos oro sybarum
cur properas. am ando. scribit hoc metro distat hanc odem.

Libia dic per omnes

Te deos oro sybarum cur properas am ando.

Nonum tricolon tetrastraphon pumi duo versus sunt dactyli alcaici trimetri ca

Dolimus si quid vacui sub vmbra
Nullus argento color est auris
Septimi gadco aditum mecum
Rectius vines licini neq; atum

Martia celebs quid agam kalendis
Perculis ritu modo dictus o plebs

Non vides quante moueas periclo
Impios parce recemtis omen

Diue quem pioles modica magne
Pheretrasarumq; potens diuina

Sic te dua poefs: cipi-seque
Cum tu lydia telephi

Et iure et fidus muat
Utro pauperis ibici

Intactos epulenti
Quo me bacche rapis cui

Quam tu incipiente semel

Quantum dicolon distrophon pumus versus est dactylicus archilochicus tetra
meter costans tetrametro buccolico et tribus trocheis vt soluntur acris hyems gra
ta vice veris et fauoni sequens. Item archilochicus costans ex pentameteri iam
bica et tribus trocheis hoc modo. Trahens sic machine carrinas. Scriptis hoc me
tro distat hanc odem. Soluntur acris hyems.

Quantum tricolon tetrastraphon. Pumi duo versus sunt asclepiades hoc modo.
Quis multis gracilis te puer in rosa. Tertius pheretratus costans spondes da
cyllo et spondes hoc m. grato pyrria sub anro. Quartus gliconus de quo supra
dictu est hoc. modo. Cui si aua religas comas scribit hoc metro septē odas

Quis multa gracilis te puer in rosa O naus referent in mare te noui
Mianam tenere dicite virgines Intas humiles me similes chloe

O fons blandisse splendidos vitro Auduere lince di mea vota di
Quid fies asserie quem tibi cantidi.

Septimum dicolon distrophon. Tres pumi versus sunt asclepiades hoc modo scri
be. ris vario. foeti et ho. stium. quartus est gliconus hoc modo. Miles te duce get
seris scribit hoc metro odas nouem.

Scriberis vario foeti et hostium Pastor cum trahere per freta nauibus
Quis desiderio sit pndot aut modus Abi ne doleas plus nimio memot

Nolis longa fere bella numente Extremum tanam si diberes lpee
Inclusam dancem turris athenas Diuis ote bonis optime rhoimule

Item versus comites que mare temperant.

Septimus dicolon distrophon pumus versus est heroicus hoc modo. Lauda. bunt
alla cla. ram rhodon. aut mity. leuen. Secundus est dactylicus alcaicus tetrame
ter acatalectus. quatuor enim pedes heroiici habet siue dactylos oēs siue spon
des siue mixti frequenissime tamē in tertio pede dactyli hoc modo. Aus ephē
sum diu. ris ve co. rinthi. scribit hoc metro quatuor odas.

Laudabant alij claram rhodon aut mitylenen
Albus vt obscuro detergit nubila celo

Te maris et terre numeroq; carentis harena

Octauum dicolon distrophon pumus versus est chotiambicus monometri aris
traphantus costans chonambico et amphibraco siue bacchio hoc modo. Libia dic
per omnes. Sequens est cotiambicus trimeter sapphicus costans epyrrico scilicet
duobus chotiambis et amphibraco siue bacchio hoc modo. Te deos oro sybarum
cur properas. am ando. scribit hoc metro distat hanc odem.

Libia dic per omnes

Te deos oro sybarum cur properas am ando.

Nonum tricolon tetrastraphon pumi duo versus sunt dactyli alcaici trimetri ca

talectici: constat in septenarium metrum iambicum et duobus dactylicis hoc modo. Tercio vi al-
ta fiet nunc candida. Tercius est iambicus archilochius dimeter hyphalacticus. A
dus in primo pede recipit iambum vel spondeum in quarto iambum vel pyrrhicum deinde iugest
syllaba hoc modo. Salu. labo. J. a. t. c. u. g. e. u. a. r. i. s. Mus est dactylicus alimanus re
traheretur. de quo paulo ante diximus recipitur in tertio pede si sequens sit trochaeus
hoc modo. Annua collucunt acule. scribit hoc metro sepius et triginta octo
Oides vi alta fiet nunc candida. O. m. a. i. r. e. p. u. l. c. h. i. a. s. i. a. s. p. u. l. c. h. i. a. s.

Uterque amenum sepe locutus est. N. u. l. l. o. s. a. m. i. c. u. s. i. n. s. i. d. i. c. i. a. m. e. t. r. u. s.
Natus in vltimo letitiae capitis. Hec beatis non arandum invidet

Quid dediturum poscit apollinem. Parcum deorum cultor te infrequens

O diua gratum que regis antium. Nunc est bibendum nunc pede libero

Morum est metello consule ciuicum. Equum mento rictus in arcibus

Non dum subacta ferre iugum valet. O sepe mecum tempus in vltimum.

Non semper timido nubibus hispido. Quid bellicosus canader et scripsit

Ille et in callo te potius die. Heu heu fugaces posthume posthume.

Non pauca aratro ingera regie. Cur me querelis examinas ite.

Decemum in remotis carmine rugibus. Non steta ne tenui ferar

Odi prophetaum vulgus et arceo. Angustam amice pauperum poti

Descendi celo et dic age tibi. Iustum et tenacem propositi virum

Celo tonanti crebrius iouem. Delicia maiorem. Amorem lites

Et ventoso nebis ab iano. O nata mecum consule manio

Celospinas si iulie manus. Qui pacillo nape. Nonces

Thyrsifera regum progenies tibi. Qualem ministrum fulminis altius

Ne totis credas interitura que. Que cura patrum que te quiritum

Phobus volentem pietas me loqui.

Decimum monocolon versus est choriambicus pentameter alcaicus constans

spondeo tribus choriambis et pyrrhicis hoc modo. Tu ne que fieris scire nephas

quem michi quem tibi. Scribit hoc metro tres odas.

Tu ne que fieris scire nephas quem michi quem tibi.

Sullam varre sacra vix pino senex arbores

O ciuitatis adhuc et veneris numeribus potens

Undecimum dicolon distrophon primum versus est dimeter iambicus archi-
chius cathalecticus: constans enim amphimacro qui metrum facit et duobus iam-
bis siue altero spondeo hoc modo. Non ebur neq. aurei. Sequens trimeter iam-
bicus hyponactius cathalecticus habet enim quing. iambos: et syllabam recipit
eam in imparibus sedibus etiam spondeum hoc modo. Mea reuidet in domo locu
nar. Scribit hoc metro distrophon hanc oden.

Non ebur neq. aureum.

Duodecimum monocolon versus est ionicus a minori sapphicus trimeter acathe-
lecticus: hoc est tribus ionicis a minori constans hoc modo.

Miserarum est nec amou dare ludum. Scribit hoc metro tantum hanc oden.

Miserarum est nec amou dare ludum.

Tertiumdecimum dicolon distrophon primum versus est her. ius hoc modo.

Visu. gere. alius. rede. unt iam. gramm. campis. Sequens est dactylicus archi-
lochius dimeter cathalecticus: hoc est collans duobus dactylicis syllaba hoc mo-
do. Arbon. dact. co. me. Scribit hoc metro hanc oden.

Diffugere nubes redeunt iam. et.

Quartumdecimum dicolon distrophon primum versus est iambicus hyponactius

trimeter acathalecticus constans et iambis et cupiensq. etiam spondeum imparibus

sedibus hoc modo. Ibis liburnis inter alta nauum. Sequens est iambicus archi-
lochius dimeter acathalecticus constans quatuor iambis: admixto metrum impar-
ibus sedibus spondeo hoc modo. Ami. ce. pio pugna. cula.

Scripsit hoc metro odas decem Ibis liburnis inter alta nauum

Deius ille qui proci negotijs. Porrens olim si quis impius manu

Lupus et agnis ista foris obigit. At o decum quicquid in celo regis

Quid immerito helipuce vix. g. canis. Que quo sceleris ruinas aut cur dextero

pero.

Aug.

Regere longo pueribz te seculo. Quid reposis occubis ad f. stas dapes,
 Pala soluta natus rursus ante.

¶ Quatuordecimum dicolon distrophon. Primus versus est iambicus hypponach⁹
 trimeter acatalectic⁹ de paulo ante dixim⁹ hoc mod⁹. Pecti nichil me sicut antea ui
 uat. ¶ Sec⁹ est sapphicus pithon penthumeri heroica i demetro iambico hoc mo
 do. Scribere versiculos amore percussum graui. Scribis hoc metro diuitiaz i hanc
 oden. Pecti nichil me sicut antea uiuat.

¶ Tertiu⁹ decimu⁹ dicolon distrophon prim⁹ vsus est heroicus hoc modo. Horrida te
 prestatas celis contraxit ignes. De quo est archilochius cōstans dimetro iambico
 acatalectic⁹ i penthumeri heroica hoc modo. Aususq. deuoculis iouis nunc ma
 re nunc silue scribis. hoc metro isti hanc oden. horrida tempestas. ¶

¶ Decimu⁹ sepiimu⁹ dicolon distrophon primus versus est heroicus hoc modo. Vol
 lis inerna cū san. tū dis. fuderis iuis. scōs iambicus archilochius dimeter catale
 cticus de quo supradictum est hoc modo obliuionem sensibus. scribis hoc metro du
 as odas. Volles inerna cū tantum dis fuderis iuis.

Nos erat i celo fulgebat luna sereno.

¶ Duodeuigesimu⁹ dicolon distrophon primus versus est heroicus hoc modo. Alter
 ra iam belis teritur ciuibz etas. alcy iambicus hypponachus trimeter acata
 lecticus. de quo supradictu⁹ est hoc mod⁹. ius i lapa ro. ma. viribus. rui. scribis hoc me
 tro hanc oden distaxat. Altera iam belis teritur ¶

¶ Undeuigesimu⁹ monocolon versus est iambicus hypponactus trimeter acatalecti
 cus qualis superior hoc mo. e. Jamu⁹ est. sca. ci do man⁹ faciem. hanc tantu⁹ modo
 oden hoc carmine scribis. Jamiam efficiat. ¶

¶ Habes igitur mi frater ole metrop. genera quib⁹ horan⁹ flaccus vsus est in obis
 nunc primu⁹ nostri memores boetiana metra exequitur. Primu⁹ est dicolon distro
 phon duo est carminu⁹ genera comprehendit. primu⁹ est heroicus hoc modo. Carmi
 na q. quon. dā stibi. o ho. sene per. egi. Secundu⁹ est iambicus hoc modo. fle. bilis. heu
 me. stas. ce. gor. mi. re. modas. vsus est hoc metro bis tantum.

Carmina qui quondam studeo florente peregi.

flexibilis heu metos cogor iure modas.

Rupis achemenie scopulis vbi verba sequentum.

Pectrobz figur spicula pugna fugax.

¶ Secundu⁹ est monocolon vsus est dactylic⁹ tetrameter hypercatalectic⁹ cōstans
 penthumeri dactylic⁹. 3. dactylic⁹ i spondeo siue trocheo hoc mod⁹. heu q. sapi.
 meria. pfundo. vsus est hoc metro bis. heu q. ¶. ¶ Si quis accuri sydera nescit
 ¶ Tertiu⁹ metri est dicolon distrophon i primus versus est dactylic⁹ hoc modo. tunc
 me discus. sa. li. querunt nocte. tenebr. sequens est almanicus dactylic⁹ tetrameter
 acatalectic⁹ q. tunc iuegris dactylic⁹ pñs hoc mod⁹. Lumen. bñs pñ. os. re. pñ. lyre
 gor. vsus est hoc metro semel tantum hoc loco.

Tunc me discussa liquerunt nocte tenebr

Luminibus prius redijt vigo.

¶ Quartum monocolon versus est dactylic⁹ phalentin⁹ penthameter en dactylic⁹
 labus consist⁹ enim spondeo dactylic⁹ i tribus trocheis hoc modo.

Quisquis composu. to. se. remus tuo vsus. est hoc metro duobus locis

Quisquis composito serenus tuo. huc omnes pariter venite capti.

¶ Quintum monocolon versus est anapesticus pinbarius dimeter acatalectic⁹
 constans anapesto recipient tamen frequenter etiam spondeum raro ptoeleuma.
 nam apud comicos dactylic⁹ quoq. frequenter capu⁹ i septennumero vitina cū su
 perest syllaba in duas diues diuiditur. scanditur hoc modo.

¶ Ite. Ite. conditor oibz. vitur hoc metro bis.

¶ Ite. Ite. conditor oibz. Quantas rerum flectat habemas.

¶ Sextum monocolon versus est gilconius chonambicus trimeter acatalectic⁹ cō
 stans spondeo chonambo et pyrrichio hoc modo. Cum plebi. rar. q. graue. vitur
 hoc metro quinques.

Cum plebi. rar. q. graue. frux qui potuit boni. Quondā pñtius attulit.

Quod munus stabi. fide. Uet. uari. cy. dact.

De metrorum ratione et generibus.

no. xclij.

¶ Septimū monocolon v. rhus est dactylicus adonius dimeter cathalecticus cōstans dactylo et trocheo. id est duobus dactylis deficientibus una syllaba hoc modo. Subito sero. vixit hoc metro semel tantum.

Subitus eris. Conducit nullum.

¶ Octauū monocolon v. rhus est iambicus hypponacti trimeter acatalecticus de quo supra cum de horatiis metris tractarem exposuimus hoc modo. h et cum superba ver-terit. vices deperit. Illud sepius memorandū iambica metra imparibus quidem locis posse recipere iambum tribachum spondeum dactylum anapestum paribus tantum iambū et tribachum apud conuicos frequenter et anapestum vixit hoc metro bis dumtaxat.

Hec cum superba vertent vires dextra.

Quisquis profanda mente vestigat verum.

¶ Nonū est dicolon distrophon pum^{us} versus est alcepladens choriambicus tetrameter cathalecticus constans spondeo duobus choriambis et pyrrichio hoc modo. Si quantas rapidus flatus incutis. Sequens est dactylicus pherecratus trimeter acatalecticus constans spondeo dactylo et spondeo hoc modo. Pontus versat arenas: vixit hoc metro semel tantum.

Si quantas rapidus flatus incutis.

Pontus versat arenas.

¶ Decimū dicolon distrophon pum^{us} versus est dactylicus sapphicus pentameter acatalecticus constans trocheo spondeo dactylo et duobus trocheis hoc modo.

Cū polo pheb^{us} roseis quibus. Sequens est glaucus de quo supradictum est hoc modo. Lucem spargere cepit. vixit hoc metro semel tantum.

Cum polo pheb^{us} roseis quibus.

Lucem spargere cepit.

¶ Undecimū dicolon distrophon pum^{us} versus est iambicus anacreōticus dimeter cathalecticus constans tribus pedibus et syllabis trib^{us}. hoc modo. Quisquis vobis peruenit. Sequens est pherecratus de quo supradictum est hoc modo.

Quisquis vobis peruenit.

Caurus ponere sedem.

¶ Duodecimū monocolon versus est anapesticus parthenicus dimeter cathalecticus pum^{us} duo pedes recipiunt anapestū vel spondeū ternus semper spondeum deum de superest syllaba hoc modo. Felix numū puor. vixit hoc metro bis.

Felix numū puor etas.

Qui se vobis esse potestem.

¶ Tertiumdecimū monocolon versus est dactylicus sapphicus pentameter acatalecticus de quo paulo ante diximus hoc modo. Nouimus quantas deberis rinas. vixit hoc metro bis.

Nouimus quantas deberis rinas.

Bella bis quinque operatus annis.

Hoc tamen dimetro adonio terminauit in hunc modum Sydera donat.

¶ Quartūdecimū dicolon distrophon pum^{us} v. rhus est iambicus archilochius trimeter acatalecticus imparibus sedibus spondeum recipiens interdu etiam anapestū in fine pyrrichius vel spondeus hoc modo. Quicunq^{ue} solam mentem precepit. Sequens est iambicus archilochius dimeter acatalecticus hoc modo. Summa est crederi gloriā. vixit hoc metro semel.

Quicunq^{ue} solam mentem precepit.

Summam credidit gloriā.

¶ Quintūdecimū monocolon versus est dactylicus ityphallicus tetrameter acatalecticus constans tribus dactylis et pyrrichio hoc modo. Qui serere ingenti vult agrum. vixit hoc metro semel tantum.

Qui serere ingenti vult agrum.

¶ Sexūdecimū dicolon distrophon pum^{us} versus est iambicus trimeter acatalecticus de quo supra memorauimus hoc modo. Quis fluit diues augurgis. Sequens elegiacus hoc modo. Nos explemas co-gat. ausus opera vixit hoc metro semel.

Nicolai perotti.

Quemadmodum lucet binae auris gurgare.

Non expleuras cogat suarum opes.

Quod cum prima colon distrophon sum plus est dactylicus phalonus pētha
meter in decasyllab^o de quo supra memoravi hoc modo. Quia-k i y u o. lu. gus
ofiro. Enquilo est dactylic^o archiloche^o ita numer catholice. m. hoc mō. Cometes
e nup^o la. pulis. vno est hoc meter i rmet.

Quis se iusto superbo ostro.

Contrei e nucleo lapidis.
Da qui la nostra linea: la C.

9. **Erhöhen Sie die Dosis von 100 mg auf 200 mg.**

meter hypercatalecticus. Nō pot. tres pedes superari syllaba hoc modo. Cūne
hominiū genus in terris. Sequens est ptercerinus de quo supra n. motuumque
qui tamen in prima sede contra vānū anapestum recipi hoc modo. Simul iurgat
ab omni-vniū hoc metro simetatum.

Omne bonum genus in terra.

அனைத்து இந்திய அமைதி
ஆர். இராமச்சந்திரன்

napafilo duob' iŭbe e sylaba hoc mo. b3 hoc loco voluptas, ole, ymo e hoc mure
 pabr hoc volupis omnia (1881)

¶ Ciceroni dicitur distrophon palm^{us} ymo est asclepiadeus de quo supra dictu est
hoc mō. Vn vñ q̄ mīser es iramur deus. Sequens est tunc archiochus dū
ter acatholecicus hoc mot. Abdurū ignotans. ymo est hoc meto iemi.

Tem que fazer

¶ Tigelimūpūmū monocelū hīus cū herolūo hexameter. ¶ qui pperū s mī. dū
rati. cne. gubernas. vīus cū hoc metro ismel.

① qui perpetua mundum ratione gubernas.

Uligula: 'Secundo bicolor dufrophyon pur-

diſtincti acatholice, de quo ſupra dictu eſt hoc mo. Sunt enim pen-ne volucres michi.
Beques eſt iſidius aſſuoluit, diſtincti acatholice, cui pauloniſe metione
fecim' hoc mo. Cui reſta ſolucendi poli. Vnde eſt hoc motto ſemel ſanum.
Sunt enim pen-ne volucres michi.

Que cela coûterait pour

Et Cuiusmetrius dictione dicitur: non puerum esse interfectum, immo quoniam vult
esse adhaerentem hoc modo: quia vires ibi, dicitur. et sic. Ubi adhaerentibus est tra-
ctatibus metra locum impati-⁹ Insuper et hoc est et nonnullis dicitur parib⁹ vero cum
dicitur dicitur in etiam impati-⁹ et sic: apud de quo nuper a nobis dixerimus disparat⁹
est in libro quem nuper de metris dixerimus. Et quod est pherecrasius cuius lapsa
mentione fecimus hoc modo est: olim cunime reges, temp⁹ in hoc proponere, ans
pro: rufus est hoc metris regis.

Quos vides ledere casso,

Soldy calamine regec.

meter endeca syllabus hoc modo Quid iantos iuuat excitare morus-seques tu cie
giacno hoc mō. Et pōtia fait follicitare manu. ymo est hoc metro lemel.

Qui tanlos muros e pousa e morue.

Et propterea factum sollicitis et manu

quatuor pedes possunt esse dactyli vel spondei tertius in dactyli⁴ quartus spondeus hoc modo. Si vis celsiura sonantius. vius est hoc metro ter.

Si via celli, intrà tonante.

Q. Ne quam dulcoris federe rerum,
Quae claudens laqueos subleuatur.

Polydiphenylmethane p-phenylene.
A crystalline thermoplastic resin.

**ITAMEN OBUCCOLOCO E TRIBUNE TORREDE BOS MODO-SPERANZA SETTA ANI-MALIA PERME
UNI H-GURIS-VINUS EST HOR METRO IOMEL.**

De varijs terrarū animalū permixti figurę.

¶ Hec sunt mi frater que de botanij flaca et Senerum. Boetij meritis ad te perferis. p. i. i. p. i. e. i. t. v. i. p. i. e. m. u. c. h. i. n. o. n. s. o. l. u. m. a. g. a. s. g. r. a. n. a. s. v. e. r. b. e. n. a. g. r. a. n. a. r. e. f. e. r. e. r. a. s. q. u. o. d. a. c. c. u. m. u. l. a. t. i. s. s. i. m. e. f. a. c. t. u. m. e. p. i. s. t. a. m. o. b. o. s. i. e. x. i. n. d. u. c. t. i. o. n. e. n. r. a. i. n. q. u. o. d. i. p. e. r. a. m. i. m. u. l. a. c. o. p. t. a. m. u. s. c. e. p. i. t. e. t. e. f. r. u. c. t. u. m. i. n. t. e. l. e. x. e. r. o.

¶ Finis.

¶ Nicolaus perotus Bartholomeo troiano. S.

¶ Hec inter versandū nouum libellos meos cōdex quidā hypocratis michi in man^u incidit philosophi medicique vt antiquissimi ita optimi. Cū ex(vt fieri solet) aperui stem legeretq; vel pot^{ius} relegere cepissem et que admirat^{us} suz et singularē veri faciliē et summā integrare. Erat enī in pōcio libz mirandū et opmū sēne testimoniū illius et eloquentie et virtutis. Id ego latini feceribz et amicissimū michi et in philosophia appume erudito ac iam medicine studiū incumbenti cōsēssim mūltū si eloquentia ei^{us} nō potui imitari salte sententia et iuz quo ita p te ceteri q medicine dās opē quales esse debēt ab hypocrate discant. Hypocratis mī mirandū testis. Hippotū medicū et Scīculapū hygeas et panatā. Scīculapū filiā et deos ac deas oīs (quā in me erit) et quantū ingēniū meū valebit. Hec oīa obcruiatū rū q hoc aut mirando atq; hūc tabellus cōmēt. Tribuitur mē pceptū mīo a quo hāc artē edo. nō sum non mīn^{us} q parenti a quo sum genit^{us} vā dī cōmunicatū rū. Res oīs quas illi necessarias esse intelligi pto virū^{us} meo sum ministratū sū: pto genit^{us} eius fratrū loco habeturū hanc artē sine mercede et sine pactonibus edocuitū rū. Pceptia oīs libere et flocler traditū rū meo et pceptis mei libere. ceteriq; dī scipulis qui se legibus medicine astrinxerunt atq; iurāt. fuerint alij pterea nemiū In curandis egrotis pto viribus et pto ingenio meo rebus necessariis vīrūm nemū in egrotandis dūlatū rū nichil per iniuriā facturū rogatū mortale venenū nē mōi daturū neq; id cuiq; cōsultatū rū. neq; mulieri pēgnanti ad interficiendū nē ceptū fetū pōtionem pōrectū rū: vitam meam atq; artē meam puram atq; integram seruaturū. laboratū rū lapillo hāud q excuratū rū sed expertū huius ar pte hoc negotiū permittū rū. quācūq; domū ingressus fuero dīcatū rū lib. rā dōs ego hō opē daturū. omnem iniuriā. omnem corruptelam. omne genus nū pū dū rū res etiam veneratū rū pōte mea curaturū rū siue muliebū corpota curatū rū siue viralia siue hominū libē siue serū que intercuratū rū vel videro vel audiero. vel etiam extra curam in vita hominū cognouerō que retinēda esse intelligam nemiū aperturū. serū intereratū rū in taciturnitatē seruaturū. Presens igitur iussurandū integrē atq; incorruptē seruaturū. michi omnia tam in vita q in arte mea pīpera feliciatq; succedant. et gloriā mēternā parā sit. Transgredienn pto atq; pūro contraria omnia cūmēt.

¶ Finis.

¶ Guarinus veronensis Floto suo. S. p. d.

¶ On sine causa factū esse certe scio: q diphthonganda vocabula scire te velle intelligo: qm eam rem et ad orthographiā. id est recte scribendi for mē pūneret: et nō paruum legendi documentum prestare possē cognō nō. Quis quidē in re quid agā subdubito. Nā nū tūe mōit volūtati. qui de me opū me meritis es) gesserō ingratitudo me reum esse cōfī. dā erit necessē te Quo crimine nūl grauius aut acerb^{us}. vel a pud glā pūmri tēstē pī. Xenophōs Sed cū negligentia et vīno libatiorū omnes ferme diphthongorū cōsuetudinē nēm abolitū aut deptanatatā aspiciat. ita vt breues sepe numero sy. labas vērū tūsinus codicibus diphthongus notatā cōpēriat. vñ ipfarum rōnem aut vīz auctep^{er} vt satis scio. Et eo magis q que pōstulas dicto cūmā fieri se. hūantissimū rē. Vērū enī vērō ne laborem potius fugisse me arguas decreui. quāntū vā a humilitaria lucubratione pōmēro ad te de diphthongis colligere que latine locutionem mēmoria suppeditatū rū. si quid paulūm grece ex doculino ac in pūmū hūm anūmū pceptiois meo. Manuele crisolota digūstauit. vt Cicerōis pcepto facilius de quo disputatū rū possit intelligi sermonē a diffinitione pīficiū fatius esse arbitrio aperire quid sit diphthongus. Diphthongus est dū arāz vocalū cūm sin: gule vocē suā fuerint in eadē lyabā cōpērio: vt aēs. Nec mē vāiq; diphthōgōs pū iū dū erit cū nec iū suū seruare sōnt pīet. Vñ erit qū a monophthōgo diphthōg.

quous hęc duas habere vocales illa vnica dūctas cernit. vt Eo a vbi iris monoph
thongos esse depicendis. dicta igitur diphthongus q̄ binis constare vocalibus
videatur. His enim greci bis & diphthongum sonū appellant. Nostri quattuor fe-
cere diphthongos au eu ae oe quidā ei diphthongū adijciunt. Vtrū grecorū eam
esse diphthongū manifestū est qui cū plures habeant diphthongos ceteris omis-
sione inchoi proposito conductis aliquid attingit et quibus derivari nostras haquet in
e latum vernunt. vt

transit. vt	peon	phalestra	encas
diphthongum laena conuertit oratio. vt	euros	thescus. Aut in	
es. vt	achilles	odyssēus est vires	perles. Aut in u fo
lam	fuga	in os	comedia
oe vertimus. vt	pens. et	phenx. vel in urp	puniceus. Idē
soluntur interdum. vt	Troia	quoq̄ aut q̄ dierem in a et in u. confō-	Tragedia ei vel in
namtem solimus. vt	namis. aut in au diphthongū. vt	anferus. Et vt ad nostras redeamus a ac diphthongū	namtra-
gum	ania	quidā passim promittit. vt sylvas galbas amyntas musas. nōnū p̄o secunda eius	
littera	id cū more grecorū. i. p̄nāciuerit. Quap̄pter Maro nosse anqui-		
tans amāntissimus auli pio auias. et picta pio pictas velis suo inferuit carmini. vt			
auias in meteo libebant pocula bacchus. Idem equum picta velis & auri.			
et singulares generandi & dandi calis & plures nominandi & vocandi in prima de			
clinatione diphthongo finit in e notari certissimum est. vt hęc.			
et Plura quoq̄ dermannorum nominum in eu ep̄uā diphthongantur & ea po-			
ssimum que a vocalibus in a aut in e dermannant. vt Verone veronens. Marone			
maripiens. Antene antenensium. cum nulla de au et en exet ambiguitas de ac			
et oe dicendum est. Et primo de ac seruatō alphabeti ordine. Cui quęcumq̄ memo-			
riam suggerit ei ut addere que legendo competere poteris.			

De diphthongo ac in primis syllabis.

Latius et ab eo derivata excides.	uasio. vt paraneos et paraneis
Hec et ab eo derivata. vt hecane	et Anomino.
Edes et ab eo nata. vt edico edepol: et dē-	Solus rex venetorū et que ab eo derivant
tas editas.	vt colides totis colis.
Eous egr capta. et ab eo edita. vt egis et	Soles potali et colicus
peus pallades.	Son seculum et sua. vt conina. i. sempiternus.
Egloga. Eglogeros. Capricornus	Eum
Eger egundo egrotus.	Epy vido
Egus et ab eo dicta. vt egides	Epolis pastor captivus. et ab eo nata vt
Egum mare egna vido et maber	epolum captivum grex
Eolus	Egyptus
Eua mulier	
Euanus pro. dum nomen viri	
Helios et hē. ades et helogabalus et sim	
pici scribenda erant	
Ema lingua. emarechis. ceterum ema-	
itia abis diphthongo.	
Emulus et que ab eo derivantur. vt emu-	
lot emulatio.	
Emulus grece lepidum latine significō	
et fraudulentum.	
Emulus et sua derivata. vt emulanus e-	
milia.	Eneades
Enes cum suis derivata. vt enas	
Enigma sermo obfuscus.	
Enens et enus ab eo eno	
Enas laus manum et laus cum suis deri-	
	Enopus

Echylus

Eras etatula diminutivum suum

Eternus et eternitas

Ether et etherus

Ethia fulgor celi

Eira mater thesei

Ethios et ethiopia

Ethna et ethneus

Etolus et etolia

¶ In medijs syllabis.

Echeus nomen gentile

Echeus poeta

Ecteon proprium nomen viri

Ectenus lateralis

Enapeus pes metri

Enapea genus avis

Eneus arctus aristeus ariens aridens

Ectenus qñ ab altera loco delatus

Eula

¶ De littera C. in primis

Cleniens celeps

Cepo proprium loci phi autem nomen

Cepo per e scribi debet

Cecus et cecitas

Cecias ventus quidam

Cecilius et cecilia

Cedo in offibus temporebus vt se debet

preter qñ in pterito: et ab eo descendens

nbus: vt cecidit cecidisse.

Cedo autem dare locum designans sim-

plici et scribitur.

Celum et que ab eo: vt celestis: celebs.

Celo celas

Ceneus proprium viri

Cherephon

Cheronia viba

Chere pro false

Conodona nous gñs pinani autē gloria

et simplici scribetur: cenotaphium

Cesar cum suis: vt cesarianus. cesaria ces-

saria.

Cetera ceteri

Cetus pro cōventu: pro pisce autē e sim-

plici scribitur.

Cepi imperfectum verbum. sed preteritū

a capio cepi cū suis derivans per e solū: vt

ceptus inceptus inceptor et preceptor.

¶ In medijs syllabis.

Cacodemon infelix

Caldeus

Chameleon animal

Chamensis herba

Chimera. cinebus. cynegirus circēsi: op-

p. dum. plena vclis.

Cyreneus

Camela herba

Cytmenstra

¶ De littera d. in primis syllabis

Debalus

Demon et demonium.

Dieta

¶ In medijs syllabis.

Diceus iustus

Dicearchus dicearchus

Diocesis diacena. diacomis. femina

Debieus et cphethon

Eudemo felix. et qñ sepius prof. ph. po-

suum animaduerti cum idem fere sit. vt

fuga. ph. ga.

Fama nunc in locum. f. ph. supponā.

¶ Ph. in primis.

Pheaces populi

Phebon nomē philosophi et phebia. phe-

dion et phebos.

¶ In medijs.

Phlegre. pharicus. pherens.

¶ De littera g. in primis syllabis

Gea que et ge. dicit. ab hoc georgica et geo-

metra que solo e scribuntur.

Geon fluvius.

Gesa. iacula

Gestulus

Gneus quod per e scribitur sonat g.

vt canis quod sonat gais

Grecus et grecia et grecanicus et grecos.

¶ In medijs syllabis.

Ginecia bona dea nostris dicta

Syneces mulieres

Synecium mulierum diversorum

¶ De littera j.

Jdeus mons est et proprium viri: nomen

locale.

Jeta mulieris proprium

Joumeus quis a loco e in derivatur: vt

idume

Jseus rhetor quidam et fluvius

Judeus et iudea

Hymeneus.

¶ De littera l.

Ledo et sua derivata. vt lēsus.

Lelius

Lemargus et lemargis ingluviens.

Lestrigones populi

Lenu leuus

Lena vestis

¶ In medijs

Lena. Lacena. Lacedemon. Lacedemo-

nius

Lycus bacchus

Lyncus

Ledeus

¶ De littera m.

D

Nicolai perotti.

Meander fluvius
Menades mulieres insane
Menais mons
Menia
Menon
Menon palus et metiscus

¶ In met ho.

Mecura-besta
Megera
Michei
Mileus proprium

¶ De littera n.

Nazarenus et nazareus
Ne pro vng

¶ De littera p.

Pean
Pedagogus et alia que apud i. puero de
iuratur: vi pedomantia.
Pedentis preceptor in gymnasio
Pcon medicus quid a qua pconio her-
ba.

Pedia infantie disciplina.

Pcon per metiscus

Pieda et piedor

Piedu et eius diminutivum piedulum

Picelle et picellum

Pica pedia

Pie p. p. et suis et posito: vi precepto

Pium-pientor et pietolor.

Protorum puto: pium: pium

Pictor et pictura

¶ In met ho.

Palestra et paludines

Palemon

Pape

Palestina

Pancius philosophus

Pizus athemientis portus

Plata vido et placentia et ca

Pipelomicus

Picus proprium.

¶ De littera q.

Que et clauus si-gulare et plurale in esu
genere quicquid quadam aucto id genus
seruamus.

Que vero coniunctio per e solam

Quero et que ab eo: vi quibus et questor
questura queret passivum.

Quero vero pro la mentore simplex ha-

bet primam diuini

Quere.

¶ De littera r.

Rheda pro curru

¶ De littera s.

Sepe cum ius compositis: vi sepius se-
pissime et sepium et

Senus secula. senola

Speculum et spelunca

¶ In met ho

Saducus et synetresis

¶ De littera t.

Tenarus mons

Teni. vicia

Tynicus. viri proprium

Tropheon

¶ De littera u.

Ue. vicio. vicio

¶ De oe dipihongo.

Orbala pars laconie. et onis dispensa-
tor familie et ab eo: vi etonomia et econo-

micus. edipus. edipodes.

Edades proprium. viri

Enos vinum et ab eo enophotum. vas y-
narum.

Enoi et sabini.

Enus proprium. viri

Enus

Estum pro stylo.

¶ In met ho.

Amidum carminis genus

¶ De alio littere.

Celestia. i. iana. i. iana.

Cenobium vita cois vi monachorum

Cri pro incipio

Cena cubus serotinus

Ceus et gas

Celus et celus

Celus proprium

Celus rex

Cela felle prepe remam

Epucum iud comune

Fedus

Philopemon dux quid: m

Phenic et phenica et phenica

Phenici et phenici et phenici

Phenici et phenici et phenici

Phenici et phenici et phenici

Phenici et phenici et phenici

Phenici et phenici et phenici

Phenici et phenici et phenici

Phenici et phenici et phenici

Phenici et phenici et phenici

Phenici et phenici et phenici

Phenici et phenici et phenici

Phenici et phenici et phenici

Phenici et phenici et phenici

Phenici et phenici et phenici

Phenici et phenici et phenici

Phenici et phenici et phenici

Phenici et phenici et phenici

Phenici et phenici et phenici

Phenici et phenici et phenici

Phenici et phenici et phenici

Phenici et phenici et phenici

Phenici et phenici et phenici

Phenici et phenici et phenici

Phenici et phenici et phenici

Phenici et phenici et phenici

Phenici et phenici et phenici

Phenici et phenici et phenici

Phenici et phenici et phenici

Phenici et phenici et phenici

Phenici et phenici et phenici

Phenici et phenici et phenici

Phenici et phenici et phenici

Phenici et phenici et phenici

Phenici et phenici et phenici

Phenici et phenici et phenici

Phenici et phenici et phenici

Phenici et phenici et phenici

Phenici et phenici et phenici

Octo principia grāmaticę.

no. xcvi.

Pena pmi pio aſſio
Penitencia et penites
Pſalmeda pſalmodia
Trezem oppidum: a quo trezeni
Schenobates conſenſor ſunum.

¶ Alenſus ob lectoricm.
¶ Habes itaq; lector diligentiſſe recogni
tam: auctā Nicolai perothi grāmancem
quā ſi cuiſmodi rerum adhuc egro tibi in
pimis comparandā cenſeo. Vale.

¶ Finis preceptorū de diſpēſiōis

¶ Octo principia grāmaticę.

Octo ſunt principia grāmaticę: ſc; Suppoſitū & appoſitū. Dependens & terminus. Subſtantiuſ & adiectiuum. Relatiuſ & añs. Specificans & ſpecificabile. Determinatio. & determinabile. Cōiunctio & pūngibile. Diſpoſitio & diſponibile.

Primū principiuſ eſt ſuppoſitū et appoſitū nominatiuus caſus quo naturaliter regitur a verbo a parte ante & verbū reſpectu eius vocali appoſitū: vt magiſter legi. Et debent conuenire in duobus: ſc; in numero & in perſona. Et ſi in vno iſtorū diſcōueniant locutio eſt incongrua: niſi ſit conſtructio figuratiua. Numeri ſunt duo ſc; ſingularis & pluralis. ſingularis vt magiſter pluralis vt magiſtri.

Perſona verbi eſt triplex. Prima vt amo. Secunda vt amas. Tertia vt amat. ¶ Omnia vero nomina: pronomina & participia ſunt terne perſone præter ego et nos que ſunt prime. tu & vos que ſunt ſecunde: & exceptis vocaliſ caſibus q̄ ſunt ſemp ſecunde. Omne quippe verbum perſonale modi finiti exiſt & regit nōlatiuum caſum ap̄tante ante ſuppoſitū & regit ipſum et vt perſone.

Secundū principiuſ eſt dependens & terminus. Et dicitur terminus caſus obliquus qui naturaliter regit a verbo a parte poſt & verbū reſpectu eius vocali dependens vt amo deū & nō tenet cōuenire in aliquo accidente terminus tñ debet poni in illo caſu quē verbū dependens requirit ap̄tante poſt prout in natura h̄borū videt̄.

Tertium principiuſ eſt ſubſtantiuſ & adiectiuū. Et dicitur ſubſtantiuū declinatum per vnū ſolū articulū vel per duos tantū. q̄ vnū articulū: vt hic magiſter per duos tantū. vt hic & her ſacerdos. ¶ Adiectiuū declinatur per tres articulos: vt hic & hęc & hoc felix. vel p̄ tres diuerſas terminationes. vt bonus bona bonū. Et debent conuenire in tribus: ſc; in caſu in genere & in numero: & ſi in vno iſtorū diſcōueniant locutio eſt incongrua niſi ſit conſtructio figuratiua.

Quartū principiuſ eſt relatiuſ & antecedens & dicitur relatiuſ quaſi rei ante late reſpondenti: & antecedens quaſi ante relatiuū cedens: vt magiſter qui. Relatiuū aliud ſubſt̄ ante: vt qui. Aliud accidente: vt talis qualis. Relatiuūq; ſubſt̄ ante. Aliud identitatis: vt qui. Aliud diuerſitatis: vt alter. Relatiuūq; ſubſt̄ ante idēſtatis. Aliud reciproci: vt ſui. Aliud non reciproci: vt ille. Relatiuum aut̄ ſubſt̄ ante idēſtatis non reciproci & ſui antecedens tenetur cōuenire in duobus: ſc; in gñe & in numero. Et ſi in vno iſtorū diſcōueniant locutio eſt incongrua: niſi ſit conſtructio figuratiua. Relatiuſ vero accidente: relatiuſ diuerſitatis: et relatiuſ reciproci cū ſuo antecedente non tenetur conuenire in dictis accidentibus.

Quintum principiuſ eſt ſpecificans & ſpecificabile: & dicitur ſpecificans nōlatiuus caſus qui nominaliter regitur a verbo copulatiuo a parte poſt. Et verbū copulatiuū reſpectu eius vocali ſpecificabile: vt ſum bonus. Verbuſ copulatiuŕ contineſt tria verba ſubſtantia: ſc; ſum. ſio. et exiſto. Et quinq; vocalia: ſc; nominor appello: nuncupor: vocor: & dicor. Et h̄ba paſſiua. Neutra abſoluta ſue deponentia que vim habent copulandi: vt video: reputor: ſo vado: meror. &c.

¶ Specificans & ſpecificabile non tenetur conuenire in aliquo accidente vt mediatio iuſti eſt ſermoſes ſummi patris.

Sextum principium eſt determinatio & determinabile. Et dicitur determinatio adiectiuū. & determinabile ſubſtantiuū. vt magiſter bonus: & de hoc iam dictū eſt. Similiter caſus obliquus reſpectu ab alio caſu dicitur determinatio: & caſus reſpectu dicitur determinabile: vt equus regis. ¶ Item aduerbium reſpectu verbi vel participij dicitur determinatio & verbū ſeu participiū dicitur determinabile: vt legēs bene. & egens male. Et iſtorū aduerbiū quodam ſunt aduerbia loci: vt hic vel ibi: quodam tempore. Quodam numero: vt in donato latius conuenit.

¶ Aduerbiū localū: quodam ſunt interrogatiua: vt quo/qua/ubi et vnde quo ad

D Nicolai perotti.

quosum et quousq. Et qda alia responsa vi a quolibet eoz pticulariter videbit.
Quod hic illuc, illuc/into foras/aho/aliquo sequo et nequo. A qua/hac illuc/
 illuc/into foras/alia/aliqua/sequa et nequa. Ad vbi/hic, illic/illuc/into foras alibi
 ibidi et ibidi. Ad vbi/hinc/illuc/illuc/deintus/deforis/inde alibi/de/alibi/de/
 de et necesse. A quotum, hofum/aliosum/istofum/sursum/deorsum/antrorsum/
 retrorsum/deorsum/et similiorum. Ad quoad, quoadhuc/quoadilluc, quoad-
 illuc/quoadintro / quoadforas/ quoadextra. Ad quousq, usq/huc/usq/illuc/usq
 illuc/usq/into/usq/foras/aliusq.

Sextum principiu est coniunctio et coniungibile. Et sunt coniungibilia dictiones p
 coniugationes coniuncte: vt petrus et iohanes currunt. Itc coniugationis alie sunt
 copulatiue, alie disiuunctiue, alie explectiue, alie causales, et alie rationales, vt in do
 nato latius conuenit. Et Cōiunctio copulatiua naturaliter sitis partes ofonis et sitis
 casus vult copulare. Disiunctiua vero inter illa que cadit simul esse nō pmitit. Unde
 verius. Copula missa semel hōbū plurale reqrit. Nulla bis hoc renuit pars disiunctiua
 facit sic. Cum si coniungunt vnam ne nam quatinus optant.

Et trem cōiunctiō quē a dicuntur medie identitatis: vt scilicet videlicet. quē ad-
 modū sunt participia verborū copulatiuorū vt vocatus dictus et sic de alijs. Aliē di-
 cuntur medie diuersitatis, vt sunt coniunctiones copulatiue vel disiuunctiue.

Octauū principiu est dispositio et disponibile. Est prepositio appellat dispositio
 et casus cui deservit illa dispositio appellat disponibile: vt pado ad ecclesiam,
 Et istarū prepositionū quē a deservunt actō in: vt ille que cōtinentur in illa parte
 donati. Qda prepositiones casus acti. vt ad apud ante aduersum vel aduersus. et.
 Et quē a deservunt ablatiō in: vt ille q cōtinentur in illa parte donati. Qa ppositiōna
 casus ablatiui. vt a ab aba cū corā cū de. et. Quē a vero deservunt vtriusq. vt ille q
 cōtinentur in illa pte donati. Qa vtriusq casus ppositiones. vt in sub sup et subter. et.
 Qd vtriusq in illa quia si tales ppositiones veniant post hōbū vel post participiū signi-
 ficans motū estū ad locū tūc deservit actō in. Sed si veniant post hōbū vel partici-
 piū signi- motū interiorē tūc deservit ablatiui in. vt sum in studio. Un verius.

In campo curro bene dicis si sis in illo Si sis exterius in campum sit tibi cursus

¶ Explicunt octo principia grammaticæ.

¶ Iodocus Badius ascensus. Jacobo et Bertrando. Picardis ingenuis clarisq na-
 talib⁹ adolescentib⁹ et motū litterarūq cultiorū egregie studiosis. S. D. P

Quāq adolescentē optinū eam iambudū cecitatis induciam vt vos in grā-
 maticorū fluentis ppeidm sine cotice nare posse non diffidam: tñ q cūm
 parthulianorū pbullū⁹ idēq secretarius regi⁹ et regiaz rationū supplicator fideliū
 in dñs Jacobus Picardus pater vester optim⁹ cū anxie vos erudiri cupit: vt in sū-
 bamentis iam satis solide tactis adhuc immorandū vobis censeat. Nouit tñ pū-
 dentissim⁹ ille disciplinarū architect⁹ qm ad firmitudinē edificiorū faciant funda-
 menta cōpello. vos rursū ad repetenda grāmances elemēta reuocare. Quocirca
 cū dñi nicolai, erotti epī Syppōtini viri pfecto de luteris q optime meriti in gram-
 maticem rudimēta recognouissē textum: vt aiunt suis locis intereessē: et nēui-
 la que subobscura (preferim in principio) visa sunt elucidassē: complura integrē
 sati pēstine restituissem. occurssit mihi pūm: quibus hanc lucubratiunculam nū-
 cuparem: quippe qui ob paternā in me merita vestrā q uosum egregiam in do-
 lem michi precipue sitis cure: vt quos non tam patris possessionis que satis splen-
 dida: q glorie q multo amplissima est idoncos velim Inuitatos heredē: vt igitur
 Ciceronis vos verbis choouer: agit: adolescentē optimū et in ista in quibus sitis
 pcedara studia sic inclūbit: vt ad maiora ad que vos vigilantissimus pater tāpūē
 desinat: possint deinceps haud immutari vocari. Tantiū vos admonitos volui.
 Tale et me quod mutuum facietis redamare. Ex officina nostra litteraria hie idu-
 bus septembris pio calculo romano. MD. cccc. xij.

Index

Et sequitur vocabulorum in scolis peror
si rudimenta principaliter explicationum
summaria collectio per qua eorum elegan
tias et differentias idem ordinem alpha
beti facili potest quisque memare et pu
m de incipientibus ab A.

A De te cur pon' q ab te dicat. et qd
utis a ab et abo spouit volit. fo. lxx.
Ab inuente etate quid sit. fo. lxxv.
Abbas et pastens. fo. lxxvi.
Abbas quomodo construat. fo. lxxvii.
Abbas et conuice differat. fo. lxxviii.
Accepti potius qd recipi ifas. fo. lxxix.
Actiologia quid sit. fo. lxxx.
Actio et actus. fo. lxxxi.
Actuare et excurrere. fo. lxxxii.
Adum quid sit. fo. lxxxiii.
Ados quid sit. fo. lxxxiv.
Aduersus et ipsum cōcernentis describit.
folio. lxxxv.
Aduersus localis et nominis pro ipso po
sitor. construat. fo. lxxxvi.
Adficere quid significat. fo. lxxxvii.
Ager et arum differunt. fo. lxxxviii.
Aggredi quid significat. fo. lxxxix.
Allegans quid sit. fo. lxxxv.
Alter et alius quomodo differat. fo. lxxxvi.
Aliter et quid differat. fo. lxxxvii.
Aludere quid sit. fo. lxxxviii.
Alius est heteroclitus. fo. lxxxix.
Ambo et duo et reliqua numeralia singu
lari carentia. fo. lxxx.
Amo coniugatur. fo. lxxxv.
Amo et bulgo differunt. fo. lxxxvi.
Amare quos modis dicatur. fo. lxxxvii.
Amphibologia. fo. lxxxviii.
Anadiplosis et anaphora. idem.
Annus et anna differunt. fo. lxxxix.
Annus saluus quid sit. fo. lxxxv.
Anaphora proferitur. fo. lxxxvi.
Anaphora. idem.
Anapoplosis. fo. lxxxvii.
Anapoplosis. fo. lxxxviii.
Antonomasia. fo. lxxxix.
A. posuio. fo. lxxx.
Apheresis. fo. lxxxv.
Apophysis. fo. lxxxvi.
Apocope. fo. lxxxvii.
Apus unde dicitur. fo. lxxxviii.
Apu et pens. fo. lxxxix.
Apuus est heteroclitus. fo. lxxx.
Apu finis vide postmum
Alter finis. fo. lxxxvii.
Alutmos figura. fo. lxxxviii.
Peror.

Alphabeticus.

Alutis no remis if as dicitur docet. fo. lxx.
Alucipos quid significat. fo. lxxi.
Aludio coniugatur. fo. lxxii.
Aludio et alucio quid cōstent. fo. lxxiii.
Augustus mentis qui pueri scribit a quo
dicitur sit. fo. lxxiv.
Arbarius quid sit. fo. lxxv.
Arbor et que sunt ei' speciosa. eodem
beneficiu pro sacerdotio mepte dicitur
ha multa. fo. lxxvi.
Arma pro duo. fo. lxxvii.
Arboreus et equus. fo. lxxviii.
Arcephaton. fo. lxxix.
Arcosyntheton. fo. lxxx.
Cereus et indige. fo. lxxxv.
Carnus quid sit. fo. lxxxvi.
Calende unde dicitur. fo. lxxxvii.
Calco et callo. fo. lxxxviii.
Camelus loca. fo. lxxxix.
Campus quid sit. fo. lxxxv.
Candus carere. fo. lxxxvi.
Cathacris. fo. lxxxvii.
Carni et pulli. fo. lxxxviii.
Cauco quomodo construat. fo. lxxxix.
Celo. folio. lxxx.
Celum pro aere. fo. lxxxv.
Certum est quid sit. fo. lxxxvi.
Cicur et cicurare. fo. lxxxvii.
Charactistica. fo. lxxxviii.
Chronographia. idem.
Clarus et nobilis. fo. lxxxvii.
Clausum non est atrium. fo. lxxxix.
Cogere quid sit. fo. lxxxv.
Collegae qui sunt. fo. lxxx.
Colone. folio. lxxx.
Comestum dare. fo. lxxxv.
Comendo quid construat. fo. lxxxvi.
Commodo et mutuo idem
Commuto cum non. fo. lxxxvii.
Comparatiui respiciuntur vide. fo. lxxxviii.
Confessor barbari accipitur p eo qui
dit confessionem. folio. lxxxix.
Confero tibi et in te. fo. lxxx.
Conficio. fo. lxxxv.
Coniunctione cōcernentia. fo. lxxxvi.
Coniunctionis eleganti. fo. lxxxvii.
Consolator et solator. fo. lxxxviii.
Construens et cōcernentia. fo. lxxxvii.
Consulo et danuo. fo. lxxxix.
Cras et perendie. fo. lxxxviii.
Cum ppositio. fo. lxxxv.
Cum et tum. fo. lxxx.
Curro in agro et in agrum. fo. lxxxvii.
Dere litteras tibi et ad te qd differat
folio. lxxx.
R. i.

Index

Dare libem & veniam. fo. lxxvi.
 De la compositione. fo. lxxv.
 Declinationes incipum. fo. x.
 Decedo & decedo. fo. lxxvii.
 Decet impersonale. fo. li.
 Deferre quid sit. fo. lxx.
 Delecti suppositi in oratione. fo. eodem.
 Delina. fo. lxxv.
 Desingere. fo. lxxvi.
 Desinde & demerpe. fo. lxx.
 Desingo & chigo. fo. lxxi.
 Delitum heteroclitum. fo. lxxv.
 Dilation figura. fo. lxx.
 Dicta quid sit. fo. lxx.
 Diuersis quo sit. fo. lxx.
 Diuere quid sit. fo. lxx.
 Dilige & amare. fo. lxxv.
 Dimuto. fo. lxx.
 Diminutiva. fo. lxxi.
 Diminutivum heteroclitum. fo. lxxv.
 Disphthongi. folia. lxx. & folia. viii.
 Dono & impario. fo. li.
 Doceo coniugatur. fo. lxxvii.
E & ex prepositio. fo. lxxvii.
 Ecce. fo. li. ii.
 Edo coniugatur. fo. lxx.
 Ego heteroclitum. fo. lxx.
 Eugo & delu. fo. lxx.
 E. lxx. figura. fo. lxx.
 Emulor aut emulor. fo. lxxvii.
 Enigma aut aenigma. fo. lxx.
 Eo quid significet. fo. lxx.
 Eo & uer facio. fo. eodem.
 Eo cum compositis. fo. lxxv. & lxxvi.
 Epistolari eo ponendag. fo. lxxvii.
 Epentesis. fo. lxx.
 Epimalephe. fo. lxx.
 Epuiat. p. lxx. ibidem.
 E. theton. fo. lxx.
 Epizetia. fo. lxx.
 E. uhiu in heteroclitis. fo. lxxv.
 Equus & cabellina. fo. lxx.
 Erarium quod. credendū est aerarium
 notificatur. fo. x.
 Eripio. fo. lxx.
 Esse cum casu. fo. eodem.
 Esse & fore. fo. lxx.
 Et genunatum. fo. lxxvii.
 Et atq. differunt. ibidem.
 Euocano. fo. lxx.
 Exulare quid sit. fo. lxxvii.
 Ex. lo. vnde dicitur. fo. lxx.
Hacere & rhocem. fo. lxxv.
 Hacer quomodo rati supunt. fo. lxxv.
 Hacer. um. diuersis. fo. lxxv.

Alphabeticus

facile quomodo. construat. fo. lxxvii.
 Fere & temere. fo. lxxv.
 Fero coniugatur. fo. lxx.
 Fero componitur cum diuersis & eleganter
 explicatur. fo. lxx.
 Figure nominum. fo. x.
 Figure constructionis. fo. lxx.
 Fo. coniugatur. fo. lxx.
 Foes est heteroclitum. fo. lxx.
 Frui & vi. fo. lxx.
Gaudere & gratulari differre de
 tur. fo. lxxv.
 Gargamo & gargarum. fo. lxxv.
 Genera nominum. fo. vi.
 Genera metrorum in fine libri.
 Gerundiorum constructionis. fo. lxx.
 Gradior & gradior differunt. fo. lxx.
 Grammatica describitur. fo. lxx.
 Granas agere referre et habere quid dif
 ferant. fo. lxxv.
 Gratulari quid sit. fo. lxx.
 Gratulari & grat. fo. lxx.
 Gratiam & locum differre. fo. lxxv.
 Grex & armentum differre. fo. lxx.
Habere rationem quid sit. fo. lxx.
 Hec quid sit. fo. lxx.
 Hesperus & vesperus. fo. lxx.
 Heteroclitia incipunt. fo. lxx.
 Hic & hic differunt. fo. lxx.
 Hyperbaion. fo. lxx.
 Hyperbole. ibidem.
 Hic & ille differunt. fo. lxx.
 Hyunos quid sit. fo. lxx.
 Hysterologia. fo. lxx.
 Hypozetia. fo. lxx.
 Homoclitia. fo. eodem.
 Homoclitia. fo. eodem.
 Homoclitia. fo. lxx.
 Hoiatij facci in carmine varietates & ge
 nera. folio. x.
 Hoiari quid sit. fo. lxx.
 H. ipso. ibidem.
 Huius caret plurali. fo. lxx.
Iam & iam. fo. lxxvii.
 Icon. fo. lxx.
 Immo. fo. lxx.
 Impersonalia coniugatio. fo. lxx.
 Immigrare. fo. lxx.
 Impersonale duplex. fo. lxx.
 Imp. rno. fo. lxx.
 Inere. fo. lxx.
 Incidere & quomodo edunt. fo. lxx.
 In dies & in dies. ibidem.

Ambobus caris pluralis fo. lx.
 Ambulandum constructum fo. li.
 Amicus etas fo. lxv.
 Amare quid sit idem.
 Amari fo. lxvi.
 Amari fo. lxvi.
 Inter et refert cum ablativo possit
 uolum regant fo. l.
 Interuentione concurrentia fo. xxxij.
 Interum fo. lxvij.
 Interim fo. lx.
 Interius heteroclitum fo. lxviij.
 Inuicem amare fo. lxix.
 Inuicem et gratum fo. lxxi.
 Iocari et ludere differunt fo. lxvij.
 Ipse et ille fo. lxvij.
 Ir carit pluralis fo. lxviij.
 Ironia figura fo. lxvij.
 Ipse et ille fo. lxvij.
 Ir hic differt fo. lx.
 Julius mensis unde decem lxvij.
Laber quid sit fo. lxvi.
 Lactio fo. xli.
 Lactum heteroclitum fo. lx.
 Latro non de eodem fo. lx.
 Lapsus lapsus latus fo. lxix.
 Lacerare gaudere fo. lxix.
 Legare fo. lxix.
 Legere et perlegere eodem.
 Legere coniugatur fo. xxx.
 Liber singularis folio lx.
 Loco folio. lxviij.
 Littere et elementa fo. ij.
 Littere latine quot sunt eodem.
 Littere et epistole differunt fo. lxvij.
 Ludere et iocari differunt fo. lxvij.
Metecologia fo. lxix.
 Metaphisica heteroclitum fo. lxviij.
 Maturare folio. lxix.
 Medius est heteroclitum fo. lxviij.
 Medior fo. lxviij.
 Memorie via fo. ij.
 Memini coniugatur fo. xxxi.
 Memini constituitur fo. xliij.
 Menio ubi dicit fo. lxix.
 Menius et cetera fo. lxviij.
 Menie ipse sese idem.
 Mensiam ratio fo. lxix.
 Merco et merco fo. lxix.
 Mercurianus fo. lxviij.
 Metaphisica et cetera ipse fo. lxix.
 Metaphisica quomodo nascitur eodem.
 Metaphisica eodem.
 Metonymia eodem.
 Metonymia gha fo. lxviij.
 Metonymia.

Alphabeticus.

Metuo et timeo te et tuu deus. fo. lxxxij.
 Mergare fo. lxxxij.
 Minoi verbulo fo. lxxxij.
 Mieretio eodem.
 Mierici fo. l.
 Milla p sacrificio noſce bicam. fo. lxxxij.
 Moberis fo. lxxxij.
 Mober quid in fo. lxxxij.
 Mulus quid ſignificat fo. lxxxij.
 Multoties non dicendum fo. lxxxij.
 Mutuo et commode fo. l.
 Murno amaro fo. lxxxij.
Nam et naa. q. fo. lxxxij.
 Nec et neq. fo. lxxxij.
 Netum et non tantum fo. lxxxij.
 Nemo caret plurali fo. lxxxij.
 Nemoſi ordine. fo. lxxxij.
 Nex aquo rictorem fo. lxxxij.
 Nibi ad te fo. lxxxij.
 Nobiliſſi clamo fo. lxxxij.
 Nomen et ipſum conſuetudinis multa fo. lxxxij.
 No. v. et ſeruent per totum.
 Nominum et nomen fo. vi.
 Nomina habentia ſeribam declinatione
 p. nomen fo. lxxxij.
 Nomina verbalia constructio et formano
 folio. lxxxij.
 Nomina verbalia in ar. fo. eodem.
 Nota numeralia et cop. ſpecto fo. lxxxij.
 Nominis p. aduerb. fo. lxxxij.
 Quo modo cotinuantur fo. lxxxij.
 Nomina heteroſi a incipunt tractari fo. lxxxij.
 Non inuocandis et ſimilibus quib. elegantiſſe
 debentur fo. lxxxij.
 Non memini. Non venit in mentem et ſi
 nulla folio eodem.
 Non poſſum non et. fo. lxxxij.
 Non modo non ſolum fo. lxxxij.
 Nubo folio lxxxij.
 Nubes fo. lxxxij.
 Nudiſſerius et nuduſſerius fo. lxxxij.
 Nunciare quid ſi eodem.
 Numerus quid ſi fo. lxxxij.
 Numero carencia fo. lxxxij.
 Nunciare quid ſi fo. lxxxij.
Omnibus caſſo amſat et quib. ex
 panti aut ſubſerui debent fo. lxxxij.
 Obeco quid ſi fo. lxxxij.
 Obluſſerius fo. lxxxij.
 Occido fo. lxxxij.
 Officio fo. lxxxij.
 Officium fo. lxxxij.
 Offere fo. lxxxij.
 Omne diſtributina vox offendi fo. lxxxij.
 R. 4.

Iudey

Omittit folio .ii.
 Onomatopœia fo. lxxij.
 Oppidum fo. lxx.
 Opposuit fo. l.
 Opere piecum est fo. lxxij.
 Otano dominica fo. ii.
 Otano quid sit fo. l. ij.
 Otanes contra nomini verborum xxxvij.
 Oto et epoto fo. xli.
 Oculor fo. xlvj.
 Ofculo et ofculum fo. lxxvij.
 Otus finita totio lxxvij.
 Omne folio .lxx.
Quod esse et paria facere quid significet:
 folio .lxxij.
 parabola fo. lxxij.
 Paradigma idem.
 Parandemon fo. lxxij.
 Paroemia fo. lxxij.
 parentis est idem.
 Paro et parturio xxxij.
 Paranoia lxxij.
 Partes orationis fo. lxxij.
 Participia et eius accidentia fo. lxxij.
 Participiorum constructiones fo. lxxij.
 Participiorum differentie a nominibus (galib)
 idem. eorum in nomina transitus idem.
 Varius vius in loquendo idem. et folio se
 quenti per totum.
 Participia an ab impersonalibus formen
 tur folio .ii.
 Participia in voce passiva acutè signifi:
 cantia idem.
 Participia substantiue sumpta in quo ge
 nere sint ponenda. folio .liij.
 Participium vnum sine verbi origine pie
 gians idem.
 Paico folio xli.
 Palsia heteroclitum folio .lxxij.
 Passuorum constructio fo. xliij.
 Patronymica et eorum genera declinationes
 et formationes fo. lxx.
 Pax caret plurali numero fo. lxxij.
 Pedagogus fo. lxx. iiij.
 Pelagus fo. lxxij.
 Penus fo. lxx.
 Per in compositione fo. lxxij.
 Perdo quid sit fo. lxx. x.
 Periclio fo. lxxij.
 Pergamus fo. lxxij. Pergo fo. xlvj.
 Periphrasis folio .x. ij.
 Perisologia fo. lxx.
 Pernociare fo. lxxij.
 Perpetui folio .xlvj.
 Personæ pme aut secundæ de verbo nō ab

Alphabeticus

bendi pnomē f. ppositae fo. lxxij
 pes in metro et eius malapropos et no
 mina fo. lxx. vi.
 Piger et pudet fo. lxx.
 Pucus heteroclitum fo. lxxij.
 Pucus et expulcor fo. lxx.
 Punctio folio .xlvj.
 Placeo in pterito fo. xlvj.
 Pleonalmos fo. lxx.
 Plus folio .xlv.
 porta declinatur fo. xi.
 polysyntheton fo. lxxij.
 polyptoton fo. eodem.
 pomariolum fo. lxxij.
 poma fo. lxxij.
 poero fo. lxxij.
 post hæc fo. lxxij.
 potior fo. xlvj.
 pie et per fo. lxxvi.
 piteor et deprecior fo. xlvj.
 pidiolum fo. lxx.
 piteoro et pite me tero fo. lxx.
 pitechio fo. lxx.
 piteposio et ipsam pteruentia fo. lxxij.
 pitecare fo. lxx. et lxxvj.
 pitecritor. formationes fo. lxx.
 pudic et possidic fo. lxxvij.
 pio pteposio fo. lxxij.
 piofero et piteoro fo. lxx.
 pioinde et perinde fo. lxxij.
 piolepis fo. lxx.
 pioionononū fo. lxxij.
 pioionomen cōcernentia fo. lxxij.
 piope diem fo. lxxvj.
 pioopus fo. lxx.
 pioiopopeia fo. lxxij.
 pioihella fo. lxxij.
 pioimus diebus fo. lxxvij.
 puer et piger fo. lxx.
 pulsare fo. lxxij.
 pulli et caruli fo. lxxvij.
 punctus ratio fo. lxxij.
 pus caret pli fo. lxxij.
 putare fo. lxxij.
Quam particula cui gradui conue
 niat fo. lxxij.
 Quero quid sit fo. xlvj.
 q. conunctio fo. lxxvij.
 Queri et lamentari fo. lxx.
 Quidam et aliquis differentia fo. lxxij.
 Quilibet non est omnis idem.
 Quis et qui declinatur fo. lxxij.
 Qui que quod significans fo. lxxij.
 Quod composita fo. lxxij.

Index

Quinque quid sit. fo. lxxj.
Quare de chanaanitis nominis quibus ca
libus careant. fo. lxx.
Quinque uenit. fo. lxx.
q. fo. lxx.

[illegible]

Scripta barbare dicitur pro sacratio

[illegible]

Alphabeticus

Sum constructur folio. lvi.
Sum cum catibus folio. cxxvi.
Suppellex heteroclitu folio. lxxvi.
Superlatiu formano constructio & signi-
ficatio folio. lvi.
Supero quid sit folio. xxxix.
Supinorum formano folio. xxy.
Supinorum constructio folio. li.

Tibi heterodytum non habet nisi fa-
cto. folio. lix.
Tanti quanti plaris i minoris quomodo
cum verba pocij ponantur. folio. xi.
Tapinosis. folio. lxi.
Tatologia. ibem.
Tetris. folio. lx.
Templum. folio. lxi.
Temposum formano. folio. xx.
Temesis. folio. lxiij.
Temeser. folio. lxiij.
Timeo i metu. ubi vel te quid differant.

Discordeis re quibz differant.

Folio. xliij.
 Ualere quod sit & quomodo accipitur.
Folio. lxxvj.
 Ualere & bene esse. *folio. lxx.*
 Ualito. *folio. lxxij.*
 Uelmo pto eo. *folio. xli.*
 Uenniare. *folio. xliij.*
 Uerbata nomina. *folio. lxx.*
 Uerbum & ipsum concernentis. *xx.*
 Uerbi examens. *folio. xxi.*
 Uerba pasci quos causa emgat. *xi.*
 Uerbum actum omni odum. & qui septies
 ubi incipiunt. *folio. xxxviij.*
 Ubi ponuntur reliquorum odores contin-
 nua sit ferit cum pluribus folijs sequens
 ubi ubi & carmina fecimus.
 Uerbum in punctione duplex actus & pas-
 se uocis. *folio. 4.*
 Uerba & qui debere vinum & suppositum.
folio. lxxvi.
 Uiam facere. *folio. xvi.*
 Uix puma non decaidit nec secunda aut
 terna & lemet ibi ter cita dilecta. *lxx.*
 Uolunt amo. *folio. eodem.*

Index

Cunctis folio. lxx.
 Cuncta folio. lxx. et barbaris hys fol.
 lxx. lxx.
 Cuncta etiam of. fol. lxx.
 Cuncta declinatur fol. lxx.
 Cuncta et simul folio. lxx.
 Cuncta etiam carēna fol. lxx.
 Cuncta etiam carēna fol. lxx.

Alphabeticus

Cunctis folio. lxx.
 Cunctis dum menti est generis carēna pō
 rah folio. lxx.
 Cunctis significat folio. lxx.
 Cunctis et frui differunt fol. lxx.
 Cunctis que sunt folio. lxx.
 Cunctis etiam folio. lxx.

Cunctis.

Nicolaï Perotti opusculū rudimentozus
 grāmatices: et artis metricę eiusdem cetero
 rumq; in titulo libri positoꝝ diligēter reco-
 gnitum Explicit feliciter. Impressus Lon-
 donie in vice vulgariter nūcupato (the fle-
 testrete) per Wynādum de Worde sub inter
 signio solis commozante in. Anno nostre sa-
 lutis. M. cccc. xij. Die vero mensis Nouē-
 bris decima quinta.

